

ספר כִּי לֹא יָדַח סִמְנוּ נְדָח

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק י' – מי ינצל?

”וְחָשַׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נְדָח”

(שמואל ב' פרק יד פסוק יד)

”הַנוֹתֵר בְּצִיּוֹן וְהַנִּשְׁאָר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוֹשׁ יֹאמֶר לוֹ

כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם” (ישעיה ד),

וּבְדַרְךְ הַטֶּבַע אֵין מְנוּס לַחַיִּים, וְלֹא יִשְׁאָרוּ שָׁם

רַק קְדוֹשִׁים כְּמַלְאָכִים (אבות על בנימ).

יוצא לאור עולם מחדש כ חשוון התשע"ז

על ידי **מפעל הזוהר העולמי** בת ים

0527-651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל הרופא קיורקטר

ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

ספר כי לא ידח ממנו נדח

חלק עשירי

מי ינצל?

הבאנו קטעים נבחרים מדברי הנער שחזה מות קליני והראו לו מראות מתהליכי הגאולה, למען ספר זאת בכל תפוצות ישראל, שנתעורר ונאחז בעין החיים, ואנו ליקמנו את דברי חז"ל הקדושים כדי להראות שכל הדברים מקורם בקדוש.

ואלו דברי הנער נתן:

משיח יריח כל אחד, אם הוא צדיק יתן לו רשות להכנס למקום ההצלה בחר הזיתים, הוא יראה לפי הקדושה שלו, הוא יריח את הבן אדם, הוא יריח אם יש לו קדושה, אם הוא טהור, אם הוא ירא שמיים אמיתי.

ומי שלא זכאי - הוא ישאר בחוץ וימות עם כל הרשעים.

"הנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש ואמר לו כל הפתוב לַחַיִּים בירושלים" (ישעיה ד), וּבְדֶרֶךְ הַטָּבַע אֵין מָנוֹס לַחַיִּים, וְלֹא יִשְׁאַרוּ שָׁם רַק קְדוּשִׁים בְּמִלְאָכִים (אבות על בניס).

הגאולה וביאת המשיח יהיו אוטוטו בחודשים הקרובים, עכשיו אנחנו בתקופה בכלל לא טובה. כל הפיגועים הקטנים מאחדים אותנו והקב"ה עושה את זה כדי לעורר אותנו. ברגע שקורה משהו לאחד מישראל כולם מתאחדים. אבל אנשים לא מבינים זאת ולכן הקב"ה מביא דבר ענק שכולם יתאחדו ויחזרו בתשובה. הולכים לקרות דברים רעים ממש שיימשכו שבועיים, אבל תלוי למי. אם כולם יחזרו בתשובה ויתאחדו זה לא יקרה. עומדת לפרוץ מלחמה גדולה בה יהיה מעורב כל העולם. את המלחמה יתחיל אדם שנקרא גוג, הוא ברק אובמה. הוא יביא לכאן את צבאו ויילחם נגדנו.

נתן: הם נכנסים עד ירושלים ממש. אבל – בירושלים יהיה פליטה. כאילו כל מי שרוצה להנצל – רק בירושלים. ומצד שנים גם שמה יהיה מלחמה. אז מי שזוכה יזכה. מי שלא לא. מי שעושה תורה ולומד ועושה מצוות וזה. אז הוא ינצל.

הרב רמי לוי: זאת אומרת – צדיקים שהם מחוץ לירושלים – הם יגיעו לפה והם ינצלו.

נתן: הם יגיעו לפה וינצלו.

הרב רמי לוי: ורשעים שבתוך ירושלים – לא ינצלו.

נתן: לא ינצלו.

הרב רמי לוי: זאת אומרת זה לא המקום, זה הבן אדם.

נתן: זה הבן אדם.

נתן: המעשים שלו. כן. כן.

הרב רמי לוי: ואז הר הזיתים יבקע.

נתן: יבקע לשתיים.

הרב רמי לוי: ומשיח עומד שם.

נתן: משיח עומד בכניסה כן.

הרב רמי לוי: והוא לא שופט לפי בגדים.

נתן: הוא לא שופט לפי בגדים. הוא שופט לפי הפנימיות של הבן אדם. הוא יודע מה יש בכל בן אדם ובן אדם, מה הפנימיות שלו, מהו באמת.

הרב רמי לוי: יש פסוק שאומר – "והריחו ביראת ה'".

נתן: בדיוק, כן.

"ולא למראה עיניו ישפוט, ולא למשמע אוזניו יוכיח, כי אם והריחו." הוא מריח יראת שמים ויודע מי אתה.

ואז בזה הוא נכנס, ומי שנכנס אז מה זה? גדר בטחון?

נתן: יענו כן, גדר בטחון, בדיוק

אחרי זה מה שיקרה, לא אמרתי לכם. מה שיקרה. אחרי שיבקע הר הזיתים – מי שיזכה להכנס – יכנס. אבל מי שלא...

ואני ראיתי גם שברגע שהר הזיתים הזה יבקע לשניים, אז המשיח יעמוד בפתח, אבל הוא לא... הוא לא יראה מי דתי, מי יש לו זקן, ומי זה. מה שהוא יראה זה - הוא יראה לפי הקדושה שלו, הוא יריח את הבן אדם, הוא יריח אם יש לו קדושה, אם הוא טהור, אם הוא עושה מצוות, אם הוא גומל חסדים, כאילו אם הוא באמת ירא שמייים אמיתי ולא ירא עונש, ודברים כאלה, הוא לא אומר: "הנה אתה יש לך כובע ויש לך כיפה - אז אתה כאילו, אתה, אתה נכנס." זה לא ככה. כאילו באמת, יהיה לו כח מסויים להרגיש את הפנימיות של הבן אדם באמת.

ינצל רק מי שחזר בתשובה באמת, ברגע האחרון מי שיעשה תשובה ויצעק אל ה' - הוא ינצל.

המשך העתקת הדיבורים של הילד בן 15 מהעולם העליון:

הרב רמי לוי: אוקיי. עכשיו, מה השלב הבא?

נתן: השלב הבא - תתחיל הגאולה. אבל זה יהיה רק ההתחלה, יקח זמן עד שהכל יתחיל. קודם כל יהיה הרבה הרבה גופות, ויקח זמן, הרבה מאד זמן עד שיפנו את כל הגופות.

מה שיקרה פשוט, בית המקדש...

האור הזה שאמרתי לכם שהיה למעלה, שראיתי למעלה בעצמי, הוא ירד למטה, יורידו אותו למטה, וזה יהיה האור שלנו, כמו עכשו שאתם רואים אור - אז זה יהיה האור. פשוט ככה.

לא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֶגַע הַיָּרֵחַ לַאֲיֵר לָךְ וְהָיָה לָךְ ה' לְאוֹר עוֹלָם וְאֵלֶיךָ לְתַפְאֲרָתָךְ (ישעיהו ס ט).

אחד מהקהל: אז רוב היהודים ימותו, כאילו, איך זה?

נתן: מה?

אחד מהקהל: רוב היהודים ימותו?

נתן: תלוי מי? כן. רוב היהודים ימותו.

אחד מהקהל: מה עם היהודים בחוץ לארץ?

נתן: מה?

אחד מהקהל: מה עם היהודים בחוץ לארץ?

הרב רמי לוי: עוד פעם, זה לא משנה איפה אתה גר, זה משנה מה אתה עושה.

נתן: זה לא משנה איפה אתה נמצא, זה לא משנה איפה אתה נמצא. עד כאן דבריו.

מי יחיה? איך נינצל?

שאלות ותשובות:

שאלה. היו צדיקים שאמרו שמלחמת העולם השלישית תהיה המלחמה על האמונה...

תשובה. אבל כתוב גם כן ששני-שליש של העולם יחרב. [זכריה י"ג]. וזה מה שיהיה. תהיה מלחמה אמיתית עם פצצות וכו'. אבל לא רק פצצות. זה לא יכול להיות שה' יתן לבן-האדם להרוס את העולם שלו. הוא יתן את המכות [צפניה ג' ח']. וזה מה שיהרוס. והוא יהרוס אותם יחד עם הארצות שלהם. [ישעיהו ס"ג. מכתב מאליהו ח"ג, עמ' 205]. יש רבנים שלא רוצים להפחיד, ויכול להיות שזה רוחני, אבל ברור שהולך להיות ממש הרס, הרס לא סתם. והם כבר הורסים את החיים שלנו. [מדרש קה"ר פ"ז].

שאלות ותשובות:

מה לעשות כדי להינצל? האם צריך להגיד תהילים?

תשובה: זה לא מספיק, צריך לעשות תשובה שלמה, ולעורר את עם ישראל!

ונספר לכם סיפור:

לפני מלחמת-העולם-השנייה, התאספו רבנים להחליט מה לעשות. המצב כל-כך קשה, הנאצים הולכים לכבוש את העולם, ח"ו, ומה אנחנו עושים?! הם רוצים להרוג את היהודים! אז מה עושים...?

אספו את כל הרבנים הכי-חשובים כדי לחשוב מה לעשות. האחד אמר להגיד תהילים כל יום, אחד אמר להגיד וידוי כל יום, כל אחד אמר משהו.

האחרון שדיבר היה הרב של פונוביז' זצ"ל. הוא אמר כך. "יש בית שנשרף, הלהבות עולות עד לשמים, אנשים רצים ורצים, ונודע להם שיענקל'ה עוד בפנים, ישן. יענקל'ה ישן - והוא יכול למות, אבל אי - אפשר להיכנס לבית כי האש חזקה מאד, וצריכים להעיר את יענקל'ה. אז אחד אומר: 'בוא נגיד תהילים', אחד אומר 'נבקש מה' להציל אותו'. אבל הוא ישן! לא צריכים לעשות את כל הדברים האלה. צריכים לצעוק: 'יענקל'ה תתעורר! תתעורר, יענקל'ה! תתעורר! תצא החוצה, יענקל'ה!' מה? נרדם?... קום קרא אל אלקיך!...' [זה זמן של לפני מלחמה, אנחנו בסכנה, זה לא מספיק להגיד תהילים. צריכים להעיר את כולם. הם ישנים! איך אפשר להציל אותם? צריך לצעוק לשמים! לבכות! לצעוק ולעשות תשובה! זה הדבר היחיד שיכול להציל אותנו!"]

אבל זה לא היה, לא התאספו. כל אחד התפלל בלב וביקש, אבל לא התאספו ביחד לעשות תשובה, לבכות, לעשות תפילת יום-כיפור קטן. לא! [ישעיהו מ"ב: 'וַתִּלְהֹטוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדַע, וַתִּבְעַר בּוֹ וְלֹא יָשִׁים עַל לֵב...'] טוב, זה הכל מן השמים.

אנחנו שמענו מכל מה שכולם כותבים על המצב שלנו, המצב הקשה - באמת קשה, ואנחנו צריכים לדעת את זה, כי רק כשאנחנו נרגיש באיזה מצב קשה אנחנו - אז אולי אנחנו נתעורר ונצעק לשמים, ונבין מה העיקר ומה הטפל. שהעיקר - זה קדושה, והטפל - זה חתונות גדולות ויקרות ומלאות פריצות. [ה"י] אנחנו צריכים לדעת באיזה מצב קטסטרופלי אנחנו נמצאים בכדי לדעת שאנחנו צריכים לצעוק לשמים. אבל עכשיו, אני חושב שכל אחד כבר יכול לדעת. ואם הבן-אדם לא רוצה לדעת - אז אפשר להסתכל בנבואות שכמעט כולם כבר התקיימו ורק הסוף עוד לא התקיים, וזה יהיה עוד מעט, בעזרת ה'.

אני רק רוצה להגיד לכם איך להציל את עצמכם.

דבר ראשון, שאמרנו אותו הרבה פעמים - ה' לא ישאיר אף נשמה יהודית אמיתית. כל נשמה שעמדה בהר סיני - תינצל [ישעיהו כ"ז: 'וְאַתֶּם תִּלְקָטוּ לְאֶחָד אֶחָד פְּנֵי יִשְׂרָאֵל...'] , ולא משנה כמה רחוקה היא. הנשמה הזו יקרה ביותר לקב"ה, וה' לא יעזוב אותה בשום-פנים-ואופן. אבל מי שרחוק ולא רוצה לדעת, לא רוצה לקשור קשר עם הקב"ה, אבל הנשמה שלו היא נשמה של יהודי-אמיתי, ה' יציל אותו, ה' ימשוך אותו בכוח, הוא ירביץ

לו, הוא יעלה אותו, הוא יוריד אותו [עמוס ט': 'וְהִנְעוֹתִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יְנוּעַ בְּכִבְרָה... וְלֹא יִפּוֹל צְרוּר אֶרְיָן...'], הוא יעלה אותו שוב, עד שיקבל ויבין שה' הוא הכל-יכול, עד שיקשור את הקשר החשוב הזה עם הקב"ה, עד שהוא יאמין שה' יצר את הכל, גם את אותו יהודי וגם את הנשמה שלו, עד שהוא ירגיש את הנשמה שלו, עד שהנשמה הזו תתגעגע לקשר עם הבסיס שלו – הקב"ה [מזמור ס"ג: 'דְּבָקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ...']. ואז כֵּן יְהוּדֵי אֲמִיתִי יִנְצֵל.

יש ערב רב, ובכל יהודי יש קצת ערב רב, כי הערב-רב התערב בכל עם ישראל. הערב רב לא עמדו מתחת להר סיני. כאשר הקב"ה הרים את הר-סיני מעל עם ישראל – הערב רב עמדו בצד ולא נכנסו מתחת להר סיני ואמרו "נעשה ונשמע" [זוה"ק נשא דף קכ"ה]. הם אף פעם לא היו חלק מעם-ישראל ממש. אמנם הם התמזגו לתוך העם ונהיו 'חלק', אבל רק באופן שטחי. לפי הדין הם יהודים, אבל הם – לא. הם ערב-רב בכל זאת. והערב רב הזה, שרוב מהותו היא של ערב רב – יעלם. ואמרנו את זה הרבה פעמים. שיהיה ברור. הם יעלמו יחד עם כל הרשעים. [יחזקאל כ': 'כַּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטִי אֶת אַבּוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַר אֶרֶץ מִצְרַיִם... וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשֶּׁבֶט, וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְרֵת הַבְּרִית: וְגֵרֹתֵי מִמֶּנּוּ הַמְרֻדִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי...'], אבן שלמה להגרא"א פרק י"א, ספר הקדו"ש ש"ו מפ"ה. ור' ספר מעוז הדת לר' יהושע העליר זצ"ל סו"פ ט']. בשלב מסוים זה יראה לנו כאילו שהרשעים מנצחים, אבל ה' יהפוך את הכל, משיח יגיע, הכל יתהפך, ונראה את הגאולה השלמה [ר' אגרת הנחמה לרבינו מימון, בפ"י עה"פ 'בְּבִקְרָא יִצִּיץ וְחֻלְףָּה'].

אבל אנחנו, עם ישראל, כדי להגיע לזה – אנחנו חייבים לצעוק לשמים, להתבודד עם ה'. אנחנו לא יכולים להילחם נגד הרשעים האלה פנים-אל-פנים, אנחנו חלשים מדי, אין לנו את הכח הזה. הם מאד חזקים, אך לא מבחינה רוחנית. בזה אנחנו החזקים יותר [ה'בה לנו עֲזָרַת מִצְרָר, וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם: בְּאֱלֹקִים נַעֲשֶׂה חַיִל, וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ, תַהֲלִים סו"ס ס']. אבל מבחינה כוחנית, כח גופני, כח של כל מיני נשק, פצצות וכו' – אין לנו. אנחנו רק קבוצה קטנה 'פיצית' (קטנטונת), של יהודים אמיתיים בעולם-הזה. אבל אנחנו עם ה', ואם אנחנו עם ה' – אז הם לא יכולים להפיל אותנו. לא יכולים. [מזמור ל"ז כ"ד]

לכן, כדי להינצל מכל הסבל הזה, אנחנו חייבים לצינוק לקדוש ברוך הוא, ולבקש עם כל המהות שלנו שה' יסלח לנו, ולהגיד וידוי [ויקרא כ"ו, תהלים ק"ו]. אנו צריכים לבקש מהקב"ה לעזור לנו לקשור איתו קשר חזק, שה' לא יאשים אותנו ולא יעניש אותנו על כל העבירות שלנו [כפי אִתָּה ד' טוב וְסִלַח...], שה' יעזור לנו לעשות תשובה ולהיות קדושים, שוב, בלי כתם על הנשמה. אנחנו צריכים לבכות ולבקש - גם סליחה וגם קירבה [ישעיהו כ"א: 'אם תִּבְעִיזוּן בְּעֵינֵי - שְׁבוּ אִתּוֹ...'], ירמיהו ל"א ח': 'בְּכִי יָבוֹאוּ...]', ר' שע"ת ש"א העיקר ה"ט"ו], וברגע שנתחיל להוריד את כל הקליפות שנדבקו בנו ונשבור את המחיצה המפרידה בינינו לקב"ה - אז נוכל שוב להתחבר למקור שלנו [ר' שפת אמת, ניצבים תר"ן, ד"ה בפרשת התשובה]. וזה יהיה יותר טוב מגן עדן! [אבות ד' י"ז: 'יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים...']

ולכן, אני מבקש מכם, למה לסבול?!... עכשיו, עכשיו! תשתדלו, תעשו, תעזבו את הגשמיות, תעזבו את זה, עוד מעט לא יהיה כסף! נצטרך שיהיה לנו בטחון רק בה' - ולא בשום דבר אחר. אנחנו כבר יודעים שכל העניין של הרופאים, בתי-החולים, הביטוח-הלאומי, הפוליטיקה וראשי-המדינות - הכל שקר, שקר, שקר... [סוף מזמור ק"ח]. רק על הקב"ה אפשר לסמוך, ואנחנו צריכים, חייבים להגיע למצב הזה, לבטוח רק בקב"ה - ולא במשהו אחר [תהלים ק"מ ח']. אנחנו בוטחים רק בקב"ה, ריבוננו של העולם, ואין לנו שום כוח בלי זה. אנחנו עם קטן, 'פיצוי', כמו שאמרת - אין לנו את הכוח, אבל אם אנחנו עם הקב"ה - אין דבר בעולם שיכול להפיל אותנו, לא בעולם הזה ולא בשום עולם [מזמור צ': 'ומְעוֹלָם עַד עוֹלָם אִתָּה קָלִל']. אבל אנחנו צריכים לרצות, לרצות לעזוב את עגל-הזהב, לרצות לעלות רוחנית ולעזוב את הגשמיות, להתבודד מעולם השקר הסובב אותנו [לְבָדָד יִשְׁכֹּן, רע"מ פר' נשא, שימ"ש כלל ח'], לסגור את עצמינו בתוך הבתים, בתי-הכנסת, ובתי-המדרש שלנו, ולא לתת לרשעים למשוך אותנו לשקר שלהם. ואם נעשה את זה - אז יהיה לנו נצח. נצח - שבכל יום, בכל רגע, תהיה לנו הנאה ושמחה אמיתית יותר גדולה מהרגע הקודם [מזמור ס"ח: 'וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ וַיִּצְלוּ... וַיְשִׁישׁוּ בְשִׂמְחָה...'], כי אנחנו נתקרב יותר ויותר לקב"ה עד שנהיה אחד איתו ["קוב"ה אורייתא וישראל חד הוא"]

ונכון, אמרתי שכל יהודי ינצל. אבל זה לא אומר שכל יהודי "יחיה". 'לחיות' ולהינצל - זה שני דברים שונים. 'לחיות' - זה לחיות לקבל משיח.

['כָּל-הַמִּתְנַבֵּא לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם', ישעיה ד']. 'להנצל' - אז הבן-אדם יכול למות, שלא נדע, לעשות תיקון בשמים, ולחזור בתחיית-המתים. זה נקרא "להינצל". כל האחרים - השם ימחק אותם בכלל מהעולם. [תהלים ק"ד]. לא את כל הגויים, יהיו גויים שיינצלו, אבל ערב רב? לא! עמלק? לא! אדום? לא! [תיקוה"ז נ"ה ע"א ועוד].

שאלה שמעתי מרב אחד שאומר לא יהיה כלום, צריכים להרגע, אל תאמינו לאנשים האלו, הם מטורפים!!!

וזה הלשון:

בשיעורו של הרה"ג... ברשת מורשת התיחס הרב לשמועות וסיפורים שמופצים בקרב הציבור ומטילים חרדה בציבור. לדבריו אין בדברים האלה אלא דברי שקר והבל והדוברים שמציגים נערים שכביכול עברו מוות קליני ולחילופין אנשים שמחזיקים מעצמם מקובלים, ומוציאים מכתבי הפחדה לדברי הרב "נבואות זעם" עושים מעשה משוגעים.

הרה"ג הגדיר את האנשים הללו כשוטים: "באים כמה שוטים, שאוכלים ושותים, דשנים ורעננים, וכל שבוע עולים בכמה קילו שומן... ויש להם מיקרופון ומתחילים להפחיד את עם ישראל".

"ראיתי איזה מכתב והזדעזעתי כולי" אומר הרב ומסביר "להגיד לעם ישראל כאלה דברי שטות שעד עשרה בטבת - כך כתוב שם - חס ושלום לא יישאר אף אחד (משונאיהם של) עם ישראל. רק מטורף חולה נפש יכול לכתוב דבר כזה. האם יכול להיות עולם בלי עם ישראל?".

הרב יצא בתקיפות כנגד כל אלה שלוקחים לידם את הרשות לפרש פרשנות ולהציג עצמם כמביני דבר בימים אלה של חרדה ולהטיל ולהעצים את הפחד בקרב הציבור וכל אחד מפרש כנטיית ליבו בחוסר אחריות. דברים שאסורים תמיד והיום בזמן המתח קשים עוד יותר. דבריהם אינם אלא "דברי הבל ומרמה" לדברי הרב "לא ראיתי טירוף כזה. חייתי הרבה שנים בירושלים, פגשתי הרבה מקובלים, נביאים ומשוגעים שחלקם יצאו מבתי חולים לחולי נפש וחלק מהם שהלכו לאחר מכן לבית חולים כזה. אבל אף פעם אף אחד מהם לא העז להגיע לשיאים כאלה להעיז ולומר שלא יישאר אף אחד".

הרב הזהיר לגבי התופעה החמורה זו ואמר "כל אחד נהיה מטורף ומפרשן ואחד אומר 'ראיתי' והוא אומר 'חלמתי' וזה היה לו 'מוות קליני' וזה בכלל אין לו מוח, עד שיהיה לו מוות קליני. והשלישי חזה איזה מחזה, והרביעי כתב מכתב, וכל אחד ממציא לנו דברים וכולם מפרשים את זה.

תשובה: לפי דברי הרב שכח להגיד אל תאמיני למשה רבנו, אל תאמיני בתנ"ך, אל תאמיני בחז"ל, אבל אם הוא יגיד את זה לא יאמינו לו.

תקראו מה משה רבינו אומר:

כי ידעתי, אחרי מותי כי-השחת תשחיתון, וסרתם מן-הדרך, אשר ציויתי אתכם; וקראת אתכם הרעה, באחרית הימים - כי-תעשו את-הרע בעיני ה', להכעיסו במעשה ידיכם (סוף פרשת וילך).

ולא עוד אלא שהנביא דניאל נתנבא:

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר:

ב ורבים מישני אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם:

ג והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים פכוככים לעולם ועד, (דניאל יב).

כתב האבן עזרא: העומד על בני עמך וזאת הצרה תהיה על כל העולם ולא ימלטו רק בעבור היות מיכאל השר הגדול על ישראל, על כן ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר והם הצדיקים, וכתוב: ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי השם.

וכתב במצודת דוד: יעמוד מיכאל, לבקש רחמים על ישראל, העומד, הרגיל לעמוד תמיד ללמד סניגוריא על ישראל, והיתה, אז תהיה עת צרה על ישראל אשר לא נהיתה עליהם מעת היתה לגוי עד העת ההיא, הכי הקרן הזעירה שהיא ממלכות ישמעאל יצר להם מאד כמו שכתוב ולקדישי עליונין יבלא וכו' (לעיל ו): ובעת ההיא, כאשר יצר להם מאד, ימלט עמך, ורק כל הנמצא כתוב בספר ימלט, ררה לומר הצדיקים ויראי ה' שנאמר בהם, "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה'" וגו' (מלאכי ג).

וְהָיָה, כִּלְאִשֶׁר-יִקְרָא בְשֵׁם ה' וְיִמְלֹטוּ: כִּי בַהֲרַ-צִּיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָהּ, כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, וּבְשָׂרִידִים, אֲשֶׁר ה' קָרָא.

מכאן מובן שיהיו רק שרידים שישארו.

והיה כל אשר יקרא:

כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל זמן מועט, כמו שאמר על אותו הזמן: חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, ואז יפלו רבים מישראל והקדושים ויראי האל באמת ימלטו. כמו שאמר בנבואת ישעיה: והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם..

וכן אמר. כל אשר יקרא בשם ה', והוא שיקראוהו באמת, כמו שאמר: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת והם שרידים אשר ה' קורא, כי הם יקראוהו באמת והוא יקרא אותם עבדי ואוהבי. רד"ק [יואל ג, ה].

"הנותר בציון והנשאר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם"

ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים קבלה מן הנביאים: "מלחמה הנוראה שבעולם, שלא היתה כמותה, תהיה ממש לפני שערי ירושלים - לא ישארו רק קדושים!"

ואין זה פרוש מסבך, רק קבלה מקבלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האמות שבעולם אחד מהן לא נעדר, בצד אחד כל האמות המתזיקות דת נוצרית, ובצד אחד כל האמות שאינן מאמינות בדת זו, ומקבל שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אמה הנוצחת.

ועל מלחמה זו נבא בלעם באומרו "אוי מי יחיה משומו אל", שיבואו האמות שבשם שם אל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה הגאמר (ישעיה ד, ג) "הנותר בציון והנשאר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים. ("אבות על בנים" בהקדמה).

לכאורה הסוף ורוד ומלכב.

נכון, אבל כל נשכח את המבואר בפסוקי הנביאים באופן מפורש, שרק הצדיקים השומרים תורה ומצוות יזכו לשרוד במלחמת גוג ומגוג:

נאמר בספר דניאל (יב,א): "וְהִיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא נִהְיֶתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא, וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עִמָּךְ כָּל הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר [הצדיקים ויראי ה', מצודת דוד]".

כמו כן נאמר בספר זכריה (יג,ח-ט): "וְהָיָה כִּכְלֵ הָאָרֶץ נְאֻם ה', פִּי שְׁנַיִם בָּהּ יִכְרְתוּ וַיִּגְעוּ [שני חלקים מהאנושות ימותו], וְהִשְׁלִישִׁית יוֹתֵר בָּהּ [והחלק השלישי ישאר]. וְהִבֵּאתִי אֶת הַשְּׁלִישִׁית בְּאֵשׁ, וְצִרְפְּתִים בְּצִרְפָּה אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים בְּבַחן אֶת הַזָּהָב, הוּא יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֲנִי אֲעֲנֶה אֹתוֹ. [גם החלק השלישי שיישאר – יבדוק ה' את חוזק אמונתם, ורק אלו שיעמדו בניסיונות יישארו]".

ואף הנביא יואל התנבא (יואל ג, ה): "וְהָיָה כִּלְאֵשׁ יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט [ינצל], כִּי בָהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה בְּאֲשֶׁר אָמַר ה', וּבְשָׂרִידִים [בצדיקים] אֲשֶׁר ה' קָרָא, [כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל... ואז יכלו רבים מישראל, והקדושים ויראי האל באמת ימלטו, רד"ק]".

וכל מי שיקשה עורפו ולא ישוב-יאבד, ומי שיתן צוארו בעול התשובה וקבלת הצרות בסבר פנים יפות ויתן שכמו לסכול-יצטרף ויזכה.

כתב הרמ"ק זיע"א: בסוף גלותנו זה, קרוב לזמן גאולתנו, יתחזקו הצרות לישראל תכלית החזווק, ויצר להם ויאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו, מפני הצרות הגדולות אשר יסובבו מכל עבר ומכל פינה, ויתרבה הצער עד אשר לא יפנו אבות אל בנים, וכל מי שמצא עצמו לישלף, גבור נוצח יקרא.

והטעם שהשכינה תדין את ביתה ויביאם על המסרת הברית, כדי לזככם אל הגאולה ואל הטוב המובטח לנו על ידי הנביאים. והטוב ההוא לא יכילחו שכל ורעיון, עד שלא תזכר גאולת מצרים והניסים ההם לפני גאולת ישראל, והניסים והנפלאות כאמרו (ירמיה טז יד-טו): "וְלֹא יֹאמַר עוֹד חֵי ה' אֲשֶׁר הִעֲלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כִּי אִם חֵי ה' אֲשֶׁר הִעֲלָה וכו'... ויהיו הניסים וגלוי השכינה לישראל בפלא, ויאמרו כולם אשר יזכו אליה: "הנה אלקינו זה קוינו לו" (ישעיה כה ט) ממש מורה באצבע על גילוי השכינה ומי ומי הזוכים לזה. לכן באותם ימים ירבו הצרות לצרף את ישראל כפי הדין, וכל אחד ואחד כפי חובו יצטרע, וכל מי שיקשה עורפו ולא ישוב-יאבד, ומי שיתן צוארו בעול התשובה וקבלת הצרות בסבר פנים יפות ויתן שכמו לסכול-יצטרף ויזכה.

והענין הוא שהגיע עת הקליפות להיבטל מן העולם, וכל עוד שיש בישראל רשעים אחוזים בהם, היאך אפשר שיתבטלו החיצונים ורשעים עדיין ברשתם, והקדוש ברוך הוא בעל הדין והמשפט ביושר ואמונה ואין עול, ולכן יצטרפו צרוף אחר צרוף עד שיהיו כסף נקי וטהור. והנהגה זו תהיה בתכלית קשי הדין, והקליפה גובה כל חלק חובה מכל מקום.

ובימים ההם ובעת ההוא יכתתו גוי אל גוי חרב איש ברעהו, וישראל יהיו ביניהם בצער גדול, וכל אחד ואחד ירצה לבוזז את הרחלה הזאת ולאכול את בשרה, והקדוש ברוך ירחם על עם ה' בזכות שלושה אבות הקדושים, ויצטרפו ויתלבנו מתוך הצרות. ומתוך הדין הזה יפיל הקדוש ברוך הוא זרע עמלק ויכלהו מן העולם וימחהו מתחת השמים."

שאלה: מה היה לפני השואה? האם הרבנים הזהירו ועשו משהו כנגד זה? תשובה: "אמרו לו שלא צריך להכניס פחד ויראה בלבם של ישראל". מתוך הספר "שבחו של אהרן" על רבי אהרן ראטה זצוק"ל בעל השומר אמונים וטהרת הקודש.

"שנת ת"ש, לך כנום את כל היהודים..."

רבנו הקדוש אמר תמיד לתלמידיו, וכן כתב בכמה אגרות, כי ליבו מפחד מאד משנת ת"ש. ולכן רצה להקדים נסיעתו לארץ ישראל לפני כן, וכן היה כידוע מהגזירות הנוראות בשואה, ותמיד כמה ליבו הטהור לאסוף עם רב וגדול מעם ישראל הקדוש ולזעוק ולצעוק לה' שיבטל הגזירה הנוראה, והלך לדבר עם כמה מגדולי ישראל שהיו אז בחוץ לארץ, והציע להם והסביר להם כי היות והגזרות מתחדשות מיום ליום ועם הקודש נמצא בצער ובמצוקה גדולה, אז כדאי שיתאספו בכל עיר ועיר ויעשו עצרות רבתי עם ויזעקו זעקה גדולה ומרה בתפילות ובתחנונים שיקרע הקב"ה רוע גזר דיננו, ואין כחנו אלא בפה, ואולי יוכלו לבטל את הגזירות הנוראות. אך דעתם לא נחה מדברי רבנו הקדוש, ודחו את דבריו הקדושים, ואמרו לו שלא צריך להכניס פחד ויראה בלבם של ישראל. ורבנו הקדוש ראה שלא קבלו את דבריו, והחליט לכל הפחות להציל את עצמו ובני ביתו ולעלות לארץ הקודש ולחונן עפרה הקדוש בכל מיני מסירות נפש (ואחר כך פרצה מלחמת העולם השנייה כידוע).

כי עכשיו זה לא כמו בתקופת השואה. בשואה - ה' לקח את הצדיקים יחד עם הלא-כל-כך-צדיקים, ועם הרשעים (יחזקאל כ"א: 'והוצאתי חרבי מתערה, והכרתי מִמֶּךָ צִדִּיק וְרָשָׁע') אבל עכשיו - כל אחד יהיה בדיוק לפי הדרגה שלו ('וּשְׁבַתְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צִדִּיק לְרָשָׁע... מלאכי סופ"ג).

תבינו מה שאני אומר, תבינו טוב, תשמעו טוב, תקראו טוב מה שאני אומר: זה לא יהיה קל. ואנחנו נסבול, ואנחנו כבר התחלנו לסבול.

אבל הקב"ה אוהב מאד-מאד כל נשמה ונשמה יהודית, והוא יציל כל נשמה ונשמה, הוא אישית יציל אותנו [ישעיה כ"ז: 'וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ אֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... 'ע"ש, סו"ם עמוס: 'וְלֹא יִפּוֹל צָרוּר אֲרָיִן']. הוא לא ישלח מלאכים כדי לעשות את זה, הוא בעצמו ידאג לכל נשמה יהודית. וזה מתוך האהבה הגדולה שיש לו לעמ"י [ירמיהו ל"א: 'וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ, עַל בֶּן מִשְׁבַּתִּיךָ חֶסֶד...'] כי באמת כשמסתכלים על כל ההיסטוריה, מהרגע שנוצר היהודי הראשון, הקב"ה יודע שאפילו שנפלו, וירדו, במצוות שלהם, ובתורה שלהם, הפסיקו ללמוד תורה וכו' וכו' בתקופות מסוימות בהיסטוריה, ואפילו ירדו עד לעבודה זרה [סו"פ וילך: 'כִּי יִדְעֶתִי... כִּי הִשְׁחַת תִּשְׁחַתּוּן...'], אבל בסופו של דבר, כשזה הגיע לזמן, לרגע הנכון, סירבו, מיאנו לעבור על התורה, סירבו לעבור על הדת היהודית [ר'יח בוגד'יו, ר' שפתי כהן עה"ת סו"פ וילך עה"פ 'וקראת אתכם הרעה באחרית הימים']. ואפילו אם איימו עליהם במוות בצורה קשה ביותר, לא היו מוכנים לזון, לא היו מוכנים בשום פנים ואופן ללכת נגד הקב"ה [כ"י ענה כמות אהבה.../ סו"ם שיה"ש, ע"ש רש"י]. ואנחנו, גם כן, תהיה לנו עכשיו בחירה אחרונה, וזה ירָאָה מי יהודי ומי לא [זכריה י"ג: 'וּצְרַפְתִּים בְּצַרְף אֶת הַכֶּסֶף, וּבְחַנְתִּים בְּכַחַן אֶת הַזָּהָב, הוּא יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֲנִי אֲעַנֶּה אֹתוֹ.../ ור' סו"ם דניאל].

וכמו באירופה, היהודים היו לרוב חילוניים, בתקופה ההיא, ב-1939, והישיבות החשובות שאנחנו כולנו יודעים את השמות שלהם, ושהיו להם ראשי-ישיבות ענקיים, ושכלל, היו צדיקים מאד גדולים, אבל לעומת כל האוכלוסיה היהודית של אירופה שהיו מיליונים - הם היו מתי מעט. הצדיקים האמיתיים היו מעטים מאד, הבחורים שישבו ולמדו עם כל הלב - היו מעטים ביותר. המשפחות שבאמת היו בעלי ילדים רבים, הרבה-הרבה ילדים לכל משפחה, וחיו בעוני כדי שיוכלו להיות באמת יהודים-אמיתיים - היו מעטים לעומת כל אלו שהעדיפו להיות חילונים או כמעט חילוניים.

אבל כשהיטלר ימש"ו שלח אותם למחנות-הריכוז והם היו צריכים להכנס לתאי-הגאזים, אל הבניינים שם המיתו אותם, כולם צרחו 'שמע ישראל', כולם הצטערו מאד על מה שהם עשו, וכמה שהם לא האמינו בהקב"ה, כמה שהם לא קיימו את המצוות. הם, והילדים שלהם, והבעלים שלהם, והנשים שלהם נכנסו לתאי-הגאזים בלי בגדים, בלי שיער, כמו שלדים, והם צרחו 'שמע ישראל, שמע ישראל!'

שאלה: גם החילונים שביניהם?...

תשובה: גם החילוניים. כולם. אמנם היו כאלה שלא אמרו, רק מעטים לא צעקו זאת, אבל הרוב העצום כן אמרו, כי הרוב העצום עוד באו מבתי מסורתיים מאד, או חרדים מאד, וזה לא היה כל כך רחוק מהם. ואפילו אם לא היו קרובים – כשהם נכנסו לתאי הגאזים, וקלטו שכל האירופאים האלה, המוזיקאים, הסופרים, האמנים, אנשי-הרוח וכו' הם בסך-הכל רק חיות רעות [תהלים פ': 'יְכַרְסֶמְנָה חֲזִיר מֵעֵר...'], ושיש רק את הקב"ה, הם פתאום תפסו שישנו מימד אחר חוץ מהמימד של הבית היפה שלהם עם כל הדברים הגשמיים שהם רצו, עם הרצון שלהם להיות חלק של החברה ההארית. והם צעקו 'שמע ישראל!' אין לנו בגדים, אין לנו כיסוי-ראש, אין לנו כלום, רק את הנשמות שלנו והקב"ה.

בעזרת ה', ה' לא יבקש מאיתנו ככה למות. בעזרת ה', ה' יקח כל נשמה יהודית, ויכניס אותו לגאולה השלימה [ירמיהו ל"א: 'מְזַרְהוּ יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֶנּוּ, וְשָׁמְרוּ פְרֻעָה עֲדָרוּ...']. אבל תסתכלו מסביבנו, תראו כמה טובלים... כמה אנשים חולים, שלא נדע... כמה אנשים אפילו שהם בריאים הם עצובים, ומלאים בעיות, ועם כל העולם הגשמי הזה, חסר כסף, חסר אוכל, חסר ביגוד. ויש גם מלא-מלא, אבל בשביל לקנות צריך להיכנס לחובות. זהו עולם של חובות, וזה עשוי כך בכוונה בכדי להפוך אותנו לעבדים. אבל כשאנחנו נגיע לרגע-המבחן, לא בדיוק כמו אלה שהלכו לאושוויץ וכו', אבל נגיע לרגע-של-אמת, שאנחנו נבין: 'אין עוד מלבדו!' וברגע הזה – כל יהודי אמיתי יחזור לאמת. אבל עד שלא נראה שלא נשאר כלום, רק אנחנו והקב"ה – לא נגיע לזה באמת, חוץ מכמה אנשים, חוץ ממעט אנשים שהם כן יגיעו לזה לפני כן, ואולי הם כבר הגיעו לזה.

אבל זה יהיה קשה. זה לא יהיה קל. אל תחשבו שזה יהיה קל. ואל תגידו לי: 'נו, נו, למה אתה מדבר, מקטרג נגד עם ישראל?!' אני לא מקטרג.

אנחנו בעלי עבירות, ואפשר כל היום להסתכל במראה ולראות שיש לנו פיאות, וזקנים, ושטריימל יפה וגבוה מאד, וכל מיני לבושים של יהודים, ולהגיד: 'אה! אנחנו יהודים אמיתיים!' אבל כל אחד יכול להתחפש, ואנחנו לרוב מחופשים, ואנחנו לא הגענו לאיפה שהיינו צריכים להגיע. ואם זה ימשיך ככה ח"ו, אז נרד כל כך עמוק, שתהיה שאלה איך אפשר לצאת מזה, ח"ו. אבל אנחנו נצא, כי ה' יוציא אותנו מהבור העמוק שנכנסנו אליו [זכריה ט' י"א: 'גם את בדם בריתך שִׁלַחְתִּי אֶסְרִיךָ מִבּוֹר אֵין מִים בּוֹ...']. ונכון, אמרתי שכל יהודי ינצל. אבל זה לא אומר שכל יהודי "יחיה". 'לחיות' ו'להינצל' - זה שני דברים שונים. 'לחיות' - זה לחיות לקבל משיח. ['כָּל-הַקְּתוּב לַחַיִּים בְּרוּשָׁלַיִם', ישעיה ד']. 'להנצל' - אז הבן-אדם יכול למות, שלא נדע, לעשות תיקון בשמים, ולחזור בתחיית-המתים. זה נקרא "להינצל". כל האחרים - השם ימחק אותם בכלל מהעולם. [תהלים ק"ד]. לא את כל הגויים, יהיו גויים שיינצלו, אבל ערב רב? לא! עמלק? לא! אדום? לא! [תיקוה"ז נ"ה ע"א ועוד]

שאלה: האם תהיה השנה מלחמה בין הגוים לבין עצמם או ביננו ? תשובה: למה כולם כל כך מפחדים למה כולם כל כך מפחדים ממלחמות? אגיד לכם למה. כי אנחנו לא עומדים איפה שאנחנו צריכים להיות מבחינה רוחנית ולכן יש לנו פחד מעשו. אבל לא ישמעאל ולא עשו האויבים שלנו. רק העבירות שלנו האויבים שלנו. ולכן תדאגו קודם לחיות חיים לשם שמים, ולא ישמעאל ולא עשו יפריעו לנו.

החג עבר, הסוכות פורקו והחיים חוזרים למסלולם הרגיל כביכול אנחנו מאוכזבים. חלק אומרים: אתם רואים, לא קרה כלום! אין גאולה, הכל שטויות.

ולאנשים האלה, ליהודים האלה, יש לי רחמנות גדולה, כי כל אדם יכול להרגיש עד כמה שהגאולה קרובה, ואם לא מאמינים ח"ו שהגאולה קרובה, מה אני יכול להגיד, הרי כל אדם עם טיפת שכל יכול להבין כמה קרובה מלחמה קשה ביותר, שיכולה להחריב את רוב העולם, שלא נדע.

אבל קמים בבוקר, יוצאים החוצה, השמש זורחת, המכוניות נוסעות, הציפורים שרות את השירים שלהם, אנשים הולכים לעבודה, מרוויחים כסף, קונים בסופרמרקט, ויש הכל, לא חסר דבר, אפילו לא במבה, או שוקולד או גלידה או פיצה. יש הכל. זה מבלבל אפילו את האדם המאמין

ביותר. הכל שקט, הכל קיים בעולם השקר הזה. ואיך זה יכול להיות שאנחנו בסכנה כ"כ גדולה? איך זה יכול להיות?

במלחמת העולם השניה אספו יהודים - גברים נשים ילדים ותינוקות, אמרו להם לקחת רק מה שצריכים, לקחו את כולם לרכבת. רוב האנשים לא האמינו שהולכים למות, שלוקחים אותם לנסיעה האחרונה שלהם, לא האמינו, איך זה יכול להיות? השמש זורחת, יש אויר לנשום, כל מיני אנשים מכרים וקרובים מסביבנו, איך זה יכול להיות? ועד הרגע האחרון כשהלכו לתאי הגזים, הם לא האמינו, לפחות הרוב.

ואנחנו עכשיו באותו מצב. ומי לא מאמין? אלה שלא רוצים להאמין. אלה שרוצים להאמין שהעולם הגשמי, השטוח, העולם של עגל הזהב ימשך.

לא רוצים להאמין שזה הכל שקר, לא רוצים להאמין שה' יהרוס את הכל לנצח. לא רוצים להאמין. מה אפשר להגיד? איך אפשר לומר לאדם שעומד על פסי הרכבת, ומדבר עם חבר שלו, הוא חייב לסיים את הבדיחה שיש לו להגיד! ובאה הרכבת, אבל הוא לא רוצה לדעת, כי הוא רוצה לספר את הבדיחה, הוא רוצה לראות את התגובה של החבר שלו, וצועקים לו מכל הכיוונים: תרד מפסי הרכבת, הרכבת מתקרבת! אבל הוא עסוק בלספר את הבדיחה, ובדיוק ברגע של הצחוק הכי גדול של החבר שלו, הרכבת באה והם נעלמים לנצח.

וזה המצב שלנו.

נכון, חיכינו בתש"ס, נכון שחיכינו במוצאי שביעי שעברה, נכון שחיכינו לסוכות השנה, ולא הגיע.

תסתכלו מסביב מה קורה, תסתכלו טוב. כל הארצות קונות, או מייצרות נשק, נשק הכי קטלני שהיה אי פעם בהיסטוריה עד כמה שאנחנו יודעים. תסתכלו כמה שכולם מדברים על מלחמה.

תסתכלו איזה רשעות יש בעולם, מהבן האדם הקטן ועד ראשי מדינות וכו'. תסתכלו על המצב הכלכלי, איך ה' ממש מחסל את עגל הזהב. תסתכלו טוב, תסתכלו כמה אנשים חולים ונפטרים ממחלות משונות וקשות, תסתכלו כמה שהרופאים ממש הורגים, בטעות או בכוונה אלפי אנשים כל יום (בכל העולם).

תסתכלו במשטרה, איך חלק מהשוטרים נהפכו לפושעים בעצמם.

תסכלו בצה"ל, קיימת בו קבוצה גדולה של גויים וכל מיני אנשים שלא שייכים לעם ישראל. צבא של הרבה חיילים עם סמים, אלכוהול וכו', דבר שפעם היה רק בצבא של גויים.

תסתכלו איך אי אפשר לסמוך - לא על חברות ביטוח, לא על ביטוח-לאומי, לא על שום דבר, לא על בנקים, לא על כלום.

תסתכלו איך הרשעות שולטת, שולטת כמו שלא שלטה אף פעם בהיסטוריה.

ולמה?

כי זה הזמן שה' מגלה את כל הרשעות ביחד. יש פה עכשיו גלגולים של דור ההפלגה, גלגולים של דור המבול, גלגולים של סדום ועמורה, של הבריונים. כל הרשעים שהיו בעולם אי פעם, גם של היהודים וגם של הגויים.

למה הם פה? הרי הם לא יכולים לתקן את עצמם, אין להם תיקון. גם הערב-רב פה*, ועפ"י האריז"ל - רוב היהודים בסוף יהיו ערב רב.

חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספח"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

הדברי חיים: דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים והבועלי בתים שבדור המה בעליל בהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרוד על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעייא ככלל מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרוא

* מלחמה לה' בעמלק מדור דור

בספר דברי תורה פרשת בשלח, וז"ל: ואפ"ל עוד בדרך אחר קצת בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספח"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטי דף ק"ב ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו זרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'. כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעושרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן יצורו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש." "ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושוין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן יצורו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושולם נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחיירי אומה ישראל, כאשר באזינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים רגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבינות [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים

וקרתא ובכל אתר דישאל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיון על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרמין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לפעילו דלהו ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בניים המסולאים כפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ.

רוח הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

אם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה ככוונת הלב, כל חד כפום שיעור דליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ינמנו עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הווה הקדוים כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו הנוגע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבניה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב הח"ל. ובספר דברי תורה פרשת נח, ז"ל: ובזוהר הק' פרשת פנחס (דף רט"ז ע"ב) איתא דמשה רבינו ע"ה היה עתיד לקבל את התורה בדור המבול, אלא בגין דהוה רשיעיא הה"ד בשגם הוא בשר, בשגם זה משה עכ"ד זוהר"ק. חזיון ג"כ דמשה היתה לו שייכות לנח, דבאמת הי' צריך להיות בדורו ולקבל עבורם את התורה, ורק שהיו רשעים ע"כ לא קיבל אז את התורה.

ובאמת מובא הרבה בספרים הקדושים החילוק בעבודת נח לעבודת משה רבינו, וזה לשון ספה"ק קדושת לוי (בתחילת הפרשה):

"אלה תולדות נח, דהנה יש שני מיני צדיקים שעובדים את הבורא, צדיק אחד יש שעובד הבורא ברוך הוא בהתלהבות גדול והוא לעצמו ואינו מקרב הרשעים להיות גם כן מעובדי הבורא, כמו אברהם אבינו שהיה מגייר גרים. ואיתא בכתבי הארז"ל שעל זה נענש נח על שלא היה מוכיח הרשעים שבדורו והוצרך לגלגל במשה ומשה היה מתקן שהיה מוכיח תמיד כל ישראל. וזהו הפירוש שאמרו חז"ל טוב לשמים וטוב לבריות, כי זה הצדיק שעובד ה' ומקרב את הרשעים ג"כ להיות עבדי ה' נקרא טוב לשמים משום שהוא עובד הבורא ב"ה, וטוב לבריות ג"כ בשביל שהוא מקרב הבריות לעבוד ה', אבל נח לא היה מקרב הבריות לעבוד ה' כנ"ל, וידוע מה שאמרו חז"ל כל המלמד את כן חבריו תורה כאילו ילדו, כמו שכתוב אצל אברהם אבינו ואת הנפש אשר עשו בחרן. נמצא לפי זה דאברהם אבינו שהיה מגייר גרים הרבה לכך לא נאמר אצל אברהם אלה תולדות כמו שנאמר אצל נח, משום שלא היה לו תולדות רק מה שאמר הכתוב ויולד נח שלשה בנים את שם וכו' ולא יותר כנ"ל. והטעם את האלקים הלהלך נח, ר"ל רק את האלקים היה מתהלך נח, נח לבדו היה עובד הבורא ב"ה אבל לא היה מתהלך עם הבריות לקרבם להיות מעובדי הבורא ברוך הוא, לכן נאמר שוב ויולד נח רק שלשה בנים את שם וכו' ושייך שפיר אלה תולדות נח, עכ"ל הקדושת לוי הנוגעים לענינינו. (עיי"ש ע"ד באריכות).

ואחז"ל (שבת נ"ה ע"ב) כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם וכו'.

יכול לבייש אותו בדברי תוכחה, כיון שיהיה לו טובה שיחזירו למוטב

ומענין התוכחה מובא בספר קרני ראם (חלק כלל תפארת שבסוף הספר) בשם היהודי הקדוש ז"ע מפריסיסחא, שפירש הפסוק בפרשתנו (ט, ו) שופך דם האדם, היינו מי שרוצה לפעול ע"י מוסר ותוכחה שיחזור למוטב ושיעמידו שיהיה אדם, וזהו "באדם", או "דמו ישפך", יכול לבייש אותו בדברי תוכחה, כיון שיהיה לו טובה

בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין ובתי יעשו כעובדא דאזוז המלך שאזוז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכניתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לביןו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפנייהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם.

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, וזהו אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרזונים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידיים שלא ילכד בעצת רזונים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פניהם כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלינו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים ק"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הם והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') והי' כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (זימא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויין אחוריו, עכלה"ק הנוגע לענינינו.

וואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחוקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסו להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת שיעתא דשמיא גדולה לזה, שתהי' הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח

אז למה הם באו לפה?

מידות טובות שיש להעושים הנ"ל, וזהו יהללו רשע ר"ל מחמת טבעם מהפכים בזכותם, ועוד אומרים אי אפשר להעמיד הדת על תלה, ועוד הנח להם לישראל. ומחמת כל אלו הטענות נמנעים מלהוכיח, אבל עכ"ז אעפ"י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה, והכתוב הב' נקראו שומרי תורה, עכ"ל. וכן פי' זקני הגר"א זצ"ל בביאורו על משלי על פסוק הנ"ל, עי"ש.

בכל דוד דוד יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם ובדברי תורה לפרשת מטות הרחבנו ג"כ את הדיבור הזה, בביאור הפסוק וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה', בהקדם מה דאיתא בתיקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, ואיתא בס' תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד דוד יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם כו'. וכמורמו גם בש"ס בכ"מ (שבת ק"א ע"ב, סוכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, חולין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסוכה שם, משה - גדול הדור. ובמסורת הש"ס שם ציין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר - כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור דוד יורדין יש בו ניצוצין של משה רעיא מהימנא ע"ה.

וכתבנו שם שעי"ה הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקיימו את מצוות ה' בכלל, ושיקיימו אותם בבחינה ומדריגה שמשנה רצה שייקמו אותם.

והנה התורה היא נצחית וממדיית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דיבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור דוד מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה', שיקיימו את מצוות ה' באופן כזה שמשנה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באופן ובבחינת שהוא מראה להם ("מראה באצבעו ואומר זה"), היינו בבחינתו כפי שמשנה רבינו ע"ה רצה לקיימם.

ובאמת איכא פלוגתא דרבנותא בזה אם נח הוכיח את בני דורו או לא, יש אומרים שהוכיחם אבל לא נתקבלו דבריו על לבותיהם, ויש אומרים שלא הוכיחם כלל וכלל רק הלך לדרכו, וכמו שמשמע בקדושת לוי הנ"ל, ויש אומרים שהוכיחם רק על העבירות הקלות ולא החמורות.

שיחזירו למוטב, אבל באם שלא יפעול בדבריו להחזירו למוטב, אז אין לבייש אותו בתוכחה ואין לשפוך דמו, עכד"ק.

רבי, אתם מביישים אתי

ומביא שם עוד בשם זקינו הרה"ק ר' יהושע אשר מפאריסאוו זי"ע שסיפר מעשה שהיה אצל הרבי מלובלין זי"ע, שרא לפניו איש אחד ואמר לו הרבה מוכר ותוכחה עד שביישו בדבריו, ולא הי' יכול האיש להתאפק ואמר להרבי בזה הלשון: רבי, אתם מביישים אותי, והשיב לו הרבי מלובלין: אם כן צריך אני לפייס אותך, כי חשבתי שאפעול אצלך בדבר שתחזור למוטב, ועכשיו אני רואה שלא פעלתי כלום, א"כ הייתי מבייש אותך בחנם, עכ"ל.

יש צדיק... לעצמו ולא לאחרים, ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומכריחים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ"ש בתקוממין אתקוטט וכבר הארכנו בזה במאמרים להושענא רבה (בפסקא הושענא דביר המוצנע), והבאנו שם מספח"ק אור האמת (שהוא מכי"ק של הרה"ק מבראדיטשוב זי"ע אשר רשע לעצמו מה ששמע מפי רבו המגיד הקדוש ממעורטש זי"ע, כמובא שם בהקדמה), שכתב בדף ע"ב וז"ל בקיצור עה"כ עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בהם, והקשה הלא עוזבי תורה הם רשעים והשומרים הם צדיקים והול"ל רשעים יהללו רשע וצדיקים וכו'. ועוד רישא דקרא אמר לשון יחיד וסיפא דקרא אמר לשון רבים יתגרו בהם, הול"ל בתרווייהו לשון אחיד.

ותיריך שיש תרי גווי צדיקים, יש צדיק שהוא עוסק בתורה וגמילות חסדים ומקיים כל התורה, אך הוא צדיק לעצמו ולא לאחרים, ואע"פ שהיא מצוה ממצות התורה שנאמר הוכח תוכיח, עכ"ז מגודל רכות טבעו ומזוג הטוב אינו יכול לומר לא עשית כהוגן. ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומכריחים ומחריפים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ"ש בתקוממין אתקוטט.

והנה לכת הצדיקים הב' הכל שונאים אותם ביותר בהיות שרואים שכת האשונים הם צדיקים ושותקים מסתמא אינם רשעים כ"כ, ומכח זה מריבים ומתגרים תכת הב' עם הכת הא' מדוע אתם מחשיים, למה לא תקנאו קנאת ה' צנאות. וזהו פי' יתגרו בהם, ר"ל כת הב' מתגרים עם הכת הא' לשם שמים שיעמדו גם כן בפרץ עמהם להלחם נגד אויבי ה'.

אעפ"י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה והנה הכת הא' מחמת רכות טבעם אינם רואים חוב הרשעים ומהפכים בזכותם ומשיבים אולי לא הי' כך כאשר מרננים עליהם, או זכות אחר, או מזכירים

בשבילנו!

בשבילנו, על-מנת לחזור בתשובה

בשבילנו, על-מנת לסרב לקבל את דרך החיים, דרך הרשעות של כל אחד מהרשעים האלה.

דרך אגב, זו העבודה הכי קשה שנתנה לדור כלשהו אי פעם.

עלינו להתמודד מול כל הרשעות של כל הדורות אשר קמה שוב בדור שלנו.

דור הפלגה היה רק צריך לדאוג לדור הפלגה.

דור המבול היה רק צריך לדאוג רק לדור המבול.

שאלה. מה הכוונה לדאוג?

תשובה. מי שהיה בזמן דור המבול היה צריך רק להילחם רק נגד התכונות הרעות של דור המבול, אבל אנחנו צריכים להילחם נגד כולם. נגד כל סוגי הרשע. וזה לא פשוט בכלל, וצריכים להיות חזקים ביותר, וזה לא פשוט בכלל. מי שיעמוד בזה, באמת יקבל את הנצח. ומי שיקבל כך את הנצח, הטעם יהיה מתוק במיוחד.

אנחנו כמעט בסוף. אם זה יהיה בעוד שבועיים, עוד יום, עוד עשרה חודשים, לא יודע.

אבל יודע שזה קרוב ביותר. ומי שרוצה לשרוד יחזור לקב"ה ויסרב לקבל אפילו דבר הכי קטן של כל הרשעים שקיימים היום.

הם לא יקבלו את הנצח וייגמרו אחרי זה.

עלינו לסרב לקבל את כל הגישה העקומה הזו, את כל הסטיות האלה. כמו למשל, דור המבול – את חוסר הצניעות שלהם, את התאוות הגדולות שלהם את כל הדברים העקומים האלה.

עלינו לסרב לקבל את דרכם של דור ההפלגה שהלך ל"ע למלחמה ישירה נגד הקב"ה ל"ע.

עלינו לסרב לקבל את דרכם של הערב רב שמושך שוב את הקהילה היהודית, גם החרדית וגם החילונית, להתפלל לעגל הזהב, ולהתרחק ח"ו מהקב"ה ומנסה להכניס לתוכנו את כל הרשע שבעולם, בעיקר עבודה זרה.

שאלה: מה הכוונה?

תשובה: הכוונה לעגל הזהב, זה העגל שהערב רב עשה במדבר, וזה עוד חי וקיים, החזירו אותו לעולם הזה עכשיו. ועכשיו הם עושים את זה כאילו שזה דבר כשר ביותר.

למשל - מושכים את היהודי מהתורה שלו לאוכל במסעדות, בורגרים, פיצות, כל מיני דברים, זה לא שייך ליהודי. יהודי אוכל בבית שלו, רק אם אין לו אפשרות, ולא היה לו איפה לאכול, אכל בפונדק. אבל זה הכל. הוא לא הלך לבלות, זה דבר גויי, זה עגל הזהב, זה העולם הזה. זה לא יהודי שיושב ליד השולחן, מדבר תורה, ומברך עם כל הכוחות שלו.

הוא לא הולך לבלות, הוא מבלה רק עם הקב"ה. כל מיני טיולים של יהודים כמו הגויים, ללכת להנות, לעשות 'כיף'. המילה 'כיף' היא מילה פסולה, כיף דה דבר גויי, כיף זה לגוי, כיף זה שייך לעגל הזהב.

אנחנו יהודים, הטוב שלנו, השמחה שלנו - זה רק החגים, התורה, המצוות וכו'.

היה עכשיו סוכות ושמחת תורה, צריכים להיות שמחים ביותר בשמחת תורה, לרקוד עם התורה, לשמוח עם התורה באמת.

יש משהו יותר טוב מזה?

אם יהודי חושב שלטייל בתאילנד זה יותר טוב ח"ו, אז הוא כמו גוי, אז הוא לא מאמין בקב"ה, הוא מאמין בעגל הזהב בלבד.

לא רק זה, היהודים החרדים ביותר, שסומכים על אנשים כמו רופאים, משטרה, ביטוח לאומי, הכנסת, הכסף של המדינה, בנקים, בורסה, חברות ביטוח וכו' - הם לא מאמינים בקב"ה, הם מאמינים בעגל הזהב, הם מאמינים שאדם יכול לבטח אותו יותר מהקב"ה, והוא לא ישרוד, כי הוא לא יכול לחיות בעולם של אמת, אם הוא מאמין בשקר.

וזה המצב שלנו היום. המלחמה תהיה. אם זה במוקדם או במאוחר, זה יהיה. וזה יהיה קשה ביותר. אבל רוב ההרס יבוא ישר מהשמים, לא דרך כל מיני פצצות וכו', אלא ישיר מהשמיים. יהיו ניסים ענקיים, ואם זה לא מחזיר את היהודי בתשובה, אז הוא אבוד.

יהודים צריכים להבין שאין עוד מלבדו, ואם לא מבינים את זה, אין תקווה. אי אפשר לחזור בתשובה באופן חלקי. אפשר לא להספיק לשמור שבת כמו

שצריך או משהוא דומה, אבל אם עוד מאמינים אפילו טיפה בשקר של העולם הזה, זה הסוף.

כשהיהודים היו במדבר, הם לא השתחררו עוד מהתלות בעולם הזה, הם לא יכלו עדיין לסמוך אך ורק על הקב"ה, והקב"ה לימד אותם שלב שלב איך להגיע לרמה גבוהה מאד של ביטחון בה', אבל, לא עבר הרבה זמן הערב רב גרם לירידה חזקה באמונה וביטחון בקב"ה אצל היהודים לאחר שיצרו את עגל הזהב.

זה היה אסון לעם ישראל, כי זה היה בדיוק אחרי שקבלו בהר סיני מהקב"ה ישירות את כל המצוות ואמרו נעשה ונשמע.

אבל בתוך כל יהודי, יש את האמונה הזאת, ועכשיו נראה מי יהודי באמת ומי לא. אלה שישרדו יהיו יהודים ואלה שלא – יהיו גויים וערב רב, ולכן כתוב שכל היהודים ישרדו. נכון, כי אנחנו לא יודעים היום מי יהודי ומי לא, מי שלא יכול להאמין לגמרי בקב"ה, אין לו אפשרות, הוא לא ישרוד, הוא ערב רב.

אפילו חילוני שהוא לא יודע הרבה אידישקייט, אבל אם הוא מאמין ברגע אחד שהכל בא מהקב"ה. הוא מאמין בלב שלו, במהות שלו, בשכל שלו, והוא חייב להאמין בזה עם כל הכוחות שלו, אז הוא יוכל לשרוד. ויהיו הרבה הפתעות, הרבה מאוד הפתעות, יש מספיק יהודים כביכול חשובים שהם ערב רב.

לא נדע את הכל עד הסוף, אבל מי שמדביק את עצמו לקב"ה לגמרי, סומך עליו לגמרי, הוא יקבל ניסים. כדאי להתחיל עכשיו.

אני רק רוצה להזכיר לכולם שהגיע הזמן לעלות ארצה, הגיע הזמן להתחיל לארוז את החפצים ולעשות צעד לארץ ישראל. לא בגלל שמדינת ישראל תשמור על היהודים ובחול"ל האנטישמיות גדלה, וידוע כמה שהנשיא האמריקאי רוצה לחסל את היהודים, לא בגלל זה. בגלל שהגאולה מאוד קרובה, ומי שיגיע לפה לשם שמיים, כי הוא מאמין שפה הוא יהיה קרוב יותר לקב"ה ולאמת, וזה יהיה הרבה זכות עבורו.

לא נוכל לסמוך על צה"ל והמשטרה כי הם בנויים על שקר, ורחוקים מהקב"ה ותורתו.

רק הקב"ה, מי שבא צריך לסמוך רק על הקב"ה, ואם סומכים יותר על המשטרה והצבא והנשיא של ארה"ב, או המלכה ובעלה באנגליה, או על

מר סרקוזי של צרפת, אז אין לכם מה לבוא, ותעשו מהר תשובה, כי אין לכם הרבה סיכוי.

ואני לא אומר שאם יהודים לא יכולים להגיע בגלל כל מיני סיבות, שהם לא ישרדו, תלוי מה שיש להם בלב. אבל, הזמן מגיע, ואין לחכות, חייבים להזדרז כי באמת זה הסוף, ומי שרוצה לצחוק, כמו שבן אמר, ולא מאמין שזה הסוף.

הוא חושב שיכול להמשיך ללכת לים להשתזף בשקט, ללכת למסעדה כשרה ולאכול המבורגר עם קטשופ וקולה בלי דאגות, שהוא יכול ללכת לביה"כ לספר בדיחות לחבר שלו בקריאת התורה, הוא לא מבין את האלף-בית של להיות יהודי, הוא למעשה גוי.

יהודים שעושים עברות, ומצטערים על העברות שלהם, ומשתדלים עם כל הכוחות שלהם לעשות תשובה, ויודעים שאין על מי לסמוך חוץ מהקב"ה, ליהודים כאלה יש סיכוי לשרוד.

מי שלא מאמין, מי שלא רואה את המצב, זה בגלל שהוא לא רוצה לראות, הוא רוצה להמשיך את החיים הטיפשיים, השטוחים, הגויים, אז לכן הם שמחים להגיד שטעינו.

אני רק יודע שהסוף מאד מאד קרוב.

אנחנו צריכים לשבת ולעשות תשובה. יש לנו הרבה-הרבה עבירות. כמעט כל מה שאנחנו אוכלים - זה טרף, כמעט כל מה שאנחנו עושים זה אסור. סומכים על כל מיני אנשים שאי אפשר לסמוך עליהם.

שאלה. אנשים ביקשו שנשאף, בעסק של הכשרות המצב כל כך חלש, הגענו לדיוטא נמוכה ביותר, מה כבר אפשר לאכול? אורז וירקות? על מה ניתן לסמוך?

תשובה: תגידו להם שכל אחד יצטרך להקריב את עצמו בשביל האמת, כל אחד לפי הדרגה שלו. ואיך שלא יהיה, אם מישהו חולה ואמרו לו שהוא יכול לאכול רק עגבניות ואורז - אז הוא היה אוכל רק עגבניות ואורז. זה הכל.

נסילת ישרים פרק י"א: '...וְהָיָה כֹּל מִי שֵׁשׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקִדּוֹ יֵחָשֵׁב אֶסְוִרִי הַמֵּאֲכָל כְּמֵאֲכָלִים הָאֶרֶסִיִּים אוֹ כְּמֵאֲכָל שְׁנַתְעָרֵב בּוֹ אֵיזָה דְּבַר אֶרֶסִי, כִּי הִנֵּה אִם דְּבַר זֶה יֵאָרֵעַ, הֵיכָל אָדָם עַל עֲצָמוֹ לֵאכֹל מִמֶּנּוּ? אִם יִשָּׂאֵר לוֹ בּוֹ

אִיזָה בֵּית מְחוּשׁ אֶפְלוּ חֲשָׁשׁ קִטְנָה, וְדַאי שְׁלֵא יָקַל, וְאִם יָקַל לֹא יִהְיֶה נְחָשׁב אֶלֶּא לְשׁוֹטֵה גָמוּר, אִף אֶסוּר הַמֶּאֱכֹל כְּבָר בְּאַרְנוֹ שֶׁהוּא אָרֶס מִמֶּשׁ לְלֵב וְנֶפֶשׁ, אִם כֵּן מִי אֶפּוֹא יִהְיֶה הַמֶּקֶל בְּמִקּוֹם חֲשָׁשׁ שֶׁל אֶסוּר, אִם בְּעַל שִׁכָּל הוּא?]

שאלה: בשנת השמיטה יש בעיות גם בירקות ופירות... אז מה נשאר? אורז ודגים...?

תשובה: יש בעיות גם בדגים, ויש בעיות גם בהכל. אנחנו בעולם של שקר, שקר, שקר. איפה שתסתכלו – זה שקר. ושקר בתוך שקר [מאמר 'השקר שולט בעולם', ועי' שם מקורות 'מאשריך מתעים']. אי אפשר לדעת כלום. אני לא יודע מה להגיד על אוכל, כי בכל אופן לא רוצים למות מרעב. אבל איזו השתדלות איך שהוא אנחנו עושים, וה' יבין שלא היה לנו מה לעשות. יש הכשר שצריך להיות טוב, זה כל אחד לפי הדרגה שלו, אם הוא ילך לשחיטה פרטית קטנה או לא-משנה-מה, ועוד מעט בין כך יסגרו את כל הדברים האלה. אבל פה-ושם יש בכל זאת, אבל זה נגד החוק. ויהיו עוד הרבה דברים נגד החוק ואנחנו נצטרך לבחור מה לעשות.

לא כל כך בטוח שמה שאנחנו אוכלים בשר שזה בדיוק כשר כמו שצריך. צריכים הרבה לבדוק.

כל ההכשרים מרוויחים הרבה כסף על זה וצריכים לבדוק אם באמת עומדים (מקבלים) את מה שצריכים. (שרוצים).

יש סקנדלים גדולים על הבשר בעולם אבל גם בארץ יש מספיק בעיות עם הבשר.

שאלה: אז איך אפשר בכלל לאכול בשר...?

תשובה: יש עוד הרבה דברים שאסור לנו לאכול, לא רק בשר. ויש בעיות קשות גם עם עופות. ותמיד היו שערוריות, אבל מאחר שישנה טכנולוגיה אחרת היום שכ"כ הולך מהר, שוחט אחד יכול לשחוט ארבע מאות עופות בשעה, אז זה מאד קשה להשתלט על זה. ואי אפשר גם להוכיח אם העוף היה חי בשעה ששחטו אותו...

שאלה: היום משתמשים בוידאו, מעגל סגור, האם זה לא מספיק יעיל?

תשובה: בלוס אנג'לס עכשיו, אחד ההכשרים הכי טובים, היה להם מעגל סגור, וראו את הכל. רק מה? פה ושם, המשגיח שהוא היה נקרא דוקא

משגיח טוב, וסמכו עליו מאד, היה יוצא להתפלל. ודוקא כשהוא יצא - הם הלכו לקנות בשר טרף, והכניסו את זה בין הבשר הכשר. אז שאלו את הרבנים מה לעשות, אז הם אמרו שעד שגילו את זה אפשר היה לאכול את הבשר. אוי! מה אני אגיד? אם המשיח לא יגיע עוד מעט - כולנו נצא אנשים טמאים מאד, חס ושלום.

כל יום אוכלים טריפות ממש, כי הרמה של הכשרות נמוכה ביותר (אפילו בהכשרי בד"ץ מהדרין), כי הם תלויים מאד בכסף ולא באמונה, ואני לא צריך להמשיך.

יש הכשרים על כל דבר שאנחנו אוכלים, אבל כמה ממה שאנחנו אוכלים באמת כשר? וכמה ראוי לאכילת יהודי שהוא רוצה כשרות אמיתית? לצערי הרב, גם יש הכשרים על אוכל שמושפעים מכסף.

נוסף לזה, המרכיבים עצמם במקרים רבים לא כשרים. הרבה מאד בשר ממש לא כשר או לא על רמה שיהודי אמיתי צריך לדרוש (לרוב אין בשר בהמה כשרה בכל העולם, וגם בשר עוף בשחיטה רגילה, לכן כדאי לאכול רק בשר עוף משחיטה קטנה וכשר) ואני מדבר לא רק על ישראל או אמריקה או אירופה. בזה כל העולם דומה.

הכל בעייתי, הירקות, הבשר, החלב, הדברי מאפה וכו'. הכל בעייתי כי הכל מושפע מכסף רב ורווחים גדולים.

אנחנו יודעים, כמה בעיות קשות יש בין החרדים בנושאים האלה [רמב"ם איסור פכ"ב י"ח-י"ט]. יש בעיות בהרבה נושאים, אבל זהו הבסיס, כי כשהמשפחה לא טהורה - אז שום דבר לא טהור, הכל לא-טהור. וגם הכשרות לא תהיה בסדר, כלום. שום דבר לא יהיה בסדר [אנדרלמוסיא, ר' רש"י נח ו' י"ג], והמנהיגים שלנו לא יוכלו לנהל את הקהילות [ר' הושע ז' ז'] כי הכל, הכל, או לפחות הרבה ממה שיש - מטונף.

אני רוצה לומר לכם שזו הבעיה הגדולה ביותר, זוהי הבעיה העיקרית שלנו. וברגע שיש לנו את הבעיה הזאת - אז יש לנו גם בעיות אחרות, כמו בעיות עם כשרות, אבל יש לנו כבר בעיות עם אוכל בנושא שמכונה: 'כשרות', מפני שאנחנו צורכים כל כך הרבה אוכל, וזה קשה להביא מכל המקומות שמשם הם מביאים את האוכל את הכמות הנדרשת בשביל לספק את הצרכים הגדולים של החברה הזללנית שלנו. כל 'הכשר' שיש לו לקוחות רבים מדי, הוא מועד לעשות תקלות גדולות ולעשות הרבה קיצורי-דרך.

כל הכשר שמתעשר – הופך להיות כ"כ עשיר עד שהם פוחדים לאבד אפילו לקוח אחד... וישנם הרבה-הרבה בעיות שכאלו בכל העולם. אנחנו נמצאים במצב קשה ביותר. במקרים רבים אנחנו אוכלים ממש 'טרייף', שלא נדע.

כן, אנחנו מתפללים, אבל אנחנו רוצים שהרבנים שלנו יגידו לנו מה שאנחנו רוצים לשמוע. אנחנו רוצים שהרבנים שלנו יעשו את האידישקייט, את היהדות קלילה [עמוס ב' י"ב וברש"י]. כיום ישנם היתרים שמעולם לא ניתנו כדוגמתם [יש לי רב...], ר' ביהגרא למשלי כ"ה ד', רק באותן השנים שהיהודים היו כה חלשים שהם לא יכלו אפילו לצום בתשעה-באב. ואנחנו, הדור הזה, הוא הדור הנמוך ביותר שהיה אי-פעם [בעקבתא דמשיחא, מל' עקביים, תהלים סו"פ מ"ד], אבל יש לנו את היכולת לעלות הכי גבוה [מהר"ל 'נצח ישראל' פרק ל"ה, הדוה"א עמ' צ"ח, ע"ש]."

היה מסר חזק עם הכשרות באמריקה (משך שנים שאכלו בשר נבילות וטריפות) – אבל לא שומעים, וגם פה יש בעיות עם הכשרות – לא מצאו את כל הבעיות. המצב מאוד קשה.

לדוגמא, יש המון חנויות תאוה מפיצה עד המסעדות היוקרתיות ביותר. ויש הרבה בעיות כשרות בגלל שהדרישה לבשר מכל סוג כל כך גדולה וגם בעיות כשרות בכלל בגלל שהדרישה לאוכל כל כך גדולה. אנשים אוכלים ושותים ואז עושים דיאטה ...

ישנה עוד בעיה משמעותית באמריקה ובכל העולם, האמריקאים אדישים לנושא הכשרות של האוכל, האמריקאים חייבים את המסעדות שלהם, התאוות והממתקים, אפילו אם זה על חשבון אכילת ממתקים בכשרות מפוקפקת.

יש שאלה גדולה סביב כשרות השחיטה, ולמרות הסקנדל הגדול לפני כמה שנים, עם כל זה ההשגחה הכללית על השחיטה במצב ירוד, ואני חייב לומר לכם שבכלל הרבה דברים שאנחנו אוכלים, קיבלו מראה וטעם גויי, ובין הפיצה לסושי אפשר להקיא.

"בחור"ל המצב יותר קשה. פה בארץ לפחות יש יהודים מעטים המוכנים למסור נפש על שמירת שבת וכדו' אבל באמריקה, באירופה וכו' הם כל כך תפוסים בגשמיות ובטמטום שזה מביא, שאפילו המעטים מהם שמבינים את האמת קשה להם להלחם על נושאים כשבת וכשרות וכו' כי החברה

החרדית הולכת חזק מאד לכיוון ההפוך. בכל העולם נכנס השקר לתוך קודש הקדשים, לתוך הקבוצות של חרדים שהיו נחשבות כהחזקות ביותר באידישקייט [יהדות].

ואיך אני יכול לראות את זה, ואיך כל אדם שרוצה לחיות אמת יכול לדעת מה האמת? יש לנו מלא הכשרים עם סימני שאלה, כי הם ענקיים ולא יכולים לשלוט על כל המוצרים. איך אפשר להשתלט על כזו ממלכה כזו? שיש כסף מעורב באידישקייט, אז אי אפשר לסמוך כי דבר הכסף מדבר יותר מהאמת, יותר צועק, יותר מושך את האדם בד"כ בחלק מבתי הדין יש בעיות קשות, יש אחד נגד השני, יש פוליטיקה גם שם, פוליטיקה של שליטה של כסף וסתם של שנאת חינם.

תראו באירופה, כמה יצאו חי מאירופה? כי היהודים ברחו להשכלה.

כמה יצאו חי מאירופה?

השם אוהב את עם ישראל ולפני מה שקרה עם היטלר, גם דברו כמו עכשיו - לא נורא, לא נורא.

אז קצת לא שומרים שבת, לא נורא.

יודעים שיהודים מתחתנים עם לא יהודים, לא נורא.

אז מה אם לא כל כך שומרים כשרות, אז מה? לא נורא.

אבל כן נורא ורוב יהודי אירופה נהרגו, רוב יהודי אירופה נהרגו.

רוב יהודי אירופה נהרגו. (נאמר במקור 3 פעמים).

בקשר לאמריקה

אני אמרתי שהנשיא לא אוהב במיוחד את היהודים, יש לו כמה יהודונים שהוא משתמש בהם נגד כל היהודים, אבל ליהודים באמריקה קשה להם לתפוס מה שקורה להם, צריך להתפלל עליהם שהיהודים האמיתיים שביניהם יבינו ויסתלקו.

כשיגיע הזמן, דוד שוב ינגן, והניגון ימלא את העולם וייתן לכל העולם הרגשה של שמחה ושלמות, והניגון הזה יבוא ישר מהשמים, ישר מכסא הכבוד דרך דוד המלך, משיח בן דוד, וכל העולם ישמח, יהיה רגוע, ילמד תורה, הכל יהיה מושלם.

היהודים האמיתיים, שעמדו בהר סיני ואמרו "נעשה ונשמע" יש להם את הקשר עם הקב"ה [ראה רמב"ם, אגרת תימן].

ואף אחד לא יכול לקחת את זה מהם.

וכל היהודים האלו יעשו תשובה וינצלו [ראה דרך ה' ח"ב פ"ב ד, ואדיר במרום עמ' ריב "וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח וגו"].

אבל אי אפשר לדעת ברור מי זה יהודי אמיתי [בנשמתו] כי יש גם נשמות של ערב רב בתוך יהודים כביכול חשובים, עם זקנים ארוכים ופאות ארוכות וכדו'.

ומי שלא יכול להאמין לגמרי בקב"ה לא ישרוד, ונשמתו מהערב רב, במקרה הטוב.

ורק להזכיר לכולם, שאפילו יהודי אמיתי חייב לחזור עכשיו בתשובה כי אם לא, ה' יכריח אותו לחזור בתשובה.

וזה יהיה עם סבל רב "הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה" (סנהדרין צז).

אפילו חילוני שהוא לא יודע הרבה אידישקייט [יהדות], אבל אם הוא יכיר פתאום שהכל בא מהקב"ה.

והוא יאמין בלב שלו, במהות שלו, בשכל שלו, עם כל הכוחות שלו, אז הוא יוכל לשרוד.

יהיו הרבה הפתעות, הרבה מאוד הפתעות "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו וגו'" (סוף דניאל).

יש הרבה יהודים כביכול חשובים שהם באמת מנשמות של הערב רב.

[נראה בעליל שהרבנים והחסידים והבע"ב שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב" (דברי חיים עה"ת, השמטות לפרשת ויקהל וכה"ג בשולחן הטהור עמ' עד ועוד)].

לא נדע מי שייך למה עד הסוף.

אבל מי שמדביק את עצמו לקב"ה לגמרי, סומך עליו לגמרי, הוא יראה ניסים.

כדאי להתחיל לעבוד על זה עכשיו. [עיקר נתינת תורה לישראל היא כדי שישומו בטחונם בה...שעיקר הכל הוא הבטחון השלם והוא כלל כל המצות" (הגר"א, משלי כב י').

אני רוצה להזכיר לכולם שהגיע הזמן לעזוב את כל הארצות. הגיע הזמן להתחיל לארוז את החפצים ולבוא לארץ ישראל. לא בגלל שמדינת ישראל תשמור על היהודים, ובחור"ל האנטישמיות גדלה. וידוע כמה שהנשיא האמריקאי רוצה לחסל את היהודים. לא בגלל זה.

אלא בגלל שהגאולה מאוד קרובה, ומי שהגיע ויגיע לפה לשם שמים, כי הוא מאמין שפה הוא יהיה קרוב יותר לקב"ה, ולאמת, זה יהיה זכות בשבילו.

מי שבא לארץ ישראל צריך לסמוך רק על הקב"ה.

המדינה והצבא לא יעמדו הרבה זמן.

ואם סומכים על המשטרה והצבא והנשיא של ארה"ב או מלכת אנגליה, או על סרקוזי של צרפת וכו'.

אז אין לכם מה לבוא.

תעשו מהר תשובה, כי אם לא, אין לכם סיכוי לשרוד [ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו...ולא יראה כי יבוא טוב וגו' (ירמיה י' ע"ש)]. ואני לא אומר שאם יהודים לא יכולים להגיע בגלל כל מיני סיבות, שהם לא ישרדו.

זה תלוי במה שיש להם בלב.

אבל הזמן מגיע, ואין לחכות.

חייבים להזדרז כי באמת זה הסוף.

מי שרוצה לצחוק, ולא מאמין שזה הסוף, הוא חושב שהוא יכול ללכת לים להשתוף בשקט.

ללכת למסעדה כשרה ולאכול המבורגר עם קטשופ וקולה בלי דאגות. שהוא יכול ללכת לבית הכנסת לספר בדיחות לחבר שלו בקריאת התורה - הוא לא מביין את ה-אלף בית של להיות יהודי.

למעשה, הוא כמו גוי.

יהודים שעושים עבירות ומצטערים על העברות שלהם ומשתדלים עם כל הכוחות שלהם לעשות תשובה.

יודעים שאין על מי לסמוך חוץ מהקב"ה.
 יהודים כאלה ישרדו [ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו] (ירמיה
 יז) "אם יבטח בו, הוא יהיה מבטחו" (רד"ק שם)
 מי שלא בוטח בה' מעל לכל, זה בגלל שהוא לא רוצה לראות את האמת.
 הוא רוצה להמשיך את החיים הטיפשיים, השטחיים, הגויים.
 אנשים כאלה הם שמחים להגיד שכאלו טעינו.
 אני רק יודע שהסוף מאוד קרוב וכשיגיע הזמן, שוב ישמעו הניגונים של
 דוד המלך.

משיח בן דוד והעולם יהיה רגוע ומלא שמחה, תורה ודעה את ה'.
 "וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבִילָה, וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוֹם קְרָא אֵל אֱלֹהֶיךָ..."
 (יונה פרק א' ו').

לפני מלחמת העולם השנייה התאספו כל הרבנים באיזור להחליט מה
 לעשות, כי ראו שעומד להיות אסון ולא ידעו איך למנוע את זה. אז עשו
 את האסיפה של כל גדולי הדור, וכל אחד אמר מה שהוא חושב. אחד אמר
 שצריך להגיד יותר תהלים, אחר אמר צריכים לשמור שבת יותר, השלישי
 אמר שצריכים לדייק יותר על כל מיני דברים אחרים, הרביעי אמר שצריכים
 ללמוד יותר, וכו'. האחרון שדיבר זה היה הפונוביז'ר רב, (הרב מפונוביז' זצ"ל).
 והוא סיפר שהיתה שריפה בבית של יענקל'ה. יענקל'ה ישן בפנים. וכולם
 באו לראות מה קורה. האש היתה מאד גדולה, והיה מאד מסוכן, והבינו
 שיענקל'ה בטח נמצא בפנים. אז התחילו להחליט מה לעשות. אז אחד אמר
 שהוא ילך להביא דלי, השני אמר שהוא יביא את המים וגם את הדלי, וכל
 אחד אמר מה שהוא עומד לעשות. אבל אחד אמר: 'מה אתם מבזבזים
 זמן?!', תצעק, תצעק: 'יענקל'ה תתעורר! תצא, תצא! יענקל'ה, זו סכנה!
 תצעק, תצעק!'

יענקל'ה - הוא הסביר, זה עם ישראל שנמצא בסכנה. אבל הם ישנים.
 הבית בוער - אבל יענקל'ה ישן. אז מה לעשות? להתחיל להתקשקש,
 להגיד יותר תהילים וכו'... תצעקו! תעירו אותו! שיקום על הרגלים,
 ושיברח מן הסכנה! [האירך עיני פן אישן המנות...], תהלים י"ג].

זה המצב שלנו היום. בעוד כמה ימים - יום כיפור. זה יהיה יום-כיפור
 לא-רגיל. אמנם יהיו אנשים שזה יהיה בשבילם יום כיפור רגיל ביותר, כי

הם ישנים. הכל בוער מסביבם – והם ישנים. אז אלה שלא מבינים שצריכים להתעורר, ולעשות את רצון ה', ולהפסיק עם כל השטויות שלא שייכים לקב"ה, ולהפסיק ללכת ממש נגדו, בקדושה, בלימוד, ובכל דבר, ובודאי ובודאי בצניעות, אז כל אלה, ימשיכו לישון. ואלה שיתעוררו – יהיה להם הרבה יותר קל, כי הרבה יותר קל יהיה למי שמתקרב לה'. מי שלא מתקרב לה' – הוא ימשיך לישון, וישרף עם הבית, ה' ישמור.

ומה אנחנו צריכים לעשות? לצעוק עד לשמים, לבקש מהקב"ה: "תציל אותנו!", ולהגיד לאחרים כמה שהם בסכנה. נכון, יש הרבה שלא ירצו לשמוע, אבל עוד מעט, ואני מתכוון לעוד מעט, לא שנים, אלא שבועות, ימים, אנחנו נראה כאלו דברים משונים, ומפחידים, שאנחנו בעזרת ה' נתחיל להבין שהעולם – זה משהו אחר ממה שחשבנו, ואנחנו חיים בשקר. ואנחנו חייבים להוציא את כל השקרים שהכנסנו בתוך עצמנו, ולתוך בתינו, ולתוך החיים שלנו. נצטרך להוציא שקר-שקר, ולהגיד: 'אני רואה שזה שקר, תסתלק! אתה שייך לסיטרא-אחרא, תסתלק ממני!', והיהודים האמיתיים יתחילו לחזור ממש לאמת, ולצניעות כמו שצריך, לאהבת ה' כמו שצריך, לאהבת עם-ישראל כמו שצריך, וללימוד אמיתי [ברכות יז.], לא מה שהם קוראים היום 'לימוד'. לעשות את רצון ה' כל הזמן, כל הזמן. לחיות אך ורק בשביל זה [פְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֶלְקִים תְּחִיִּים...]. וזה לא ישעמם להם. הם לא יצטרכו חופש מזה. הם לא יצטרכו ללכת לטיולים כדי לנוח מהלימוד, או לנוח מהאידישקייט (היהדות) שלהם, כי זה מה שיתן להם את הכוחות, ולא השטויות של הטיולים, ולא בת-המלון. לא יצטרכו את כל זה, את כל הדברים האלה שהם שטחיים, וגויים, וטיפשיים.

היהודים כיום, אפילו אלה בלי הכסף, העניים יחסית, התרגלו לחיים השטחיים, ולאידישקייט השטחי, הפלסטי, ששייך לעולם שלנו היום [ר' מאמר 'סיבת ההתדרדרות', קד"ד גליון 22]. וזו לא אידישקייט! ואתם חייבים-חייבים לחזור לאמת, ולרדת בגשמיות. ואנחנו לא נצטרך להוריד את הגשמיות. ה' עומד להוריד לנו את הגשמיות למצב יותר גרוע מאשר לפני מאה שנה, ליותר גרוע מאשר לפני מאתים שנה. תהיה לנו בעיה של אוכל, בעיה של מים, בעיה של חשמל, אני לא יכול אפילו להגיד את כל הבעיות שיכולות להיות, נצטרך לחיות אך ורק בביטחון על הקב"ה.

ויהיו אסונות ענקיים בעולם, בארץ לא יהיו כל כך דברים קשים, אבל גם כן יהיו, אבל בכל אופן ארץ-ישראל לא תהיה פגועה קשה. אבל כל העולם יהיה פגוע קשה מאד. בחלקו - זה יהיה כל כך קשה עד שלא ישאר כלום [ירמיהו נ' י"ב, יחזקאל ל"ה, סוף יואל], ובחלק - זה יהיה פגוע קשה, אבל עם איזה משהו שאפשר להגיד שזה עוד משהו ששייך למה שנשאר מהטבע. אבל מעט מאד אנשים ישארו. ואתם צריכים להבין את זה. אז תגידו: 'לא! אנחנו לא רוצים לפחד, לא רוצים לשמוע את זה. אנחנו חוזרים בתשובה - וזה הכל, בטוחים בה'.

שמויות, אתם ישנים, רק מעטים יש שלא ישנים, הרוב ישנים. ואני אומר לכם את זה כי אתם חייבים לפחד, כי שום דבר אחר לא מזוין אתכם. אתם תקועים בבויך, בבויך שלכם, ואתם לא יכולים לצאת מזה, אתם לא רוצים לצאת מזה ['השמן לב העם הזה, ואנני הכבד, ויניו השע...'], וזה מה שמדאיג הכי הרבה. יענקל'ה! תקום, תקום! האש בווערת! אתם לא מבינים?? אתם לא מבינים??? האש בווערת! האם אתם לא מרגישים את העשן?? לא מרגישים את החום?? תקומו, תקומו!

אנחנו נכנסים לתקופה מאד-מאד קשה. וכבר יש קשיים, אבל זה יהיה הרבה יותר קשה. אמרתי לכם ברור: יש קבוצה של רשעים שכבר שולטים על כל הארץ, אמנם הקדוש-ברוך-הוא הוא השולט הגדול, אבל הוא נתן להם להרגיש מאה-אחוז שהם שולטים. הם לא מפחדים מכלום, בודאי לא מפחדים מהקב"ה, ה' ישמור. אבל אנחנו מפחדים מהקב"ה, ובגלל שאנחנו צריכים לפחד מהקב"ה, אז אנחנו ננצח. אפילו שאנחנו אפס לעומת הכמויות של הרשעים. הם המונים-המונים, מיליארדים-מיליארדים. וכמה אנחנו? מעטים מאד. ובכל זאת, מפני שאנחנו מפחדים מהקב"ה, ואוהבים את הקב"ה, ומשתדלים לעשות את רצונו - אז אנחנו ננצח. אנחנו ננצח [ר' מזמור מ"ו]. לא בכח הזרוע החזק שלנו, אלא בעבודת ה', בלעבוד את ה' באמת, עם כל הלב, עם כל המהות, עם כל המחשבות, לעבוד את ה', ולעשות תשובה. אני רק יכול לבקש מכל יהודי ויהודי, ללכת לבית-הכנסת, נשים שאינן הולכות לביהכ"ס - לא מְשַׁנָּה, אפשר גם בבית, להתבודד עם עצמכם, אפילו בבית-כנסת, ולעשות תשובה. תפתחו את הלב, את השכל, תפתחו את הקישקע'ס (הקרביים) ותוציאו את הרעל שנכנס מדורי-דורות [זוהמת הנחש', שבת קמ"ו, 'שאר שבעיסה', ברכות יז]. ויש הרבה-הרבה דברים שזה 'כאילו רצון ה''', אבל זה שום-דבר, אין לזה לב, אין לזה שכל,

אין לזה אהבת ה' ולא אהבת תורה. זה רק בחוץ (כלומר - שטחי בלבד). יש לנו דור של הרבה ילדים ממש מחוספסים (גסים) ולא קרובים להקב"ה, רק 'כאילו'. בחורי ישיבה שכאילו הם צדיקים, והם לא צדיקים, עושים כל מיני דברים שזה אסור, וראשי הישיבות לא שמים לב לזה. יש ישיבות שלוקחים כסף מהגוים בשביל הישיבות, אז כמה זה יכול להיות טוב? [ר' דברי הגר"א 'אבן שלמה' פי"א ח'].

אוי, עם ישראל, עם ישראל, אנחנו במצב קשה. יש לנו ויכוחים בינינו, ואני לא מדבר על החילונים, אני מדבר על החרדים. החרדים - יש להם מלחמות אחד-עם-השני, שכאילו זה לשם-שמים [אבות פרק ה'], וזה בכלל לא לשם שמים! אנחנו לא מוצאים אפילו פוסק אחד שאפשר לסמוך עליו, אולי פה-ושם משהו [צפניה ג' ד': 'קָמְסוּ תוֹרָה, וברש"י: 'לא הורו אותה לשואליהם', ועפ"ז יל"פ כתובות יז. 'ולא מן חמיסין', ע"ש], ואנחנו לא מוצאים רבנים, בשפע בודאי שלא, אולי פה ושם, בדרך כלל לא מוצאים מי שאפשר לסמוך עליהם [דברי הימים ב' ט"ו ג': 'וַיְמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֵלֶיךָ אֱמַת, וְלֵאמֹר וְלֵאמֹר תוֹרָה...']. הכל נהיה מדולל, מדולל - ולא כמו שפעם. אני שוב אומר: אנחנו חייבים ביום-הכיפורים הזה לצעוק לשמים, בצעקה גדולה, ולבקש מהקב"ה להציל אותנו, ולהגיד להקב"ה שאנחנו רוצים לחזור, שהוא רק יראה לנו את הדרך ['הורני ה' דרךך...'].

ביאור הדברים על פי הנאמר בספר חסידים לר"י החסיד סי' מ"ו, הביאו המשנה ברורה סימן ה' באורך, וזה לשונו:

'וכשהוא נוטל ידיו ומברך, או כשמברך על הפירות, או על המצות השגורות בפי כל האדם, יכוין לבו לברך לשם בוראו אשר הפליא חסדו ונתן לו הפירות או הלחם ליהנות מהם, וצוהו את המצות, ולא יעשה כאדם העושה דבר כמנהג, ומוציא דברים מפיו בלא הגיון הלב. ועל זה חרה אף ה' בעמו, ושלח לנו את עבדו ישעיהו ואמר: 'וַיֹּאמֶר ד', וְעַן פִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה, בְּפִיו וּבְשִׁפְתָיו כְּדוֹנֵי וְלִבּוֹ רַחֵם מִמֶּנִּי, וְתִהְיֶה יְרֵאתָם אֵתִי מִצְּוֹת אֱנָשִׁים מְלַמְּדָה: (ישעיה כ"ט י"ג), אמר הקב"ה לישעיהו: ישעיהו, ראה מעשי בני, כי אינו אלא לפנים (כלומר, באופן חיצוני בלבד), ומחזיקים בי כאדם שמחזיק ונוהג מנהג אבותיו בידו, באים בביתי ומתפללים לפני תפילות הקבועות כמנהג אבותם, בלא לב שלם. הם מנקים את ידיהם ומברכים על נטילת ידים, ובוצעים ברכת המוציא, שותים ומברכים כמו שהדבר שגור

בפיהם, אך בעת שהן מברכין אינן מתכוונים לברכני, על כן חרה אפו בעמו ונשבע בשמו הגדול לאבד חכמת חכמיו היודעים אותו, ומברכים אותו כמנהג ולא בכוונה, שנאמר אחרי כן: 'לְכֵן הִנְנִי יוֹסֵף לְהַפְלִיא אֶת הָעַם הַזֶּה הַפְּלֵא וּפְלֵא, וְאָבְדָה חֲכַמְתּוֹ וְחֲכַמְיוֹ וּבִינַת נַבְנְיוֹ תִסְתַּתֵּר...'. ע"כ דברי ספר חסידים.

וזה משמעות הביטוי 'נהיה מדולל' הנזכר כאן במסר, שכיום למרבה הצער קיום המצוות ולימוד התורה אין בהם כמעט לשם שמים, והחלק האמיתי, הנקודה הפנימית הולכת וקטנה והופכת לכמעט בלתי-מורגשת. ומסיבה זו מסתלקת החכמה מקרב עם ישראל, ה' ירחם עלינו.

אבל מי שלא יצעק, אפילו בצעקה שקטה בתוך הלב שלו, בתוך השכל שלו, בין מי שצועק בשקט, ובין מי שצועק בקול, ומי שבוכה, ומי שמשתדל להתקרב לה' - האדם הזה הוא שינצל, היהודי הזה ינצל. אבל אלה שלא מאמינים באמת - עכשיו זה יהיה המבחן שלהם. הם יראו סכנה פה, ויש סכנה פה, כבר ישנה סכנה פה, הרוסים יושבים בסוריה, והם יותר ויותר מכניסים חיילים שם, והם נלחמים באותו הצד של האיראנים. אל תדאגו, עוד מעט מישהו פה ישתלט על ארץ-ישראל, וזה יהיה או הרוסים או האמריקאים או האו"ם וכו' - אבל זה מוכרח להיות, כי המשיח לא יקח את השלטון מן הציונים, אז זה חייב להיות. אבל מי שצועק להקב"ה, ומבקש את עזרתו לעשות תשובה - הוא יחיה, הוא יחיה! [יואל ג' ה', ע"ש]. ומי שלא - הוא יברח לחוץ לארץ, והוא ימות עם הגוים.

זה מפחיד, נכון, ואתם לא אוהבים לפחד, אבל יענקל'ה, האם יותר טוב להישרף בתוך המיטה שלך?!... תקום, יענקל'ה, תקום! ה' רוצה אותך, ה' רוצה להציל אותך! אל תעשה לו בעיות! וכל אלה שקמים ורצים החוצה, מחפשים את הקב"ה - כל אלה ינצלו.

ואני רוצה לספר לכם שבית-המקדש, כבר בנוי! זה כבר בנוי ומוכן, ואיך זה ירד מן השמים? מה זה 'השמים'? אנחנו תמיד מסתכלים למעלה שזה השמים. זה לא אומר ש'השמים' זה למעלה בדיוק. זה רק שאנחנו לא רואים. כל אלה שנפטרנו - הם לידינו, ישנה מחיצה, אנחנו לא רואים אותם. אבל הם לא רחוקים מאיתנו, הם קרובים מאד אלינו. ויש כמה וכמה מימדים של העולם הבא, ויש מימדים של העולם-הזה שאנחנו לא רואים.

ובית המקדש, יום אחד, כאשר משיח יתגלה והמלחמות תסתיימנה, פתאום נגיע לכותל, נסתכל למעלה, ושם יהיה בית-המקדש! לא נצטרך להתחיל לבנות אותו, הוא יהיה שמה [ר' רש"י סוכה מ"א סוע"א]. ואיך זה יהיה? כי ה' יסיר את המחיצה. הוא פשוט יוריד את המחיצה - ונראה את האמת. וכל אלו שיקומו לתחיה, תחיית-המתים, הם יצאו, כן, מהקברים שלהם [יחזקאל ל"ז י"ג: 'בִּפְתָחַי אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם, וּבִהְעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם, עִמִּי...'], ויבואו. אבל גם הדבר הזה, זה יהיה שה' יוריד את המחיצה, את המחיצה שעומדת בינינו לבין אלה שהלכו לעולמם. אני לא יודע איך להסביר לכם יותר ברור את זה, אבל זה יהיה נס ענק. וזה יהיה כל כך טוב לראות, ולהרגיש שזה היה שוה כל הגלות המר הזה, וכל השנים, אלפי השנים הקודמים, מאז אברהם אבינו עד עכשיו, או למעשה מהאדם הראשון עד עכשיו.

האדם הראשון חטא בחטא של חוסר-ביטחון בהקב"ה, ואנחנו ירדנו, אבל לא בדיוק 'ירדנו', עשינו מעגל מן הזמן הזה של האדה"ר ועד עכשיו - פשוט הגענו בחזרה לאותו המקום: בעיה של ביטחון בהקב"ה. אנחנו עכשיו נעמוד במצב קשה ביותר, ואנחנו נצטרך לסמוך על הקב"ה. שבע וחצי מיליארד גוים יש בעולם הזה! ואנחנו?... מי יודע אם זה חצי-מיליון. אני לא חושב, אולי כן, אבל מעט מאד לעומת הגוים. ואנחנו נצטרך לסמוך אך ורק על הקב"ה, ולדעת שהוא יציל אותנו.

וזה לא יהיה פשוט. מי שעובר את 'המבחן הפסיכומטרי' הזה - ינצח ניצחון ענק! הוא יעשה את התיקון של האדם הראשון ואשתו. ואז סוף סוף ה' יכניס אותנו לגן-עדן, אנחנו נשלים את התיקון של האדה"ר, ואז סוף-סוף - יפתח את הגן-עדן האמיתי ונגיע, ניכנס פנימה. אתם מבינים? אנחנו צריכים לבטוח בה', ואם לא נתחיל עכשיו לעשות בזה, ולהשתדל - אז אנחנו לא נבין את זה אף פעם. ואז היענקל'ה שיקום ויצא מהבית - ינצל, והיענקל'ה שלא ירצה להתעורר - הוא ישרף עם המיטה שלו. זהו.

המצב שלנו ישתנה מאד בעתיד הקרוב. המצב של העולם משתנה במהירות הבזק. זה לא משנה שאתם יוצאים לרחוב והרחוב נשאר אותו דבר, האוטובוס מגיע, יורד גשם, יש מוניות וכו'. אבל מתחת לכל זה, יש שינוי עצום, ואנחנו יום אחד נפתח את העינים ולא נכיר את העולם שלנו.

באמת הזמן קצר. רק תסתכלו מסביב ותדעו שהזמן קצר, ואין לנו על מי להישען רק על הקב"ה, אבינו שבשמים. ואין לנו שום תקווה, רק אתו, ואי אפשר לסמוך על שום דבר, ועל שום בן אדם, רק עליו.

אין עוד מלבדו, הקב"ה ברא את העולם בשבילכם, בשביל עם ישראל, ואתם לא שמים לב.

הרי כתוב ברור, שכל מה שקורה בעולם, גם בארצות אחרות, כל האסונות שקורים, זו אזהרה לעם ישראל.

בינתיים עם ישראל בארץ ישראל לא סובל, אבל יגיע הזמן שהקב"ה יגרום גם לנו סבל חס ושלום אם לא נבין את האזהרות ונחזור אליו, ונחזור אליו עם בטחון מלא שרק הוא כל יכול, ואפשר לבטוח רק בו. אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אתם מבינים? אין עוד מלבדו!!!

אז בבקשה עם ישראל, החתן מחכה לך, תחזרי. החופה מוכנה, מסדר הקידושין הגיע, רק הכלה חסרה.

ברגע זה הרבה אנשים מבולבלים, ועדיין מאמינים שבני אדם [ממשלות, גופים פיננסיים וכו'] יכולים למנוע נפילת המערכת הכלכלית העולמית. אבל כל המאמצים לא יעזרו ועוד מעט הכסף לא יהיה שווה כלום.

"עגל הזהב" [התרבות של אדום - חיי גשמיות ורדיפת תענוגי "עולם הזה"], נפצע אנושות ועומד למות וכמו שאמרנו לפני כמה שנים, הבנקים יפלו לגמרי וכסף לא יהיה שווה יותר מנייר טישו.

הפרנסה לא באה מן העבודה שלנו, וזה לא בא מביטוח לאומי, וזה לא בא משום מקור אחר. רק מהקב"ה [הוא "נותן לחם לכל בשר" (תהילים קלז)]. ואוכל, ה' יתן לנו כמו שהוא עשה ביציאת מצרים במדבר [מן שמות טז].

עכשיו בן אדם יכול להכין אוכל בבית [שימורים, שתיה וכו'], אבל לאט לאט גם זה יגמר. ואז לכולנו תהיה רק ברירה אחת: או לבטוח לגמרי בקב"ה או לא. ואם לא, הסופי יהיה גרוע מאד, כי רק אלו שבוטחים בו עד הסוף ינצלו בעז"ה וזה סוף סוף התיקון של חטא העגל במדבר.

ה' לא רוצה לעשות את זה [לבטל את הטבע שמסתיר את השגחתו ית'] בבת אחת בלי הכנות, כי רוב האנשים ימותו מהלם, ח"ו. כשמגיעים לטיפה האחרונה של מים, או לפירור האחרון של אוכל, ויש ילדים וכו' - זה ניסיון קשה ביותר.

ה' יודע שברגע אחד אדם לא יכול לעשות שינוי כל כך גדול ולבטוח לגמרי בקב"ה. אבל לאט לאט הוא מכניס אותנו לימות המשיח, לעולם הבא. לכן ה' מבטל את הגשמיות לאט לאט, עד שנגיע לביטחון מלא בקב"ה.

[ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, והאלילים כליל יחלוף] (ישעיה ב).

הקב"ה עכשיו מכין את העולם לימות המשיח, ולכן הוא מוריד את כל השקר [כוחי ועוצם ידי, מוסדות שבני אדם הקימו, הנהגת הטבע וכו'] שלב אחרי שלב. עכשיו התהליך הולך יותר מהר.

אבל אם מיתת עגל הזהב וביטול הגשמיות יתרחש יותר מדי מהר, אפילו אלה הראויים להנצל יכולים לקבל כזה זעזוע שישברו, וזה לא מה שה' רוצה. ה' רוצה להציל אותנו. ההמונים לא ינצלו, במיוחד הגויים, הרוב יאבדו אבל היהודים, כל אחד זה יהלום של הקב"ה, כל אחד זה בן יחיד בשבילו, או בת יחידה.

ולמה המערכת הכלכלית צריכה ליפול? כי זה שקר ענק שבנו כמה אנשים בכל העולם שרוצים כסף, כוח, השפעה וכבוד. והם סחבו את העולם לתוך השקר הזה. והיום רוב האנשים בעולם בנו את החיים שלהם מסביב לשקר הזה.

"עגל הזהב" של היום, הוא ממש אותו עגל הזהב שהיהודים עשו במדבר. וזה התיקון הסופי של העבירה הזאת.

יהודים יקרים, הקשיבו טוב למילים שלי. נכון שאמרתי שה' מביא אותנו שלב אחרי שלב כדי שלא נקבל הלם. אבל אנחנו כבר בשלבים האחרונים. וכאשר נגיע לסוף, זה יבוא עלינו כאילו בפתאומיות.

ולמה "כאילו"? כי ה' כבר הזהיר אותנו בכל מיני צורות, שנה אחרי שנה, לחזור אליו ולחזור לתורתו ולהנצל. אבל רוב היהודים עדיין רוצים להמשיך לחיות את השקר, ולא רוצים לדעת או להכיר את האזהרות של הקב"ה.

ולכן אני מזהיר אתכם עכשיו: הסוף מאד קרוב ושום דבר לא יעזור.

שום דבר לא יציל אותנו חוץ מלחזור לקב"ה ותורתו.

זה לא אומר לחזור ל"עגל הזהב החרדי". זה אומר להגיע לדרגה של אמונה ובטחון מלא בקב"ה ושום אמונה ובטחון בעולם הזה ["עיקר הכל הוא הבטחון השלם והוא כלל כל המצות" (הגר"א, משלי כב ט)].

אני רוצה להדגיש שעומדת לפנינו גם מלחמה מאד גדולה [מלחמת גוג ומגוג] שתשפיע על כל העולם. מלחמה שעוד לא היתה כמוהו בהיסטוריה. ואם אנחנו מרוב עצלות או טיפשות מסרבים לעשות את רצון ה' [לעזוב את השקר ולבוא לאמת כנ"ל], בשניה אחת אנחנו יכולים למצוא את עצמנו ח"ו במצב בלי תקוה, שה' ירחם. או אפשר למצוא את עצמנו בתוך הגאולה השלמה. הבחירה היא שלנו.

ה' לא רוצה לעשות את זה [לבטל את הטבע שמסתיר את השגחתו ית'] בבת אחת בלי הכנות, כי רוב האנשים ימותו מהלם, ח"ו. כשמגיעים לטיפה האחרונה של מים, או לפירור האחרון של אוכל, ויש ילדים וכו' - זה ניסיון קשה ביותר.

ה' יודע שברגע אחד אדם לא יכול לעשות שינוי כל כך גדול ולבטוח לגמרי בקב"ה. אבל לאט לאט הוא מכניס אותנו לימות המשיח, לעולם הבא. לכן ה' מבטל את הגשמיות לאט לאט, עד שנגיע לביטחון מלא בקב"ה.

הקב"ה עכשיו מכין את העולם לימות המשיח, ולכן הוא מוריד את כל השקר [כוחי ועוצם ידי, מוסדות שבני אדם הקימו, הנהגת הטבע וכו'] שלב אחרי שלב. עכשיו התהליך הולך יותר מהר.

אני רוצה לדבר על עגל הזהב, ולהגיד לכם שהסוף של זה מאד קרוב, ולהגיד לכם שהכל יפול ולא יישאר לא כסף, ולא שום מטבע שמישהו יכול להגיד שזה כסף. כל הבניה של עולם הבנקים ייעלם, כי זה הכל בנוי על שקר גמור. פעם בן אדם היה יכול לקחת מטבע של זהב, כסף או כל דבר ששווה למוכר, אבל היום לא רואים כמעט כסף, רק שטרות, כרטיסי אשראי וצ'קים. כל ההון רשום בבנק בתוך מחשב, ואם מישהו באמת מיליונר, יש לו רק בית ענק, אוטו מפואר וכו' פלוס כרטיסי אשראי ואיזה מספרים ארוכים הכתובים בחשבון הבנק שלו.

יום אחד בקרוב, כל זה ייעלם, המחשבים יפסיקו לעבוד, ולא ישארו שטרות שנקראים כסף, געלט, (-כסף באידיש. שששרת), לא רק זה, האדם בעצמו יעבור "שוק" גדול, כי יש לו אוטו שצריך בנוזן אבל הכרטיס אשראי לא יעבוד, ויש לו בית שצריך חשמל, אבל גם זה יפסיק לפעול.

אז איפה הוא מיליונר, במה?

כל העולם הפיננסי בעולם נופל כי ה' רוצה שייפול, אבל האנשים הרעים או הטובים, תלוי איך מסתכלים על זה, אלה אנשים עם הרבה תאוה לכסף,

לשליטה ולכבוד, והם בנו מצב חלומי, אבל באמת חלומי, כי זה קיים רק בחלומות. כל השיטה הבנקאית זה שקר אחד גדול, ענק, והם חיים כל כך עמוק בתוך השקר הזה, עד שהם כבר חושבים שהשקר הזה הוא אמת.

והשקרנים נמצאים בכל הארצות, כולל ארצות העולם השלישי, וכל אלה יצרו מטבע, אם זה יורו, אם זה דולר, אם זה שטרלינג, לא משנה איך שתקראו לזה, ניירות שמדפיסים כל רגע שרוצים כסף. אם יש בעיה שגנבו יותר מידי הרבה מהלקוחות, למשל בביטוח, אין בעיה, מדפיסים עוד כסף, ומכסים את החסר, וכל ראשי הממשלות גם בעסק הזה, וגם אלה בפרלמנטים, ובקונגרס ובכנסת ואיפה שאתם רוצים, כולם חלק של השקר הענק.

ומי סובל?

האדם הפשוט, שהוא לא חלק של המועדון הזה. וכל הכסף יהיה שווה לנייר טואלט.

וזה לא מצחיק, וכאשר כל הבנקים יפלו ההלם שיגיע יהיה יותר גדול מפצצת אטום, כי מה יהיה אם פצצת אטום נופלת? אדם פשוט מת, אבל כאשר האדם יכנס למציאות שבה אין כסף, אין בנקים, אין השמל, אין רופאים, אין קופת חולים, אין מכלת, מציאות שהוא חושב שנותנת לו את החיים - הוא יכנס להלם. ומה יעשה אדם כזה? אדם כזה יכול בקלות להתאבד, כי לא ידע מה לעשות, איך לחיות, למוי ללכת לעזרה, הוא לא יחשוב על הקב"ה. אבל כמו שאמרנו פעמים רבות היהודים שמשתדלים באמת להתקרב לקב"ה ינצלו בעז"ה ויזכו לימות המשיח וחיי נצח.

ארץ ישראל היא הארץ של עם ישראל, הרשעים ייעלמו ואנחנו נישאר עם הקדושה, עם משיח ועם העולם הבא, וזה מה שאנחנו רוצים. כל יהודי בארץ ישראל שזועק לקב"ה יהיה מוגן. אין הבטחה כזו על כל מקום אחר בעולם.

לאלה שבירושלים תהיה הגנה מיוחדת אם הם יזעקו לבורא העולם וישתדלו לעשות את רצונו. כל יהודי שמאמין בקב"ה ובוטח בו ומנסה לעשות את רצונו, ישרוד בעזרת ה'. כל יהודי שיש לו לב רגיש לסבלם של בניו של הקב"ה, יהיה מוגן בכל מקום בעולם.

רובו של עם ישראל כיום הם ע"ר (ערב רב). איך נוכל לדעת מי הוא ע"ר? ע"ר הוא אדם שלא יכול לבכות על הצרות של יהודי אחר. יהודי אמיתי,

גם אם הוא לא מגיע לדמעות, אם הוא יכול לפחות להרגיש כאב בלבו על הצרות של יהודים אחרים, בין אם הוא אוהב את היהודי או לא, הוא צריך להיות מסוגל להרגיש כאב מהצרות של יהודים אחרים.

הערב רב שונא את הקדושה, וכן גם עמלק שונא את הקדושה. היום יהודים רבים הם מזרע עמלק. עמלק שונא קדושה הכי הרבה. לעמלק אין הרגשה פרט לשנאה כלפי אנשים שקרובים אל הקב"ה. גם לע"ר יש את זה, אבל לא כל-כך חזק. עם זאת, כל החיים שלהם הוא סביב עגל הזהב.

היהודים שהם מהשורש של הע"ר, הפכו את היהדות באמריקה ליהדות שטחית (חיצונית/פלסטית/ללא נשמה) וזיהמו בכך את העולם. (גרמו לכך שיהודים בכל העולם נמשכו לדרכי הגויים בלבוש, בסגנון המאכל, הבילויים, הפריצות וכו').

ה' עכשיו הורס את עגל הזהב. האנשים שמאד יתאבלו על עגל הזהב, היהודים שיסרבו עד לרגע האחרון של חייהם להודות שעגל-הזהב מסתיים לנצח, הם הם יתגלו כע"ר. ה' הוריד לעולם את כל הרשעים שהיו קיימים אי פעם, ובראש הפסגה את הנחש עצמו. אנחנו נמצאים עכשיו תחת כוחותיהם (שלטונם) והם יביאו אותנו למצבים נוראים ביותר. כל השקר עולה מכל פינה, ואנו מרגישים אבודים בים-של-שקר.

אבל היהודים שמחזיקים עכשיו את האמת (הביטחון בקב"ה), והם מוכנים לסבול כדי להיאחז באמת, לא יאבדו את שיווי המשקל שלהם, לא יאבדו את הכיוון שלהם, וככל שהם סובלים עכשיו יותר, הם יסבלו בעתיד פחות. מי שמחזיק בעקשנות את הזנב של עגל הזהב ימחק על ידי אותו עגל הזהב. ה' ירסק את עגל הזהב וימחץ אותו עד הסוף. לא יישאר כלום מכל הגשמיות שמילאה את העולם וכמעט הרסה את העולם. האדם לא יכול להרוס את העולם. הקב"ה ברא את העולם, ורק הוא יכול להרוס אותו, ולא האדם! הרשעים יושמדו!

כן, העבירה הגרועה ביותר של הדור הזה היא חוסר-הקדושה. חוסר קדושה מגיע כאשר אנו שקועים בחומריות, כאשר אנו חיים כדי לספק את החושים והתאוות שלנו. אנחנו חיים כאילו שאנחנו מה שנקרא "חרדים" עם טליתות, כובעים וזקנים וכדו', אבל בתוכנו אנחנו, ברוב המקרים, בכלל לא "עם-קדוש". אנחנו אפילו לא מתיימרים להיות עם קדוש כי הרבה מהנשים שלנו נראות כמו פרחות-רחוב, ומצב הצניעות יצא מכלל שליטה עד כדי כך שהחרדים ביותר מסכימים עם הפריצות של הנשים שלהם.

יהודי מצווה למות ולא להפוך לגוי חס ושלום (ייהרג ואל יעבור). אך אנו מאפשרים למשפחות שלנו לאבד את כל הקדושה שלהם, ואני לא צריך להיכנס לפרטים מה זה גורם לקהילה החרדית שלנו. אנו מוצאים הרבה בעיות מאוד גדולות בקדושה עד לנקודה שיש הרבה שאלות רציניות עם ממזרים וכדו'. לכן, כאשר הקדושה שלנו נפגמת, אם הקדושה שלנו הופכת לטומאה חס ושלום, אז עם ישראל יחדל להתקיים, חס ושלום.

זה גם מביא לניגודים (בין השאיפה לחיי קדושה כנגד השאיפה לתאוות העולם הזה) וזה פוגם גם בקדושה של הגוף, וגם בקדושה של הנפש. ובנוסף השאיפה לכבוד וכוח גורמת ללשון הרע. ניתן לומר שכל הקונפליקטים האלה המשתוללים בין קהילות יהודיות מביאים אותנו עד לשפל המדרגה. חוסר הקדושה שלנו, עם הפגיעה הגדולה שלנו בשמירת הלשון, יכולים להביא אותנו לאבדון, ח"ו.

"קדושים תהיו". קדושים תהיו. אתם שומעים? קדושים-תהיו! מה זה אומר? האם זה אומר שאשה יהיה לה פיאה שנראית כמו שיער? לא! וזה מושך עינים של גברים אחרים? האם זה מה שזה אומר? לא! אז מה זה אומר? זה אומר שצריכים ללכת ולאכול ברחוב בצורה בלתי-צנועה? לא! אז מה זה אומר כן? מה זה 'להיות קדוש'? אם גבר הולך ברחוב והוא אינו שומר על העיניים, למה? כי זה מצחיק, זה מבייש אותנו לעשות את זה [ןֶסֶר מְרַע מְשִׁתּוֹלֵל]. או שזה בכלל יותר מעניין אותו להסתכל על הנשים החרדיות היפות, ולצחוק מהנשים החרדיות שמנסות להיות בצניעות.

יהודי חייב לשמור עיניים. תמיד. גם מגברים וגם מנשים. אין הבדל. לא צריך להסתכל על מה שבן-אדם אחר עושה. זה לא מעניין אותנו. ברחוב במיוחד. אנחנו צריכים להיות קדושים, בלי מחשבות לא-טובות. אנחנו צריכים לשמור על עצמנו נגד זה. אנחנו חייבים לגדל את הילדים שלנו בצניעות, גם הבחורים וגם הבנות [אֲשֶׁר בְּיָנֵינוּ כְּנֻטְעִים... אין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת...]. כולם. כולם. בדיבור, בהתנהגות, בתנועות-הגוף, בלבוש, ובשמירת העינים.

ואי אפשר להגיד תהלים, ולבכות, ולהיראות כמו איזו שחקנית-קולנוע לא צנועה. אי אפשר שהבן-אדם יעטוף את עצמו בטלית, ויניח תפילין, ויתפלל, ויבקש מהקב"ה בקשות, וכשהוא יצא החוצה הוא לא שומר על העינים שלו. וזה החיים שלנו היום.

אז במקום להעביר את הזמן עם שטויות אני מציע לכם להיכנס לתוך עצמכם, לחפש בפנים את הקשר הזה עם הקב"ה, ולחזק את זה, ולעזוב את כל הדברים האחרים. פשוט לחזק את זה, את החבל הזה, כי זה מה שמציל אותנו, ולא דבר אחר. [תהלים ל"ג י"ז].

ואם אנחנו נבוא להקב"ה, ונוריד את הראש, ונקבל, ונשתדל להתקבל אצלו, הכל יכול, ואנחנו נקבל אותו כ'הכל-יכול' ולא שום דבר אחר. ששום דבר אחר לא יכול להיות במקומו, שום דבר אחר. לא שום אדם, לא שום ארגון. לא שום כלום. רק הוא. רק הוא. רק הוא.

ואז אפשר למנוע מראות כמו שראינו עכשיו [וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגְדֵיכֶם, משנה תענית פ"ב], ולבקש מהקב"ה לתת לנו את הזכות לקבל משיח צדקנו, ברחמים ובשמחה. ושנבין מה זה אומר לעלות כל כך גבוה כדי להכנס לעולם של משיח, לעולם הבא של משיח. זה לא פשוט, לא פשוט לעלות ככה [מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה', וּמִי יָקוּם...]. ואי אפשר, אי אפשר לאכול פלאפל בדרך, אי אפשר לשתות קולה או ללקק גלידה בדרך. חייבים להיות רציניים, חייבים להיות קרובים לה', חייבים לדעת ש"אין עוד מלבדו", אין עוד מלבדו! רק הוא, אין עוד. ולהשתדל, ולהתגעגע, להיות אחד - רק אתו. להתגעגע! אתם שומעים?! להתגעגע! להתגעגע למשיח. להתגעגע להקריב קרבנות בבית-המקדש, להתגעגע, להרגיש געגועים, געגועים. [אֲשֶׁרִי הִמְחַפֶּה וַיְגִיעַ סוּף דְּנִיאל, מְזִמּוֹר פ"ד, 'דור שהוא מצפה למלכותו מיד נגאלין']. כי אם לא מרגישים את זה - לא תוכלו להיות בעולם כל-כך טוב, כל כך קרוב לה'. אנחנו נהיה בפנים - ואתם תהיו בחוץ [שבת קנג]. לא כדאי.

ואיך אתן, גבירות, שהנכן "יידישע-מאמא" יכולות להסתובב עם חצאיות קצרות וצמודות, צוואר פתוח ופאות שנראות כמו ובאמת שיער אמיתי? זה גורם לכן להיראות לא-נשואות. אתן מאפרות את הפנים שלכן, דבר שאסור באופן מוחלט, ואתן יושבות במסעדות וזוללות... ואתם עוד הולכים לאירופה כדי להתפלל בקברי-צדיקים כדי לבקש לתת לכם עושר.

במשך שנים, הרבה יהודים חלו במחלות קשות, ה' ישמור. בתי החולים התמלאו ביהודים חרדים, שלא נדע. הרבה אנשים צעירים נפטרים, למרות שלכאורה אנחנו צדיקים ונותנים כל כך הרבה כסף לחסד, אז למה כל-כך הרבה אנשים נפטרים שלא נדע, ומדוע הריפוי כרוך בכל-כך הרבה סבל וייסורים? למה?

בל נטפח לעצמנו על השכם ונאמר שהפטירה שלהם היא "כפרה לדור" – זה לא נכון. הם גוססים על מנת לגרום לנו לבכות ולגרום לנו שנבקש ונתחנן לה' כדי לרפא אותם! אבל אנחנו קוברים את המתים, שוכחים את התפילות, וממשיכים הלאה. עסקים כרגיל.

אנחנו לא רואים שהעולם מתפרק?! אתה לא רואה שאפילו הגויים מדברים ברצינות על סוף העולם?! אבל אנחנו עדיין עם הטריקים הישנים, עדיין שקועים עמוק בעשיית כסף, עדיין עם הלשון-הרע שלנו, עם ההרגלים שלנו, שהם כל-כך לא כשרים עם התאוותנות והרצונות שלנו.

כמובן שיש כאלה שעדיין מנסים לחיות חיים של אמת, אבל הם מעטים מאוד, ולכן חרדי יקר שלי, בבקשה תזעק לקב"ה עם דמעות, תעשה תשובה על כל רשימת העבירות, אחת אחת, לחזור לאמת, להיפטר מכל הגשמיות המוגזמת שלך, לטחון את עגל הזהב לאבק דק, ולזרוק אותו לכל הרוחות.

אני רק רוצה לומר שהעולם מתפרק, וארצות-הברית של אמריקה כבר לא קיימת כאומה דמוקרטית. אני לא נביא. ואני גם מאמין שיהדות אמריקה נמצאת בסכנה גדולה. אני גם מאמין כי יהדות אירופה נמצאת בסכנה גדולה, וכנראה יהודים בכל רחבי העולם נמצאים בסכנה גדולה.

אבל למרות שעברנו את הנאצים וסבלנו כל כך הרבה, כל כך הרבה יהודים נהרגו בדרכים מזוויעות מאוד, כל כך הרבה בתים נטושים, חיים כה רבים נהרסו, כל כך הרבה יהודים סבלו רק בגלל שהם היו יהודים. בקרוב שוב היהודים יהיו מטרה, והפעם זה יהיה אפילו יותר גרוע, כי זה יהיה ליהודים בכל רחבי העולם, ולא יהיה שום מקום לברוח אליו.

וכאשר כל יהודי שיכול לעלות, יגיע לארץ ישראל, בשלב זה או בסמוך לאותה נקודה, כל אומות העולם תבואנה נגד ארץ ישראל. ואז הקב"ה יראה את כוחו. הוא יראה שהוא ריבוננו של העולם, בורא-העולם ושליט העולם לנצח.

עד אז אני מבקש מאחיי היהודים, אני מתחנן לפניכם, אנא, התקרבו לקב"ה. זו הדרך היחידה להציל את עצמכם. עשו זאת עם כל הלב והנשמה שלכם, ותעשו מאמץ מיוחד לעזוב את המדינות שהייתם אורחים בהם אלפיים שנה, ותחזרו לבית שלכם, תחזרו לארץ ישראל, הארץ אשר ה' נתנה לאברהם אבינו ולצאצאיו.

הזמן מתקרב בצעדי ענק. אם אתם לא עושים צעד בקרוב (לעלות ארצה) זה יהיה הרבה יותר קשה לאינ-שיעור לאחר מכן. נכון, ה' ישמור את כל היהודים האמיתיים, אבל אז זה יהיה הרבה יותר קשה (לעלות לארץ ישראל).

היהודי שעכשיו מרים את עצמו ואפילו אם עדיין יש לו קצת רכוש, מוותר עליו, (לדוגמא יש לו בית גדול ומפואר עם בריכת שחיה) ומגיע לארץ ישראל, יש לו זכות עצומה, והקב"ה לעולם לא יעזוב אותו. אם הוא זועק לקב"ה ומעמיד את עצמו בסכנה בהגעתו לארץ ישראל, ה' לעולם לא יעזוב אותו.

אני מקווה שיותר יהודים יתעוררו. אני מקווה שלא נצטרך לחכות יותר מדי זמן לגאולה. אני מתפלל יום ולילה שהאחים היהודים שלי יראו את האמת, ויכינו את עצמם באמת לביאת המשיח.

ואני מרגיש עצוב בגלל שיהודים סובלים, אבל הם פשוט לא מקשיבים! הם לא מקשיבים לקב"ה. הם אינם חיים כמו שיהודי אמיתי צריך לחיות. הרבה הלכו רחוק כל כך, עד שהיהדות שלהם היא כמעט בלתי ניתנת לזיהוי, פרט לעובדה שהם עדיין מניחים תפילין וציצית וכו'...

שאלה: איך זה שהרבנים לא אומרים לאנשים לבוא לארץ ישראל?

תשובה: אני לא יודע, הרבנים מעוניינים באמריקה. רובם ככולם שקועים בגשמיות כמו האחרים. אל תשכח את ה"דברי-חיים" זצ"ל אשר אמר באופן ברור, כי בסוף הזמן (בסוף הגלות) רוב היהודים וגם הרבנים יהיו ערב רב.

אני רוצה להגיד לכם שהטרגדיות לא הסתיימו. אני רוצה שתבינו שאמריקה הפכה למקום מכוער. ארצות הברית איבדה את היופי שלה. האנשים איבדו את חירותם והיא הפכה למקום מסוכן, ובמיוחד עבור אנשים שמאמינים בה'. אבל לא רק היהודים בסכנה, גם המאמינים מכל הסוגים – הנוצרים, המוסלמים וכדו', כל אלו שמאמינים באלוקים נמצאים בסכנה. אבל כמו בכל חברה שבה עמלק ואדום שולט, יש הנאה מיוחדת ותחושה של סיפוק והתרוממות רוח מרדיפת יהודים, וזה בקרוב יהיה גם בארצות הברית.

מחנות (ההסגר) מוכנים. כל מה שצריך לקרות הוא התחלת החוק הצבאי (חוק מרשל), ומאותו הרגע יתחיל הסבל האמיתי. ואל תחשוב שאם אתה בישראל, הזרוע הארוכה של ה"סדר העולמי החדש" לא תנסה לרדוף את היהודים בישראל. הם כנראה יתחילו עם יהודים אמריקאים מכל מיני סיבות.

אני רוצה להסביר שבכל מקום שאנחנו נמצאים בעולם, אנחנו בסכנה. אולם ברצוני לחזור ולהדגיש שהמקום הבטוח היחיד כעת ליהודי, הוא בארץ ישראל. כי כאן ה' יגן על כל מי שזועק אליו לעזרה, כל מי שמוכן להקריב כדי להיות יהודי.

היהודים שמאמינים מאוד ובוטחים בקב"ה, אשר יבואו לארץ ישראל, יקבלו הרבה זכויות, כי זה לא קל. אלה שגרים כאן כבר, אבל לא בוטחים בקב"ה. אם הם יתחילו לבטוח בה', הם יסבלו פחות לפני הגאולה. לכל אלה שמאמינים ובוטחים בה', אלה שזועקים לה' לעזרה וחיים בארץ ישראל, יהיה להם הרבה יותר קל לפני הגאולה.

אני גם רוצה לומר שהע"ר אשר השתלט כביכול על הקהילות שלנו, על הערים שלנו, הע"ר בממשלה של הציונים, בכנסת, גם אם הם יצעקו לה', ה' לא יעזור להם. הם לא באמת זועקים לבורא העולם, כי הם לא באמת מאמינים בקב"ה. כאשר הדברים יסתדרו, הע"ר יחזרו לבגידתם, ולכן הם יאבדו!

אבל היהודים האמיתיים אשר הנשמה שלהם הייתה בהר סיני, תמיד יהיו הבנים המיוחדים של הקב"ה, ותמיד יהיו קרובים לקב"ה יותר מכל עם אחר בעולם.

החודשים הבאים יביאו לנו דברים קשים מאד. וכדי לעבור את זה – נצטרך להתחזק. חייבים להתחזק. חייבים להתקרב לה' [דברים י"א: 'אתו תַעֲבֹד וְבו תִדְבָּק'], ולזרוק את כל הגשמיות המיותרת, ולהתקרב לאמת. חייבים. זו ה'אנטיבוטיקה' להרס הטוטאלי, שה' ישמור. כי זה הדבר היחיד שיכול להציל אותנו [דברים ד' ד'. זכריה ב' ט': 'וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהּ נְאֻם ה' חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב...'].

דברנו כבר כמה זה חשוב, שהדבר הכי חשוב – זה הקשר שלנו עם הקב"ה וזה שאנחנו צריכים לחזור לידישקייט כמו שפעם היה [וְיָשְׁבוּ בְנֵים לְגְבוּלָם... ירמיהו ל"א. וע"ש פסוק כ'] קרוב יותר להקב"ה, שאנחנו צריכים לחיות אך ורק בשביל לעשות את רצון ה', מהבוקר עד הלילה, ומהלילה עד הבוקר [ס' החינוך מצוה ת"כ, אגרא דכלה פר' עקב]. היהודי – יש לו דינים על כל דבר ודבר במשך היום, על איך שהוא קם בבוקר מה הוא צריך להגיד, איך שהוא צריך להתלבש, הכל מדויק

ואני בוכה ובוכה על הטיפשות של העם שלנו [גְּלָה עִמִּי מִבְּלֵי הַדְּעוּת], לא כולם, ברוך ה'.

אבל מעט היהודים שכן ישמעו אותי – הם-הם יצליחו לשרוד. והם יקבלו משיח צדקינו.

והם יהיו מעטים [אֶחָד מְעִיר וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה, סנהדרין קי"א. ועי' משך חכמה ר"פ וארא עה"פ ו'לקחתי אתכם לי לעם]. אבל ה' יציל את כל היהודים האמיתיים שרוצים אמת [ירמיהו נ' כ': כִּי אֶסְלַח לְאֶשֶׁר אֶשְׂאִיר]. יהיו מעט מאד [כִּי אַתֶּם הַמְּעַט, דברים ז'. הדור האחרון פרק י"ב]. אבל כמו שהיהלום הוא קטן, וחזק, וחשוב ביותר, גם עם ישראל, כמה שהוא קטן, אפילו 'פיצפון' – היהלום הזה, הקטן, הוא יאיר את העולם. [זכריה ט' ט"ז, ישעיה ס' א'-ב': וְכָבוֹד ה' עֲלֶיךָ יִזְרַח, 'כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁף יִכְסֶה אֶרֶץ... וְעֲלֶיךָ יִזְרַח ה', ועי' סנהדרין צט.]. ה' יאיר את העולם עם היהלום הקטן הזה שקוראים לו 'עם-ישראל', [ישעיה מ"ב ו': 'לְאוֹר גּוֹיִים', שמות י"ט: 'עם סגולה', רש"י וספורנו שם]. ועם ישראל יעלה, יעלה, יעלה, וכל האנשים הגשמיים ירדו, וירדו, וירדו לתהום [רבנו יונה שערי תשובה שער ב' מאות י"ח]. כי הגשמיות – זה כבד וגס, והרוחניות – זה קל ועמוק [ישעיהו כ"ו י"ט]. ואנחנו נעלה ונעלה מעלה-מעלה, ונהנה רק מזיו הקדוש ברוך הוא [בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אור]. ועי' נדרים ח:].

ואנחנו נהנה לנצח [וְיִרְנְנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יְמֵינוּ. תהלים צ']. אבל העולם הזה שאנחנו מכירים יתפרק, יתמוסס. אבל למה זה צריך היה להסתיים ככה? למה?! אבל אנחנו לא שואלים שאלות. הקב"ה – הוא הכל-יכול [איוב מ"ב ב'], ולכל דבר יש סיבה [ברכות ס:], ואנחנו צריכים לקבל את הכל בשמחה, כי זו הדרך הכי-טובה שיכולה להיות, אבל בכל זאת אני לא יכול להפסיק לבכות על עמ"י [אוי מי יחיה משומו ק'ל'].

עם ישראל, שקיימים אולי שמונה מליון שהם באמת יהודים, כפי הדין, ובתוך כל שמונת-המליון האלה יש בודאי ובודאי רובם ערב-רב [ועוד בָּה עֲשִׂירֶיהָ...], כמו שכתוב בהרבה מקומות – אז נשאר קצת יהודים, ועוד יותר יהודים ירדו [ישעיה ו': 'וְשָׁבָה וְהִיטָה לְבַעַר...'], מהרש"א סומ"ס כתובות]. יהיו מעטים מאד שיקבלו משיח צדקנו [וּבִשְׂרִידֵים אֶשֶׁר ה' קוֹרָא, יואל ג']

שאלה: יהודי-אמיתי שלא כל כך מבין, הוא לא מחפש את ה' ואת האמת, אז מה יהיה אתו?

תשובה: יהודי אמיתי שהוא שמח עם מה שיש לו, אבל נשמתו היתה בהר-סיני, יהודי שהוא אמר 'נעשה ונשמע', שהוא לא ערב רב [זוה"ק נשא קכה:] - אז באיזשהו שלב ה' יכריח אותו לחזור. [סנהדרין צז:; פרדר"א סו"פ מ"ג, ור' יומא פ"ו סוף ע"א].

שאלה: האם עלינו להבין מכך שמי שלא זכה לקבל משיח, מתברר אם כן שהוא לא היה יהודי שעמד בהר-סיני...

תשובה: לא אמרתי את זה. כל מיני יהודים נפטרים, שלא נדע, אבל זה לא אומר שהם ע"ר. ורק בסוף אנחנו נראה פְּרוּר מוות יחודי לע"ר, ואז נדע שזהו באמת ערב רב אמיתי. נדע יפה מאד. לא כל יהודי שנפטר עכשיו לפני שמשח בא. כי זה יהיה זמן מיוחד. ה' יעשה זאת כך בצורה שנבין בבירור [וַיִּצְאוּ וַיָּרְאוּ...; סוף ישעיה. וַיִּשְׁבְּתֶם וַיֵּרְאִיתֶם...; סוף מלאכי].

הכסף יפול, ותהיה מלחמה. וזה יהיה בעתיד הקרוב. מתי בדיוק - לא יודע, אבל כל אדם הכי קצר-ראיה יכול לראות שזה בעתיד הקרוב, כי העולם מתהפך. זהו, אין מה לומר יותר. העולם הולך להתהפך [נועַ תְּנוּעַ אֶרֶץ כְּשֹׁכֹר...; ישעיה כ"ד כ'. ירמיה ד' כ"ג ע"ש]. תסתכלו בנבואות. זה אומר את הכל [ערש"י שבת לא. ד"ה 'ציפית לישועה'].

שאלה: כנראה, העולם כמנהגו נוהג. הכותרות בעיתונים אותו דבר. הבורסה עולה, העיתונים מכילים שפע פרסומים על חופשות לקראת הפסח הקרוב וכו'. העתיד נראה ורוד. אז איך אתה אומר שאנחנו על הסף של אסון נורא?

תשובה: לפני מלחמת העולם השנייה, הנאצים ימ"ש איימו על כל אירופה, ועל כל העולם. הם התקיפו כבר יהודים, והצבא שלהם היה מוכן למלחמה, וכל העולם ידע את זה. אבל גם אז, כמו שהיום, לא רצו לחשוב על זה רצו ליהנות [מעולם הזה]. היו אז אנשים, עיתונים, ראשי ממשלות וכו' שהיו מודעים לסכנה, אבל רוב האנשים לא רצו לדעת, זה גם המצב היום.

למשל, לפני מלחמת העולם השנייה, העיר וורשה היתה שקטה ושמחה. אנשים הלכו לעשות קניות, טיפלו בילדים שלהם, הלכו לעבודה. הכל היה רגיל - עד שהמטוסים הגרמנים הפציצו את וורשה.

אז, בשניה אחת, כל המציאות השתנתה. מחיים רגילים, נחמדים, נעימים עם אנשים המתכננים חופשות בעתיד, לידות בעתיד, קבעו תור לרופא השיניים וכו'.

וברגע אחד כל העולם שלהם הפך לשחור. הורים וילדים נהרגו ל"ע. לא היה אוכל והנהר היה מזוהם מכל האנשים והסוסים שמתו מההפצצות. העולם נכנס לתקופה של מוות, הרס ופחד. יותר מחמש שנים של גהינום. גם עכשיו, העולם כביכול ממשיך בצורה רגילה. אבל יום אחד, בעתיד הקרוב, המציאות שאנחנו מכירים, תהפוך למציאות אחרת. ה' כבר מזכיר לנו שאנחנו חיים בגלות, בשער החמישים של הטומאה [כמבואר באור החיים הק' (שמות ג, ח)], הגלות הכי חשוכה.

בסוף כל ההיסטוריה כל הרשעים וכל הכופרים, ידעו ברגע האחרון שאין עוד מלבדו. אבל זה לא יעזור להם. נגמר הזמן שלהם, והם יעלמו מהמציאות [ואת כל הרשעים ישמיד" (סוף אשרי)].

שני שלישי יגוועו

המהלך של העולם היום מוכיח שאנחנו בסכנה גדולה מאד. כל העולם, לא רק היהודים, אבל היהודים מקבלים מסרים ישיר מן השמים. למשל, ה' גרם לעולם זעזועים קשים מאד בתקופה האחרונה. רק להזכיר לכם, בחודשיים שלשה האחרונים ראינו הרבה מאד רעידות אדמה חזקות ביותר וזה מדהים. כל העולם רועד.

מי שמבין, מבין שבעיקר זה מסר לעם ישראל [א"ר אלעזר בר אבינא: אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל (ליראם כדי שיחזרו בתשובה-רש"י) (יבמות סג)]. הקב"ה מכין את העולם למצב קשה ביותר והוא יעביר אותנו, היהודים, דרך האש [ומי מכלכל את יום בואו ומי העומד בהראותו, כי הוא כאש מצרף וכבורית מכבסים" (מלאכי ג)], כדי לטהר אותנו מהעבירות של העולם הזה ולהביא אותנו למצב של ביטחון מלא בקב"ה כדי שנוכל לקבל משיח צדקנו [עיקר נתינת התורה לישראל הוא כדי ששימו ביטחונם בה'...שעיקר הכל הוא הביטחון השלם והוא כולל כל המצות" (הגר"א, משלי כב, וראה דברים ח, ג)].

לאומות העולם זו אזהרה שגם הם, לפחות חלק, צריכים לעשות תשובה. אבל לרוב הגדול של הגוים זה מסר שהסוף שלהם הגיע יחד עם העונש

העצום בגלל כל הצרות שהביאו על בני ישראל במשך הדורות. זה יהיה מפחיד מאד, קשה מאד, יותר קשה ומפחיד מהמכות של יציאת מצרים.

אבל העולם בקושי מרים את הראש ומסתכל על כל המסרים האלה.

אבל יש בעיה עוד יותר קשה לכולם: המצב הכלכלי של אירופה, ובכלל של כל העולם. אם חמישה ימים אין טיסות בתוך אירופה ומחוץ לאירופה, אז כל העולם מושפע כלכלית לרעה. וזה מסוכן. כי אם המצב הכלכלי יחמיר, ובנקים וכו' יפלו, זה יפגע מאד בחיים של בני אדם.

אז ברוך השם בגלל הכסף, שמים לב לנס שהקב"ה עשה. אבל לא גמרנו עם זה.

יהיו עוד מכות. וכמו במצרים, כל מכה תביא לעולם יותר פחד מה'. וכל זה בא בעיקר לעורר את היהודים, כדי שיעשו תשובה. לפי גדולי הדור הקודמים, רוב היהודים בסוף, לפני משיח, הם מנשמות הערב רב והערב רב לא ישרוד [נראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור, המה בעוה"ר רובן מערב רב" (דברי חיים עה"ת, השמטות לפרשת ויקהל)].

אל תחשבו שכל החילונים הם ערב רב. זה לא נכון. ולא לחשוב שאף אחד מהחרדים לא ערב רב. גם זה לא נכון. גם בין החילונים יש יהודים טהורים שטועים בדרך, אך ברגע הנכון יתאוששו ויבינו ויקבלו את האמת - שרק הקב"ה מלך מלכי המלכים, אין עוד מלבדו, רק הקב"ה ותורתו [וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד" (דברים ד)].

אבל יש בין החרדים הרבה "כאילו חרדים" שלא מאמינים באמת בקב"ה ושצריך לבוא משיחו. הם תפוסים בעגל הזהב והשקר של העולם הזה. לכן ה' שולח מכות ומכה את הגוים, כדי להעיר את היהודים [הכרתי גוים, נשמו פינותם, החרבתי חוצותם... אמרתי אך תיראי אותי, תקחי מוסר" (צפניה ג)]. לפי הנבואות, בסופו של דבר תהיה מלחמה קשה, ושני שלישי מהעולם יחרב [והיה בכל הארץ נאום ה', פי שנים בה יכרתו יגוועו, והשלישית יוותר בה" (זכריה יג)].

אבל לא לחשוב שכל היהודים ישרדו. לא לשכוח שבמכת חושך רק חמישית מהיהודים נשארו [וי"א אחד מחמישים וי"א אחד מחמש מאות (מכילתא בשלח 8)]. ועכשיו הערב רב לא ישרוד, ויש יהודים עם זקנים ארוכים

ופאות ארוכות והם לא ישרדו. כי עם כל הלבוש החיצוני, הלב לא עם הקב"ה [שזה העיקר ש"רחמנא ליבא בעי" (סנהדרין קו, ע"ש כל הענין)]. במשפחה אחת של יהודים, יכול להיות כאלה שהם ערב רב וכאלה שלא ערב רב. זה לא הולך לפי משפחות. יכול להיות משפחות מיוחסות מאד, יהודים שהם בן אחרי בן מגדולי הדור, וזה לא אומר שהם לא ערב רב. רוב החילונים, ברור, לא יבינו על מה אני מדבר. אבל גם הרבה מהחרדים לא יבינו, והמצב הזה עגום מאד.

ומי לא ערב רב? יהודי עניו שמשתדל כל הזמן כל כולו להאמין ולבוטח בקב"ה ולעשות רצונו ית' [והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה" (מלאכי ג)]. אם בסוף, לפני משיח, יש לאדם הספק הכי קטן – הוא פסול. לא יכול להיות ספק, ספק זה הרס, ספק זה יצר הרע. משה רבנו ביקש מהקב"ה לתת רשות לקחת את הערב רב ממצרים. מהי הבעיה של הערב רב, הספק. למי שיש ספק יכול היה לצאת ממצרים, אבל לא יכול לקבל משיח צדקנו. שא"ה: מה הכוונה ספק?

תשובה: אם לא מאמינים שהקב"ה הוא הכל יכול, והוא עושה את הכל לטובה [כל דעביד רחמנא לטב עביד" (ברכות ס)], אפילו שזה לא נוח לנו, או שההגיון שלנו אומר אחרת. אנחנו חייבים להיות כפופים לגמרי לקב"ה, לתורה שלו, ולכל מה שחז"ל אמרו. הכל אמת, משה אמת ותורתו אמת [וזה התיקון של בני קרח (בבא בתרא עד)]. זה הכל.

ומי שיש לו ספק הכי קטן בזה, לא יכול להצטרף לאלה שמקבלים משיח צדקנו. אדם שמאמין באמת בקב"ה ולא בעולם הזה והשקר שלו, לא תהיה לו שום בעיה לעבור את המבחן הזה. ספק זה הרבה יותר גרוע מעבירה של חולשה לרגע, הרבה יותר קשה, כי על זה מאד מאד קשה לעשות תשובה. עם ישראל, תפתחו את העינים! אחרי המכה הזאת שעוד לא נגמרה, יהיו עוד מכות, כל אחת יותר מפחידה ויותר קשה מן הקודמת. וברור שזה יפגע קשה מאד בכלכלה. במצרים לא נשארה למצרים בכלל כלכלה אחרי המכות ואחרי קריעת ים סוף, וזה יהיה המצב של העולם.

ה' ורק ה' יהרום שני ש"יש של העולם [כנ"ל בזכריה יג], ואז לא יהיה ספק מי שולט בכל העולם – רק הקב"ה. וכל הגוים וכל הרשעים יראו את האמת בסוף, אבל לא יוכלו לשנות את עצמם. יתפסו את האמת ברגע האחרון, אבל זה יהיה הסוף שלהם.

כמו המצרים שנכנסו לים סוף, שקעו בבוץ הגדול בתוך המים. עלו וירדו, ותפסו את האמת [”וחיזיקתי את לב פרעה ורדף אחריהם...וידעו מצרים כי אני ה'” (שמות יד)]. אבל לא יכלו לעשות דבר להציל את עצמם. וכך יהיה הסוף עכשיו.

יהודים, עם כל מה שקורה בעולם, על טבעי וכביכול טבעי, כל האיומים של מלחמת העולם השלישית, עם כל זה אתם מסתובבים בבועה ורודה כאילו שלא קורה כלום. אם זה יהודים בארץ, אפוא שלעריבים יש טיל כמעט על כל יהודי בארץ, שלא נדע, או באמריקה, או באירופה. ממשיכים את החיים פחות או יותר כמו פעם, ומקווים שהכלכלה תעלה ונחזור לזמנים כביכול הטובים יותר.

אבל אני אומר לכם, הזמן הזה, זה הטוב ביותר. זה הזמן שמתגלה האמת [של האפסיות של כל הגשמיות והבלי העולם הזה], ומה יותר טוב מהאמת. מה מרגיע, מה משמח, מה יותר טוב מהאמת של הקב”ה?

אבל אדם שהוא רחוק מהקב”ה, מעדיף את השקר. להסתובב ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, קונים בגדים לא צנועים, הולכים למסעדות. או ברחוב מלכי ישראל בירושלים מלקקים גלידה ואוכלים כל מיני מאכלים המתאימים לגוים – אמנם עם הכשר.

מתלבשים כמו גוים ורוצים להנות מכל העולם הזה, הנאות כמו הגוים – אבל עם הכשר או עם ”היתר”. העיקר שכביכול לא עוזבים לגמרי את המסגרת של היהדות.

אבל בעתיד הקרוב יהיה ברור קשה ביותר [”והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא...יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים וגו'” (דניאל יב)] וכל אלה שלא עומדים בדרישות האמיתיות של הקב”ה בתורתו יעלמו [”ואת כל הרשעים ישמיד” (סוף אשרי)].

ואלה שמחזיקים חזק באמת ישמחו מאד, ויעברו לעולם של משיח, בבית המקדש השלישי, שזו השמחה האמיתית והנצחית [כמבואר בהרחבה במסילת ישרים, פרק א’].

שא”ה: שמעתי מכ”ק מרן אדמו”ר שליט”א שכתוב בווהר ובכתבי האריז”ל 170 פעמים על הערב רב, אולי כבודו יכול לציין לנו המראה מקומות, כי אם זה באמת כתוב אני רוצה לפרסם את זה!

תשובה: [בעמוד הבא].

בעזרת השם יתברך שמו
בזכות התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה תהלים

תיקוני זוהר תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וְגו'" (תהלים פרק א פסוק א), אֲשֶׁרִי וּתְהַלְתּוּ שָׁל הָאִישׁ – אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב.

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", וְאִיהוּ אַהִי"ה אֲשֶׁר אַהִי"ה, רִישָׁא לְכָל (דף כז ע"ב) רִישִׁין, וְעֵלָה אַתְמַר (שיר ז, ו) "רִאשֶׁן עֲלִיךְ כַּכְרַמֶּל" וְדָא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, "וְדַלַת רִאשֶׁן כְּאַרְגָּמָן" דָּא תְּפִלִּין דְּיָד, וּבִיָּה מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁרִי, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (בְּרַאשִׁית ל, יג) "בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת". מָאן זְכִי לְאַעְלָא תְּמָן, "אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים" (תהלים א), דְּאִיהִי עֲצָה בִישָׁא מְסֻטְרָא דְעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, "וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד", מָאן דְּרֶךְ חַטָּאִים הֵהִיא דְאַתְמַר בְּהַ (מְשָׁלִי ל, כ) "כֵּן דְרֶךְ אִשָּׁה מְנֹאפֶת, אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וְגוּמְר", "וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב", מָאן מוֹשָׁב לְצִים, דָּא לִילִי"ת אִימָן דְּעָרַב רַב, דְּאִיהִי מְטַמְּאָה כְּנֻדָּה בְּמוֹשְׁבָהּ, וְכֵן עָרַב רַב מְטַמְּאִין בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ כְּנֻדָּה. וּמָאן דְּאַתְדַּבֵּק

בְּהַאי אֲשֶׁרִי, דְּאִיהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא דְּאוּרִייתָא, אֲתָמַר בֵּיה
 (תהלים א, ג) "וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם", וְדָא עֵץ חַיִּים,
 דְּאֲתָמַר בֵּיה "וְעֵלְהוּ לֹא יָבוּל".

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", הוּא אֶהֱיָה אֲשֶׁר אֶהֱיָה, רֹאשׁ לְכָל
 הָרֹאשִׁים, וְעֵלְיָה נֶאֱמַר (שיר ז) "רֹאשֶׁךָ עֲלִיךָ
 כַּכְּרָמֶל", וְזֶה תְּפִילִין שֶׁל רֹאשׁ, "וְדַלְת רֹאשֶׁךָ כְּאֶרְגָּמָן", זו
 תְּפִילִין שֶׁל יָד, וּבוּ מְשֻׁבָּחִים לְבַת בְּזֵה הָאֲשֶׁרִי [וְעַל כֵּן
 בְּרַאשֵׁיית שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בַּת] זֶה הוּא שְׁכָתוּב (בְּרַאשֵׁית ל)
 "בְּאֲשֶׁרִי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת" [הֵם הַצְּדִיקִים שְׁמַעְלִים אֶת
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה]. מִי זֹכֵה לִיכְנֵס שְׁמָה, "אֲשֶׁר לֹא הִלְךְ
 בְּעֵצַת רְשָׁעִים", שְׁהִיא עֵצָה רְעָה מְצַד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב
 וְרָע. [מִי הִרְשָׁעִים, זֶה סְמָא"ל וְנַחֲשׁ]. "וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא
 עָמַד", אֵיזָה דֶּרֶךְ חֲטָאִים, זו שְׁנֶאֱמַר בָּהּ (מְשָׁלִי ל) "כֵּן דֶּרֶךְ
 אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֹכְלָה וּמְחַתֶּה פִּיהָ וּגו'". "וּבְמוֹשָׁב יֵצִים לֹא
 יֵשֵׁב", אֵיזָה מוֹשָׁב יֵצִים, זו [לִילִיית] אִמָּם שֶׁל עֶרֶב רַב,
 שְׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֹדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. [וְכֵן עֶרֶב רַב] מְטַמְּאִים (א) א

✧ אור הזוהר ✧

(א) מטמאים במושבים, ביאור שמטמאים במושבים, שאם הצדיק יושב עמהם מטמאים
 אותם כנדה שמטמאה במושבים. לכן אין להצדיק לשבת איתם ביחד, כי נדבק

✧ מטעמי הזוהר ✧

(א) המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות: פתח
 רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) "הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וּגו'", זמין

✧ נתיבי הזוהר ✧

א. היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל
 הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, ליקטנו מראה
 מקומות נרחב ובהיקף נפלא:

בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם, כְּנֹדָה^(ב) וּמִי שֶׁמִּתְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ
אֲשֶׁר"י, שֶׁהוּא הַפֶּתֶר וְהָרֹאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, נֹאמֵר בּוֹ "וְהִיא פְּעֵץ
שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם", וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ "וְעֵלְהוּ לֹא יָבוֹל"^(ג).

✧ אור הזוהר ✧

מטומאתם. עוד אפשר לומר, שהצדיק האמיתי שיושב עם הערב רב נראה בעיניהם כנדה שהיתה מופרשת, כך הצדיק מופרש מהם, כי כל מחשבותיהם של הערב רב הם רק על כסף וזהב וכבוד, כמבואר בהקדמה לעץ חיים (ראה מטעמי הזוהר הוספות למטה).

(ב) זאת אומרת שכדי לזכות להקמת שכינתא מעפרא חייבים להתרחק מהערב רב, וכדי להינצל מהערב רב, צריך לעסוק בזוהר הקדוש, כמבואר בכמה מקומות (ועיין תיקוני זוהר דף כ"א).

(ג) "ועליהו לא יבול", שהתלמידים שלו לא יבולו, כמו "שְׁמֵלְתְךָ לֹא בִלְתָה מְעֻלְיךָ" (דברים ח, ד), שמלתך היא המצוות, הלבוש של הנשמה, כמו שכתב

✧ מטעמי הזוהר - הוספות ✧

הוספה לאור הזוהר אות א': עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה: וְהִנֵּה מַה שֶׁכָּתַב בְּתַחֲלַת דְּבָרָיו וְאַפִּילוּ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵי תֵּא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדֵי לְגַרְמֵיהוּ וְכוּ'. עִם הַיּוֹת שֶׁפִּשְׁטוּ מִבְּאֵר, וּבְפֶרֶט בְּזִמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים

✧ מטעמי הזוהר ✧

קודשא בריך הוא למעבד לישראל כל אינון טבאן דקאמר על ידי נביאי קשוט... [עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתנבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...] אבל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן דקא מחכן, וחמאן כתיבין באורייתא דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו ומתנחמין בגלותהון... [וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את

✧ נתיבי הזוהר ✧

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג. עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ. עב. קצה, עא. קצז,

✧ אור הזוהר ✧

השלה"ק, שמהמצוות נעשות מלבושים, וידוע מה דאיתא בזוהר הקדוש, שרמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה שבתורה מכוונות נגד רמ"ח

✧ מטעמי הזוהר - הוספות ✧

אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרְדִים לְחַתֵּךְ בָּהּ אֶצֶל קֶצֶת בַּעֲלֵי תוֹרָה אֲשֶׁר עֲסָקִים בַּתּוֹרָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס וְהַסְפָּקוֹת יְתָרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹתֶם מְכַלְלֵי רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי סִנְהֶדְרָאוֹת, לְהִיּוֹת שָׁמֶם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מְגִדֵּל וְרָאִשׁוֹ בְּשָׁמַיִם, וְעָקֵר סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מַה שֶּׁכָּתַב אַחַר כֵּךְ הַכְּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּכַתּוּב בְּסִפְר

✧ מטעמי הזוהר ✧

כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...]. ועל דא, "הן יבשו ויפגמו כל הנחירים בך". מאי כל הנחירים בך. דאתקפו נחיריהון ברוגז אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא, יבושו ויכלמו מכל טבין דיחמון להון לישראל [ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול] (זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב).

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול: ואינון ערב רב רשיעייא [ואותם הרשעים

✧ נתיבי הזוהר ✧

עא. רג. עא. רכג. עב. רכד. עא. - זוהר ויקרא כז. עב. כח. עא. כח. עב. פו. עב. צו. עא. קיא. עא. - זוהר במדבר קכב. עב. קכד. עא. קנב. עב. רל. עא. רלא. עב. רלז. עא. רמו. עב. - זוהר דברים רעג. עא. רעז. עב. רעט. עא. רפב. עא. - תיקוני זוהר, דף: טו. עא. כב. עא. עב. כז. עא. כז. עב. כח. עב. ל. עב. מא. עב. מב. עא. מט. עא. נ. עב. נב. עא. נג. עב. נה. עא. עה. עב. צו. עב. צז. עא. קיב. עא. קיז. עא. קיט. עא. קכח. עב. קלח. עא. קמ. עא. קמא. עא. קמא. עב. קמד. עא. קמו. עב. קמוז. עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז ע"א. עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. -

✧ אור הזוהר ✧

איברים ושס"ה גידים שבאדם, ואם פוגם במצות עשה פוגם באותו האבר שכנגד המצוה, וכן בלא תעשה פוגם באותו הגיד שכנגד המצוה.

✧ מטעמי הזוהר - הוספות ✧

הזוהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֱלֹה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מוֹנִים יֵשׁ בְּעֶרְב רַב, וּמִן הַג' מִיָּנִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא פֶת גְּבוּרִים, דְּעַלִּיּהוּ אֲתַמֵּר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, וְאִינוֹן

✧ מטעמי הזוהר ✧

שמהערב רב] דיתקיים בהו בההוא זמנא [יתקיים בהם לפני ביאת המשיח (הכתוב: [דניאל יב) "יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יְבִינוּ כָּל רְשָׁעִים וְהַמְשַׁכְּלִים יְבִינוּ" [שאז יהיה בירור גמור בישראל], "יִתְלַבְּנוּ", אינון מארי משנה [אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה]. "וַיִּצְרְפוּ", אינון זרעא קדישא דשאר עמא [זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וַיִּצְרְפֹתִים כְּצֶרֶף אֶת הַכֶּסֶף [דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה] וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים", אינון ערב רב [ואילו הערב רב יצאו מכלל ישראל]. "וְהַמְשַׁכְּלִים יְבִינוּ" (דניאל יב), אינון מארי קבלה [והמשכילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה], דאתמר בהון (דניאל יב) "וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר הָרְקִיעַ", אלין אינון דקא משתדלין בזוהר דא דאקרי ספר הזוהר [אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר] דאיהו כתיבת נח [שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול] דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה [שכמו שלא כולם זכו להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק

✧ נתיבי הזוהר ✧

שער הגלגולים הקדמה כ', הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

✧ מטעמי הזוהר - הוספות ✧

מִסְטָרָא דְאֵלִין דְּאִתְמַר בְּהוֹן (בראשית יא) הִבָּה נִבְנָה לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְנִסְיֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סֵפֶר תּוֹרָה וְעֵטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה, אֲלֵא לְמַעַבְד לֹון וְכו'. וְהִנֵּה עַל הַכֶּתֶה הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה נָח לוֹ שְׁנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוּ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאֹוִיר הָעוֹלָם.

רְאִיָּה שְׁאִין עוֹסְקִין לְשִׁמָּה: וְאִמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרָאִים תִּימָה וְעִנְיָה בְּאִמְרָם כִּי כָּל עֹסְקָם בַּתּוֹרָה הוּא לְשִׁמָּה. וְהִנֵּה הַחֲכָם הַגָּדוֹל הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעֵיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כֶּךָ הוּא בְּאִמְרוֹ לְשׁוֹן פְּלָלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה זוֹכֵה לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְכו' וּמִגְלִים לוֹ רְזִי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֵהר שְׁאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעַן הַמִּתְגַּבֵּר מֵאֵלָיו בְּלִתֵּי הַצְּטָרְכוֹ לְטָרַח וְלַעֲיֵן בָּהּ וְלַהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע, הִנֵּה זֶה יוֹרֵה שְׁאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה כְּהַלְכָתָהּ, וְמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרֵאוֹתוֹ הַמְשַׁנָּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֲסָרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ (הַקְּדַמַּת רַבִּי חַיִּים ווִיטָאֵל עַל שַׁעַר הַהַקְּדַמוֹת – וְעִיִּין אֹור הַזוּהַר פֶּרֶק כ"ח).

✧ מטעמי הזוהר ✧

הַזְרִיזִים וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְכוּ לַהֲיַנְצֵל עַל יַדֵּי הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּי הַזְמַן קָצֵר, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב בַּמִּלְאכִי (פֶּרֶק ג' פֶּסוּק א') "הַנְּנִי שְׁלַח מְלָאכִי וּפְנָה דְרָךְ לְפָנָי וּפְתָאֵם יְבוֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלָאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָּא אָמַר ה' צְבָאוֹת" [דְּבַהוֹן [בְּאֵלוֹ שִׁזְכוּ לַעֲסוֹק בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ] יִתְקִיִּים (שְׁמוֹת א) "כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרְה תְּשַׁלִּיכְהוּ" [לַהֲיוֹת בְּבַחֲיַנַּת בְּנִים, וּמַהֲרָאֲשׁוֹנִים לְקַבֵּל פָּנָי מִשִּׁיחַ צְדִיקֵנוּ, בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ], וְדֹא אֹורָה דְּסַפְרָא דֹא, וְכֹלֵא עַל סִיבָה דִּילֵךְ [וְזוּהַר הָאֹור שֶׁל

✧ נתיבי הזוהר ✧

סֵפֶר מִשְׁנַת חֲסִידִים: מִסְכַּת יַעֲקֹב פ"ב, מִסְכַּת סֹדֵר לֵיל פֶּסַח פ"י. - פֶּרֶדֶס רִימּוֹנִים לַהֲרַמ"ק: שַׁעַר כֹּג פ' טז. - אֹוצֵר עֵדֵן הַגְּנוּז לְמַהֲרָא אֲבוּלְעַפְיָא: ח"ב ס' א'. - סֵפֶר הַפְּלִיאָה לְהַמְקוּבֵל הָאֱלֹקִי רַבִּי אֲבִיגְדוֹר קִרָּא מִפְּרָאג. - עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ לְמַר"מ אֲבָן גְּבֵאִי ח"ב פל"ב. - סֵפֶר הַמִּפּוּאֵר לְמוֹהַר"ש מוֹלְכוֹ דְרוֹשׁ עַל פ' בְּרֵאשִׁית. - מַגִּיד מִשְׁרִים לְרַבִּינוּ יוֹסֵף קֶאֶרוֹ פ' תְּרוּמָה, פ' בְּמִדְבָר. - חֲסֵד לְאַבְרָהָם לְמַהֲרָא אֹזוּלָאִי מַעֲיֵן א' נֵהַר יו, מַעֲיֵין ב' נֵהַר ס"ז, מַעֲיֵין ד' נֵהַר נֵד, מַעֲיֵין ה' נֵהַר יז, כֹּה, לֵב, מַעֲיֵין הַשְּׁשִׁי הַקְּדָמָה, נֵהַר א'. ב', ה'. - מַגְלָה עֲמוּקוֹת

✧ מטעמי הזוהר ✧

ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש]. (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועיין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

✧ נתיבי הזוהר ✧

עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צו, קי, קכ, קמד, קפז, קצה, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר את י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פי"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה את ו', מסכת שבועות פרק תורה אור את מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי את כד, מסכת יומא הל' תשובה את סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור את ג', פ' כי תשא תו"א את ג', פ' ויקהל פקודי תו"א את ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א את יג, פ' חוקת תו"א את ב', פ' ואתחנן תו"א את א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד גורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב,

✧ נתיבי הזוהר ✧

י"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר ראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב. למידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: ארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב פ' סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה א, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף ע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף ט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא פ' תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. יקושי מוהר"ן ח"א סי' ת, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב נ. - אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת יהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נת. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת ' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד ולעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, ואמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, שמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך רמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. ל הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. זהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש פ' קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' ו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, ש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - זולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. -

זוהר פרשת בלק דף רב עמוד א'

❁ ב ❁

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּגּוֹ", "וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם וּגּוֹ" (תהלים פרק א' פסוק ב'), כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וְתִשׁוּקָתוֹ לְלִמּוּד וּלְקַיִים, בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה מִחֻשְׁבָּתוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה.

אָמַר רַבֵּי פְּנַחֵס... זְכָאָה חוֹלְקִיהָ מֵאֵן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא תְּדִיר וּמֵאֵן דְּאִשְׁתְּדַל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) "כִּי אִם בְּתוֹרַת יי חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה", "וְהָיָה כְּעֵץ", אָמַאי דָּא סְמִיךְ לְדָא. אֶלָּא מֵאֵן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם וְלַיְלָה, לָא לִיהוּי כְּאָעָא יְבִישָׁא, אֶלָּא כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילֵן אֵית בֵּיהּ שְׂרָשִׁין, וְאֵית בֵּיהּ קְלִיפִין, וְאֵית בֵּיהּ מוֹחָא, וְאֵית בֵּיהּ עֲנַפִּין, וְאֵית בֵּיהּ טְרַפִּין, וְאֵית בֵּיהּ פְּרָחִין, וְאֵית בֵּיהּ אֵיבָא. שְׁבַעַת זִינִין אֵלִין, סְלֶקִין לְשַׁבְעָה, עֶשֶׂר לְשַׁבְעִין, אוֹף מְלִין דְּאוֹרֵייתָא אֵית בְּהוּ פְּשָׁטָא דְקָרָא, דְרִשָׁא, רְמִז, דְקָא רְמִז חֲכָמָתָא, גִּימְטְרִיאוֹת, רְזִין טְמִירִין, רְזִין סְתִימִין אֵלִין עַל אֵלִין, פְּסוּל וְכֶשֶׁר, טְמָא וְטָהוֹר, אִיסוּר וְהִיתֵר, מְכָאן וְלֶהֱלֹאָה, מִתְּפִשְׁטָאן עֲנַפִּין לְכָל סֵטֵר. "וְהָיָה כְּעֵץ" וְדָאֵי, וְאֵי לָאו, לָאו אֵיהוּ חֲכָם בְּחֲכָמָתָא. תָּא חֲזִי, כְּמַה חֲבִיבִין אֵינוֹן דְּמִשְׁתְּדִלֵי בְּאוֹרֵייתָא קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִפִּילוּ בְּזִמְנָא דְדִינָא תְּלִיא בְּעֵלְמָא, וְאִתִּייהִיב רִשׁוֹ לְמַחְבְּלָא לְחַבְּלָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד לֵיהּ עֲלוּוִייהוּ, עַל אֵינוֹן דְקָא מִשְׁתְּדִלֵי בְּאוֹרֵייתָא, דְלָא יִשְׁלוּט עֲלֵיהוּ לְחַבְּלָא. וְהִכֵּי אָמַר

זוהר תורה ✧ תהלים ✧ ב

עצה", [מאן עצה] דא תלמיד חכם דאיהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין... וְהָא אוקמוהו חבְרִיא. אמר רבי פנחס אשרי חלקו, מי שעמלו בתורה תמיד, ומי שמתייגע בה. מה כתוב בו, "כי אם בתורת ה' חפצו"^(ד), "ובתורתו יהגה יומם ולילה", "והיה כעץ שתול

✧ אור זוהר ✧

(ד) "כי אם בתורת ה' חפצו", גם אם נתנה רשות למשחית להשחית, הלומד זוהר הקדוש זוכה להינצל, כמו שכתוב (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא), שתורת הסוד הוא כתיבת נח שניצל על ידה, בגלל שהוא כעץ חיים שנותן פירות.

"כי אם בתורת ה' חפצו": תורת הסוד נקרא תורת ה', שאם לומד תורת הנסתר אז כל תורתו הוא תורת ה' הנקרא עץ חיים, "אשר פריו יתן בעתו", שיוכל ליתן פירות... עץ החיים - זה אילן הנותן פירות, ואם התלמיד חכם אינו לומד סתרי תורה אז הוא כעץ יבש שאינו יכול לתת פירות, ואם עצמו לא תיקן, איך יכול לתקן אחרים, וכמובא מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: "מלמד שאינו לומד זוהר הקדוש, לא יתנו אליו תלמידים, דאינו יכול לתקן הנשמה מפני שהוא כעץ יבש".

קבלה מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו: צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זהר, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. פי מה שהרב נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית: ומובא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר אמרי פנחס השלם (דף ק"ו), וזה לשונו: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זהר, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. פי מה שהרב נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). פי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באופן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

עוד אפשר לומר, שהוא נותן פירות, וצריך להינצל ולהישאר בחיים בשביל הפירות דהיינו התלמידים שאפילו שנגמרו שנותיו נשאר בחיים בשביל התלמידים שצריך לתקן אנשים אחרים ונשאר בחיים בשביל הפירות - התלמידים, כמבואר בחתם סופר.

עַל פְּלִגֵי מַיִם", למה נסמך זה לזה. אלא מי שמתייגע בתורה יומם ולילה לא יהיה כעץ יבש אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה עץ יש בו שרשים, ויש בו קליפות, ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פירות, שבעה מינים אלה עולים לשבעה [פעמים] עשר לשבעים^(ה). אף דברי התורה^(ו) יש בהם פשט המקרא, דרוש, רמז מה שמרמז על חכמה, גימטריאות, סודות נעלמים, סודות נסתרים אלה על אלה, פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר, מכאן ולהלאה מתפשטים ענפים לכל צד. "והיה כעץ" ודאי. ואם לא, אין הוא חכם בחכמה^(ז). בא וראה כמה חביבים אותן העמלים בתורה לפני הקב"ה, שאפילו בזמן שהדין תולה בעולם וניתנה רשות למשחית להשחית, הקב"ה פוקד להמשחית על אותן העמלים בתורה שלא ישלוט עליהם להשחית, כמו שכתוב (דברים כ, יט) "כִּי תִצְוֶה אֶל עֵיר יְמִים רַבִּים וּגְוִי", בשביל עוונותיהם הרבים שחוטאים לפני^(ח). "לא תשחית את עצה", איזה עצה, זה תלמיד חכם, שהוא עץ החיים, עץ שנותן פירות, וזה ביאור החברים.

✧ אור הזוהר ✧

כי אם בתורת ה' חפצו: כעץ וודאי ואם לא אין הוא חכם בחכמה, וכמו שהעץ אם השורש חלש נופל כל העץ, כן הוא התלמיד חכם אם חסר בו תורת הסוד אז הוא כעץ אשר שורשיו נרקבים.

(ה) כנגד שבעים פנים לתורה.

(ו) לא נקרא חכם כראוי שללא לימוד סודות התורה לא נקרא בן.

(ז) זאת אומרת שהצרות מגיעות מחמת העוונות.

(ח) ויש עוד לפרש, "עץ" זה הצדיק, כמו שכתב רש"י בפרשת לך על הפסוק (פרק יג פסוק כ'): "הַיֵּשׁ בָּהּ עֵץ", וז"ל: אם יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בזכותו.

זוהר חדש דף קג

כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ (תהלים פרק א' פסוק ב')

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ". וְאוֹקְמוּהוּ רַבָּנַן דְּלִית לְאַתְעֶסְקָא
 בַּר נָשׁ בְּאוֹרֵיתָא אֲלֵא בְּמַה שְּׁלְבוּ חֲפָץ. אֵית שְׁלְבוּ חֲפָץ
 בְּסִתְרֵי אוֹרֵיתָא, בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית וּבְמַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה. וְאֵית
 דְּלֵא בְּעֵי אֲלֵא בְּפִשְׁטֵי אוֹרֵיתָא, דְּפִשְׁטִין אֲנוּן מְסִטְרָא דְּעֵבֵד
 וְרוֹזִין מְסִטְרָא דְּמִלְכָא... זְכָאָה אִיהוּ עֵץ דְּאִיהוּ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי
 מִים דְּאוֹרֵיתָא. וַיִּתִּיר מָאן דְּאִיהוּ מְסִטְרָא דְּאִילָנָא דְּחַיִּי,
 דְּאַתְמַר בֵּה "אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵת"ו", וְדָא שְׁכִינְתָא וְלֵא אֲפִיק
 מַעַת דִּילָהּ... "וְעֵלְהוּ לֹא יָבוּל", כְּגוֹן "שְׁמִלְתְּךָ לֹא בְּלָתָה
 מְעֻלִּיךָ". "וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ" (תהלים א'), אֲלִין פְּקוּדִין
 דְּעֵשֶׂה, דְּאַתְמַר עֲלֵיהוּ (בראשית לט, ג) "וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה'
 מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ".

הסודות הם מצד של מלך

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ", הרי ביארו החכמים שאין לאדם
 לעסוק בתורה אלא במה שלבו חפץ, יש מי שלבו חפץ
 בסתרי תורה במעשה בראשית ובמעשה מרכבה, ויש מי
 שאינו רוצה אלא בפשטות התורה. הפשטים הם מצד של
 עבד, והסודות הם מצד של מלך... זכאי הוא העץ שהוא
 שתול על פלגי מים של התורה. ועוד יותר מי שהוא מצד של
 עץ החיים, שנאמר בו "אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", זו השכינה.
 ואינו יוצא מן העת שלה... "וְעֵלְהוּ לֹא יָבוּל". כמו (דברים ח,
 ד) "שְׁמִלְתְּךָ לֹא בְּלָתָה מְעֻלִּיךָ", "וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ",

אלו מצוות עשה, שנאמר עליהם (בראשית לט, ג) "וְכָל אֲשֶׁר
הוא עֲשֶׂה ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ".

תימוני זוהר תיקון ו' דף נא ע"א

ד

"וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ" (תהלים
פרק א פסוק ג), וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל נַחְלֵי מַיִם, הַנּוֹתֵן פְּרוֹתָיו
בְּעֵתוֹ וְעָלְיוֹ אֵינָם מְתַיִיבִים - בֵּין הָאִישׁ הַזֶּה, כָּל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

"וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", דא
עתו דְּצַדִּיק דְּאִיהִי לֵיל שַׁבָּת, דְּצַדִּיק מְנִיחַ פְּרָחִין
נִשְׁמָתֵין חֲדָשִׁין בְּיִשְׂרָאֵל עֶרֶב שַׁבָּת דְּאֶתְקָרְיָאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.
זו עתו של צדי"ק. שהיא ליל שבת. שמדת הצדי"ק ממנו
פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראות
[בשביל זה] פנים חדשות^א].

✧ מטעמי הזוהר ✧

(ב) (זוהר פרשת קדושים דף פ"א ע"ב): רבי יצחק אמר, מה כתיב לעילא, "קְדוּשִׁים
תְּהִיּוּ" [שפירושו שצריך להתקדש כשממשיך נשמות], אתי בר נש
לאתקדשא באתתיה כחד [כשבא להתקדש בשעת היחוד], ממאן הוא
שבחא יתיר בההיא קדושה [מי משובח יותר, דהיינו, ממי יש להקב"ה יותר
נחת רוח], הוי אימא מנוקבא [הוי אומר מהאשה יש יותר שבח, שכיון
שקרובה יותר לקליפות, - מלכות תתאה דכל דרגין - ואם היא מתקדשת,
ועל ידי זה נולד בן קדוש, מגיע לה שבח יותר, שהכניעה את הסטרא
אחרא]. בגין כך, "איש אמו ואביו תיראו" [לכן הקדימה התורה מורא אם
לפני אב, שאם זכתה משובחת יותר].

תִּיקוּנֵי זוֹהַר תְּמוּנָא תְּמַנְיָא וְשִׁתּוּן דְּרַף קַט ע"ב

⊙ ה ⊙

"לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח" (תהלים פרק א' פסוק ד'), לא בן הרשעים, יהיו הם כמו קש שכל רוח הודפו.

ואית אילנא לתתא דעבודה זרה, דלית ליה מוחא אלא קליפה מלגא ומלבר, ועליה אתמר (תהלים א ד) "לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח", ואיהי אשרה דנטעין אנמין דעלמא קדם עבודה זרה, דאיבא דיליה מוץ אשר תדפנו רוח.

יש עץ למטה של עבודה זרה, שאין לו מוח אלא קליפה מבפנים ומבחוץ, ועליו נאמר "לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח", והיא אשרה שנוטעים אומות העולם לפני דמות עבודה זרה, שהפירות שלו הם מוץ אשר תדפנו רוח.

פְּרֻשֵׁת בְּלָק - יְנוּקָא דְּרַף קַפ"ט ע"א

⊙ ו ⊙

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי, כד אזלו למיחמא לההוא ינוקא בריה דרב המנונא סבא... אמר להו ההוא ינוקא... אתון חבריאי, דלא שמשותון לרבי (דף קפ"ט ע"א) שמעיה חסידא, אמרין דבחמשת זיני דגן, לא אית חולקא לסטר אחרא. ולאו הכי, דהא כל מה דאתבלי בארעא, לסטר אחרא אית ביה חולקא. ומאן חולקא אית ליה. מוץ דתדפנו רוח, דכתביב, (תהלים א) "לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר

וְדַפְּנוּ רוּחַ". וְדָא הוּא רוּחָא דְקְדוּשָׁא, וּכְתִיב (תהלים קג) "כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'", בְּגִין דְרוּחַ קְדוּשָׁא מְפֹזֵר לִיָּה בְּכָל סְטָרִין דְעֵלְמָא, דְלֹא יִשְׁתַּכַּח.

רוח הקודש מפזרת את הרשעים בכל העולם

יְבִי אֶלְעָזָר וּרְבִי אַבָּא וּרְבִי יוֹסִי כַּאֲשֶׁר הִלְכוּ לִרְאוֹת אוֹתוֹ הָעֵלָם בְּנוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סְבָא. אָמַר לֵהֶם עֵלָם הֵהוּא, וְתָם הַחֲבָרִים שֶׁלֹּא שִׁמְשַׁתֶּם לְרַבִּי שִׁמְעִיָּה הַחֲסִיד תֹּאמְרוּ שֶׁבַח־מִשַׁת מִינֵי דַגָּן לֹא נִמְצָא חֶלֶק לְצַד הַטּוֹמָאָה. וְלֹא כֵן, שֶׁהָרִי כָל מָה שֶׁמִּתְבַּלֶּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בּוֹ חֶלֶק לְצַד הַטּוֹמָאָה. אִיזָה חֶלֶק יִשְׂרָאֵל, מוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ הַרוּחַ, שֶׁכְּתוּב "לֹא כֵן וְרָשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ", וְזֶהוּ הוּא רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. וְכְתוּב (תהלים קג) "כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'", לְפִי שֶׁרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ מְפֹזֵר אוֹתוֹ בְּכָל צַדֵּי הָעוֹלָם (ט).

זוהר פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים דָּף פו ע"ב

כִּי יוֹדַע ה' דְּרֹךְ צַדִּיקִים וְדְרֹךְ רָשָׁעִים תֹּאבֵד" (תהלים פרק א'
סוק ו'), וְזֶה, לְפִי שֶׁיּוֹדַע ה' וּמְכִיר אֶת דְּרֹךְ הַצַּדִּיקִים, וְדְרֹךְ
רָשָׁעִים שְׁנוּאָה וְה' מֵאַבְדָּה.

וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר... פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים א) "כִּי יוֹדַע ה' דְּרֹךְ

✧ אור הזוהר ✧

(ט) שלא ימצא כלל, שכאשר נתקן הניצוץ הקדוש מתבטל כוח הרע, בתפילת דוד המלך בתהלים (פרק לה פסוק ה-ו) "יְהִי כְמוֹץ לְפָנַי רוּחַ וּמִלְאָף ה' וְחֹה". "יְהִי דְרָכָם חֹשֶׁף וְחִלְקִלְקֵת וּמִלְאָף ה' רִדְפָם".

צדיקים ודרך רשעים תאבד". מאי "פי יודע ה'". אלא קודשא בריך הוא יודע ואשגח בארחא דצדיקייא לאוטבא להו ולאגנא להו, והוא אזיל קמיייהו לנטרא להו. ובגין כך, מאן דנפיק לארחא בעי דלהוי ההיא ארחא דקודשא בריך הוא, וישתתף ליה בהדייהו. ובגין כך כתיב, "פי יודע ה' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד". היא מגרמה, בגין דקודשא בריך הוא לא (דף פ"ח ע"א) אשתמודע ליה לההוא ארחא דלהון, ולא אזיל בהדייהו.

הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם

אמר רבי אלעזר, מהו "פי יודע ה'". אלא הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם, והוא הולך לפנייהם לשמור אותם^(י). ולפיכך מי שיוצא לדרך צריך להיות אותו הדרך של הקב"ה וישתתף לו עמו^(יא). ובשביל זה כתוב "פי יודע ה' דרך צדיקים". "ודרך רשעים תאבד", היא מעצמה. לפי שאין הקב"ה נודע לו לאותו הדרך שלהם, ואינו הולך עמהם^(יב).

❖ אור זוהר ❖

(י) להולכים בדרך ישרה כתפילת דוד המלך (תהלים פרק ה ט) "ה' נחנני בצדקותך למען שוררי הושר (הישר) לפני דרךך".

(יא) שעל ידי עסק התורה שורה השכינה הקדושה, ונעשה שותף לקב"ה.

(יב) וכשאינן ה' עמהם נאבדים מאליהם.

ספר כִּי לֹא יֵדָח מִמֶּנּוּ נִדָּח חלק אחד עשר ענף א'

דברי הנער בן 15 ששבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון
בלשון הקודש ומתורגם לאנגלית

ונוסף עליו ספר כי לא ידח ממנו נידח
ענף ב'
והוא תקציר דברי הנער ב-11 דקות בלבד

יוצא לאור עולם מחדש ג' כסלו התשע"ז
על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

כִּי לֹא יִדָּח מִמֶּנּוּ נִדָּח

חלק אחד עשר

ענף א'

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון
בלשון הקודש ומתורגם לאנגלית

** NOTE TO TRANSLATORS: The text highlighted in yellow is a sample introduction in English. You can use it or adapt it as you wish. The transcription of the video is below the introduction, beginning on page 3.

For GOOGLE: 15 year old boy describes clinical death experience – visions of Gog and Magog – war and Redemption – with Rabbi Rami Levi.

Chilling Testimony – Redemption

Summary: A 15 year old boy who experienced clinical death few days ago reveals we are in the course of Gog and Magog and the redemption.

The name of the boy is Nathan whom recently experienced clinical death. Nathan is a regular Israeli 15 year old teenager from a secular background and never learnt in Yeshiva. He was clueless about the most simple Jewish things such as Tzitzit. Nonetheless he describes from his experience exactly as is written by the prophets and in the holy books regarding the end of days. After his near death experience, he went to a Rav and told him his frightening experience and asked him for a Kipa and Tzitzit.

The young man was referred to and was asked to describe what he experienced. Nathan told the Rav he saw the entire process of the "Gog and Magog" war and the redemption. The following are some of the things he said regarding the near redemption (he explained he saw it on a gigantic movie screen in heaven):

The beginning of Gog U'Magog began three days before the Rosh HaShana, September 11, 2015 or lunar calendar 27 Elul 5775.

One of these days, there will be a security breach that will cause riots to erupt leading to severe civil unrest. This will burst into a war and will be

all over the news internationally. Everyone will know and understand it.

Israel will not yet be involved.

This will cause the world to unite against Israel and come fight us.

The war will begin by Gog ... and he will fight us.

After the first 2 days of war in Israel, Israel Defense Force (Tzahal) will be abolished and the nations of the world will enter Israel.

People will be killed as well as kidnapped. It will be total chaos.

An atom bomb will be aimed at Israel and HKB'H will freeze it in midair. After a few weeks, it will land in Tel Aviv and Haifa.

They will capture Israel and enter Jerusalem.

The entire war will take 2 weeks and millions will perish.

To be saved we need to do Teshuva and learn Torah. Only true servants of HaShem will remain alive.

The Moshiach is among us (living in Israel) and many know him, but did not know he is the Moshiach. When he will be discovered everyone will be surprised. He's a popular Baal Teshuva that does kiruv work.

After the war, building of the Temple will be built followed by resurrection.

We will be able to see the patriarchs, Moshe Rabenu, and all the saints only from a distance because of their divine.

Graves will open and the resurrected will come out of their grave wearing beautiful clothes.

Mount of Olives will split into two and all who remained alive will see Moshiach.

It's a matter of months till the final redemption.

זכריה יד ד: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים

Zechariah 14: 4 On that day his feet will stand on the Mount of Olives, east of Jerusalem, and the Mount of Olives will be split in two

Moshiach will stand in the entrance of the Mount of Olives and thru smell, will decide who will enter the Mount of Olives.

ישעיהו יא ג: וְהִרְיָחוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ.

Isaiah – Chapter 11:[3] And he shall be filled with the spirit of the fear of the Lord. He shall not judge according to the sight of the eyes, nor reprove according to the hearing of the ears.

Moshiach will fight Obama and will bury him in Eretz Israel.

Ezekiel – Chapter 39 11 And it shall come to pass on that day that I will give Gog a place there as a grave in Israel

יחזקאל לט יא: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג מְקוֹם שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל.

ישעיהו יט ב: וְסִכְסְכְּתֵי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחְמוּ אִישׁ בְּאֶחָיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְלָכָה בְּמִמְלָכָה.

Isaiah 19 2: "I will stir up Egyptian against Egyptian brother will fight against brother, neighbor against neighbor, city against city, kingdom against kingdom.

HKB'H will be revealed dressed in a white robe with blood stains from the blood of the Jews who were prosecuted because of their religion.

Transcription of the Video

0:00

הרב רמי לוי: מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון.

Rabbi: Moadim l'simcha. Chagim u'zmanim l'sasson.

0:08

מורי ורבותי, כשהרב יהודה צלצל אלי וביקש שאני אגיע לפה כמו כל סוכות ופסח למסור פה שיעור.

Morai V'Rabotai, when Rabbi Yehuda called me and asked me to come here every Sukkot and Pesach to give a lesson

0:20

הכנתי משהו על המשיח. ולא ידעתי ש... ישתבח שמו בדרך שאדם רוצה ללכת בה מוליכין אותו -

I prepared something about the Mashiach. And I didn't know that - blessed be His name, that on the path one wants to follow, he is lead -

0:29

שהקב"ה ישלח לי כזאת סייעתא דשמיא.

the Kadosh Baruch Hu would send me such Siyata d'Shamaya.

0:34

המודעות כבר נדפסו, נדבקו. והנה הבחור שישוב פה לצד ימיני - שמו נתן.
הוא לא ירושלמי,

The posters were printed, and hung, and here - the young man sitting on my right, his name is Natan, he is not from Jerusalem

0:44

אני יקדים הקדמה ויאמר...

I will begin with an introduction, and say,

0:49

הוא עבר חוויה קשה מאד. הוא תיכף יספר פה מה הא ראה ואיזה מסרים יש.

He went through a very difficult experience, and in a moment he will relate here what he saw and what messages he received.

0:58

מה שקשה לציבור להבין... מה שקשה להבין פה זה ש..

What is difficult for the public to understand, what's hard to understand here

1:06

הוא בסך הכל בן חמש עשרה. ושנשמה יוצאת מהגוף היא יכולה לקבל כמויות אדירות של אינפורמציה - בדקות!

is that he is only 15 years old. And when the soul leaves the body it can receive huge amounts of information in just minutes

1:15

זאת אומרת, מה שלאדם פה בעולם הזה - לוקח שנים ללמוד,

That means that what takes years for a person here in this world to learn,

1:20

שם בעולם ההוא - אפשר לדעת ולהבין לבד, תוך דקות - הכל!

there, in that world, one can know and understand alone within a matter of minutes - everything.

1:27

אז יש לו הרבה מה לספר, קשה לו לספר את זה. אין לו גם את המילים המתאימות לתאר את מה שהוא חווה.

So he has a lot to tell, it's hard for him to tell it, he also doesn't have the exact words to describe what he experienced

1:35

כי זה לא דברים ששייכים בעולם הזה, בכלל. אבל אני מאתמול יושב איתו ומדובב אותו, ודולה ממנו, ולאט לאט אתה רואה שהוא יודע המון דברים.

Because they aren't things related to this world at all. And since yesterday I have been sitting with him, and encouraging him, and gleaning information from him. And little by little you see that he knows a lot of things.

1:46

אז אני אקצר לו קצת את העבודה ואת הדיבור. ונקדים ונאמר ככה.

So I will cut short his work a little bit, and his speech, and begin by saying this:

1:52

הוא לא תושב ירושלים. ביום שני - טו בתשרי, השבוע, חג ראשון של סוכות - הוא הלך להתארח עם אמא שלו אצל הדוד שלו במודיעין

He is not a resident of Jerusalem. On Monday, the 15th of Tishrei, this week, on the first day of Sukkot, he went with his mother to be guest of his uncle, in Modiin.

2:06

בשעות אחר הצהרים, הוא הרגיש שהוא רועד, הוא הרגיש קור בידיים וברגלים, הוא חשב שהוא צריך לנוח.

In the afternoon, he felt himself begin to shiver. He felt cold in his legs and arms. He thought he needed to rest.

2:19

הוא נכנס לנוח - ואז - מה שקרה, מפה אנחנו נתן לו להמשיך. מה שקרה כי זה הוא.

He went to lay down and rest. And then, what happened after that - we will let him continue relating what happened, because it was him.

2:27

הוא הרגיש שהוא יוצא מתוך הגוף, הוא יוצא מתוך האף. ובהתחלה הוא מרחף מלמעלה, ולא מבין מי זה, מי זה ה"אני"?

He felt like he left his body, exited through his nose, and at first he floated above himself, and at first didn't understand who he was. Where his "self" was.

2:35

ה"אני" זה ששוכב כאן על המיטה? או ה"אני" זה שמרחף כאן למעלה?

The self that is lying here on the bed, or the self that is floating here above.

2:43

רוצה להתחיל, נתן?

Shall we being, Natan?

2:48

נתן: כן. מה שקרה לי זה ככה. קודם כל הייתי מאד מאד חולה באותו יום.

Natan: Yes. So what happened is like this. First of all, I was very sick that day.

2:52

וגם יום לפני זה גם היה לי סחרוחות והכל. מה שקרה זה פשוט התעלפתי יום לפני.

And the day before that I also was dizzy and what all. What happened was that I simply fainted the day before.

2:59

עכשיו, ביום שני בצהרים אני לא הרגשתי טוב, וממש כולי רעדתי והכל. פשוט הלכתי לנוח, עליתי למיטה, וכיסתי עצמי בשמיכה כי היה לי ממש קר. לא יודע איך להסביר את זה, כולי רעדתי, וכאב לי מאד.

Now, on Monday afternoon, I also didn't feel well, and my whole body was shaking and all. I simply went to rest, I got in bed, I covered myself with a blanket because I was really cold. I don't know how to explain it. My whole body was shivering and I was in a lot of pain.

3:16

פשוט הרגשתי כאילו פתאום אני יוצא מהגוף שלי, ואז אני רואה את עצמי על המיטה. ואני פשוט שתי מטר מעל המיטה שלי. ואני לא מבין כאילו אם אני זה מי שאני פה או מי שעל המיטה כאילו. ואני לא מצליח להבין את זה.

I simply felt like I suddenly left my body, and then I saw myself in the bed. I was simply two meters above my bed. And I didn't understand if that was me there, when who am I here - or, who is the one above my bed. And I wasn't able to understand it.

3:28

ואז מה שקרה, אני מתחיל לרחף כאילו, יענו אני עולה באויר בלי מעלית כאילו, ואני עולה למעלה ויוצא מהחדר, ואני עולה עוד ועוד ועוד.

So what happened was, I started to float, like I am going up in the air without an elevator. And I rose up and left the room, and I went higher and higher and higher.

3:40

Natan: Should I keep telling the story?

Rabbi: Yes. Tell about how you saw planet earth.

3:44

ואז אני ממשיך ואני רואה את כדור הארץ מבחוגן.
ואני ממשיך לעלות ולעלות.

Yes. And I kept going, and then I saw planet earth from above. And I kept going higher and higher.

3:48

ואז מה שקרה זה, אני לא יודע איך להסביר את זה. פתאום משום מקום,
אני נכנס לתוך סוג של מנהרה כזאת, מאד גדולה ענקית,, ואני רואה בקצה
אור קטן קטן.

And then what happened was - I don't know how to explain it. Suddenly out of nowhere, I entered a sort of tunnel, really huge, and I see at the end of the tunnel a very small light.

3:59

ואז כאילו במנהרה אני לא יודע איך להסביר את זה, יש כאלו עיגולים
עיגולים ככה. ואז בפנים אתה רואה מלא מלא נשמות.

And it was like, I was in a tunnel. I don't know how to explain it. There were like these circles, and more circles. And inside you see lots and lots of souls.

4:07

ואז פתאום אני מתחיל ללכת, והאור נהיה יותר ויותר גדול, ובסוף
אתה מגיע לאור הזה.

And then I simply started walking, and the light got bigger and bigger, and finally you reach that light.

4:13

והאור הזה - אני לא יודע איך להסביר את זה, אור כאילו טוב שאתה
מרגיש, בטחון אהבה, אי אפשר להסביר את הדבר הזה.

And that light - I don't know how to explain it - it was good. You feel safe, and love - it's impossible to explain such a thing.

4:20

הרב רמי לוי: יש דוגמה בעולם הזה לאור, אתה יכול להשוות את האור הזה למשהו שיש פה בעולם הזה?

Rabbi: Is there any example in this world of a light like that? Can you compare the light you saw to anything that is in this world?

4:25

נתן: אי אפשר! אי אפשר להסביר את זה. זה לא יודע.

Natan: No. It's impossible! You can't explain it. You can't explain it. I don't know.

4:29

האור פשוט דיבר איתי, כאילו, לא אמר את זה במילים, כאילו טלפטה. אתה מבין שהוא מדבר איתך, ושואל אותך שאלות.

And it was like, the light simply spoke with me. Like, it didn't say words. It was like telepathy. You understand it's talking to you, and asking you questions.

4:36

הוא שאל אותי אם אני רוצה למות. הבנתי שאם אני חוצה את הקו הזה של האור, אז אני לא יכול לחזור.

It asked me if I wanted to die. If I want to...I understood that if I crossed the line of the light, then I wouldn't be able to go back. I understood.

4:45

ענית לך שאני לא יודע, אין לי מושג מה לעשות, אני לא יודע, לא יודע.

I answered that I didn't know. I had no idea what to do. I don't know, don't know.

4:49

ואז מה שקרה, אני פשוט הלכתי משם. פתאום אני מגיע לתוך עולם, אולם ענק, ענק, ענק, עצום, עצום, עצום, עצום.

And then what happened was, I simply walked away from there.

Suddenly I enter a hall. A huge ahll. Huge, huge, gigantic, gigantic. Gigantic.

4:56

ואני רואה שם מלא אנשים. כל האנשים הו לבושים יפה. היו ממש לבושים יפה מאד ואני הייתי לבוש בגדים קרועים. עם דם והייתי ממש בבושה.

And see there lots and lots of people. All the people were dressed in nice clothes. They were dressed very well, and I saw myself. And I was wearing torn clothing, soiled with blood. I felt very ashamed.

5:08

וכל האנשים כאילו באו בשבילי ושמח ומחאו לי כפיים והכל וזה.

And all the people were there for me, and they were happy, and they applauded me and everything.

5:14

וראיתי גם את הרב עובדיה יוסף, והוא לחץ לי את היד, ראיתי אותו שמה. And I enter the hall. I also saw Rabbi Ovadia Yosef, and he shook my hand. I saw him there.

5:21

וראיתי גם את הרב עובדיה יוסף, והוא לחץ לי את היד, ראיתי אותו שמה. וראיתי עוד הרבה אנשים שאני מכיר שמתו ועוד הרבה הרבה אנשים, גם שלא הכרתי.

And I saw a lot of other people I know who died. Lots and lots of people. Also who I didn't know.

5:27

פשט היית בתוך האלם הגדול הזה, ומה שקרה לי זה פשוט נכנסתי פנימה, היה כזאת במה גבוה מאד.

So I was in that big hall. And what happened to me was, I simply went inside, and there was a very high stage.

5:34

ועל הבמה היה כזה שלוש אורות. היה אור אחד ממש ממש גבוה, שזה היה אמצעי. ומצד ימין היה אור קטן, גם מצד שמאל גם היה אור קטן.

And on the stage were these three lights. There was a very high light, and that was the middle one. And on the right side was a small light, and on the left side a small light.

5:43

הרב רמי לוי: מה זה האורות האלה?

נתן: זה כאילו מי שמעיד עליך. כאילו. האור הימני אומר לך את הדברים הרעים שעשית והאור השמאלי אומר לך את הדברים הטובים שעשית.

Rabbi: What were those lights?

Natan: They were like... somebody testifying about you. The light on the right relates the bad things you did, and the light on the left relates the good things you did.

5:54

הרב רמי לוי: ויש שם בית דין.

נתן: כן.

Rabbi: It was a court there?

Natan: Yes.

5:57

הרב רמי לוי ואתה יודע מי יושב בבית דין? בבית דין יש דיינים.

Rabbi: And do you know who was presiding over the court? If there were judges there....who were the judges.

6:02

נתן: כן. היה את הרב עובדיה יוסף שהוא היה ראש הבית דין.

הרב רמי לוי: אב בית דין?

נתן: כן. אב בית דין.

הרב רמי לוי: ומי היה איתו? עוד איזה רב היה איתו?

נתן: הרב אלישיב אני חושב.

Natan: Yes. There was Rabbi Ovadia Yosef, who was the head of the judges...

Rabbi: The Av Beit Din?

Natan: Yes. The Av Beit Din.

Rabbi: And who was with him? Was there any other rabbi with him?

Natan: I think Rabbi Eliyashiv.

6:10

הרב רמי לוי: הרב אליישוב היה איתו?

נתן: כן כן.

הרב רמי לוי: ומי השלישי?

נתן: אני לא זוכר. זה אני לא זוכר באמת שאנ מססה להזכר, אני לא זוכר.

Rabbi: Rabbi Eliyashiv was with him?

Natan: Yes. Yes.

Rabbi: And who was the third?

Natan: I don't remember. That I don't remember. I really don't remember. When I try to remember, I can't.

6:16

הרב רמי לוי: ויש את יצר הטוב ויש יצר הרע.

נתן: כן יש שתי אורות קטנים. צד ימין יש לך את יצר הרע. וצד שמאל יש לך היצר הטוב.

Rabbi: And then there was yetzer hatov and yetzer hara?

Natan: Yes. There were the two small lights. On the right side you have yetzer hara, and on the left side yetzer tov.

6:26

זה כאילו, אתה לא רואה משהו. אתה רואה סוג של אור כזה. תה יודע מה זה. אתה יודע מה זה הדבר הזה.

And, you don't see something. You see this kind of light. And you know - you know what it is. You know what that light is.

6:31

הרב רמי לוי: אתה יודע לבד בלי שיסבירו לך.

נתן: כן, אני יודע מה זה הדבר הזה.

ואז כאילו פתאום נהיה שקט. כל הרעש הזה שהיה באולם הזה. כל המאות אנשים וזה, פתאום נהיה שקט גמור.

Rabbi: You know on your own, without being told.

Natan: Yes. You know what it is. You know what that thing is. And then suddenly – suddenly it was quiet. Suddenly all the noise that was in that hall, all the hundreds of people – it was all suddenly totally silent.

6:42

ואז כאילו האור הרע הזה מתחיל להגיד כל דבר ודבר שעשיתי בחיים שלי. כאילו, ממש כל דבר, כל דבר. נגיד, שמעו.

הדבר הכי קטן שאתם עושים בחיים שלכם – הכל מראים לכם שמה. הכל, הכל, הכל.

And then the bad light started to relate everything bad I had ever done in my life. Really, every single thing. They are strict there about every little thing. Every little thing you do you in your life – they show it all to you. Everything, everything, everything.

6:52

פשוט דיבר איתי על הכל, כל דבר. כל שניה שהיתה לי בחיים שלי – הוא דיבר איתי. "למה פה ככה? ולמה עשית ככה? ולמה ככה?"

It simply talked to me about everything. Everything, it simply talked to me about every single second of my life. Why did you say such and such, and why did you do such and such, and why this, and why that?

7:00

הרב רמי לוי: העבירות.

נתן: כן. הכל.

הרב רמי לוי: וכשאומרים את זה מה מרגישים?

נתן: מרגישים מבוכה. זה כאילו בושה ענקית. אי אפשר להסביר. משהו ענק. בושה בושה, משהו מביך מאד.

Rabbi: Transgressions?

Natan: Yes.

Rabbi: And when that was said to you, how did you feel ?

Natan: You feel ashamed. It's a huge embarrassment. Something that can't be explained. It's a huge embarrassment. Really, really embarrassing. I felt very ashamed.

7:09

כי כל האנשים מסתכלים עליך. מראים לך את החיים שלך. משהו מביך מאד.

Because all the people are looking at you, and they are showing you your life. It's really very embarrassing.

7:15

והוא אומר לך את הדברים הרעים שעשית למה זה? ולמה זה?

הרב רמי לוי: עד איפה מראים?

נתן: עד הפרק שכאילו יצאת מהגוף שלך.

הרב רמי לוי: כל דבר.

נתן: כל דבר.

רמי לוי: בחיים?

נתן: כל שניה.

הרב רמי לוי: כל פעולה?

And he shows you that bad things you did. Why did you do this, why that?

Rabbi: Until where do they show you?

Natan: Until the time when you left your body.

Rabbi: Everything?

Natan: Everything.

Rabbi: In your whole life?

Natan: Every second.

Rabbi: Every action?

7:23

נתן: כל פעולה.

הרב רמי לוי: גם נטילת ידיים? הכל?

נתן: לא רק מצוות או עבירות כל שניה ושניה שעברה בחיים שלך מראים לך...

הרב רמי לוי: מה עשית עם זה.

נתן: כן. בדיוק.

Natan: Every action.

Rabbi: Even Netilat yadayim? Everything?

Natan: Not only them mitzvot and transgressions. They show you every single second of your life.

Rabbi: What you did with it?

Natan: Yes. Exactly.

7:31

ואז הוא אומר את הדברים הרעים שעשיתי והכל. ואז הוא גמר לדבר.

ואז הגיע הקול הטוב ואז הוא אמר את הדברים הטובים שעשיתי

And so, he tells me all the bad things I did, and everything. And then he finished speaking, and the good voice began. Relating all the good things I did.

7:41

כאילו. אתם לא מבינים איזה שכר אתם מקבלים על הדבר הכי קטן שאתם עושים באמת.

ההרגשה הזאת של המבוכה והכל. מהרגע שהוא אמר משהו ממש קטן שעשיתי מצווה קטנה - זה כאילו..... הדבר הכי קטן שאתם עושים - נחשב שם ענק, ענק.

And then - you don't understand what - how much reward you receive for the smallest thing you do. Really. The feelings of shame, and everything, and then the moment he said something really really little that I did - a little mitzvah - the littlest thing that you do is considered there to be huge. Huge.

7:57

ושאמר את המצווה הקטנה שעשיתי - הרגשתי - וואי , איזה כיף , איזה כיף , איזה כיף שלבשתי ציצית באותו יום. איזה כיף שעשיתי ככה.. איזה כיף, איזה כיף.

And when they said the littlest mitzva I did I felt like, "Wow. It's so great that I wore tzitzit that day. It's so great I did such and such. It's so great. So great!"

8:05

הדברי הכי קטן שם למעלה - פשוט הופך עולמות שלמים. אני לא יודע איך להסביר את זה.

The littlest thing there overturns entire worlds. I don't know how to explain it. It's like...

8:10

הרב רמי לוי: איך אתה יודע שיש שכר על זה ?

נתן: אתה רואה, ברגע שיש שכר - אומרים לך "צדיק! צדיק! צדיק!" כל האנשים שמה צועקים לך "צדיק! צדיק!"

Rabbi: Reward? How do you know there is a reward for that?

Natan: You see that, the moment there is a reward, they say to you "Tzaddik, tzaddik!" All the people cheer for you, "Tzaddik, tzaddik!"

8:21

ויש לך אור. גם האור הזה שראיתי אותו בהתחלה - ראיתי אותו שמה - ככל שהוא נהיה יותר ויותר גדול - אז אתה מבין שהשכר שלך יותר גדול. ככל שהוא נהיה יותר חזק.

And there is that light that I saw there in the beginning, that I saw there. The bigger the light is, you understand that the reward you have coming to you is bigger. The stronger the light gets.

8:27

הרב רמי לוי: ובעבירות איך זה?

נתן: אתה קודם כל, יש אנשים כאלה, שנקראים מלאכי חבלה, שראיתי שמה, הם נמוכים כאלה, יש להם זקנים, בתוך העינים שלהם פשוט יש אש.

Rabbi: And regarding the transgressions, what happens?

Natan: First of all, there are people there, that are called "angels of destruction", that I saw there. They are kind of short. They have beards. In their eyes, there is fire.

8:39

והם גם מראים לך את העבירות שעשית והכל.

פשוט כל פעם שעשית עבירה - אז מראים לך אש! וכולם צועקים עליך: "רשע! רשע! רשע!"

And they show you the transgressions you did, everything. Every time they mention a transgression, they show you fire. And everyone shouts at you, "Rasha, rasha, rasha!"

8:45

כמו שאתה עושה משהו טוב אומרים לך: "צדיק! צדיק!" אז ככה אומרים לך: "רשע! רשע!"

Just like when you did something good they shout, "Tzaddik, tzaddik", so they shout "Rasha, rasha" about everything.

8:50

הכל. פשוט מבוכה. זה גם טוב וגם רע. לא יודע איך להסביר את זה.

Everything. It's very embarrassing. It's both good and bad. I don't know how to explain it.

8:57

ואז כאילו מה שקרה, לקחו אותי שני אנשים עם כנפים כאלה, החזיקו אותי בשתי הידים, לא היה לי ממש ידים.

And then, what happened, is that two people took me. With wings. They simply took me, and held both of my arms.

9:05

לא היה לי ממש ידיים.

ראיתי הכל. ראיתי מה שמקדימה ומאחורה.

They didn't really have arms. I saw everything. I saw something in front and in back. I looked...

9:10

ראיתי הכל. ראיתי מה שמקדימה ומאחורה.

הרב רמי לוי: היית יכול לראות מקדימה ומאחורה?

נתן: גם בצדדים. הכל.

הרב רמי לוי: באותו רגע אתה יכול להסתכל כל מה שמסביבך.

נתן: ידעתי מה שקורה באותו רגע עם הגוף שלי. ידעתי מה שקורה בעולם. ידעתי כל מה שקורה בעולם. הכל ידעתי.

Rabbi: Can you see in front and in back? And also on the sides?

Natan: Also on the sides.

Rabbi: At that moment, you can see everything around.

Natan: Yes. I could sense everything happening to my body, at the moment, and what was happening in the world. I could sense everything that was happening in the world. I knew everything.

9:21

אבל זב לא היה מעניין אותי. זה לא אכפת לי.

הרב רמי לוי: אפשר לדעת אבל זה לא מעניין.

נתן: זה לא מעניין. כן.

But it didn't interest me. I didn't care.

Rabbi: It's possible be know, but it's not interesting?

Natan: It isn't interesting.

9:28

ואז כאילו מה שקרה, שני האנשים האלה לקחו אותי, פשוט, לא יודע איך להסביר את זה. פשוט הורידו אותי לאולם למטה. כאילו הייתי בתוך איזה סוג של אולם כזה - הורידו אותי לתוך אולם למטה.

And what happened is that those people simply took me - I don't know how to explain it. They took me to a lower hall. I was in a sort of hall, and they took me to a hall below it.

9:37

עכשיו באולם הזה שהייתי, זה המקום שנקרא גן עדן תחתון. הביאו אותי לשמה. ואז פתאום כאילו מראים לי כזה שער, ופתחו לי את השער שני האנשים האלה.

Now, in that hall where I was, it was a place called "Lower Gan Eden". They took me there. And then they suddenly showed me a gate, and they opened the gate - those two people.

9:46

ראיתי אנשים לומדים תורה. ראיתי את האור הזה. אה! זה משהו ענק, ענק.

And I saw people learning Torah. And I saw the light there, and it was simply something really huge.

9:52

יפה! יפה! האור הזה. שראיתי אותו בהתחלה זה עוד כלום לעומת האור הזה. שום דבר! וזה משהו טוב. וזה נקרא גן עדן תחתון. אז תחשבו מה זה יש דרגות יותר גבוהות.

Really beautiful. The light I saw in the beginning was nothing compared to that light. Nothing. Nothing at all. This was something good. That was the "Lower Gan Eden". Just think - there were higher levels than that.

10:01

הרב רמי לוי: אתה יכול לתאר מה זה?

נתן: אי אשר לתאר מה זה. זה משהו טוב. משהו יפה. הרגשה שאתה רוצה רק להשאר שם ללמוד איתם תורה. ולהשאר במקום הזה. ולא לצאת משמה.

Rabbi: Can you describe what it was like?

Natan: It's not possible. It's something good, something beautiful, a feeling like you just want to stay there with them and learn Torah with them. Just to stay there in that place, and not leave it.

10:12

הרב רמי לוי: מה רואים? מה שומעים? מה מריחים?

נתן: מריחים ריח טוב. פשוט ריח טוב כזה. כמו שיש ריח טוב פה. אבל אי אפשר להסביר פה בעולם הזה מה זה הריח הטוב.

Rabbi: What do you see? What do you hear? What do you smell?

Natan: You smell a good smell, simply a good smell. Just like there are good smells here. Bu it just can't be described in this world, what that good smell is that you smell.

10:21

שאתה מריח שם. ואתה רואה. את האור ואתה פשוט רוצה להשאר שם לתמיד, תמיד.

What you smell there... And you see the light, and you just want to stay there forever. For always.

10:28

איך לך דברים כמו פה, יענו, חומרניים וכל דברים האלה. הכל רוחני. זה משהו טוב משהו יפה. כל הרגשה זו הרגשה טובה מבפנים.

You don't have things there like you have here, material things, and things like that. There, it's all spiritual.

10:33

זה משהו טוב משהו יפה. כל הרגשה זו הרגשה טובה מבפנים.

And it's something good, something beautiful. It's a feeling. Every feeling is a good and wonderful feeling.

10:38

הרב רמי לוי: ואתה מבין שזה רק כניסה לגן עדן?
נתן: הרגשתי שזה גם רק הכניסה, כן. היה את הבפנים, והיה דרגות יותר גבוהות.

Rabbi: And you understand that's only the entrance to Gan Eden.

Natan: I felt that it was only the entrance. Yes. There was also the inside. And there were also higher levels.

10:46

זו הדרגה הכי נמוכה, זה נקרא גן עדן תחתון.
That was the lowest level. It was called "Lower Gan Eden".

10:51

הרב רמי לוי: עכשיו יש גם את הצ השני הראו לך.
נתן: יש גם את הצד השני. עכשיו מתי ש...
הרב רמי לוי: זה כנגד זה ברא ה'.

Rabbi: Now, there is also the other side that they showed you.

Natan: There is also the other side. Yes. Now, when.

Rabbi: Hashem created one opposite the other.

10:59

נתן: ואז לקחו אותי, שתי האנשים שאמרתי לכם. נכון אמרתי לכם, שיש מה שנקרא מלאכי חבלה. שיש להם את הזקנים האלה.

Natan: And then, they took me, those two people I told you about. Do you remember I told you there were these angels of destruction with those beards?

11:08

אני אסביר לכם בקצרה איך הם נראים. קודם כל הם לבושים ככה בשחור. יש להם זקנים ארוכים, ארוכים ארוכים. יש להם בתוך העינים אש.

I'll explain to you briefly how they look. First of all, they are dressed all in black. They have long, long, long beards. Inside their eyes - there is fire.

11:16

כאילו האנשים האלה עם הכנפים, רצו להכניס אותי למקום הזה, לגן עדן התחתון הזה. ואז כאילו פתאום שני האנשים, המלאכי חבלה, אמרו: "לא! לא כל כך מהר! אתה לא, לא, כמו ש.... כמו שהגעת לפה אנחנו רוצים להראות לך גם מקום אחר."

Those people with the wings at first wanted to take me into that Lower Gan Eden. And then the two people, those "angels of destruction" said, "No! Not so fast. You can't - just like you got here, we want to take you somewhere else."

11:30

עכשיו שני האנשים האלה. פפשוט לקחו אותי, המלאכי חבלה, לקחו אותי. ואז הביאו אותי למקום של משקל, כאלה מאזנים גדולות

Now, those to people simply took me. The angels of destruction took me. And they took me to a place with a scale. With huge weighing pans.

11:38

מראים את העבירות שלי, ואת המצוות שלי, כאילו, כל דבר ודבר. כמו שאמרתי לכם. המצוות הכי קטנות שמה - אתה הופך עולמות שלמים! ממש! אתה מקבל שכר ענק! ברכה שאתה מברך - זה משהו עצום, עצום, עצום, משהו באמת ענק.

They showed me my transgressions and my mitzvot. Every single thing. Like I told you before, the smallest mitzvot there overturn entire worlds. Really! You get a huge reward! When you make a blessing, it's something really, really, really gigantic. Something really huge.

11:54

וגם עבירה - הדבר הכי קטן זה גם משהו גדול מאד! מאד! מאד! מאד!
מאד! מאד!

הרב רמי לוי: לא כדאי.

נתן: לא כדאי בכלל לעשות עבירות.

And also a transgression. The smallest thing is also something really, really, really big.

Rabbi: It's not worth it.

Natan: It's not worth it at all to do transgressions.

12:02

הרב רמי לוי: קטנות.

נתן: כן! קטנות. הכי קטנות שיש זה ממש לא טוב.

Rabbi: Little ones!

Natan: Yes, the littlest ones. The smallest that there are, are really not good.

12:06

ואז, כאילו, שמו את המצוות שלי על המשקל, ככה. כאילו זה ענק!

And then, they put my mitzvot on the scale, like this. And it was huge!
12:12

פה את המצוות, פה את העבירות. אתה ממש רואה את זה. פה את המצוות,
פה את העבירות.

You see here the mitzvot and here the transgressions. They put them on the scale. And you actually see it. Here the mitzvot and here the transgressions.

12:17

ואז מראים לך מה יותר.

בהתחלה זה היה נראה שיש יותר עבירות אבל בסוף היה יותר מצוות,
ראיתי. ממש שמחתי.

And then they show you what's more. And at first it looked like more transgressions, but in the end I saw there were more mitzvot. I was really happy.

12:25

הרב רמי לוי: יש לך מזל, אתה פחות מגיל עשרים.

נתן: כן. ואז כאילו, אמרו לי גם אחרי זה גם שאם אתה למעלה יותר משלוש שעות - אתה לא יכול לחזור למטה. ואני הרגשתי שהייתי למעלה שנים! אבל אמרו לי שאני אפילו לא כמה דקות שמה.

Rabbi: You are lucky. Because you are less than twenty years old.

Natan: Yes. And afterwards they also told me, "If you are up here more than three hours, you can't go back down." And I felt like I had been up there for years, but they told me I had only been there for a few minutes.

12:43

ובעצם זה נכון. אחרי שחזרתי למטה - זה היה רק רבע שעה הדבר הזה. ואמרו לי שם למעלה שאחרי שלוש שעות אתה כבר לא יכול לחזור למטה.

And that was actually right. After I went back down, the whole thing was only fifteen minutes. And they told me up there that after three hours you can't go back down.

12:54

הרב רמי לוי: תספר לנו קצת על הגיהנם.

נתן: הגיהנם? אוקיי.

רב רמי לוי: לא הרבה, קצת.

נתן: בסדר.

Rabbi: Tell them a little bit about the Gehenom.

Natan: Gehnom? Ok.

12:57

רב רמי לוי: לא הרבה, קצת.

נתן: בסדר.

Rabbi: Not a lot. Just a little.

Natan: Ok.

13:00

עכשיו, בהתחלה, מה שאמרתי לכם בהתחלה, עליתי עליתי עליתי, אז כל הזמן שהייתי שם בעולם הזה - ראיתי עוד אלפי דברים שאני לא יכול להסביר לכם, ראיתי מיליוני דברים, אני לא יכול להסביר,

Natan: Now, in the beginning, I told you, I went higher and higher and higher. And the whole time I was there in that world - I saw thousands of other things that I can't explain to you. I saw millions of things. I can't explain it all.

13:10

אבל, מלא!.. עכשיו גם שמעתי, שהייתי שם למעלה. משהו מפחיד מאד, מאד, מאד. ראיתי... כאילו, גם שמעתי וגם ראיתי.

But, a lot! Now, when I was up there I also heard something very, very, very scary. I saw - that is, I heard, and I also saw - when I went up...

13:20

כשעליתי למעלה. אז ראיתי, פשוט, שמעתי צרחות! צרחות איומות, פשוט, אתם לא יכולים לתאר. אתם לא יכולים. והעבירות שאתם עושים העבירות האלה - זה מגיע לשמה, ואתם תעשו עבירות - לא כדאי לכם. תאמינו לי.

I saw, simply - I heard screaming. Terrible screaming. You can't imagine. You can't. And the transgressions that you do, those transgressions end up there, and you'll go there. Those transgressions - it isn't worth it. Believe me.

13:34

אתם לא מתארים. אתם לא יכולים לתאר מה ראיתי שמה, איזה דברים. אני שמעתי אנשים צועקים "וואה!, וואה!" ככה, צועקים מלמטה.

You can't imagine what I saw there. I saw...what things. I heard people screaming "Ahh, waahhh!" Like that. Just screaming from below.

13:41

צרחות אדירות!

ומה שאתה, כאילו, חושב, כאילו מה שהרגשת, באותו רגע בגיהנם. יש כמה מקומות.

Powerful screams. And what you think, what I felt at that moment, is that...in Gehenom, there are several places.

13:50

הבנתי שיש כמה מקומות. והבנתי גם מה מרגישים בכל מקום. בכל מקום ומקום - זו הרגשה יותר ויותר גרועה.

That's what I understood. I understood there are a few places. I also understand what you feel in each place. In each place, the feeling is worse and worse.

13:57

עכשיו אתה מרגיש, מרגיש מה ההרגשה בכל מקום ומקום. וזה משהו מפחיד!

Now, you feel – you feel what it feels like in each and every place. And it's very frightening. Because every place there is very scary.

14:06

ואתה מרגיש את המקום הזה. ואתה יודע איך מרגישים שמה.
הרב רמי לוי: אתה יודע איך קוראים למקומות האלה?

And you feel the place. You know what it feels like there.

Rabbi: Do you know what those places are called?

14:12

נתן: כן. אני זוכר חלק.

הרב רמי לוי: אתה זוכר משם?

נתן: כן אני זוכר משמה. כן. איך קראו...

הרב רמי לוי: אתה יכול להגיד לנו שמות?

Natan: Yes. I remember some of them.

Rabbi: Do you remember from there?

Natan: I remember from there – yes – what they were called.

Rabbi: Can you give us names?

14:19

נתן: אני זוכר מקום אחד שנקרא צלמוות. זה היה מקום לא טוב בכלל. אני זוכר מקום אחד שהיה נקרא בור.

Natan: I remember one place that was called "Tzalmavet". That was a place that wasn't good at all. I remember another place called "Bor".

14:27

פשוט ראיתי כתות, כתות, כתות כאלה. מהכתות פשוט יצא אש! צא פשוט אש! לא יודע איך להסביר את זה! משהו מפחיד!

I just saw groups and groups, these factions. And from those groups, fire shot out. Fire simply shot out. I don't know how to explain it. Something scary.

14:35

ואני, לא יודע איך להסביר את זה במילים. באמת שאני לא יודע.
 הרב רמי לוי: מפחיד!
 נתן: מפחיד מאד. כן.

I don't know how to explain it in words. I don't know.

Rabbi: Scary.

Natan: Very scary. Yes.

14:41

הרב רמי לוי: וכל השמות האלה אתה יודע מזה שהיית שם.
 נתן: אני יודע מזה שהייתי שמה.
 הרב רמי לוי: ואתה יודע לבד.

נתן: ואני יודע לבד. ואני גם ידעתי איזה אנשים יש שמה. ואני גם ידעתי
 כמה זמן הם שמה. ואני ידעתי מה ההרגשה של המקומות האלה.

Rabbi: And all those names, you know from when you were there?

Natan: I know that from when I was there.

Rabbi: I know it alone.

Natan: I know it alone, and I also knew which people were there, and I knew how much time there were there, and I knew what those places felt like.

14:54

ידעתי איך זה מרגיש להיות שמה. ידעתי את ההרגשה. זה לא נעים בכלל
 בכלל.

I knew what it felt like to be there. The feeling. And it wasn't at all pleasant.

15:00

הרב רמי לוי: מה עוד היה שם.

נתן: מה עוד ראיתי?

ראיתי מקום, כאילו ראיתי את היקום. וראיתי מלא מלא נשמות מסתובבות
 ביקום.

Rabbi: What else was there?

Natan: What else did I see? I saw a place like - I simply saw the universe.
 And I saw lots and lots of souls wandering about the universe.

15:11

מלא! מלא נשמות מסתובבות ביקום.

Lots. Lots of souls wandering around the universe.

15:15

אחד מהקהל: מה זה נשמה שראית, מה זה נשמה? ראית נשמה. מה זה? נתן: אני לא יודע איך להסביר את זה. נשמה זה כמו סוג של רוח כזה. אין לך גוף, אין לך ידיים, רגלים. אתה מסתכל על מישהו - אין לו עיניים ופה וכל זה.

Man in audience: What's a soul? What did you see? What do you mean you saw a soul?

Natan: I don't really know how to explain it. A soul is, like a sort of wind. There are no arms or legs. You look at somebody - he doesn't have eyes, a mouth, and all that.

15:29

יש לו קול - אתה יודע מי הבן אדם הזה. אתה יכול לדבר איתו. אתה לא רואה גוף, בן אדם, פנים. אתה לא רואה את זה.

He has a voice - you know who the person is, and you can talk to him. You don't see a body, a person, a face. You don't see that.

15:35

אבל אתה יודע מי זה הבן אדם הזה. אתה יכול לדבר איתו. אתה יכול לשמוע את הקול שלו. ואתה יודע עליו הכל.

But you know who that person his. You know who he is, and you can talk to him, and you can hear his voice, and you know everything about him.

15:41

אחד מהקהל: שאלת למה הגעת לשם?

נתן: מה?

אחד מהקהל: שאלת למה הגעת לשם?

נתן: מה?

אחד מהקהל: שאלת למה הגעת לשם?

Man in audience: Did you ask why you went there?

Natan: What?

Man in audience: Did you ask why you went there?

Natan: What?

Man in audience: Did you ask why you went there?

15:48

נתן: כן. אמרו לי ש... קודם כל. כל דבר הכי קטן שאתה מקבל בחיים. המכה הכי קטנה, הפציעה הכי קטנה - זה כל משמים, הכל משמים אמרו לי שגם זה, בגלל שהייתי צריך להגיע לשם. הייתי צריך להגיע לשם.

Natan: Yes. They told me that they told me first of all, that every little thing you get in life, every little bump, the smallest injury - it's all from Heaven. Everything is from Heaven. So they told me that also that - they told me because I had to go there, I went there. I had to go there.

16:09

הרב רמי לוי: אוקיי. בא נחזור לסיור הזה. בא נקרא לזה סיור. אחרי שהראו לך שיש גן עדן, והראו לך שיש גיהנום. יש שכר עצום על המצוות,

נתן: שכר עצום על המצוות.

ויש עונש כבד מאד על העבירות, גם על עבירות קטנות.

נתן: גם על עבירות קטנות, כן.

הרב רמי לוי: עכשיו מה? מחזירים אותך לאן?

Rabbi: Ok. Let's get back to that tour. Let's call it a tour. After they showed you that there is Gan Eden, and after they showed you there is Gehenom, a huge reward for mitzvot

Natan: A huge reward for mitzvot.

Rabbi: and a severe punishment for transgressions - even for the smallest transgressions

Natan: for small transgressions. Yes.

Rabbi: Now what? They sent you back to where?

16:25

נתן: עכשיו, כאילו.

הרב רמי לוי: בקיצור, מלמדים אותך משהו כמו - תבחר.

נתן: כן, תבחר.

הרב רמי לוי: ואתה בוחר.

נתן: אתה בוחר.

Natan: Now □ it's like □

Rabbi: In short, they were teaching you something like, "Choose."

Natan: Yes. Choose.

Rabbi: And you choose?

Natan: You choose.

16:32

כן ברור שאתה תבחר בין רע לטוב וטוב לרע. ויש לך מקרים שאתה לא יכול לבחור. יש מקרים שעשית עבירות.... גמרו לך את ה...

Yes. It's obvious you'll choose between bad and good, and good and bad. And there are cases when you can't choose. There are instances when you did transgressions. They finished all the □

16:45

הרב רמי לוי: אבל כל מי שפה בעולם הזה - הוא בעל בחירה.

נתן: יש לו את הבחירה.

הרב רמי לוי: הוא מגיע עם בחירה?

נתן: כן, אבל...

Rabbi: But everyone in this world...has a choice?

Natan: He has the choice.

Rabbi: He comes with a choice?

Natan: Yes. But...

16:48

הרב רמי לוי: אם הוא עשה מצווה - יש לו שכר גדול מאד.

נתן: כן.

הרב רמי לוי: אם הוא עשה עבירה חלילה - אז יש לזה עונש גדול.

נתן: כן.

Rabbi: If he did a mitvah? He gets a very big reward.

Natan: Yes. Yes.

Rabbi: If he did a transgression, heaven forbid, he gets a big punishment for that.

Natan: Yes.

16:54

הרב רמי לוי: וזה לפי בחירה של בן אדם.

נתן: אבל כשאתה למעלה אתה לא יכול כבר לבחור

הרב רמי לוי: אין בחירה.

נתן: אין לך בחירה.

Rabbi: And it's according to a person's choice.

Natan: But when you are up there, you can't choose any more.

Rabbi: There's no choice.

Natan: You have no choice.

16:57

הרב רמי לוי: במתים חופשי. כיון שאדם מת נעשה חופשי מן המצוות.

נתן: מה שעשית כבר עשית ואתה לא יכול לתקן שום דבר.

Rabbi: In death we are free. "For once a man dies, he is free of the mitzvot."

Natan: What you did, you did, and you can no longer fix anything.

17:06

ואז פשוט כאילו בא אני אסביר לכם, מה אני אחרי זה ראיתי. שאלו אותי אם אני רוצה להשאר שם או לא. אמרו לי שאחרי שלוש שעות אני כבר לא יכול להשאר שם.

אחד מהקהל: לא שומעים.

נתן: כן סליחה. שומעים עכשיו?

אחד מהקהל: היתה לו חוויה נעימה.

נתן: כן. גם נעימה וגם לא כל כך נעימה.

הרב רמי לוי: הוא לא רוצה להזכר בדברים הלא טובים.

נתן: כן לא רוצה להזכר.

And then – let me explain to you what I saw after that. They asked me if I want to stay there or not.

I told them that after three hours I can't stay.

A man in the audience: We can't hear.

Natan: Yes, sorry. Can you hear now?

Man in the audience: He had a pleasant experience.

Natan: Yes, both pleasant and not so pleasant.

Rabbi: He doesn't want to remember the things that weren't so good.

Natan: Yes, I don't want to remember.

17:29

נתן: ואז...

הרב רמי לוי: הוא החליט שם שהוא חוזר בתשובה. והוא יודע שאחרי מאה ועשרים שנה שהוא יחזור – הוא ילך לגן עדן.

נתן: כן.

And then □

Rabbi: He decided that he is repenting – "making teshuva". And he knows that after 120 years, when he goes back, he will go to Gan Eden.

Natan: Yes.

17:37

הרב רמי לוי: ספר, ספר על הצעקות שחטפת.
 נתן: על הצעקות שחטפתי?
 הרב רמי לוי: כן.
 נתן: איזה צעקות?
 הרב רמי לוי: על הציצית.

Rabbi: Tell them, can you tell them a little about how you were shouted at!

Natan: When they shouted at me?

Rabbi: Yes.

Natan: What shouting?

Rabbi: About the tzitzit?

17:46

נתן: אה! מה [איזה ציצית?]

הרב רמי לוי: [על אבא שלך?]

נתן: אמרו לי, כאילו, שאני צריך לתקן שיש דברים שאני צריך לתקן כמו למשל אני צריך ללבוש ציצית. זה משהו... אחת - אחת...

Natan: Ah! What - which tzitzit?

Rabbi: About your father?

Natan: Ah. They told me that I have to repair - that there are some things I need to repair. Like for example, I have to wear tzitzit. It's something. Testing. Testing.

17:58

ואז כאילו אמרו לי.... אמרו לי

And they told me they told me

18:04

אמרו לי שיש דברים שאני צריך לתקן למשל ללבוש ציצית זה דבר ממש חשוב. גם שהייתי שמה הבנתי כמה זה חשוב. הבנתי כמה שציצית זה משהו ענק, וזה באמת שכר ענק.

And then they told me that there are things I need to repair, such as wearing tzitzit. It's something very important. When I was there I also understood how important that is. I understood how much tzitzit is something huge and it really brings a huge reward.

18:16

אני אומר לכם: הברכה שאתם מברכים זה שכר ענק, עצום! אתם הופכים עולמות שלמים שמה. אז ציצית זה וואו!!! כאילו, ענק.

I am telling you: the blessing you make is a huge reward. Gigantic! You turn worlds over there. So tzitzit is Wow!!! Like, huge.

18:27

ואחרי זה נכון אמרתי לכם. שאמרו לי שאני יכול להשאר שם עד שלוש שעות הכי הרבה.

And after that they told me – remember I told you that they said that I could stay there for up to three hours at the most?

18:34

ואז בהתחלה – ברגע שראיתי את הגן עדן אמרתי שאני רוצה להש פה, אני רוצה להשאר פה. אבל אחרי זה הראו לי גם את הצד השני והכל.

So in the beginning – the moment I saw Gan Eden I said, "I want to stay here. I want to stay here." But after that they showed me the other side, and all that.

18:42

שאלו אותי אם אני רוצה להשאר. אמרתי אני מעדיף לחזור למטה. למה? כי הרגשתי שאני יכול... אם אני חוזר למטה אז אני יכול לעשות עוד מצוות = עוד שכר, עוד הכל.

They asked me if I wanted to stay. I said I would prefer to go back down. Why? Because I felt that I could□that if I went back down I could do more transgressions – ah – more mitzvot, earn more reward, more of everything.

18:52

כאילו. שכר יותר גבוה. ולעשות יותר מצוות. להגיע לדרגה יותר גבוהה, אפילו. למה שאני להשאר פה ולא לעשות כלום. אז אמרתי שאני מעדיף לרדת למטה כאילו. והחזירו אותי למטה.

I could, like, earn a greater reward. And do more mitzvot. And reach an even higher level. So, why would I want to stay there and not do that? So I said that I would rather go back down, and they sent me back down.

19:02

אחד מהקהל: אמרו לך למה הגעת למעלה, יש לך זכות כל שהיא? מה?
נתן: אמרו לי שיש לי זכות שאני למעלה. כן, אמרו לי את זה.

Man from the audience: Did they tell you why you went up there? Did you have some merit? What?

Natan: They told me had a merit that I was up there. Yes, they told me that.

19:12

אחד מהקהל: זכות של מי? של אבות?
נתן: מה?

אחד מהקהל: זכות אבות? של אבא [סבא?]

נתן: כן. זה מה שאמרו לי. אמרו לי שיש לי זכות. שהגעת כאילו. ולא סתם שהגעת. זה מה שאמרו לי.

Man from the audience: Whose merit? Of your ancestors?

Natan: What?

Man from the audience: A merit of your ancestors? Your father? Grandfather?

Natan: Yes. Yes. That's what they told me. They said I had a merit. That I got there, that I didn't get there randomly. That's what they told me.

19:23

אחד מהקהל: לבשת ציצית?
נתן: אה?

אחד מהקהל: לבשת ציצית?

נתן: לפני זה לא לבשתי כל כך.

אחד מהקהל: ועכשיו?

נתן: עכשיו אני לובש, כן.

הרב רמי לוי: עכשיו יש לו ציציות, ישתבח שמו!!!

הקהל מוחא כפיים.

Man from the audience: Were you wearing tzitzit?

Natan: What?

Man from the audience: Were you wearing tzitzit?

Natan: Before that I barely wore it.

Man from the audience: And now?

Natan: Now I'm wearing it, yes.

Rabbi: Now he has tzitzit, praised be Hashem's name!!!

[Audience applauds]

19:40

ואז אחרי זה - כשהחלטתי שאני רוצה לרדת. ראיתי משהו עוד יותר מפחיד פי מיליון עוד יותר מכל הדברים שראיתי, הכל!

Natan: So, are you listening? So after that - when I decided I want to go down, I saw something a million times more frightening than everything else I had seen. Everything!

19:51

מה שאני ראיתי, כשהחלטתי לרדת למטה - אמרו לי "אין בעיה אתה יורד". הרב רמי לוי: תגיד מה היה הסדר. אני לא הייתי שמה.

What I saw, when I decided to go down - they said, "No problem, you're going down."

Rabbi: Tell us what the process was. I wasn't there.

19:58

נתן: ואז פשוט מה שאני ראיתי זה - בהתחלה לא הבנתי מי זה, לא הבנתי מה זה הדבר הזה. אני ראיתי בן אדם. בן אדם רגיל, ממש יש לו ידים רגלים וראש והכל, אבל הוא בגובה ענק, ענק, ענק!!! כאילו לא נגמר, אתה מסתכל ככה [מפנה את הראש כלפי מעלה] אתה לא רואה את הסוף.

Natan: Ok. So, simply, what I saw - at first I didn't understand who he was, I didn't understand what that thing was. I saw a person. A regular person, really regular. He actually had arms and legs and a head and everything. But he was really tall, gigantic, gigantic, gigantic!!! Like he never ended. You look up like this [tilts his head upwards] and you can't see the end of him.

20:18

הרב רמי לוי: איך הוא נראה?

נתן: כולו עיניים, כולו עיניים.

הרב רמי לוי: כולו עיניים?

Rabbi: What did he look like?

Natan: He was all eyes. All eyes.

Rabbi: All eyes?

20:24

ומהעיניים שלו יוצא אש! זה משהו מפחיד, מפחיד! ואתה מרגיש כאילו שאתה לא יכול לברוח ממנו, ממנו אתה לא יכול לברוח לא משנה מה. אתה לא יכול הוא איתך בכל מקום, לא עוזב אותך. כאילו ממש.

Natan: And fire came out of his eyes! It was really scary – scary! And you feel like you can't run away from him. You can't escape from him no matter what. You can't. He's with you everywhere. He doesn't leave you. Seriously.

20:36

הרב רמי לוי מי זה המלאך הזה?

נתן: זה מלאך המוות. לפי מה שראיתי שם והבנתי שם.

הרב רמי לוי: הבנת שזה מלאך המוות?

נתן: הבנתי שזה מלאך המוות:

הרב רמי לוי: הוא דיבר איתך?

Rabbi: Who was that angel?

Natan: It was the Angel of Death. Based on what I saw there and what I understood there.

Rabbi: You understood it was the Angel of Death?

Natan: I understood it was the Angel of Death.

Rabbi: Did he speak with you?

20:46

נתן: כן. הוא החזיק אותי, היה לו סוד של קילשון כזה בתוך היד. והוא החזיק אותי ככה.

הרב רמי לוי: כמה שינים יש לזה?

נתן: מה? הרבה.

Natan: Yes, he held me. He had a sort of pitchfork in his hand. And he held me like this.

Rabbi: How many teeth did he have?

Natan: What? A lot.

20:54

הרב רמי לוי: לא עיניים, שיניים.
 נתן: היה לזה שיניים.
 הרב רמי לוי: לקילשון?
 נתן: כן היה לו שלוש שיניים..
 רב רמי לוי: שלוש?
 נתן: כן שלוש.

Rabbi: Not eyes. Teeth.

Natan: Teeth? It had teeth.

Rabbi: The pitchfork?

Natan: What?

Rabbi: The pitchfork?

Natan: Yes. It had three teeth [prongs].

Rabbi: Three?

Natan: Yes. Three.

21:02

ואז מה שאני ראיתי, אחרי זה, בא אלי ככה, משהו מפחיד אני לא יכול לתאר מה זה הדבר הזה.

And then, and then what I saw after that, he came to me like this. It was something so scary I can't even describe what it was. What that person was. What that thing was.

21:15

זה היה ממש מפחיד מאד, ואז הוא כאילו הוא פשוט החזיק אותי ככה [בחזה] עם החרב שלו, עם הקלשון הזה, הוא החזיק אותי כאן בחזה. משהו פחד איום ונורא, הוא החזיק ואתי כאן בחזה. לפי מה שאמרתי לפני זה, זה משנה איפה מחזיקים אותך, נכון?

It was really scary, and it like he simple held me like this [on my chest] with his sword, with that pitchfork. Something scary, terrifying, and terrible. He held onto me here on my chest. According to what I said before, there is significance to where they hold you. Right?

21:31

הרב רמי לוי: ואותך איפה הוא החזיק?

נתן: בחזה הוא החזיק אותי כאן.

הרב רמי לוי: ומה הוא אמר לך?

Rabbi: And where did he hold you?

Natan: He held me on my chest. Here.

Rabbi: And what did he say to you?

21:35

נתן: הוא אמר לי תעשה הרבה מצוות, למה? בסוף אתה תשלם. אם אתה לא תעשה - אז בסוף את תשלם. הוא אמר לי שמה שראיתי שמה זה עוד כלום. בקול מפחיד.

Natan: He said to me, "Do a lot of mitzvot. Why? In the end you pay. Even if you don't do anything, you will pay in the end." He told me that what I had seen there was nothing. And he spoke to me in a frightening voice.

21:44

הרב רמי לוי: איזה קול יש לו, קול נעים? מפחיד?

נתן: לא, לא, לא נעים בכלל.

הרב רמי לוי: איזה קול יש לו?

נתן: חזק משהו כמו אווההההאאא!!!!

הקהל צוחק.

Rabbi: What voice does he have? A pleasant voice? Frightening?

Natan: No, no, no. Not pleasant at all.

Rabbi: What voice did he have?

Natan: Really loud. Something like □

Man in audience: uuowwwwaaa!!!!

Natan: Yes.

[audience laughs]

21:56

נתן: זה רציני, זה לא צחוק. אבל זה מפחיד. אני אומר לכם את זה כאילו, כאילו סבבה כזה, זה ממש משהו מפחיד.

Natan: No, really. This is serious. This isn't a joke. But something scary. I am telling you this, as though it was all terrific and everything. But it was really scary.

22:06

הרב רמי לוי: הוא מנסה לעשות מזה..

Rabbi: He's trying to make out of this.

22:08

אחד מהקהל: עכשיו אתה יכול להגיד לי כמה זמן היית שם למעלה, כמה ימים? לילות?

נתן: רבע שעה.

אחד מהקהל: כמה

נתן: רבע שעה.

אחד מהקהל: רבע שעה כל הסיפורים האלה?

נתן: רבע שעה.

Man in audience: Now can you tell me how much time you were up there? How many days? Nights?

Natan: Fifteen minutes.

Man in audience: How long?

Natan: Fifteen minutes.

Man in audience: Fifteen minutes - all those stories?

Natan: Fifteen minutes.

22:16

הרב רמי לוי: כן רבותי, זה מה שאמרתי בהתחלה, זה קשה להבין את זה. אבל מה שאנחנו יכולים לקנות בשנים של לימוד - שם בדקה אפשר להבין הכל.

Rabbi: Yes Gentleman. That is what I said at the beginning. It's hard to understand. But, what we can acquire in years of learning - there you can understand everything in one minute.

22:26

שים לב שמה שהוא מדבר הוא אומר "אני מבין לבד, אני רואה לבד" וכל מי ש... הוא לא הראשון שהיה שם וחזר. אני אישית מכיר עד הרבה הרבה כאלה - כולם מספרים את אותו הדבר. כמות אדירה של מידע, אינפרומציה, בשניה.

Take note of what he is saying. He says, "I understand alone. See alone" And everyone who...he isn't the first who was there and came back. I personally know many, many more like him - they all relate the same thing. A huge amount of information, in a second.

22:40

זאת אומרת האדם יכול להיות באותו מקום שהוא נמצא, ולדעת איפה אבא ואיפה אמא, מה קורה איתו.

נתן: ידעתי הכל.

הרב רמי לוי: כל מהלך חייו רץ לו מול העיניים,

That means that a person can be in one place, and know where his father is and where is mother is. What is happening with them.

Natan: I knew everything.

Rabbi: Every event of his life pass before his eyes.

22:48

ופשוט - זה פשוט עולם האמת. בעולם האמת הכל גלוי, אין דבר שהוא נסתר. הנשמה יכולה לקבל... אין מגבלה בלקבל. אנחנו פה בעולם הזה אנחנו מוגבלים בלקבל. אבל שם - אין מגבלה, הנשמה היא לא מוגבלת.

And simply - it's simply the world of truth. In the world of truth everything is revealed. There is nothing hidden. The soul can receive...there is no limit to what it can receive. We are here in this world, and we are limited in what we can receive. But there - there are no limits. The soul is not limited.

23:06

לכן אדם יכול בדקות לתפוס חומר ומידע, וכל מה שקורה שמה - בדקה שתים. רבע שעה זה המון זמן.

Therefore, a person can in just minutes acquire matter and information, and everything that happens there - all in just one or two minutes. Fifteen minutes is a long time.

23:17

נתן: כן. זה המון זמן

רב: במושגים של למעלה - רבע שעה זה המון המון זמן.

Natan: Yes. It's a lot of time.

Rabbi: In terms of Above - fifteen minutes is a lot, a lot of time.

23:22

אנחנו גם יודעים שהאר"י הקדוש זיע"א מספרים שבסעודה שלישית הוא היה תופס תמונה של דקה שתיים. אתה שואל אותו: "רבינו איפה היית?" הוא אומר: "הייתי למעלה, ושמעתי חידושים", "בא נשמע מהחידושים", אז הוא אומר: "אלא אם כן יש לך שבעים שנה להסביר ת שתי הדקות האלה".

We also know that it is told of the Holy Ari, may his memory protect us, that during the Third Meal he would doze for a minute or two. He was asked, "Our rabbi, where were you?" He said, "I was Above. I heard new interpretations on the Torah." "So tell us some of the interpretations." And then he would say, "Only if you have seventy years to spend for me to explain those two minutes."

23:42

נתן: כן ראיתי מלא, מלא דברים.

הרב רמי לוי: זאת אומרת ששמה אין איזה שהוא הסבר, אין שמה... יושבים בכיתה ובא מישהו ומלמד אותך, ועושה לך מבחן, לא הבנת, מבחן חוזר. אין.

Natan: Yes. I saw a lot. A lot of things.

Rabbi: That means that there, there is no explanation. There is no... sitting in classes, and somebody comes and teaches you, and gives you a test. And if you don't understand, you take a retest. But that doesn't happen there.

23:54

זה פשוט... מגיעים לשמה ויודעים את האמת לבד במקום.

אחד מהקהל: יש שמה זמן? או אין זמן?

הרב רמי לוי: אין זמן. זה מימד מעל הזמן. כשהוא אומר רבע שעה - זה במושגים שלנו. שם - זה עולם של נצח.

It's simply...you get there and you know the truth alone, right away.

Man in audience: Is there time there? Or is there no time?

Rabbi: There is no time. It is a dimension beyond time. When he says fifteen minutes - that is in his concept. There, it's a world of eternity.

24:10

אחד מהקהל: הוא אמר שזה משנה איפה תפסו אותו?

נתן: מה?

אחד מהקהל: אמרת שזה משנה איפה שתופסים איפה הוא תופס אותך? הוא תפס אותך מהחזה. אמרת שלא כולם תופסין אותם מהחזה, אז למה הוא תפס אותך מהחזה?

נתן: זה לא טוב.

אחד מהקהל: אה, מהחזה זה לא טוב?

Man in the audience: He said that it makes a difference where they grabbed him?

Natan: What?

Man in the audience: You said it makes a difference where they hold - where he holds you? He held your chest. Why did he hold you by the chest?

Natan: It's not good.

Man in the audience: Ah. In the chest is not good?

24:24

אחד מהקהל: בשורה האחרונה, היית רוצה לעבור עוד ביקור שם למעלה?
נתן: תלוי באיזה מקומות.

אחד מהקהל: אבל בחלק מהמקומות כן?

הרב רמי לוי: אותו סיבוב היית מוכן לעשות עוד פעם, אותו דבר?

Man in the audience: What's the bottom line? Would you want to go back up for another visit?

Natan: It depends to which places.

Man in the audience: But to some of the places, yes?

Rabbi: Would you want to make the same rounds, would you want to do the same thing again?

24:37

נתן : אה...

הרב רמי לוי : הוא רוצה רק את הדברים הטובים. בדברים הרעים הוא לא רוצה להזכר.

Natan: Ah...

Rabbi: He only wants the good things. He doesn't want to remember the bad things.

24:43

אחד מהקהל : אם ככה אתה לא ממליץ לאף אחד לעשות ביקור למעלה ?
נתן : לא ממליץ לאף אחד. ממליץ אבל רק את הדברים הטובים.

Man in the audience: So you wouldn't advice anyone to visit up there?

Natan: I wouldn't advise anybody. I would advise it, but only the good things.

24:49

הרב רמי לוי : הוא ממליץ לנו לעשות... ללמוד תורה, לקיים מצוות. השכר גדול. וככה האדם לא יסבול שם למעלה. ויקבל שכר גדול. והוא עוד פעם אומר, חוזר, ומדגיש שמה שהראו לו שם שערי גן עדן - זה רק...

Rabbi: He advises us to...learn Torah, fulfill mitzvot. The reward is great. And in that way man won't suffer there, above. And he will receive a great reward. And he will say again, repeat, and emphasize that what they showed him there at the gates of Gan Eden - that was only...

25:07

נתן : ההתחלה.

הרב רמי לוי : רק ההתחלה, והדרגה הכי הכי נמוכה.

Natan: The beginning.

Rabbi: Only the beginning. The lowest, lowest level.

25:11

עכשיו אתה אומר שאתה נשמה שמה. בתור נשמה שמה, אתה מבין דברים לבד.

נתן: מבין דברים לבר. אני יודע מה יקרה בעתיד.

הרב רמי לוי: אין לך שאלות הכל ברור לך ואתה יודע. אתה פשוט מגיע למקום אתה כבר יודע מה זה ומי. אתה רואה נשמה אתה יודע מי הוא היה בחיים, אתה רואה נשמה בגיהנום אתה יודע מה הוא עשה איך הוא מרגיש לא צריך לשאול הכל יודעים לבר.

Now you say that you are a soul there. In the form of a soul there, you understand things alone.

Natan: Understand things alone. I know what will happen in the future.

Rabbi: You have no questions. Everything is clear to you, and you know. You simply arrive at a place and you already know what and who. You see a soul and you know who it was in life. You see a soul in Gehenom and you know what he did and how he feels. You don't need to ask. You know everything alone.

25:34

נתן: אני יודע גם מה יהיה בעתיד.

איש בקהל: אתה יודע מה יהיה בעתיד?

הרב רמי לוי: עכשיו בא נלך לשעה הזאת כשפתחו שערי גן עדן,

איש בקהל: מה אתה יודע?

הרב רמי לוי: כשפתחו שערי גן עדן, אז מה אתה מבין?

Natan: I also know what will happen in the future.

Man in the audience: You know what will be in the future?

Rabbi: Let's go to that hour when they opened Gan Eden...

Man in the audience: What do you know?

Rabbi: When they opened Gan Eden, what did you understand?

25:39

הרב רמי לוי: סליחה סליחה רגע. שאלות בסוף. בסדר? לא לא. אל תענה. אל תענה.

Rabbi: Excuse me. Excuse me for a moment. Questions at the end. Ok? No. No. Don't answer. Don't answer.

25:44

שפתחו שערי גן עדן אזהוא מסביר לנו שזה ה-שוצול הכי נמוך, הדרגה הכי הכי נמוכה. ואתה ראית אנשים שמה שיושבים ולומדים תורה.

נתן: כן.

When the opened Gan Eden, so he explained to us that it was the lowest level, the lowest of all levels. And you saw people there sitting and learning Torah.

Natan: Yes.

25:54

הרב רמי לוי: אתה יכול להגיד לנו מי האנשים האלה?

נתן: אני ראיתי אנשים.

הרב רמי לוי: לא שמות ואיפה הם גרו, אלא איזה סוג של אנשים.

Rabbi: Can you tell us who those people were?

Natan: I saw people.

Rabbi: Not names and where they lived, but what type of people they were.

26:01

נתן: איזה סוג של אנשים הם היו? הם לא היו אברכים ודברים כאלה. הם היו פשוט אנשים שקבע עיתים לתורה שלהם.

הרב רמי לוי: קבעו עיתים לתורה?

נתן: כן.

Natan: What kind of people they were? They weren't avrechim or anything like that. They were simply people who set aside times for their Torah.

Rabbi: They set aside times for Torah study?

Natan: Yes.

26:10

הרב רמי לוי: ואתה מביין שיש יותר מזה.

נתן: הבנתי שיש יותר הרבה יותר מזה!!!

הרב רמי לוי: אז אברכים הם יותר.

נתן: אברכים הם יותר.

Rabbi: And you understand that there is more than that.

Natan: I understood that there was a more, a lot more than that!!!

Rabbi: So avrechim are more?

Natan: Avrechim are more.

26:16

הרב רמי לוי: יש דרגות יותר גבוהות.

נתן: יותר גבוהות כן.

הרב רמי לוי: ומה הדרגה הכי גבוה שאתה חושב שיש?

Rabbi: There are higher levels?

Natan: Higher. Yes.

Rabbi: And what do you think the highest level is?

26:26

נתן: כסא הכבוד.

הרב רמי לוי: ומי מגיע לשם?

נתן: מי שחזר בתשובה.

הרב רמי לוי: מי שחזר בתשובה?

Natan: The throne of glory.

Rabbi: And who reaches that level?

Natan: Anyone who repents.

Rabbi: Anyone who repents?

26:32

נתן: כן. אבל לא מיראת עונש. [אלא] מיראת חטא מיראת שמים. כפי מה שהבנתי.

אחד מהקהל: זו הרמה הכי גבוהה?

Natan: Yes. But not from fear of punishment. But from fear of transgressing, from fear of Heaven. That is how I understood it.

Man from audience: That is the highest level?

26:40

נתן: הכי הכי גבוהה. כל מה שאתה עולה דרגה - נכון האור הזה שאמרתי לכם [בהתחלה], האור שם הוא יותר גדול.

הרב רמי לוי: מי שמלמד לאחרים?

Natan: The very, very highest. The higher level you go - you remember the light I told you about? That light there is bigger.

Rabbi: Who teaches the others?

26:51

נתן: וואוי וואוי!!! ברכה אני אומר לכם, ברכה זה ענק! אז וואו!

הרב רמי לוי: זה ברכה, מדרבנן, זה דבר ענק שם.

נתן: עצום!

Natan: Wow, wow!!!! I am telling you that a blessing, a blessing is huge. Oh wow!!

Rabbi: Just a blessing, m'drabanan, that is something huge there.

Natan: Gigantic!

27:01

הרב רמי לוי: השיעור תורה זה עצום שבעצום, ואם אתה מלמד אחרים -

נתן: וואהי!!!

הרב רמי לוי: זה...טוב. יפה.

Rabbi: So a Torah lesson is bigger than the biggest, and if you teach others

-

Natan: Wow!!!!

Rabbi: That's...good, wonderful.

27:07

עכשיו רגע רגע. רק שניה. רק שניה - אני רוצה לחזור... אנחנו רוצים לחזור לנקודה הזאת - היא, רוצה לחזור לנקודה הזאת - לפני שנאבד פה כיוון - רוצה לחזור לנקודה הזאתי שאתה שמה, ואתה מבין לבד הכל.
נתן: כן.

Now wait. Wait a second. Just a second - I want to go back...we want to go back to that point - we want to go back to that point. Before we lost direction here - I want to go back to that point where you are there, and you understand everything yourself.

Natan: Yes.

27:20

רב רמי לוי: אז הראו לך שני דרכים שיש פה ויש שם. אבל פה הציבור שיושב הוא פחות או יותר יודע את זה. שיש ויש. רק אתה עכשיו בא ומחזק לנו את מה שאנחנו קוראים מתוך הספרים ולומדים.

Rabbi: So they showed you the two ways, that there is here and there. But the audience sitting here more or less knows all of that. That there is this and that. You are just coming now and strengthening for us what we read in the books and learn.

27:34

עכשיו מה שיותר מעניין אותנו - אני רוצה לשאול אותך שאלות על המשיח.
נתן: סבבה.

Now, what is more interesting for us - I want to ask you questions about the Mashiach.

Natan: Ok. Great.

27:41

היית יכול לדעת מי זה המשיח?

נתן: לא הייתי יכול לדעת. הייתי יכול לדעת מה התכונות שלו. מה צריך להיות בשביל להיות המשיח.

Could you know who the Mashiach was?

Natan: I couldn't know. I could only know what his traits were. What he needs to be in order to be Mashiach.

27:51

הרב רמי לוי: ואתה יכול להגיד לנו אם הוא פה או שם?
נתן: הוא פה. הוא חייב להיות פה. לא יכול להיות שהמשיח הוא מישהו שמת. לא יכול להיות.

Rabbi: And can you tell us if he is here or there?

Natan: He's here. He must be here. It can't be that the Mashiach is somebody dead. That can't be.

27:58

הרב רמי לוי: לא יכול להיות.
נתן: זה חייב להיות מישהו שפה, שאנשים מכירים אותו, אבל, מתי שהוא יהיה המשיח - כולם יהיו מופתעים.

Rabbi: That can't be?

Natan: It has to be somebody who is here, who people know. But, when he becomes the Mashiach, everybody will be surprised.

28:05

הרב רמי לוי: זאת אומרת כשהמשיח בעזרת השם יתגלה - אז יהיה הפתעה.
נתן: הפתעה ענקית!
הרב רמי לוי: ויאמרו "אה זה המשיח".
נתן: כאילו, ווואו!!! זה המשיח? ככה.

Rabbi: That means that when the Mashiach with Hashem's help is revealed - it will be a surprise?

Natan: A huge surprise!

Rabbi: And people will say, "Ah! That's the Mashiach." Natan: It will be like, "Wow!!!! That's the Mashiach?" Like that.

28:18

הרב רמי לוי: טוב, עכשיו אני רוצה לחזור לדבר אחר, אתה אומר שהיית יכול לדעת מה הולך להיות בעולם, כשהיית שמה מה הבנת שהולך להיות?

Rabbi: Good. Now I want to go back to something else. You say that you could know what was going to happen in the world. When you were there, what did you understand was going to happen?

28:32

נתן: הבנתי... לפי מה שהבנתי שמה. בוודאות אני יודע את זה. כשהיית למעלה הבנתי מה הולך להיות בעולם. ולפי מה שהבנתי מה שאמרתי לכם על המשיח והכל. הבנתי גם שהגאולה וההתגלות של המשיח - זה ממש קרוב.

Natan: I understood...according to what I understood there. I am certain that I know it. When I was up there I understood what was going to happen in the world. And according to what I understood, what I told you about Mashiach and everything - I also understood that the Geula and the revelation of Mashiach is going to happen very soon.

28:50

כאילו זה עומד לקרות בזמנים הקרובים מאד. זה אוטוטו, כאילו אוטוטו. מגיע הגאולה ממש.

הרב רמי לוי: עכשיו תגיד לי, כשאתה שמה אין מושג של זמן, איך אתה יכול להעריך שמה מושגים של זמןמה זה אוטוטו? זה עשרים שנה? שנתיים? חודש?

נתן: אוטוטו זה ממש, כאילו, בחודשים הקרובים.

It's like, it going to happen in the very near future. It's imminent. It's like, imminent. The Geula is really coming.

Rabbi: Now, tell me, when you were there, there was no concept of time. How can you estimate there the concept time. What is "imminent"? Is it twenty year? Two years? A month?

Natan: Imminent is right away. Like, in the coming months.

29:10

הרב רמי לוי: בחודשים הקרובים. אוקיי. ועכשיו את גם יודע מה הולך להיות?

נתן: כן. אני יודע מה הולך להיות. כן.

הרב רמי לוי: ואתה יודע את זה משם?

נתן: משם, כן. רק משם הכל אני יודע רק משם.

Rabbi: In the coming months. Ok. Now do you also know what will happen?

Natan: Yes. I now what is going to happen. Yes.

Rabbi: And you know that from there?

Natan: Yes. Only from there. Everything I know is only from there.

29:26

הרב רמי לוי: ומה אנחנו נמצאים עכשיו?
נתן: ומה אנחנו נמצאים עכשיו? בתקופה. לא טובה בכלל. בכלל. כאילו אני יכול להגיד שהגאולה ממש קרובה לפה.

Rabbi: And where are we holding right now?

Natan: Where are we holding now? In a period. Not a good one at all. At all. Like, I can tell you that the Redemption is very close to here.

29:35

הרב רמי לוי: ומה יקרה בגאולה הזאת?
נתן: הולך לקרות דברים ממש רעים. תלוי למי? לפי מה שהבנתי.

Rabbi: And what will happen during that Redemption?

Natan: Very bad things are going to happen. But it depends on who. As far as I understood.

29:40

אחד מהקהל: זה בטוח יקרה הגאולה בחודשים הקרובים?
נתן: בטוח יקרה בחודשים הקרובים.
אחד המקהל: אין איזה צד שאולי לא.
נתן: יש צד אם כולנו לחזור בתשובה זה לא יקרה.

Man from the audience: Is it certain that the Redemption will happen in the coming months?

Natan: It is certain it will occur in the coming months.

Man from audience: Is there, perhaps, the possibility that it won't happen?

Natan: There is that possibility, if we all repent, that it won't happen.

29:49

אחד מהקהל: זה לא יקרה?
הרב רמי לוי: לא יקרה הדברים הרעים שבגאולה.
נתן: הדברים הרעים.
רב רמי לוי: אבל הגאולה תבוא.
נתן: אבל הגאולה תבוא.
אחד מהקהל: בכל מקרה.
נתן: בכל מקרה.

אחד מהקהל: גם אם יעשו עבירות, גם אם יעשו מצוות.
נתן: כן. אבל אם יעשו עבירות זה יבוא בדרך פחות נעימה.

Man in the audience: So it won't happen?

Rabbi: The bad things in the Redemption won't happen.

Natan: The bad things.

Rabbi: But the Redemption will arrive...

Natan: But the Redemption will arrive...

Man in the audience: In any case: Whether they commit transgressions, and also if they fulfill the mitzvot.

Natan: Yes. But if they commit transgressions, the Redemption will be less pleasant.

30:03

הרב רמי לוי: אם יעשו עבירות זה יבוא בדרך יותר קשה.

נתן: יותר קשה ופחות נעימה.

ואם כולם חוזרים בתשובה אז זה יבוא בקלות

נתן: בקלות.

הרב רמי לוי: אבל זה בא.

נתן: זה בא בטוח לא משנה מה.

Rabbi: If they commit transgressions, it will come to pass in a much more difficult manner.

Natan: More difficult, and less pleasant. And if everybody repents, it will come to pass in an easy way.

Rabbi: But it's going to happen.

Natan: It's going to happen, no matter what.

31:03

הרב רמי לוי: עכשיו לפי מה שאתה יודע שם מה שראית שם - איך זה הולך להיות?

נתן: זה הולך... לפי מה שהבנתי כרגע המצב שלנו עכשיו זה בכלל לא טוב. כאילו בלא טוב.

הרב רמי לוי: מה הולך להיות?

Rabbi: Now, according to what you know there, what you saw there – how is it going to happen?

Natan: It's going to...according to what I understood, right now our situation is not good at all. I mean, not good.

Rabbi: What's going to happen?

32:03

– הולך להיות משהו שנקרא מלחמה מאד גדולה. וכולם – כל העולם הזה – יהיה מעורב במלחמה הזאת – היא. לפי מה שהבנתי. כל העולם הזה פשוט יהיה מעורב במלחמה הזאת – היא. כולם! כל הגויים, כל הערבים, כולם יבואו נגד עם ישראל וילחמו במלחמה הזאת – היא.

It's going to be something that is called a very big war. And everybody – the whole world – will be involved in that war. According to what I understood. The whole world will simply be involved in that war. Everybody! All the goyim, all the Arabs, everybody will come against the nation of Israel and will fight in that war.

30:40

הרב רמי לוי: ואיך זה יתחיל?

נתן: זה יתחיל, מי שיתחיל את המלחמה זה יהיה מישהו שנקרא גוג.

כפי מה שהבנתי למעלה. רק למעלה. אני הבנתי.

הרב רמי לוי: קוראים לו גוג.

נתן: כן

הרב רמי לוי: ואתה יודע מי הגוג זה? למי אני מתכוון?

Rabbi: And how will it begin?

Natan: It will begin – the person who will start the war will be somebody named Gog. As far as I understood up there. Only up there, I understood.

Rabbi: He is called Gog?

Natan: Yes.

Rabbi: And do you know who this Gog is? Who am I referring to?

30:53

נתן: ואני בוודות מי זה.
 הרב רמי לוי: מי זה?
 נתן: אובמה. הנשיא אובמה.

Natan: I am certain of who it is.
 Rabbi: Who is it?
 Natan: Obama. President Obama.

30:59

הרב רמי לוי: הוא יתחיל בגוג ומגוג.
 נתן: הוא יהיה זה שיתחיל את המלחמה הזאת - היא והוא יביא את כל
 הצבא שלו, הוא יתחיל פה את המלחמה.
 הרב רמי לוי: והוא ילחם נגדנו?
 נתן: הוא ילחם נגדנו.

Rabbi: He will start "Gog and Magog"? Natan: He will be the one who starts
 that war. He will bring his whole army. He will start the war here.
 Rabbi: And he'll fight against us?
 Natan: He'll fight against us.

31:11

בהתחלה כל אחד פשוט ירצה את עם ישראל. את ירושלים את ישראל,
 כולם ירצו אותה.
 הרב רמי לוי: את ירושלים.

נתן: את ירושלים, כן. וכולם ירצו אותה כל העולם. לא יתייחסו אלינו,
 פשוט ירצו. כולם ילחמו אחד עם השני כי ירצו אותנו.

At first everyone will simply want the nation of Israel. Jerusalem, Israel.
 Everyone will want it.

Rabbi: Jerusalem?

Natan: Jerusalem. Yes. Everyone will want it - the whole world. They won't
 pay any attention to us. They will simply want it. Everyone will fight against
 each other because they want it.

31:28

אחד מהקהל: כמה זמן יקח?

נתן: מה? לא הרבה בכלל.

אחד מהקהל: כמה זמן יקח?

נתן: הוזה. כל הדבר הוזה. כל הדברים הרעים יקח שבועיים.

Man from audience: How long will it take:

Natan: Not long at all.

Man from audience: How long will it take?

Natan: That, all of that, all of the bad things will take two weeks.

31:35

הרב רמי לוי: כל הדברים הרעים יקח שבועיים. מה יקרה בשבועיים האלה?
מה זה דבר רע?

נתן: בשבועיים האלה - מה זה דבר רע? זה ימותו יותר מכמה מיליון אנשים, ימותו שם בקטע ה...

הדבר היחיד שמציל לפי מה שאני הבנתי. זה רק מי שחוזר בתשובה, כאילו לומד תורה ועושה גמילות חסדים. זה מה שמציל מהדבר הזה.

Rabbi: All the bad things will take two weeks. What will happen during those two weeks? What are the bad things? Natan: In those two weeks - what is the bad thing? More than a few million people will die. They will die like...the only thing that saves them, what I understood - is only if they repent. If a person learns Torah and performs acts of kindness. That's what will save him from this thing.

31:53

רב רמי לוי: מה שהגמרא אומרת (סנהדרין) ששאלו את רבי אליעזר הגדול "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?" ענה רבי אליעזר הגדול: "יעסוק בתורה ובגמילות חסדים". זה מה זה שיציל אותו.

עכשיו תגיד לי, מה זה, זה? איזה מלחמה זה? מלחמה רוחנית?

נתן: לא. אל.

רב רמי לוי: מלחמה של חיילים בחיילים? מה זה?

Rabbi: It says in the Gemara [Sanhedrin], that when they asked Rabbi Eliezer Hagadol, "What can a person do save himself from the birthpangs of Mashiach?" Rabbi Eliezer Hagadol answered, "He should occupy himself with Torah and gemilut chassadim." [acts of kindness] That's what will save him. Now tell me, what is this? What kind of war is this? A spiritual war? Natan: No, no. Rabbi: A war of soldiers against soldiers? What is it?

32:12

נתן: חלק חלק. בהתחלה זה יהיה מלחמה של חיילים, פשוט כל העולם יבוא... פשוט בהתחלה כל הגויים ילחמו אחד עם השני, וירצו את ישראל. בסופו של דבר, מה שיקרה זה ככה: כולם יתאחדו וילחמו נגדנו נגד עם ישראל. ומעם ישראל ימותו הרבה מאד אנשים, כמה מיליונים של אנשים ימותו, מלא אנשים ימותו.

הרב רמי לוי: אלה שלא שמרו תורה ומצוות?

נתן: אלה ימותו.

הרב רמי לוי: ואלה ששמרו תורה ומצוות?

נתן: אלה ששמרו תורה ומצוות - תלוי.

Natan: Partially, partially. At first it will be a war between soldiers. The whole world will simply come...simply at first, all the goyim will battle each other, and will want Israel. In the end, what will happen is this: Everyone will unit and fight against us, fight against the nation of Israel. And many people from among Am Yisrael will die, several million people will die. A ton of people will die.

Rabbi: Those who didn't keep Torah and mitzvot?

Natan: They will die.

Rabbi: And those who kept Torah and mitzvot?

Natan: Those who kept Torah and mitzvot - it depends.

32:36

תלוי אם עשו תורה וגמילות חסדים. יש כאלה שהם דתיים אבל לא היה כזה אכפת להם, חפיפניקים כאלה. אבל מי שבאמת מקפיד - ולומד תורה וגמילות חסדים, אז הוא ינצל.

הרב רמי לוי: איך הוא ינצל?

נתן: מה? הוא ינצל.

It depends if they did Torah with gemilut chassadim. There are those who are observant but they don't really care about it, they are casual about it. But if someone is really strict - and studies Torah and does acts of kindness, he will be saved.

Rabbi: How will he be saved?

Natan: He will be saved.

32:50

מה שיקרה זה דבר כזה, לפי מה שאני גם ראיתי למעלה...

הרב רמי לוי: מה זה ראית? אתה רואה את זה בסרט קדימה?

נתן: כן אני רואה את זה בסרט קדימה. אני רואה את זה בסרט קדימה.

What will happen is like this, according to what I saw up there...

Rabbi: What do you mean you saw? Do you see it like a movie of the future?

Natan: Yes, I see it like a movie of the future. I see it in a movie of the future.

32:58

זה בשניות אתה רואה את זה, כאילו. זה מלא מלא זמן. כמו הסרט של החיים שלי שבהתחלה ראיתי. הראו לי את החיים שלי באלפית שניה, כאילו באלפית שניה הראו לי את זה. וראיתי כל שניה ושניה של החיים שלי כשהייתי תינוק, כשהייתי ילד, הכל ראיתי. ו...

You see it in mere seconds. But it's lots and lots of time. Like the movie of my life that I saw at first. They showed me my life in a thousandth of a second, like in a thousandth of a second they showed it to me. And I saw every single second of my life, when I was a baby, when I was a little boy. I saw it all. And...

33:12

הרב רמי לוי: עכשיו בא נרוץ קדימה, ראית סרט.

נתן: ראיתי סרט.

הרב רמי לוי: בא נקרא לזה סרט, קדימה, זה מה שהולך להיות.

Rabbi: Now, let's move forward. You saw a movie...

Natan: I saw a movie.

Rabbi: Let's call it a movie, of the future, of what is going to be.

33:20

נתן: כן. אני ראיתי פשוט שכולם יבוא נגד עם ישראל, ויבואו נגדנו וילחמו נגדנו גם. אנחנו - צה"ל כאילו - יצליח להדוף את האויב ליומיים, לפי מה שאני ראיתי, ואז פשוט כולם יהרגו אותנו ולא יהיה לנו במי להעזר רק בהקב"ה. ואז מה שיקרה.. פתאום..

Natan: Yes. I simply saw that everyone was attacking Am Yisrael, and came against us and also fought against us. We - the IDF that is - will manage to keep them at bay for two days, according to what I saw. And then everyone will simply kill us and we won't have anyone to rely on but the Holy One, blessed be He. And then what will happen is...suddenly...

33:38

הרב רמי לוי: רגע, רגע. במלחמה הזאת - היא - צה"ל מחזיק יומיים.
נתן: יומיים.

הרב רמי לוי: ואחרי יומיים.

נתן: גמרנו כבר.

הרב רמי לוי: אין צה"ל.

נתן: אין צה"ל.

Rabbi: Wait, wait. This war - the IDF will only hold out for two days?

Natan: Two days. Rabbi: And after two days? Natan: We'll be finished by then. Rabbi: No IDF? Natan: No IDF.

33:45

הרב רמי לוי: אז הכל פתוח.

נתן: הכל פתוח.

הרב רמי לוי: אז אתה אומר שגוג זה אובמה. ואובמה זה ארצות הברית. והוא יוביל את ..

נתן: הוא יוביל את כל המלחמה.

הרב רמי לוי: ומי יצטרף אליו?

Rabbi: So everything is open?

Natan: Everything is open. [exposed/unprotected] Rabbi: So you say that Gog is Obama. Obama is the United States. You say that he will lead the...

Natan: He will lead the whole war. Rabbi: And who will join him?

33:56

נתן: מי יצטרף אליו? אירן תצטרף אליו. האו"ם כל האו"ם.
הרב רמי לוי: רוסיה?

נתן: כן, רוסיה, דרום קוריאה. כל האו"ם ממש כולם. כולם. כל ... שבעים
אומות יבואו נגדנו. שבעים.

הרב רמי לוי: איפה דאע"ש פה?

Natan: Who will join him? Iran will join him. The UN. The whole UN. Rabbi: Russia?
Natan: Yes. Russia, South Korea. The whole UN. Really everyone. Everyone.
All...seventy nations will rise against us. Seventy. Rabbi: Where is ISIS in all this?

34:09

נתן: דאע"ש מה שהם יעשו, זה מה שראיתי, יחטפו אנשים. פשוט יחטפו
אנשים.

הרב רמי לוי: יחטפו אנשים שלנו.

נתן: כן. כמו שעשו לגלעד שליט - גם ככה יעשו. יחטפו אנשים, ויענו
אותם וכאלה דברים..

Natan: ISIS, what they will do is - this is what I saw - they will kidnap
people. They will simply kidnap people. Rabbi: They will kidnap our people?
Natan: Yes. Like they did to Gilad Shalit - they will also do that. They will
kidnap people, and they will torture them, and things like that...

34:21

עכשיו, מה שראיתי גם - זה שהר הזיתים ליד ירושלים, הוא...כאילו, מי שיזכה
להנצל ... אז ההר הזה יבקע לשתיים. וברגע שההר הזה יבקע לשנים, בשניה
הזאת - היא - המשיח יתגלה לעיני כל חי. כאילו לעיני כולם, לעיני כולם.
פשוט כולם יראו שזה המשיח, יבינו שזה המשיח. הנה הוא התגלה לעיני
כולם.

Now, what I also saw - is that Har Hazeitim next to Jerusalem, it...well, those
who have the merit to be saved...so that mountain will split in two. And the
moment that the mountain splits into two, in that second - the Mashiach
will be revealed to everyone. Meaning, before everyone, before everyone.
Everyone will simply see that it's the Mashiach, will understand it's the
Mashiach. Here he is, revealed to everyone.

34:42

והוא יעמוד בפתח שם של הר הזיתים. והוא יגיד מי זוכה להכנס ומי לא. מי שלא זוכה להכנס - נשאר בחוץ ומת. ומי שזוכה להכנס - ניצל. תבינו ממה הוא ניצל, עוד מעט אני אסביר לכם ממה הוא ניצל.. אז כאילו מי... אז פשוט נפתח ההר. וגם...

הרב רמי לוי: עכשיו איך זה נפתח? זה נפתח...

And he will stand at the entrance there to Har Hazeitim. And he will say who can enter and who cannot. Anyone who doesn't have the merit to enter - will stay outside and die. And anyone who has the merit to enter - will be saved. You have to understand what he will be saved from. In a minute I'll explain to you what he will be saved from...so it's like, whoever...so the mountain simply opens. And also...

Rabbi: Now it opens? It opens...

35:01

נתן: זה נפתח לשתיים.

הרב רמי לוי: פתאום משהו כמו..

נתן: לא לא

הרב רמי לוי: רעידת אדמה?

נתן: לא. לא

הרב רמי לוי: אטום?

נתן: לא, לא.

הרב רמי לוי: מה?

נתן: לא. יעלו... בהר הזיתים יש קברות נכון? אז יעלו שתי מתים. פשוט יקומו לחיים שתי מתים. אחד מפה ואחד מפה - וזה יבקע לשתיים. ככה זה יקרה.

Natan: It splits in two. Rabbi: Something like... Natan: No, no. Rabbi: An earthquake? Natan: No. No. Rabbi: An atomic bomb?

Natan: No. No. Rabbi: What? Natan: No, they will rise up you know how on Har Hazeitim there are graves, right? So two of the dead people will arise. Two dead people will come back to life. One from here, and one from here, and it will split in two. That's how it will happen.

35:17

ומה שאני ראיתי זה פשוט מי .. המשיח זה קודם כל מישהו שלא יכול לעשות עבירות. מישהו שחזר בתשובה. שלא עשה עבירות. הרב רמי לוי: הוא חוזר בתשובה.

נתן: הוא חוזר בתשובה. כן. והוא לא עושה עבירות. הוא לא עשה עבירות. מאז שהוא חזר בתשובה הוא לא עשה אפילו עבירה אחת. לא יכול להיות שהמשיח הוא מישהו שעשה עבירה.

And what I saw was simply that the Mashiach is first of all someone who can't sin. Someone who repented. Who didn't commit any transgressions.

Rabbi: He repented?

Natan: He repented. Yes. He didn't commit any transgressions. He didn't commit any transgressions. Since he repented, he didn't commit even one transgression. It can't be that the Mashiach is someone who committed transgressions.

43:53

עכשיו זה יכול להיות מישהו שגם שממש מכירים אותו טוב מאד, מכירים אותו ממש טוב, הרבה הרבה אנשים מכירים אותו, לפי מה שהבנתי, אבל, כולם יהיו מאד מאד מופתעים, שדווקא הוא המשיח.

Now, it can be someone who we actually know very well, who we know very well. Lots and lots of people know him, according to what I understood. But, everyone will be very, very surprised, that he is of all people the Mashiach.

34:53

וגם - עכשיו, המשיח הזה, כאילו המשיח - הוא ילחם נגד אובמה, ולא רק זה - הוא יהרוג אותו ויקבור אותו בארץ ישראל. ואני ראית ש...

אחד מהקהל: הוא יקבר בארץ ישראל?

נתן: כן הוא יקבר בארץ ישראל..

Also, now, this Mashiach, I mean the Mashiach - he will fight against Obama. And not only that - he will kill him and bury him in the Land of Israel. And I saw that

Man in audience: He will be buried in the Land of Israel?

Natan: Yes, he will be buried in the Land of Israel.

35:58

ואני ראיתי גם שברגע שהר הזיתים הזה יבקע לשניים, אז המשיח יעמוד בפתח, אבל הוא לא... הוא לא יראה מי דתי, מי יש לו זקן, ומי זה. מה שהוא יראה זה - הוא יראה לפי הקדושה שלו, הוא יריח את הבן אדם, הוא יריח אם יש לו קדושה, אם הוא טהור, אם הוא עושה מצוות, אם הוא גומל חסדים, כאילו אם הוא באמת ירא שמייים אמיתי ולא ירא עונש, ודברים כאלה, הוא לא אומר: "הנה אתה יש לך כובע ויש לך כיפה - אז אתה כאילו, אתה, אתה נכנס." זה לא ככה. כאילו באמת, יהיה לו כח מסויים שהוא יוכל להרגיש את הפנימיות של הבן אדם באמת.

I also saw that the moment that Har Hazeitim splits into to, then the Mashiach will stand at the entrance, but he won't see who is religious, who has a beard, and who a person is. What he will see is - he sees according to a person's holiness, he will smell each person, he will smell is someone has holiness, if he is pure, if he did mitzvot, if he performed acts of kindness. To see if he really has true fear of Heaven, and not just fear of punishment, and things like that. He won't say: "Here you are, you have a hat and you have a kipa - so like that, you, you can go in." It's not like that. I mean, really, he will have a certain power that he will be able to feel what is truly inside every person.

36:31

הרב רמי לוי: נתן, אני שואל אותך שוב. כל זה אתה יודע משם?
נתן: כל זה אני יודע משם.

Rabbi: Natan, I ask you once again. You know all of this from there?

Natan: I know all of it from there.

36:35

הרב רמי לוי: זאת אומרת לפני שבוע לא ידעת.
נתן: לא ידעתי את הדברים האלה, לא ידעתי. לא היה לי מושג.
אחד מהקהל: לא קראת ספרים וזה? כלום?
נתן: שום דבר. שום דבר.

Rabbi: That means that a week ago you didn't know this.

Natan: I didn't know these things. I didn't know. I had no idea.

Man in audience: You didn't read books or something? Nothing?

Natan: Nothing. Nothing.

36:43

הרב רמי לוי: לא. הוא לא...
 אחד מהקהל: איפה הוא למד?
 הרב רמי לוי: הוא לא בחור בחור ישיבה.
 אחד מהקהל: הוא לא למד.
 הרב רמי לוי: הוא לא, לא בחור ישיבה.
 אחת מהקהל שואלת שאלה: ??? [בהמשך הרב אומר את השאלה]
 הרב רמי לוי: רגע, שניה, שניה, אני רק רוצה להגיד פה משהו, תסתכלו מה
 שהוא מדבר ותראו. הוא אומר שגוג.. גוג זה אובמה.

Rabbi: No, he didn't

Man in the audience: Where did he learn?

Rabbi: He is not a yeshiva student.

Man in the audience: He never learned.

Rabbi: He didn't. He is not a yeshiva student.

Woman in the audience: unclear

Rabbi: Wait, one second. One second. I just want to say something here.
 Look at what he is saying and look. He says that Gog□Gog is Obama.

36:57

וגוג... אה... אובמה יפול פה בארץ ישראל. וה' יתן לאובמה קבר פה בארץ
 ישראל.
 נתן: פה בארץ ישראל.
 הרב רמי לוי: אז יחזקאל הנביא אומר: "והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום,
 שם קבר בישראל".
 נתן: זה בדיוק כמו מה שאמרו לי. בדיוק
 הרב רמי לוי: יחזקאל!
 נתן: אותו דבר בדיוק.

And that Gogah Obama will fall here in the Land of Israel. And Hashem will
 give Obama a grave here in the Land of Israel.

Natan: Here in the Land of Israel.

Rabbi: So Yechezkel the Prophet says: "On that day I will give Gog a burial
 place in Israel.

Natan: That's exactly what they said to me. Exactly!

Rabbi: Yechezkel!

Natan: Exactly the same thing.

37:12

הרב רמי לוי: ואתה אומר שהר הזיתים יתבקע.

נתן: הר הזיתים יבקע לשתיים.

הרב רמי לוי: אז זכריה הנביא אומר ש... כן. "ויצא ה' ונלחם בגויים.. ועמדו רגליו ביום - ההוא על - הר הזיתים אשר על - פני ירושלים, מקדם, ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה, גיא גדולה מאוד; ומש חצי ההר צפונה, וחציו - נגבה."

Rabbi: And you say that Har Hazeitim will split?

Natan: Har Hazeitim will split in two.

Rabbi: So Zacharia the Prophet says that yes: " And the Lord shall go forth and wage war with those nations And on that day His feet shall stand on the Mount of Olives, which is before Jerusalem from the east. And the Mount of Olives shall split in the midst thereof-toward the east and toward the west-a very great valley. And half the mountain shall move to the north, and half of it to the south.

37:31

נתן: באמת זה מה שכתוב?

הרב רמי לוי: כן. זכריה הנביא.

נתן: אז זה בדיוק מה שראיתי.

הרב רמי לוי: זכריה הנביא. הוא היה מזמן.

נתן: זה בוודאות יקרה אם ימשיכו ככה. כאילו אם העולם ימשיך ככה - זה בוודאות מה שיקרה. בוודאות. כאילו.

Natan: Is that really what is written?

Rabbi: Yes. Zecharia the Prophet.

Natan: So that's exactly what I saw.

Rabbi: Zecharia the Prophet. He was a long time ago.

Natan: That is exactly what will happen if things continue as they are. Like, if the world keeps on like this - that is exactly what will happen. For certain.

37:42

הרב רמי לוי: עכשיו, עכשיו שאלה פה מישהי שאלה טובה ואני רוצה גם לשאול אותך. "איך אני אדע שזה מתחיל?"

Rabbi: Now□now a woman asked a good question, and I want to also ask you it. "How will I know when it begins?"

37:49

נתן: זה יבוא בבום. קודם כל זה כבר התחיל.

הרב רמי לוי: זה התחיל?

נתן: כמו שראיתי זה התחיל. בתאריך כ"ז באלול - זה התחיל כבר.

Natan: It will start with a boom. First of all, it has already started.

Rabbi: It has started?

Natan: As far as I could see, it has started. It started on the 27th of Elul - it has started already.

37:57

הרב רמי לוי: בתאריך כ"ז באלול שנה שעברה תשע"ה?

נתן: השנה הזאת. כאילו, כן. שנה שעברה.

הרב רמי לוי: אנחנו בתשע"ו. אז זה התחיל שנה שעברה. שלושה ימים לפני ראש השנה - התחיל גוג ומגוג.

נתן: כן. התחילה המלחמה הזאת כבר.

Rabbi: On the 27th of Elul last year, in 5775?

Natan: This year. I mean, yes. Last year.

Rabbi: We are in 5776. So it started last year. Three days before Rosh Hashana - Gog and Magog started.

Natan: Yes. That war has already started.

38:06

הרב רמי לוי: למה אנחנו לא מרגישים כלום?

נתן: כי הקב"ה לא יביא את זה על ההתחלה. מה שיקרה - זה יהיה יום מסויים שפשוט זה יפרוץ.

Rabbi: So why don't we sense anything?

Natan: Because the Holy One, blessed be He, won't bring it in the beginning. What will happen - it will be on a certain day that it will simply erupt.

38:15

פשוט מה יקרה - יתחיל איזה משהו, שפשוט זה יפרוץ. כל החדשות, הכל - כולם יגידו - מלחמת עולם השלישית פרצה. פשוט כולם יבינו את זה. זהו, אין זמן. ואז אחר כך זה יתחיל, וכולם יבינו שה' אחראי למעשה הזה. הרב רמי לוי: זאת אומרת, שיקרה איזה - שהוא אירוע ביטחוני. נתן: כן.

הרב רמי לוי ומזה יצא מכלל שליטה.

נתן: כן.

Simply, what will happen - something will set it off, and it will simply erupt. All of the newscasters, everything - everyone will say: World War Three has broken out. Everyone will simply understand it. That's it, there's no time. And then it will start, and everyone will understand that Hashem is behind this event.

Rabbi: You mean that there will be some security incident?

Natan: Yes.

Rabbi: And due to that, everything will go out of control?

Natan: Yes.

38:32

הרב רמי לוי: כולם יתחילו להלחם אחד בשני?

נתן: כן. בדיוק.

הרב רמי לוי: ובהתחלה, הם ילחמו אחד בשני?

נתן: כן.

הרב רמי לוי: ואנחנו?

Rabbi: Everyone will start battling against one another?

Natan: Yes. Exactly.

Rabbi: And in the beginning, they will fight against each other?

Natan: Yes.

Rabbi: And us?

38:37

נתן: אנחנו נהיה מחוץ לזה. ואחרי זה כולם יתאחדו ויבואו נגדנו. יתאחדו ויבואו נגדנו.

אחד מהקהל: אתה רואה את המתחים בין ארצות הברית לרוסיה וסין. הרב רמי לוי: אוקיי. בסדר, נראה. אוקיי.

Natan: We will be outside of it. And afterwards everyone will unite and come against us. They will unite and come against us.

Man in audience: Do you see the tensions between the United States, and Russia and China?

Rabbi: Ok. Fine, we'll see. Ok.

38:47

ספר
כי לא ידח ממנו נידח
חלק יא
ענף ב'
בלשון הקודש

תקציר של 1 ו דקות מתורגם לאנגלית

1. הנשמה - מקבלת אינפורמציה במהירות.

The soul receives a lot of information very fast

2. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות.

A huge amount of information in just a few minutes

3. המוות קליני ארע חג ראשון של סוכות, תשע"ו.

The clinical death occurred on the first day of the Sukkot holiday, 5776

4. הוא הרגיש שהוא יוצא מן הגוף.

He felt like he was leaving his body

5. שלום לכולם, לא הרגשתי טוב...

Shalom to you all. I wasn't feeling well...

6. הרגשתי שאני יוצא מן הגוף.

I felt like I left my body

7. אני עולה למעלה בלי מעלית.

I rose higher and higher, but without an elevator

8. אני רואה את כדור הארץ מבחוץ.

I saw earth from above

9. אני נכנס למנהרה גדולה.

I entered a large tunnel

10. ראיתי את סבא שלי.

I saw my grandfather

11. האור - דיבר איתי בטלפטיה.

The light - it spoke to me through telepathy

12. שאלו אותי אם אני רוצה למות?

It asked me if I want to die.

13. הגעתי אל אולם ענק...

I reached a huge hall...

14. ראיתי את הרב עובדיה יוסף והוא לחץ לי את היד.

I saw Rabbi Ovadia Yosef and he shook my hand

15. במשפט - עדות לטוב ועדות לרע.

In the trial, there was testimony for the good, and testimony for the bad

16. הרב כדורי - הרב עובדיה - הרב אלישיב - בית דין של מעלה.

Rabbi Kaduri, Rabbi Ovadia, and Rabbi Eliyashiv - members of the Heavenly court

17. במשפט - עדות לטוב ועדות לרע.

In the trial, there was testimony for the good, and testimony for the bad

18. דנו אותי על כל שניה בחיי.

The judged me on every second of my life

19. בושה נוראית - כולם צופים במעשיך.

It was terribly embarrassing - everyone looking at your deeds

20. סרט החיים של כל דקה ושניה.

The movie of your life, every minute and every second

21. במשפט - עדות לטוב ועדות לרע.

In the trial, there was testimony for the good, and testimony for the bad

22. לכל מצוה - יש שכר ענק בשמים.

For every mitzvah there is great reward in Heaven

23. אור גדול - מסמל שכר יותר גדול.

A big light - symbolizes an even greater reward

24. בעבירות - מלאכי חבלה צועקים רשע.

For transgressions - the Angels of Destructions shout "Rasha - evildoer!"

25. לקחו אותי שניים עם כנפיים.

Two beings with wings took me

26. ידעתי כל מה שקורה בעולם.

I knew everything that was happening in the world

27. לקחו אותי לגן עדן תחתון.

They took me to the lower Gan Eden

28. ראיתי אנשים לומדים תורה.

I saw people learning Torah

29. לקחו אותי לגן עדן תחתון.

They took me to the lower Gan Eden

30. גן עדן - לא רציתי לצאת משם.

Gan Eden - I didn't want to leave there

31. מלאכי חבלה - אש יוצאת להם מהעיניים

Fire comes out of the eyes of the Angels of Destruction

32. מלאכי החבלה לקחו אותי

The Angels of Destruction then took me

33. ראיתי את העונש על כל עבירה.

I saw the punishment for every transgression

34. עברות מצוות משקל רוחני של מצוות ועברות

Transgressions, mitzvot, and a spiritual scale weighing mitzvot and transgressions

35. הרגשתי שהייתי למעלה שנים - והייתי רק 15 דקות

I felt like I was up there for years - I was only there for 15 minutes

36. ספר לנו קצת על הגהנום...

Tell us a little bit about Gehenom

37. שמעתי וראיתי צרחות איומות

I heard and saw terrible screaming

38. שמעתי וראיתי בגהנום - צרחות איומות

I heard and saw in Gehenom terrible screaming

39. הרגשתי הרגשה נוראית בכל מקום בגהנום

I felt a terrible feeling in every place in Gehenom

40. מקום אחד בגהנום - נקרא - צלמוות

One place in Gehenom is called Tzalmavet

41. הרגשתי הרגשה נוראית בכל מקום בגהנום

I felt a terrible feeling in every place in Gehenom

42. ראיתי נשמות מסתובבות ביקום

I saw souls wandering around the universe

43. כשנשמה פוגשת נשמה היא יודעת הכל עליה

When one soul meets another, it knows everything about it

44. יש שכר עצום על מצוות ויש עונש כבד על עברות.

There is a huge reward for mitzvot, and severe punishment for transgressions

45. לפעמים נותנים בחירה - לחזור בחזרה

Sometimes a choice is given - to repent

46. רק בעולם הזה אפשר לתקן...

Repairs can only be made in this world

47. שאלו אותי - אם אני רוצה להשאר?

They asked me - do you want to stay here?

48. אמרו לי שיש דברים שאני צריך לתקן...

They told me there are things I need to repair

49. מצות ציצית - מצוה שמגנה מאוד...

The mitzva of tzitzit, which is a great form of protection...

50. ברכה שמברכים - זה שכר ענק!

A blessing that one makes - it earns a huge reward!

51. שאלו אותי - אם אני רוצה להשאר?

They asked me - do you want to stay here?

52. רציתי לחזור כי אני יכול לעשות עוד מצוות ולתקן.

I wanted to go back, because I could do more mitzvot, and make repairs

53. אמרו לי שיש לי זכות אבות - שהגעתי...

They said that I had arrived there in the merit of my ancestors

54. חזר בתשובה אחרי המות קליני.

He "chazar beteshuva" - repented after the clinical death

55. ציצית - השחפ"ץ האישי של היהודי!

Tzitzit - the bullet-proof vest for the Jewish man

56. ראית את מלאך המוות - וזה מפחיד מאוד

I saw the Angel of Death - that was very frightening

57. אמר לי - תעשה הרבה מצוות...

He told me - do a lot of mitzvot

58. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות.

A huge amount of information in just a few minutes

59. הנשמה - מקבלת אינפורמציה במהירות.

The soul receives information very quickly

60. אנשים שחוו מוות קליני - מספרים את אותו דבר.

People who experienced clinical death all relate the same things

61. מוות קליני.

Clinical death -

62. אוניברסיטת אוקספורד.

At Oxford University

63. חוקרים מספרים על

Researchers talk about

64. מוות קליני.

Clinical death

65. 8 מיליון אמריקאים חוו

8 million Americans experienced

66. מוות קליני.

Clinical death

67. אנשים שחוו מוות קליני - מספרים את אותו דבר.

People who experienced clinical death all relate the same things

68. הנשמה - מקבלת אינפורמציה במהירות.

The soul receives information very quickly

69. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות.

A huge amount of information in several minutes

70. כשנשמה פוגשת נשמה היא יודעת הכל עליה.

When one soul meets another, it knows everything about it

71. על כל ברכה - יש שכר ענק בשמים.

For every blessing made - there is great reward in Heaven

72. האם ראית מי זה המשיח?

Did you see the Mashiach?

73. כולם יהיו מופתעים שהוא המשיח.

Everyone will be surprised that he is the Mashiach

74. הגאולה והתגלות המשיח - זה קרוב מאוד.

The Geula [Redemption] and the arrival of Mashiach - it is very close

75. שני מסלולים לגאולה - קל או קשה?

There are two paths to Redemption - easy or hard?

76. הגאולה במסלול קל - אם נחזור בתשובה.

The easy path to Redemption - if we repent

77. שני מסלולים לגאולה - קל או קשה?

There are two paths to Redemption - easy or hard?

78. כרגע המצב שלנו לא טוב...

Right now our situation is not good...

79. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

All the goyim will unite against us...

80. אובמה ינהל את המלחמה...

Obama will oversee the war...

81. הקרב על ירושלים...

There will be a battle over Jerusalem...

82. מה לעשות כדי להינצל?

What can be done to save ourselves?

83. לעסוק בתורה וגמילות חסדים.

Occupy yourselves with Torah and gemilut chassidim [deeds of kindness]

84. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

All the goyim will unite against us...

85. דאעש יחטפו אנשים...

ISIS will kidnap people...

86. מה לעשות כדי להינצל?

What can be done to save ourselves?

87. לעסוק בתורה וגמילות חסדים.

Occupy yourselves with Torah and gemilut chassidim [deeds of kindness]

88. ראיתי סרט קדימה - זה מה שהולך להיות

I saw a movie of the future - of what is going to happen

89. ראיתי סרט על החיים שלי - באלפית שניה - הכל.

I saw a movie of my life - in one thousandth of a second - everything

90. ראיתי סרט קדימה - זה מה שהולך להיות.

I saw a movie of the future - of what is going to happen

91. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

All the goyim will unite against us

92. אובמה ינהל את המלחמה...

Obama will oversee the war...

93. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

All the goyim will unite against us...

94. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח.

Har Hazeitim will split in two, and the Mashiach will stand at the entrance

95. המשיח בפתח.

The Mashiach at the entrance

96. כולם יהיו מופתעים שהוא המשיח.

Everyone will be surprised that he is the Mashiach

97. (ספר זכריה י"ד) הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח.

(Zacharia, 14) Har Hazeitim will split in two, and Mashiach will stand at the entrance

98. הוא יסתכל רק על הפנימיות של האדם - אם הוא ירא שמים.

He will look only at a man's inside - to see whether he has the fear of Heaven

99. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח.

Har Hazeitim will split in two, and the Mashiach will stand at the entrance

100. המלחמה התחילה בשלבים.

The war has started, in stages

101. המלחמה כבר התחילה, וההתפרצות יכולה לקרות כל רגע.

The war has already started, and the huge outbreak of war can happen any moment

102. ארוע שיצא מכלל שליטה, ואז תפרוץ המלחמה...

There will be an event that will throw everything out of control, and then war will break out

103. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

All the goyim will unite against us...

104. יהיה מלחמה של טילים שיפלו בישראל...

It will be a war of rockets falling in Israel

105. אירן תשגר פצצת אטום, הקב"ה יעמיד אותה בשמים.

Iran will send a nuclear bomb, and the Holy One, blessed be He, will freeze it in the sky

106. ה' ינקום בגויים שהרעו ליהודים.

Hashem will exact revenge on the goyim who were evil towards the Jews

107. רעידת אדמה תחסל את הגויים.

An earthquake will eliminate the goyim

108. מה לעשות כדי להינצל?

What can be done to save ourselves?

109. לעסוק בתורה וגמילות חסדים.

Occupy yourselves with Torah and gemilot chasidim

110. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח.

Har Hazeitim will split in two, and the Mashiach will stand at the entrance

111. הוא יסתכל רק על הפנימיות של האדם - אם הוא ירא שמים.

He will look only at a man's inside - to see whether he has fear of Heaven

112. מי שיזכה להכנס להר הזיתים - הוא ינצל.

Whoever has the merit to enter Har Hazeitim - he will be saved

113. הקב"ה יופיע עם חלוק ועליו כתמי דם של היהודים.

The Holy One, blessed be He, will appear in a robe covered with bloodstains of the Jews

114. קל נקמות ה' קל נקמות הופיע.

O God of vengeance, O Lord; O God show vengeance

115. כל מדרגה כל חומה - לארץ תיפול.

Every step, every wall - will fall to the ground

116. ונהרסו ההרים... וכל חומה לארץ תיפול (יחזקאל ל"ח).

All the mountains shall be thrown down...and every wall will fall to the ground (Yehezkel 38)

117. ואז רק תהיה התחלת הגאולה...

And only then will the Redemption begin...

118. מצפון תפתח הרעה...

"From the north the misfortune will break forth".

119. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח.

Har Hazeitim will split in two, and the Mashiach will stand at the entrance

120. מי שיזכה להכנס להר הזיתים - הוא ינצל.

Whoever has the merit to enter Har Hazeitim - he will be saved

121. הקב"ה יופיע עם חלוק ועליו כתמי דם של היהודים.

The Holy One, blessed be He, will appear in a robe covered with bloodstains of the Jews

122. מה מטרת מלחמת גוג ומגוג?

What is the purpose of the Gog and Magog war?

123. כיום נתן - חזר בתשובה ולומד בישיבה.

Today Natan has repented and is learning in yeshiva

124. גאולה ברחמים - אם נתאחד ונתחזק במצוות.

Redemption with mercy - if we unite and strengthen our mitzva observance

125. ואז רק תהיה התחלת הגאולה.

So that will only be the beginning of the Redemption

126. לא משנה המקום, משנה הבן אדם - אם הוא דבוק בה' - לא יקרה לו כלום.

The place doesn't matter. The person matters - if he is devoted to Hashem, nothing will happen to him.

127. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

All the goyim will unite against us.

128. מה לעשות כדי להינצל?

What can be done to save ourselves?

129. לעסוק בתורה וגמילות חסדים.

Occupy yourselves with Torah and gemilut chessedim

130. תחיית המתים.

Techiyas Hamesim - the resurrection of the dead

131. בשמים על כל עברה יש עונש.

In heaven there is a punishment for every transgression

132. המוות קליני ארע בחג ראשון של סוכות, תשע"ו.

The clinical death occurred on the first day of the Sukkot holiday, 5776

133. הנשמה מקבלת אינפורמציה במהירות.

The soul receives information very quickly

134. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות.

A huge amount of information in several minutes

135. איך זוכים לגאולה ברחמים?

How can we merit Redemption with mercy?

136. גאולה ברחמים - אם נתאחד ונתחזק במצוות.

Redemption with mercy - if we unite and strengthen our mitzva observance

137. כיום נתן - חזר בתשובה ולומד בישיבה.

Today Natan has repented and is learning in yeshiva

138. מה התועלת לדעת את הדברים?

What is the purpose of knowing all these things?

139. אין ענין בחרדה, יש ענין בהכנה!

There is no point in growing anxious - the point is to be prepared!

140. אם אדם מכין את עצמו...

If a person prepares himself...

141. והתורה אומרת מה לעשות...

And the Torah tells us what to do...

142. כדי להינצל תכין את עצמך...

In order to save yourself, prepare yourself...

ספר

כִּי לֹא יֵדַח מִמֶּנּוּ נִדְחָה

חלק שנים עשר

דברי הנער בן 15 שטבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון
בלשון הקודש ומתורגם לאנגלית

יוצא לאור עולם מחדש ד' כסלו התשע"ו
על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחופקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

**מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש
את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל
המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב
והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו
כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות,
בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם
ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י
בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל
לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן?
התורם משלם ישר לדפוס!!!**

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

תוכן העניינים

פרק א'

א ביאור על דברי הילד בן 15

פרק ב'

כמה עליו ונכבד אותו האור העליון שנקרא טוב, שכתוב וירא אלהים את האור כי טוב, וזה הוא האור הגנוז
 אשרי האיש שמשיב למלה את פקדונו, כמו שנתן לו בתוכו
 כל זמן שלא נקבר הגוף, הנשמה לא נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, ולא יכולה להיות בגוף אחר עד שיקבר הראשון
 כשנפרדת הנשמה מן הגוף ורוצה ללכת לאותו העולם, לא תכנס לאותו העולם עד שנותנים לה גוף אחר מאור

פרק ג'

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
 ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין
 ואת דכא ושפל רוח. המקום הזה הוא שלם יותר מהכל, ואת דכא ושפל רוח משום שמנמיה עצמו להשרות עליו את גאות הכל, הגאות שלמעלה, וזהו שלם
 יצא שמעי בן גרא מן הימני אל משיחי, וגדף וקלל אליו, ושתק. כמו הגדוף הזה לא היה גדוף, וקלל אותו קללה נמרצת, ולא חשש להשיבו, ושתק
 זהו גואל קרוב, יותר קרוב לגאולה. הרבה קרוב לעולם הבא, והימין העליון ז
 אחר כך מתעורר הימין הגנוז, שהוא גנוז לשני הצדיקים הללו
 ודאי אור של סיני כף גם לפניו, המאור של האור הוא.

פרק ד'

יש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד למעלה, ויש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד למטה

פרק ה'

בגלל העבירות מפשיטין מעליו לבוש הקדושה, ומלבישין לנשמתו לבוש הקליפה בגדים צואים

סוד ענין המלבוש כי מלבוש בגימ' או"ר פניא"ל שהוא סוד שם אל, והוא סוד
 ט שר"ח נהורין
 סוד הדבר הוא כי הנה מלבוש האדם הוא מן הקדושה וע"י העבירות שהאדם
 עוש' גורם להתלבש בקליפה ושיתאחזו הקליפות במלבושיו י
 נתקנו למי שגרם בעונותיו לאבד מלבושים דנרנח"י שלו או שגרם להתיש כח
 מלבושי נרנח"י שלו יא
 מה שהוא מלביש לזו"ן מצדיהם וסביבותיהם נקרא מלבוש גימטריא
 חשמל יא
 קודם שחטא אדה"ר ע"ה היו לו נר"ן מהאצילות עם צלמיהם ומלבושיהם והם
 כתנות אור ובהם היו כלולים מלבושי נרנח"י דכל ישראל יב
 תרי"ג איברי מלבוש כתנות אור הם כנגד תרי"ג מצות התורה ובהם תלויים
 קיום התרי"ג מצות יג
 השנית היא כאשר יחסר מן האדם איזה מצות עשה שעדיין לא קיימה הנה
 הוא חסר אבר ממלבושי הנרנח"י ודכתנות אור המתיחס לאותה המצוה יד
 אין אדם אשר לא יחטא ועל ידי כן שולטים עליו אותם הארבע קליפות הנז"ל
 ומפשיטים מעליו לבושי הקדושה דנרנח"י ומלבישים אותו בגדים צואים
 טו לבושי קליפה

פרק ו'

ברכת "מלביש ערומים" טז
 והוא מטטרו"ן, אור פניא"ל, והוא רזיא"ל, והוא אוריא"ל, שכך עולה למספר
 רזיא"ל, ועולה למספר רמ"ח מצוות התורה טז
 מלבושים של ישראל כולם הם מצד הקדושה יז
 ישראל לובשים לבושו של הקב"ה יז

פרק ז'

סדר נשמות הצדיקים מתלבשות בגופים יח
 רבינו הק' רבי יהודה הנשיא היה גלגולו של יעקב אבינו יח

פרק ח'

א) ביאת האריז"ל לעולם הזה היה אך ורק להשלים נשמת רבינו הקדוש רבי
 חיים וויטאל זי"ע יט
 ב) רבי חיים וויטאל בא כבר לעולם בפעם הרביעי (בחינת הנפש לבד) יט
 ג) רבי חיים וויטאל בגלגולו הקודם שהי' המגיד משנה לא האמין די בחכמת
 הוזהר כ

- ד) רבי חיים וויטאל - נפש ורוח של: רבי אלעזר בן ערך, רבי אלעזר בן שמוע
 ורבי עקיבא **כ**
- ה) רבי חיים וויטאל מקבל נפש ר' ינאי **כ**
- ו) ר' חיים וויטאל מקבל נפש משה רבינו ע"ה, רבי יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא, אביי ורב אחאי **כא**
- ז) ר' חיים וויטאל נתגלגל בנפש של רבי דוסתאי גאון, ר"י הלוי, מגיד משנה, ר' יהושע סוריאנו, אברהם והרמב"ם **כב**
- ח) סימנים לדעת גלגוליו הקודמים, ולפי זה יבין מה שצריך לתקן בגלגולו הזה **כג**
- ט) גלגול עבור טעות בדין אשת איש **כח**
- י) גלגול עיבור שפעם אחת אכל חלב בידיעה ובמזיד **כח**
- יא) גלגול על שהיה מוהל ולא היה בקי ומת הולד מחמת מילה **ל**
- יב) גלגול על אכילת חלב **ל**
- יג) גלגוליו מבחינת הנפש **ל**
- יד) על ידי מסירת נפש של נחשון זכה לששה בנים נביאי ומנהיגי ישראל ובעלי מסירת נפש **לא**
- טו) גלגוליו מן התנאים **לג**

פרק ט'

דברי הנער נתן בן 15 **לג**

פרק י'

והרים את הדשן גו' **לג**

פרק יא

בו יבואר קצת מהלכות מכנה שם לחבירו ומלבין פני חבירו ברבים ובמספר לשון הרע, והשומע ממנו מקבל עונש יותר גדול מהאומר **מב**

פרק יב

שלושה שיורדים לגיהנם ואינם עולים, ואלו הן: הבא על אשת איש, המלבין פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו **מג**

פרק יג

המבזה תלמיד חכם וכל שכן דיין העיר, ואפילו שלא בפניו, יש חיוב גדול עליו לתבוע עלבונו ולנקום בעדו, ובית דין מנדין על זה **מה**

פרק יד

מי שחטא בחטא אחד מאה פעמים **מז**
 איך שהציע את דבריו אלה לפני כבוד הרבנים והגאונים דמדינת ליטא ולפני
 שאר הרבנים גדולי ישראל **מח**
 אפילו על ידי הרהור תשובה בלב שלם נקרא צדיק גמור **מט**
 אין הזוהמא מתמרקת ממנו לגמרי עד יום כיפור **מט**
 אם עשה תשובה ומת קודם יום כפור אין נמלט מעונש הגהינם עד יום
 כפור **נ**
 התשובה המעולה הוא תיכף למעשה **נא**
 הסר מעליך נגעי עסקיך, ואז כשתפנה תשנה ותשמור כל מוצא שפתיך
 כאשר עם לבבך - זאת עצת היצר הרע **נב**
 יפשפש במעשיו בערב שבת **נג**
 אשרי מי שהוא איש ועושה תשובה בבחרותו **נד**
 על ידי הרהור תשובה בלא וידוי פה, אינו יכול לברוא מלאך קדוש נה
 למה קורא "צפצפא" לתשובה? **נה**
 אשרי משכיל אל דא הוא שכיב מרע **נו**

פרק ט"ז

צריך לירא מעונש הגלגול, שהוא מר מאוד לנשמה יותר מדיני גהינם נו
 מי שהקדוש ברוך הוא שולח עליו יסורים, והוא מקבל עליו בעין יפה, לא
 יצטרך לבוא בגלגול **נו**
 לידע על איזה עבירה בא בגלגול **נז**
 העיבור שנכנסת בו נשמה אחרת בתוכו **נח**
 המגולגלים לזכות אחריה להישיר את בני האדם ולא לצורך עצמם אלו
 מובטחים שלא יחטאו כלל **נח**
 אם נתגלגל שלושה פעמים ולא התחיל לתקן מעשיו, אז אין לו תקנה ואין
 מתגלגל יותר **נט**
 איחור הגאולה כל כך, לפי שצריך גלגולים אין סוף, עד שכל ניצוץ ישלים כל
 התרי"ג מצוות **נט**
 בני אדם, שאינם יודעים על מה באו לעולם ומה חסר מהם, צריכים לקיים
 הכל **ס**
 למה הוצרכו ימות המשיח קודם עולם הבא, שהנשמה לבדה אין לה קיום
 המצוות התלויות בארץ **ס**

- צריך האדם לקיים כל התרי"ג מצוות במעשה ובמחשבה ובדיבור..... **סא**
 גהינם הוא גרירת המאוס והבאוש לבד וגן עדן הוא רפואות המכות
 והחבורות..... **סא**
 טעם הגלגולים של עבירה, מפני שאין גהינם מתקן אותן..... **סב**
 צריך לירא מן הגלגול, כי הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים כחוט
 השערה..... **סב**
 עוד שם, שחיטה כשרה וכוונת הברכה ואכילת הבשר..... **סג**

פרק טז

- ד' כתות שאין רואים פני שכינה על שפיכת דמים... על רכילות לשון הרע
 באיזה חיות מתגלגלים..... **סג**
 בני אדם, שהם עזי פנים היו בגלגול בהמה חיה ועוף טמא..... **סג**
 אם מתגלגל בבהמה חיה ועוף יש לה הרגשה, איך היא מקבלת עונשה, כן
 המגולגל בדומם וצומח..... **סד**
 צער גדול מאוד סובלת בהיותה תחילה בגוף הבהמה..... **סד**
 מכריזים עונשו ועוונו בכל אותו זמן שגזר אותו העונש..... **סד**
 ראוי להזהר בברכה כששותה מים מן המעיין..... **סה**
 במה מתגלגלים?..... **סה**

ספר

כי לא ידח ממנו נדח חלק שנים עשר

פרק א'

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

ביאור על דברי הילד בן 15

א. וזה הלשון: ואז מה שקרה, אני פשוט הלכתי משם. פתאום אני מגיע לתוך עולם, אולם ענק, ענק, ענק, ענק, עצום, עצום, עצום, ואני רואה שם מלא אנשים. כל האנשים היו לבושים יפה. היו ממש לבושים יפה מאד ואני הייתי לבוש בגדים קרועים. עם דם והייתי ממש בבושה.

ב. ב' סוגי אורות. 1. אור ימיני - יצר הטוב. 2. אור שמאלי - יצר הרע. והוא קרה לזה אור כי זה משהו רוחני, שהכי קרוב לרוחניות זה אור. וזה הלשון: פשוט הייתי בתוך האולם הגדול הזה, ומה שקרה לי זה פשוט נכנסתי פנימה, היה כזאת כמה גבוה מאד. ועל הבמה היה כזה שלוש אורות. היה אור אחד ממש ממש גבוה, שזה היה אמצעי. ומצד ימין היה אור קטן, גם מצד שמאל גם היה אור קטן. הרב רמי לוי: מה זה האורות האלה?

נתן: זה כאילו מי שמעיד עליך. כאילו. האור הימני אומר לך את הדברים הרעים שעשית והאור השמאלי אומר לך את הדברים הטובים שעשית. [וכתבנו להלן ביאור זה].

הרב רמי לוי: ויש את יצר הטוב ויש יצר הרע.

נתן: כן יש שתי אורות קטנים. צד ימין יש לך את יצר הרע. וצד שמאל יש לך היצר הטוב. זה כאילו, אתה לא רואה משהו. אתה רואה סוג של אור כזה. אתה יודע מה זה. אתה יודע מה זה הדבר הזה.

ג. בהמשך הוא מתאר איך נראה הרב עובדיה - הוא אמר שהוא היה אור פשוט, חתיכת אור.

נראה שהאור העליון שמדבר מלמעלה הוא אחד מהדברים שנאמר בזוהר הקדוש על האור הגנוז והאור הזה מתגלה בעמוד הימיני לנביאים והוא אורו של משיח בן דוד שעתיד להתגלות בקרוב, [וזה מה שראה איך שיהיה לפני ביאת המשיח והתגלות המשיח] והביאור בזה ראה להלן בזוהר הקדוש ובכתבי האריז"ל, בישמח משה (פרשת שמות) בשם ספר בית שמואל אחרון. ויש גם כן אור מה שידוע לנו שלנשמה יש לבוש למעלה, כי יש לה לבוש של אור. כי זה לבוש רוחני!

פרק ב'

כְּמָה עֲלִיּוֹן וְנִכְבָּד אוֹתוֹ הָאֹר הָעֲלִיּוֹן שְׁנִקְרָא טוֹב, שְׁכַתוֹב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, וְזֶה הוּא הָאֹר הַגָּנוּז

בזוהר פרשת אמור (דף פ"ח:):

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם. רבי יהודה פתח, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו'. מה רב טובך, כמה עליון ונכבד אותו האור העליון שנקרא טוב, שכתוב וירא אלהים את האור כי טוב, וזה הוא האור הגנוז, שבו עושה הקדוש ברוך הוא טוב בעולם, ולא מונע אותו בכל יום, מכיון שבו מתקים העולם ועומד עליו. אשר צפנת ליראיך, ששנינו, אור עליון עשה הקדוש ברוך הוא כשברא את העולם, וגנז אותו לצדיקים לעתיד לבא. זהו שכתוב אשר צפנת ליראיך.

פעלת לחוסים בך. פעלת, בזמן שנברא העולם אותו האור היה עומד ומאיר מראש העולם לסופי העולם. כשהסתכל הקדוש ברוך הוא באותם הרשעים שעתידים לעמד, גנז את אותו האור, שכתוב (איוב לח) וימנע מרשעים אורם. ועתיד להאיר לצדיקים לעולם הבא, וזה הוא אשר צפנת ליראיך, וכתוב (מלאכי ג) וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שֶׁמָּשִׁיב לְמִלְךָ אֶת פְּקֻדוֹנֹו, כְּמוֹ שֶׁנִּתֵּן לוֹ בְּתוֹכוֹ
 בֵּא רְאָה, בְּשַׁעַה שֶׁכֵּן אָדָם עוֹמֵד לְלַכֵּת לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְהוּא בְּבֵית
 חָלְיוֹ, בְּאִים עֲלָיו שְׁלֵשָׁה שְׁלֹוּחִים, וְרוֹאֶה שֶׁמֶּה שְׁלָא יְכוֹל לְרְאוֹת
 אָדָם כִּשֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הוּא יוֹם הַדִּין הַעֲלִיּוֹן, שֶׁמִּבְּקָשׁ
 הַמֶּלֶךְ אֶת פְּקֻדוֹנֹו. אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שֶׁמָּשִׁיב לְמִלְךָ אֶת פְּקֻדוֹנֹו, כְּמוֹ
 שֶׁנִּתֵּן לוֹ בְּתוֹכוֹ. אִם אוֹתוֹ הַפְּקֻדוֹן הַתְּטַנֵּף בְּטַנּוּפֵי הַגּוּף, מֶה יֹאמֵר
 לְבַעַל הַפְּקֻדוֹן?

... מְרִים עֵינָיו, וְרוֹאֶה אֶת מְלֶאךְ הַמְּנוֹת עוֹמֵד לְפָנָיו, וְחָרְבוּ שְׁלוּפָה
 בְּיָדוֹ, קוֹשֵׁר בְּקֶשְׁרִים בְּמַאֲסָר שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ. וְאֵין לְנַפֵּשׁ קָשִׁי בְּכַל
 כְּפַרְדְּתָה מִן הַגּוּף. וְאָדָם לֹא מֵת עַד שְׁרוּאָה אֶת הַשְּׂכִינָה, וּמִתּוֹךְ גִּדְל
 הַתְּשׁוּקָה לְשְׂכִינָה, הַנֶּפֶשׁ יוֹצֵאת לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכִינָה.

כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נִקְבַּר הַגּוּף, הַנֶּפֶשׁ מֵאֵל לֹא נִכְנָסֶת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְלֹא יְכוּלָה לְהִיּוֹת בְּגוּף אַחֵר עַד שִׁיקְבַר הָרֵאשׁוֹן

אַחַר שִׁיצְאָהּ, מִי הַנֶּפֶשׁ שֶׁנִּדְבַקְתָּ בָּהּ (וּתִתְקַבֵּל) וְיִקַּבֵּל בְּגוּף (לְתוֹכָהּ) ? וְהָרִי
 בְּאַרְנֹו אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. אַחַר שִׁיצְאָה הַנֶּפֶשׁ מִן הַגּוּף וְנִשְׁאַר הַגּוּף
 בְּלֵי רוּחַ, אֲסוּר לְהִשְׁאִירוֹ בְּלֵי קְבוּרָה, שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים כ"א) לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ
 עַל הָעֵץ כִּי קָבוּר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא. מִשׁוּם שֶׁמֵּת שִׁישְׁתָּהּ כִּי
 שְׁעוֹת, שֶׁהֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּלֵי קְבוּרָה, נוֹתֵן חֲלָשָׁה בְּאִיבְרֵי הַמְּרַכְבָּה,
 וּמַעֲכָב אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְּהַעֲשׂוֹת, שֶׁאֲפֹשֵׁר שֶׁהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר עֲלָיו כְּדִי לְבַא בְּגִלְגּוּל אַחֵר מִיָּד בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁנִּפְטָר
 לְהִיטִיב לוֹ, וְכֵּן זְמַן שֶׁלֹּא נִקְבַּר הַגּוּף, הַנֶּפֶשׁ מֵאֵל לֹא נִכְנָסֶת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יְכוּלָה לְהִיּוֹת בְּגוּף אַחֵר עַד שִׁיקְבַר הָרֵאשׁוֹן. וְזֶה דוּמָה
 לְאָדָם שֶׁמֵּתָה אִשְׁתּוֹ, לֹא רְאוּי לוֹ לְשֵׂא אִשָּׁה אַחֶרֶת עַד שֶׁקּוֹבֵר אֶת
 הָרֵאשׁוֹנָה, וּמִשׁוּם כֵּן אֲמָרָה תוֹרָה, לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ.

כְּשֶׁנִּפְרְדַת הַנֶּפֶשׁ מִן הַגּוּף וְרוֹצָה לְלַכֵּת לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, לֹא תִכְנַס
לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם עַד שֶׁנוֹתְנִים לָהּ גּוּף אַחֵר מְאוּר

דְּבַר אַחֵר - כְּשֶׁנִּפְרְדַת הַנֶּפֶשׁ מִן הַגּוּף וְרוֹצָה לְלַכֵּת לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, לֹא
 תִכְנַס לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם עַד שֶׁנוֹתְנִים לָהּ גּוּף אַחֵר מְאוּר¹, וְאַחֵר כֵּן יְכוּלָה

1 המערה (אני אז לא ידעתי מי זה רשב"י). מזרון
 אחד יושב איש - רשב"י.. מזרון שני - שלי. אני

מדברי הצה"ק רבי יוחנן באנון מה שקיבל
 מהרשב"י ע"ה: ... והושלכתי לתוך מערה. בתוך

3:31
בבית דין של מעלה – ידעו עלי הכל.
In the Heavenly Court they knew everything
about me.

3:40
גם דברים שעשיתי בחדרי חדרים.
Even things I did behind closed doors.

3:53
הילד שראה את הגאולה
The boy saw the Geulah.

3:59
המלחמה כבר פרצה, ויש אנשים שעדיין לא
קולטים.
The war has already started, and there are
people who don't realize it.

4:13
הולך לקרוא אירוע שיצא מכלל שליטה.

4:16
ואז תפרוץ המלחמה.
An event will occur to make everything go
out of control. And then the war will break
out.

4:26
כל הגויים יתאחדו נגדנו.
All the goyim will unite against us.

4:33
מלחמת העולם השלישית.
World War Three.

4:36
כל הגויים יתאחדו נגדנו.
All the goyim will unite against us.

4:39
מלחמה של טילים שיפלו בישראל.
A war of rockets falling in Israel.

4:54
אובמה ינהל את המלחמה.
Obama will run the war.

5:01
מצפון תפתח הרעה.
"From the north the misfortune will break
forth"

5:06
הנה אנוכי שולח לכם את אליהו הנביא.
"Here I send you Elijah the Prophet

מתיישב, ואנחנו מדברים שעות... ימים... לילות...
ואחרי הדיבור נכנסה שמחה ללב.. שמחה שמחה.
ופתאום הגיע איזה אברך צעיר ואומר.. הגיע זמן
ללכת.. אז רבי שמעון בר יוחאי אומר לי "לך תגיד
שלום לסבא". אני הולך, רואה את סבא יצחק שלי
יוצא מהיכל הגדול הבודח, בלי גוף רק עם ראש...
סבא... סבא... והוא אומר: נפתלי.. אז אני אומר:
אני נפתלי? אני יוחנן! ואז אומר לי: "יוחנן!" ואז
נישק אותי, בירך אותי, ואז פנה לאברך ואמר לו:
קח אותו למזונן, תן לו שתי חתיכות.

אמר לו: "רבינו. הוא לא יוכל לאכול חתיכה אחת,
איך שתי חתיכות?" אמר לו: תתן לו. לוקח שתי
חתיכות – הכנסתי לפה. הפה התמלא, ואני אוכל
ואוכל ולועס ולועס ולועס את הזוהר, וכל הזוהר
נכנס לגוף שלי, ואני מבין את כל הזוהר.. ושכחתי
להגיד שיום קודם קראתי זוהר, ולא הבנתי אף
מילה, לא הבנתי אף מילה קראתי והזוהר נכנס
לתוכי. ואחרי כמה זמן... אין לי זמן.. לא ידוע כמה
זמן, האברך הפך להיות גדול ואמר לי: "הגיע הזמן
ללכת. ולקח אותי לסלע, ועל הסלע היה כתוב מלא
אותיות. לקח מטח.. ולחץ על האותיות, א', י', י',
כ', ה', נתן מכה ונפתח הסלע התעוררתי במיטה..
קמתי - הלכתי למקוה, פעם ראשונה בחיים, טבלתי
במקוה התפללתי בניץ, פתחתי [פתח] אליהו,
[והבנתי הכל] ' כאילו אני קורא עברית.. ואני קורא
עברית לשון הקודש, הכל ברור, לא רק הכל ברור,
אלא מבפנים בפנים. למחרת לאחר תפילת הניץ,
קורא "חוק לישראל" והכל ברור. קראתי זוהר כמו
עברית. מאותו היום ידעתי את הזוהר בעל פה.

האדמו"ר מהאלמין : האם גם כל כתבי האריז"ל? רבי
יוחנן: הכל!! הכל התלבש בתוך המוחין, העולמות
העליונים, העולמות התחתונים. האדמו"ר מהאלמין
שואל: האם גם אדרא.. הכל? סיפר דצניעותא. רבי
יוחנן: ..הכל..הכל. האדמו"ר: עם כל הביאורים?
זורת את כל כתבי האר"ז? רבי יוחנן: הכל הכל .. בלי
לדעת... אף פעם לא למדתי. האדמו"ר מהאלמין: זה
האוכל של הרשב"י. הוא נתן לך אוכל.

מתי זה היה? רבי יוחנן: בשנת תשס"א- תשס"ב.
[אני מעיד בעדות אישית שראיתי איך שהוא מוסר
שיעור ברדיו 2000 ואמר כל האדרות וספרא
דצניעותא וכל כתבי האריז"ל בעל פה עם ביאורים
נפלאים שלא שמעתן אוןן].

וזה דבר הילד בדקה: 3:15
האור הימני התחיל לספר עלי.

The light on the right-hand side began to talk
about me.

לְהַכְנִיס. וּמֵאֲלֵיהוּ תִדַע, שֶׁהָיוּ לוֹ שְׁנַי גּוֹפִים², אַחַד שָׁבוּ נִרְאָה לְמִטָּה לְבְנֵי אָדָם, וְאַחַד שָׁבוּ נִרְאָה לְמַעְלָה בֵּין מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים. וְכָל עוֹד שֶׁהִגּוּף לֹא נִקְבַר, זֶהוּ צַעַר לְנַשְׁמָה, וְרוּחַ טְמֵאָה מְזַדְמֶנֶת לְשֵׁרוֹת עָלָיו וּלְטֵמָא אֶת אוֹתוֹ הִגּוּף.

וּמִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ רוּחַ הַטְּמֵאָה מְזַדְמֶנֶת, לֹא צָרִיךְ לְאִישׁ לְהֵלִין אֶת אוֹתוֹ הִגּוּף לֵילָה אַחַד, כִּי רוּחַ טְמֵאָה נִמְצָאת בְּלֵילָה וּמִשְׁתַּטַּחַת בְּכָל הָאָרֶץ לְמִצָּא גּוּף בְּלֵי נֶפֶשׁ לְטֵמָא אוֹתָהּ, וְנִטְמָא יוֹתֵר, וְעַל כֵּן הִזְהִיר אֶת הַכֹּהֲנִים וְאָמַר, לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּ. מִשׁוּם שֶׁהֵם קְדוּשִׁים, לֹא תִשְׁרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ טְמֵאָה, וְלֹא יִטְמָאוּ. אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים, בְּלַחֲשׁ. כְּמוֹ שֶׁכָּל מַעֲשֵׂי הַכֹּהֲנִים בְּלַחֲשׁ, כִּךָּ אִמְרַתֶם בְּלַחֲשׁ. אָמַר וְאִמְרַתְּ – פַּעַם אַחַת וּפַעַמִּים, לְהִזְהִיר אוֹתָם עַל קְדוּשְׁתָּם כְּדֵי שֶׁלֹּא יִטְמָאוּ. שְׁמִי שֶׁמִּשְׁמַשׁ בְּאַתֵּר קְדוֹשׁ, צָרִיךְ שִׁימְצָא קְדוּשׁ בְּכָל לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שֶׁגּוּף בְּלֵי רוּחַ טְמָא הוּא, וְשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה, שֶׁהָרִי תִשְׁוֹקֶתֶם שֶׁל הַרוּחוֹת הַטְּמָאוֹת הֵיא אֶל גּוֹפוֹת יִשְׂרָאֵל, מִכִּיּוֹן שֶׁהַתְּרוּקְנָה מֵהֵם הָרוּחַ הַקְּדוּשָׁה, וְעַם כָּלִי שֶׁל קִדְשׁ הֵם בָּאִים לְהַתְחַבֵּר. וְהַכֹּהֲנִים, שֶׁהֵם קְדוּשִׁים קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה, לֹא צָרִיכִים כָּלֵל לְהַטְמָא, כִּי כְּתוּב כִּי נִזְר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ. וְכְּתוּב כִּי שְׁמֵן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי ה'.

פרק ג'

וּמִשׁוּם יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רֵאשִׁים

כְּזוֹהַר פִּרְשַׁת אִמּוֹר (דף צ' ע):

פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה ח) לְתוֹרָה וּלְתַעֲוֹדָה אִם לֹא יֵאמְרוּ כְּדָבָר הַזֶּה. לְתוֹרָה וּלְתַעֲוֹדָה, מִי הֵיא תוֹרָה, וּמִי הֵיא תַעֲוֹדָה? אֵלֶּא תוֹרָה – זוֹ

5:15

המשיח זה משהו שהחזיר הרבה אנשים בתשובה.

The Mashiach is someone who brings people back to the Torah "machzir b'teshuva".

2. ראה בסוף הספר אריכות גדול על נשמות מתלבשות כשבאות לעולם הזה, וקצת מסדר הגלגולים של תנאים ואמורים ורבי חיים וויטל ממה שגילה לו האריז"ל.

5:08

הכל כתוב בנביא.

It is all written in the prophets

5:13

המשיח יתגלה לעיני כל חי

The Mashiach will be revealed before everybody's eyes.

תורה שבכתב. תעודה - זו תורה שבעל פה. תורה שבעל פה אינה שורה במקום פגום, שהרי מתורה שבכתב נבנית. כתוב צור תעודה חתום תורה בלמדי. צור תעודה - זו תורה שבעל פה, משום ששם נצרך צרור החיים, ובתעודה נקשר קשר החיים (קשר האמונה) שלמעלה, להיות הכל אחד. ומשם למטה נפרדות הדרכים והשבילים, ומשם נפרדות הדרכים בכל העולמות. זהו שכתוב, (בראשית ב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים.

ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין

חתום תורה, חתימה של התורה, שהיא תורה שבכתב, באיזה מקום? בלמדי, אלו הנביאים, כמו שנאמר (מלכים א ז) ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז. ומשם נפרדות הדרכים לנביאים הנאמנים. ואף עומדים בקיום לגוף, לששת האורות, זהו שכתוב (שיר ח) שוקיו עמודי שש. והכל לא עומד אלא בשלמות, ולא שורה קדשה של הכל אלא בשלמות, כשמתחברים זה עם זה, הכל הוא שלם, הכל הוא אחד, לא נפגם המקום. ולכן נקראת כנסת ישראל שלם, כמו שנאמר (בראשית יד) ומדכי צדק מלך שרם, (תהלים עו) ויהי בשלם סוכו.

ואת דכא ושפל רוח. המקום הזה הוא שלם יותר מהכל, ואת דכא ושפל רוח משום שמנמיך עצמו להשרות עליו את גאות הכל, הגאות שלמעלה, וזהו שלם

ומשום כך לא שורה הכל אלא במקום שלם. ועל כן כל איש אשר בו מום לא יקרב. כמו כן הקרפן שבו מום לא יתקרב. מה הטעם? שכתוב כי לא לרצון יהיה לכם. ואם תאמר, הרי הקדוש ברוך הוא לא שורה אלא במקום שבור, בכלי שבור, שכתוב (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח. המקום הזה הוא שלם יותר מהכל, שכתוב (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח משום שמנמיך עצמו להשרות עליו את גאות הכל, הגאות שלמעלה, וזהו שלם. אבל לא כתוב, ואת עור ושבור וחרום ושרוע, אלא ואת דכא ושפל רוח. מי שמנמיך עצמו, הקדוש ברוך הוא זוקף אותו, עכ"ל.

**וַיָּצֵא שְׁמַעְי בֶּן גֵּרָא מִן הַיַּמִּינִי אֶל מְשִׁיחִי, וַגְּדֹף וְקָלֵל אֱלֹהֵי, וְשִׁתְּקָ.
כְּמוֹ הַגְּדֹף הַזֶּה לֹא הָיָה גְדֹף, וְקָלֵל אוֹתוֹ קָלְלָה נְמַרְצָת, וְלֹא
חָשַׁשׁ לְהִשְׁיבוֹ, וְשִׁתְּקָ**

בזוהר חדש מדרש רות: (רות ג) וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַה' בְּתֵי הַיִּטְבֶּת חֲסִדָּךְ הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן לְבִלְתִּי לָכֶת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם דָּל אִם עָשִׁיר. אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּתֵי, נִזְכָּר לְפָנַי, כְּשֶׁדוֹד מְשִׁיחִי גָרַשׁ מִירוּשָׁלַיִם, וְהוּא בָּא עַד בְּחוּרִים, וַיָּצֵא שְׁמַעְי בֶּן גֵּרָא מִן הַיַּמִּינִי אֶל מְשִׁיחִי, וַגְּדֹף וְקָלֵל אֱלֹהֵי, וְשִׁתְּקָ. כְּמוֹ הַגְּדֹף הַזֶּה לֹא הָיָה גְדֹף, וְקָלֵל אוֹתוֹ קָלְלָה נְמַרְצָת, וְלֹא חָשַׁשׁ לְהִשְׁיבוֹ, וְשִׁתְּקָ.

וכעת בגלות, אף כָּאֵן חֲסֵד וְאַמֶּת הַרְבֵּה עֲשִׂית עִמָּדִי, וְהַיִּטְבֶּת (שהיטבת) אֶת הַחֲסֵד הָאֲחֵרוֹן הַזֶּה מֵאוֹתוֹ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה מִבְּחוּרִים, וְאֵינְךָ חוֹשֶׁשֶׁת לְלָכֶת אַחַר הַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים שֶׁל שְׂאֵר הָעַמִּים, שֶׁהֵם כְּמוֹ אוֹתוֹ מִבְּחוּרִים. אִם דָּל - זֶה אֶסְפְּסִינּוּס, שֶׁלֹּא הָיָה בֶּן מֶלֶךְ. וְאִם עָשִׁיר - זֶה נְבוּכַדְנֶצַּר הַמֶּלֶךְ בֶּן מֶלֶךְ, רֹאשׁ הַזָּהָב. וְחֻכְמַת שְׁלֵמָה אֶל שְׁמַעְי, מַה כְּתוּב בּוֹ? (שמואל ב טז) צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעֵל. צָא צָא פְעָמִים. צָא מִירוּשָׁלַיִם, צָא מִבֵּיתְךָ. אָמַר לוֹ שְׁלֵמָה, אֵינִי כֶּךָ, אֶלֶּא (מלכים א ב) בְּנֵה לְךָ בַּיִת בִּירוּשָׁלַיִם וְגו', וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ וְגו'.

ועל זה אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַיִּטְבֶּת חֲסִדָּךְ הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהַתְקִימַת בְּקִיּוֹם אֱלֹהֵי, וְלֹא חֲשֶׁשֶׁת לְחֵרוֹף וְהַגְּדוּף שֶׁל שְׂאֵר הָעַמִּים. אֲבָל לִינִי הַלִּילָה, תִּהְיִי כַּעַת בְּגָלוֹת, וְהוֹכִילִי אֶת בְּנִיךָ לְשֵׁם בְּתוּרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְאִם יַעֲרִידוּ עֲלֶיךָ מַעֲשִׂים טוֹבִים לְגֹאֵל אוֹתְךָ - יִגְאֵל, וְאִם לֹא - וְגֹאֲלֶיךָ אֲנֹכִי. חֵי ה' שְׁכַבִּי עַד הַבֶּקֶר, עַד שְׁיָבֵא הַבָּקֶר וְהָאֶרֶת הַגְּאֻלָּה. (ליני הלילה וגו'). בְּשַׁעַת שְׁנַחֲלֶק הַלִּילָה, הִיא מִתְעוֹרֶרֶת אֱלֹהֵי, וְאִזּוֹ נִכְנָס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַן הָעֵדֶן עִם הַצְּדִיקִים, לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּתוּרָה בְּגַן הָעֵדֶן עַד בֹּא הַיּוֹם. וְאִזּוֹ בָּא הַגּוֹאֵל. מִתִּי? בְּזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל מִתְּפִלָּים תְּפִלָּה, וְסוּמְכִים גְּאֻלָּה לְתַפְלָה, וְיִשְׂרָאֵל שְׁרוּיִים עַל הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וְכִשְׁלֹא סוּמְכִים גְּאֻלָּה לְתַפְלָה, אִזּוֹ לֹא סוּמְךָ זֶה אֶת זֶה, וְהוֹלֶכֶת בְּגָלוֹת.

זֶהוּ גּוֹאֵל קְרוֹב, יוֹתֵר קְרוֹב לְגֹאֲלָהּ. הַרְבֵּה קְרוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַיַּמִּין הָעֵלְיוֹן

וְהִנֵּה הַגְּאֵל עָבַר אֲשֶׁר דָּבַר בְּעֵז (רות ד), זֶהוּ גּוֹאֵל קְרוֹב, יוֹתֵר קְרוֹב לְגֹאֲלָהּ. הַרְבֵּה קְרוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַיַּמִּין הָעֵלְיוֹן. וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה

פה פלוני אלמוני. מה זה אלמוני? אלמוני ממש. שהרי כתוב, השיב אחר ימינו. למה? אלא משום שהרי עד קץ הימין שוכבת לארץ, אז הוא אלמוני. פלוני מכסה, גנוז מיום שנברא העולם. לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי (שם). מכאן ששני משיחים הם, גואל קרוב וגואל רחוק. גואל קרוב מצד הימין. גואל רחוק זה משיח בן יוסף. ומי הוא? יוסף שנקרא צדיק, וזהו המשיח שבא ראשון.

לא אוכל לגאל לי, שהרי הימין (שהוא לאחר, שכתוב (איכה ב) השיב אחר ימינו), כתוב בו הושיעה ימינך וענני. ועד שנושע זה, לא אוכל לגאל לי.

אחר כך מתעורר הימין הגנוז, שהוא גנוז לשני הצדיקים הללו
גאל לך אתה את גאלתי. שהרי משיח בן יוסף בא ויגאל הראשון. אחר כך מתעורר הימין הגנוז, שהוא גנוז לשני הצדיקים הללו, צדיק וצדק. ועל זה שנינו שהוא גנוז לצדיקים, ובזה יקומו ויתחברו בתשוקה בגניזה, לעשות תולדות ופרות בעולם, ואז ימין ה' רוממה.

ודאי אור של סיני כך גם לפניו, המאור של האור הוא.

(רות ד) ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו (רות ד), כמו שנאמר (איוב כ) שלף ויצא מגנה. (שלף איש זה משה) בהתעוררות של ברית מדבר, ובלשון כבוד. שכיון שמתעורר הימין אל הצדיק, מיד וישלף נעלו, (ההתעוררות) שלו אל העולם התחתון. (אז מתעורר לעשות תולדות בעולם) בכח אותו הגואל הקרוב, ומעורר אותו אל העולם, ואומר קנה לך. עד כאן סודות המגלה הזו. באו רבי נהוראי ורבי יהודאי, ונשקו ראשו וידו. אמרו, ודאי אור של סיני (בסלע העליון) כך גם לפניו, המאור של האור הוא.

פרק ד'

יש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד למעלה, ויש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד למטה

זוהר פרשת ויחי - דף רכו ע"ב:

תא תזי, ווי לון לבני נשא, דלא מסתכלין ולא ידעין ולא אשתמודעין, על מה קיימי, ויתנשי מנייהו למעבד פקודי אורייתא. דאית פקודי אורייתא דעבדי לבוש יקר לעילא. ואית פקודי אורייתא דעבדי לבוש

יָקָר לְתַתָּא. וְאֵית פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא דְעֵבְדֵי לְבוּשֵי יָקָר לְהָאֵי עֲלָמָא. וְכֹלָא אֶצְטְרִיכֵן לִיה לְבַר נֶשׁ, וּמִן יוֹמוֹי מִמֶּשׁ, כְּלָהוּ מִתְתַקְנֵן, כְּמָה דְאוּקִימְנָא. לְעֵשׂוֹת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. שְׁיֵשׁ מִצְוֹת תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבוּשׁ נִכְבָּד לְמַעַלָּה, וְיֵשׁ מִצְוֹת תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבוּשׁ נִכְבָּד לְמַטָּה, וְיֵשׁ מִצְוֹת תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבוּשׁ נִכְבָּד לְעוֹלָם הַזֶּה, וְהַפֵּל צָרִיךְ לוֹ לְאָדָם, וּמִיָּמִיו מִמֶּשׁ כְּלָם נִתְקַנִּים, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ.

פרק ה'

בגלל העבירות מפשיטין מעליו לבוש הקדושה, ומלבישין לנשמתו לבוש הקליפה בגדים צואים

כתבי האריז"ל – שער הכוונות (דרושי ברכת השחר):

והטעם שהשתי ברכות אלו שהם מלביש ערומים, וברכת הנותן ליערף כח, נתקנו, לסוד מה שנבאר עתה בע"ה, והוא כי הנה אין אדם בארץ אשר לא יחטא וע"י כך מפשיטין מעליו לבוש הקדושה ומלבישין לנשמתו לבוש הקליפה בגדים צואים כדמיון מש"ה ויתנצלו בני את עדים ונמשך עליהם זוהמת הנחש וכדמיון אדה"ר שנאמר בהם וידעו כי ערומים הם ואח"כ כתיב וילבישם כתנות עור משכא דחויא. והנה הכל הוא כפי ערך החטא כי אם החטא הוא קל מתחלש כח הלבוש ההוא בסוד צור ילדך תשי כו' אבל איננו מסתלק מעליו. ואם החטא הוא חמור מסתלק הלבוש לגמרי מעליו.

וכנגד ב' בחי' אלו נתקנו ב' ברכות אלו וענינם הוא כי הנה בכל לילה כאשר האדם מפקיד נשמתו ביד המלכות העליונה בסוד בידך אפקיד רוחי הנה היא מחדשת אותה בסוד חדשים לבקרים כו'. ומי שנסתלק ממנו לבושו נותנת אליו בבקר בחי' לבוש ומי שיש לו לבוש אלא שנחלש היא נותנת כח בלבוש ההוא ושני בחי' אלו נעשו בעת הבקר בסוד חדשי לבקרים והבן זה.

סוד ענין המלבוש כי מלבוש בגימ' או"ר פניא"ל שהוא סוד שם אל, והוא סוד שע"ח נהורין

וחידוש זה נעשה ע"י השם אל המתעורר בבקר בסוד החסד כמ"ש חסד אל כל היום ובסוד וישכם אברהם בבקר ובסוד מה שביארנו על

מה שתיקנו בברכת יוצר אור המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית ע"ש. והנה זה סוד ענין המלבוש כי מלבוש בגימ' או"ר פניא"ל שה"ם שם א"ל והוא סוד שע"ה נהורין אשר בפנים העליונים כמשי"ת לקמן בע"ה והוא בגימ' חשמ"ל לבוש הבינה המלכשת את זו"ן ולזה תכוין באומרך מלביש ערומים אל מלבוש הנז' והכל נמשך משם א"ל והוא כי ב' שמות א"ל במילואם עולים בגי' ש"ע ועם ח' אותיו א"ל אל"ף למ"ד הרי שע"ח גימטריא מלבוש, וכבר ידעת מ"ש בסבא דמשפטים דצ"ו ע"ב בפ' בבגדו בה כי לבוש הנשמה נמשך משם אלוה שפירושו הוא א"ל ו"ה כי המלבוש נמשך משם אל לו"ה שהם זו"ן הנק' ו"ה והרי נת' ברכת מלביש ערומים שנתקנה כנגד מי שנתפשט מעליו לגמרי מלבוש הקדושה והנה הוא מתחדש עתה בבקר לגמרי. וכנגד הבחי' השני' שנחלש מלבושו אך לא נפשט לגמרי תקנו ברכת הנותן ליעף כח והדבר מבואר.

סוד הדבר הוא כי הנה מלבוש האדם הוא מן הקדושה וע"י העבירות שהאדם עוש' גורם להתלבש בקליפה ושיתאחזו הקליפות במלבושיו

ודע שאין טוב לאדם ללבוש ב' מלבושיו ביחד והעושה כן קשה לשכחה, וסוד הדבר הוא כי הנה מלבוש האדם הוא מן הקדושה וע"י העבירות שהאדם עוש' גורם להתלבש בקליפה ושיתאחזו הקליפות במלבושיו, והנה המלבושים יש בהם בחי' אור המקיף מחוץ להם כנודע כי יש אור פנימי בפנים ונכלל בתוך הגוף והמלבוש סובב את הגוף ועל המלבוש הם האורו' המקיפים ועומדים מחוץ המלבושים והנה לכל לבוש ולבוש יש בחי' אור מקיף ואין לך דבר שדוחה את הקלי' כמו אוה"מ לפי שאין יכולת בקלי' לינק ולהתאחז באוה"מ לכן הוא עומד בחוץ ואין לו פחד מן הקלי' ונמצא כי המחבר שני מלבושיו ולובשם ביחד אינו נותן מקום לאוה"מ ליכנס תוך שני המלבושים יחד ולהקיף בין כל לבוש ולבוש ועי"כ אין הקלי' נדחות משם ונודע שאין השכחה מצויה אלא מחמת הקלי' כי הזכירה היא מצד הקדושה בסוד ואין שכחה לפני כסא כבודך וכאשר האדם לובש מלבושיו בכל פעם שלובשם צריך לזהר לקחת ב' צדי הלבוש ביד ימינו בצד ימינו ואח"כ ישאיר צד הימני ביד ימינו ואח"כ יתן צד שמאל של המלבוש ביד

שמאלו דרך האחר' ואח"כ ילבש צד הימני של המלבוש ביד ימינו ואח"כ ילבש צד שמאלי של המלבוש ביד שמאלו ותמיד יכוין לכלול הכל בימין ואח"כ הימין נותנו אל השמאל ועיין במשי"ת עתה בענין לבישת המנעלים.

נתקנו למי שגרים בעונותיו לאבד מלבושים דנרנח"י שלו או שגרים להתיש כח מלבושי נרנח"י שלו

הרש"ש - נהר שלום (דף כ"ב): הקדמת לב' ברכות מלביש ערומים ונותן ליעף כח:

הנה שני ברכות אלו שהם מלביש ערומים ונותן ליעף כח נתקנו למי שגרים בעונותיו לאבד מלבושים דנרנח"י שלו או שגרים להתיש כח מלבושי נרנח"י שלו. וענין מלבושים אלו הוא זה דע כי הענין הזה הוא בכל פרצו' דנרנח"י בכל פרצוף דפרטי אבי"ע ונדבר בזו"ן ומהם יובנו השאר. הנה בכל עת שנמשכין נרנח"י לזו"ן או דנפש בעיבור או דרוח ביניקה או דנח"י בגדלות או מישסו"ת או מאו"א או מאריך הנה הנרנח"י ההם נמשכים מלמעלה ויורדים ומתלבשים במוחין הנמשכים מארות דמוחין דאבא ואחר כך יורדים המוחין ההם עם הנרנח"י ההם ומתלבשים בצלם הנמשך מכלים דנה"י דאבא ואמא דפרצוף חיצון בעיבור דאמצעי ביניקה דפנימי בגדלות אצלנו במ"א ואחר כך יורד הצלם ההוא ומתלבש תוך פרצוף זו"ן חיצון בעיבור אמצעי ביניקה פנימי בגדלות (ע"ב) ומלבד הצלם ההוא הנמשך לזו"ן נמשך עוד דוגמתן מלבוש לזו"ן מחיצוניות הכלים ההם דאו"א שהמשיכו הצלם ההוא מבחי' הנקרא עור שלהם מכלים דבחי' נפש שהוא שם ב"ן שלהם ונמשך מחוץ לפרצוף ההוא דזו"ן שנתלבש הצלם דמוחין ההם בתוכו והוא מלביש ומקיף לפרצוף ההוא דזו"ן מכל צדדיהם וסביבותיהם ומתחת רגליהם ע"ג עור שלהם והוא בערך זו"ן נקרא מלבוש דצפרנים והוא כתנות אור והוא הנקרא חשמל ושמו הוי"ה ואדני".

מה שהוא מלביש לזו"ן מצדיהם וסביבותיהם נקרא מלבוש גימטריא חשמל

ומה שהוא מלביש לזו"ן מצדיהם וסביבותיהם נקרא מלבוש גימטריא חשמל ומה שהוא מתחת רגליהם נקרא מנעלים נע"ל גימטריא ע"ה קנ"א ולהיותו מלבוש עב וגס וגם שהוא מאורות דאו"א לכן על ידו נשמרים

הזו"ן מאחיזת הקלי' כי סביב החשמל הנז' מלביש קלי' נוגה הנעשית משארית בירורי הרפ"ח ניצוצין שעדיין לא נגמר בירורם מכל בחי' ובחי' לפי ערכה והיא נקרא עה"ד חציה הפנימי טוב וחצי החיצון רע וסביבה קליפת אש מתלקחת וסביבה קליפת ענן גדול וסביבה קליפת רוח סערה.

קודם שחטא אדה"ר ע"ה היו לו נר"ן מהאצילות עם צלמיהם ומלבושיהם והם כתנות אור ובהם היו כלולים מלבושי נרנח"י דכל ישראל

והנה קודם שחטא אדה"ר ע"ה היו לו נר"ן מהאצילות עם צלמיהם ומלבושיהם והם כתנות אור ובהם היו כלולים מלבושי נרנח"י דכל ישראל ואחר שחטא שלט אדם בליעל דקליפת נוגה עליו ולקח כל המלבושים הנז' דנר"ן שלו וחזרו להתערב בליפות טוב ורע אחר שכבר היו מבוררים לגמרי ויהיו שניהם ערומים ואז פרחו ממנו נשמה ורוח הנקרא זהרא עילאה ונשאר בו הנפש ערומה וחזר הש"י ברחמיו ועשה מלבוש לנפשו מחשמל דיסוד דנוק' דעשיה הנקרא ג"ע התחתון וזה המלבוש נקרא כתנות אור ועל המלבוש הנזכר עשה לו עוד מלבוש אחר מקליפת נוגה ונקרא כתנות עור משכא דחויא, כי הנה קליפת נוגה היא החיצונה שבארבע קליפות הנז' מעילא לתתא היא בערך עור של הנחש לפני מנה קליפת אש מתלקחת והיא בערך בשר הנחש לפני מנה קליפת ענן גדול והיא בערך כלים של הנחש לפני מנה קליפת רוח סערה והיא החיות הפנימי של הנחש והעה"ז נתון תוך הנחש והבן וזה המלבוש שנעשה מקליפות נוגה הוא כלול מתרי"ג איברים טובים ורעים והוא יצה"ט ויצה"ר:

ונמצא עתה כי כל מלבושי הנר"ן דאצילות ומלבושי נפש רוח נשמה חיה יחידה דבריאה יצירה עשיה שמכל פרטי פרצופי אבי"ע דכל ישראל הם מעורבים מטוב ורע וצריך עתה לבררם שנית ע"י התורה והמצות במצות מעשיות מלבושי הנפש וע"י התורה דרוח וע"י הכונה דנשמה וע"י המחשבה דחיה וע"י רעותא דמחשבה עילאה דיחידה וכמעט שלא ניתנו התורה והמצוה אלא לצורך בירור המלבושים הנזכר אבל ירדת הנפש רוח נשמה חיה יחידה לעולם הזה לא לצורך עצמם ירדו אלא לסייע בבירורי מלבושיהם הנזכר להסיר זוהמת הנחש מהם ולבררם להאירם ולזככם.

ונמצא כי מלבד מלבושי הנרנח"י הנז"ל דכל אחד מישראל שחזרו להתערב טוב ברע ושצריך עתה לבררם שנית ע"י התורה והמצות כנ"ל הנה גם יש עוד מלבושים אחרים הנז"ל שחזר הש"י לעשות לאדם אחד מיסוד דנוקבא דעשיה והוא נקרא כתנות אור ואחד מקליפת נוגה והוא נקרא כתנות עור והם גרועים ממלבושי הנרנח"י הראשונים וכל א' משניהם כלול מתרי"ג איברים.

תרי"ג איברי מלבוש כתנות אור הם כנגד תרי"ג מצות התורה ובהם תלויים קיום התרי"ג מצות

והנה (פ"ט ע"א) תרי"ג איברי מלבוש כתנות אור הם כנגד תרי"ג מצות התורה ובהם תלויים קיום התרי"ג מצות התלויים בד' אותיות הוי"ה כמ"ש שמי עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח וכמו שד' אותיות הוי"ה הם שורשי ד' יסודות חבת"ם או"א וזו"ן שכל הי"ס נכללים בארבעתם כן התרי"ג מצות הם נכללים בד' אותיות הוי"ה שורשי ד' יסודות חבת"ם דמלבוש כתנות אור אלא שנפרטים לתרי"ג מצות כנגד פרטי תרי"ג איברים שבו והמלבוש דכתנות עור נחלק לשנים חציו הפנימי טוב כלול מתרי"ג איברים ובהם תלויים כל פרטי המדות הטובות הנכללים בארבעה שרשים והם הענוה והשתיקה והמיאוס בתענוגי הגוף והשמחה התמידית בחלקו. ואלו הם הד' שרים אלא שנפרטים בכל התרי"ג איברים וחציו החיצון כלול מתרי"ג איברים שבהם תלויים כל פרטי המדות הרעות הנכללים בד' שרשים ד' אבות נזיקין והם הגאווה והשיחה בטילה ותאות התענוגים והעצבות ואלו הם ארבעה השרשים אלא שנפרטים בכל התרי"ג איברים והנה התרי"ג איברים דכתנותאור מתלבשים תוך תרי"ג איברי הטוב דכתנות עור והם מתלבשים תוך תרי"ג איברי הרע דכתנות עור והם מתלבשים תוך תרי"ג איברי הגוף והנה בענין המצות יש ג' חלוקות ראשונה היא כאשר יקיים האדם איזו מצוה ממ"ע יכוין להסיר זוהמת הנחש מאותו האבר דמלבושי נרנח"י ודכתנות אור המתייחסים לאותה המצוה ולהמשיך לתוכו התפשטות אור שכנגד אותו האבר מאיברי הצלם והמוחין והנ"ר דנרנח"י. וכן בהמנעו מעבור על כל אחת משס"ה ל"ת יכוין להסיר זוהמת הנחש מאות הגיד המתייחס לאותה המצוה ולהמשיך לתוכו התפשטות אור שכנגד אותו הגיד מגידי הצלם והמוחין והנח"י דנרנח"י.

השנית היא כאשר יחסר מן האדם איזה מצות עשה שעדיין לא קיימה הנה הוא חסר אבר ממלבושי הנרנח"י ודכתנות אור המתיחס לאותה המצוה

והשנית היא כאשר יחסר מן האדם איזה מצות עשה שעדיין לא קיימה הנה הוא חסר אבר ממלבושי הנרנח"י ודכתנות אור המתיחס לאותה המצוה כי עדיין זוהמת הנחש אדוקה באותו האבר ואין אור המוחין והנרנח"י מתפשטים בו. והשלישית היא אם באה המצוה לידו ולא קיימה הנה הוא גורם להשליט אבר הד' קליפות הנז"ל על אותו האבר שליטה מחדש על שליטתם הראשונה והרי אותו האבר מת לגמרי ועליו נאמר וחסרון לא יוכל להמנות וזה יותר חמור כל אשר בו מום. וכך שלשה חלוקות אלו הם במל"ת או שבא לידו ונמנע מעבור עליו כנז"ל או שלא בא לידו ולא קיימו או שבא לידו ועבר עליו הכל ע"ד הנז' במ"ע אלא שאם עבר על לא תעשה אינו נחסר ממנו אותו האבר המתיחס לאותה העבירה אלא שמתעות אותו הגיד ומתייבש ונקרא בעל מום ועליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון.

והנה תחלת הכל צריך להזהר מאד להכניע להסיר ולהפריד צד הרע דמלבוש כתנות עור דקליפת נוגה שהם התרי"ג איברים דמדות הרעות כנ"ל כי הם קשים מן העבירות עצמן מאד מאד ולהגביר צד הטוב דמלבוש הנזכר שהם התרי"ג איברים דמדות הטובות יען הם תיק וכסא ומושב לכתנות אור ואין כח בתרי"ג איברי מלבושי הנרנח"י ודכתנות אור לפעול ולקיים התרי"ג מצות ע"י תרי"ג איברי הגוף אם לא באמצעות תרי"ג איברי מלבו דכתנות עור המחובר לגוף והנה ענין זה נחלק לג' חלוקות ראשונה היא כי כל עוד שלא הפריד הרע דכתנות עור ממנו שהם המדות הרעות נמנע הוא מלקיים התורה והמצות בעוד טומאתו בו ואם יקיים (ע"ב) יהיה שלא לשם שמים ובטורח רב ועליו נאמר נזם זהב באף חזיר ועליו אמרו ז"ל זכה נעשית לו תורת סם חיים לא זכה נעשית לו סם המות. שנית אם יתגבר כארי תחלה להלחם עם יצרו להעביר מעליו המדות הרעות ויקיים התורה והמצות ואז יקרא צדיק גמור ירא שמים הכובש את יצרו. שלישית אם יתחזק עוד ויתמיד להתנהג בזה עד שיוטבעו בו המדות הטובות בטבע בלי מלחמת היצה"ר ולא יתאוה החומר למדות הרעות כמ"ש של נעליך

מעל רגליך אז יזדכך מלבוש דכתנות עור ויתהפך לכתנות אור ואז יאירו הנרנח"י והמוחין והצלם במלבושי הנרנח"י ובכתנות אור ויתלבש בו ההוי"ה הכולל ויהיה כסא קדוש למרכבתו יתברך כמ"ש האבות הם הם המרכבה ואז הוא שלם בכל מיני השלמות ונקרא חסיד גמור אהוב אהב את המקום עובד את ה' מאהבה ושם עיניך בדברים אל ותצליח דרכך.

אין אדם אשר לא יחטא ועל ידי כן שולטים עליו אותם הארבע קליפות הנז"ל ומפשיטים מעליו לבושי הקדושה דנרנח"י ומלבישים אותו בגדים צואים לבושי קליפה

והנה אין אדם אשר לא יחטא ועל ידי כן שולטים עליו אותם הארבע קליפות הנז"ל ומפשיטים מעליו לבושי הקדושה דנרנח"י ומלבישים אותו בגדים צואים לבושי קליפה וזה כפי ערך החטא כי אם החטא הוא קל כך אין שליטתם עליו גדולה ואין לבושו מסת"ל עליו אלא שנחלש כח הלבוש ההוא ואם החטא הוא חמור אז גורם להשליט עליו הקלי' החזקות ומפשיטים מעליו לבושו לגמרי ומחליפים טוב ברע ומלבישים אותו בלבוש רע מצד הקליפה וזה כדי להחטיאו יותר כדי שישאר מסור בידם ואח"כ צריך שע"י התורה והמצות לחזור לברר ולהעלות כל אותם מלבושי הנרנח"י שנאבדו ע"י חטאו וע"י חטא אדה"ר והאל בחסדו הגדול חוזר ומתקן לבוש חדש למי שנסתלק לבושו לגמרי ולמי שנחלש כח לבושו חוזר לתקנו ולחזקו ולחדשו או ששתי החלוקות הם באדם א' אלא שזה בלבושי מקצת הנרנח"י וזה במקצתם ואעפ"י שיהיה ע"י חטא א' כנודע כי יש חטא גורם פגם גדול בבחינות עליונות ובערך בחי' התחתונות אינו נחשב כ"כ.

והנה ב' בחינות המלבושים האל נתקנים בכל לילה ע"י נוקבא קדישא דז"א דאצילות בעלות הנשמות ליסודה בפקדון להעלות מ"ן בעת הזווג בחצות וכשנמשכים המוחין חדשים לזו"ן בחצות מלובשים בלמים הנמשכים מנה"י דאו"א וגם נמשך עמהם מחיצוניות נה"י דאו"א החשמ"ל הוא מספר מלבוש ושמ"ה הוי"ה ואדני להלביש לזו"ן וכנז"ל הנה עתה בברכת מלביש ערומים והנותן ליעף כח יכוין להמשיך לפני של המלבוש הנז' דזו"ן שע"ח ריבוא נהורין כמספר אור פני"אל שהוא מספר מלבוש וכמספר חשמ"ל והם ב' שמות א"ל

מלאים עם ח' חוורתי העולים למספר שע"ח מאנפין עילאין דא"א לפנים דזו"ן ובעת הבוקר אור עת התגלות אור דמעשה בראשית בוקר דאברהם חסד אל יומא דכולהו אז הנוק' דז"א בטובו מחזק ומחדש חלושי מלבושי הנשמות ואת ערומיהם מלביש בלבוש גמור וכל זה הוא מאות המלבוש שנמשך לזו"ן בחצות כנו"ל ומחסדו הגדול שהם השני א"ל מלאים עם השמונה חוורתי שנמשכו להם, עכ"ל הרש"ש.

פרק ו'

ברכת "מלביש ערומים"

בברכת "מלביש ערומים" - ראוי להתבונן כמה אנו מקפידים על מלבושינו, ואדם שיהלך ויחסר לו אחד ממלבושיו - בושה לו! והאם אנו מקפידים על מלבוש נשמותינו שהם הם המצות (עיין ריש ספר שערי קדושה למהרח"ו).

והוא מטטרו"ן, אור פניא"ל, והוא רזיא"ל, והוא אוריא"ל, שכך עולה למספר רזיא"ל, ועולה למספר רמ"ח מצוות התורה

ובתיקוני זוהר תיקון ע' (דף קכז ע"ב) והוא מטטרו"ן, אור פניא"ל, ומפני זה נקרא שר הפנים, והוא רזיא"ל, והוא אוריא"ל, שכך עולה למספר רזיא"ל, והוא עולה למספר רמ"ח מצוות התורה, כמספר אברה"ם, וזה מלאך החסד, שמשם, התורה ניתנה, זה הוא שכתוב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, והוא ממונה על סודות תורה, והוא מגלה עמוקות ונסתרות יודע מה בחושך, משום שהחושך הוא לבוש לאור ובו אל"י שנאמר בו (שמות טו ב) זה אל"י ואנוהו, אור הוא ר"ז, וכל מי שיודע בהם עליו נאמר (דניאל ד ו) וכל סוד לא נעלם ממך, והוא מאיר בגוון לבן שבעין, והוא נוריא"ל אש דולק מצד השמאל, אשר שם רי"ו גבורה, ומשם מצוות לא תעשה, כסא רהמים לימין, כסא דין לשמאל, עמוד האמצעי כולל שניהם, ובו יהו"ה, שכפל שמו שתי פעמים יהו"ה יהו"ה, ומשה שנאחו בו כפל שמו משה משה, ומפני זה ואדעך בש"ם (שמות לג יז) בשני שמות.

מלבושים של ישראל כולם הם מצד הקדושה

א. איתא בקב הישר (ג) וז"ל: מלבושים של ישראל כולם הם מצד הקדושה, ובפרט לבושי שבת וי"ט יהיו מיוחדים להיות לבוש מצוה, ובפרט טלית של ציצית. ע"כ.

ישראל לובשים לבושו של הקב"ה

ב. במדרש רבה (שמות ח א) וז"ל: מלך בשר ודם אין לובשין לבושו, וישראל לובשין לבושו של הקב"ה, וכו'. ונתנו לישראל וכו'. ע"כ.

ג. טלית הוא לבוש לשכינה (הארז"ל, טעה"מ עמ' שי"ט).

ד. והנה ידוע מה שכתב בישמח משה (פרשת שמות) בשם ספר בית שמואל אחרון, לבאר מ"ש בגמרא (שבת דף ל"א ע"א) מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי ואמר גירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, דחפו באמת הבנין שבידו, אתא לקמיה דהלל גיריה, אמר ליה דעלך סני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כולה, ואידך פירושא היא זיל גמור ע"כ.

דכל מצוה הוא מכוון כנגד אבר אחד שבגוף האדם, ומכל מצוה שהאדם מקיים נעשה מזה לבוש וחלוקא דרבנן וטלית נאה לעולם הבא בגן עדן.

וכתב וז"ל, והנה לכאורה תמוה מאוד על הגר, מה ראה לשטות זה לומר שילמדנו כל התורה כולה כשהוא עומד על רגל אחד, גם צ"ב האין נכלל כל התורה כולה במצות ואהבת לרעך כמוך. ופירש דהנה איתא שכל אחד מישראל צריך לקיים כל התרי"ג מצוות, ואם לא זכה לקיים הכל, מוכרח הוא שוב להתגלגל לזה העולם כדי לקיים כולם. וידוע גם כן דכל מצוה הוא מכוון כנגד אבר אחד שבגוף האדם, ומכל מצוה שהאדם מקיים נעשה מזה לבוש וחלוקא דרבנן וטלית נאה לעולם הבא בגן עדן, והיות שיש רמ"ח אברים וש"ה גידים באדם, ע"כ ע"י שמקיים כל התרי"ג מצוות קונה ועושה לו חלוקא דרבנן לנשמתו בעולם הבא, ולכן מי שלא זכה בחייו לקיים כל תרי"ג מצוות, מוכרח הוא להתגלגל שנית לזה העולם ולקיימם כראוי. ופירשו בזה הכתוב (תהלים י"ט) תורת ה' תמימה משיבת נפש, שצריך האדם לקיים

כל מצות ה' בשלימות, שתהיה תמימה ולא יחסר ממנה כלום, דאל"כ משיבת נפש, מוכרח הוא שוב להתגלגל בזה העולם עד שישלימו שנית. ואת זה לא רצה הגר שיצטרך להתגלגל שנית בזה העולם, ע"כ ביקש עצה ודרך שיוכל לתקן כל התרי"ג מצוות בפעם הזאת שהוא בעולם. והנה רגל הוא לשון פעם, כמו (במדבר כ"ב) שלש רגלים, ועל כן אמר גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, שאוכל לקיים כל התורה בפעם הזאת שאני עומד בעולם הזה ולא אצטרך שוב להתגלגל.

ולכן דחפו שמאי באמת הבנין, כי איך אפשר שאדם יקיים כל המצוות, הרי יש מצוות שניתנו רק לכהנים או ללוויים וישראלים, ויש שאינם שייכים רק בזמן שבית המקדש קיים, ואיך יתכן שיקיים הכל בעולם הזה. אולם כשבא לפני הלל, נתן לו על זה ב' עצות, חדא, מה דעלך סני לחברך לא תעביד, כלומר דע"י שכולל עצמו עם כלל ישראל ביחד ויש אהבה ואחדות בין איש לרעהו, עי"ז נחשב המצוה שמקיים הוא כאילו גם חבריו קיימו, וכך מה שמקיים חבריו נחשב כאילו הוא מקיימו ג"כ, עי"ש.

פרק ד'

סדר נשמות הצדיקים מתלבשות בגופים

ראה כתובות קג, א דרבינו הקדוש אחר פטירתו היה בא לביתו בליל שבת, ובספר חסידים סי' תתשכ"ט (צויין בגליון הש"ס שם) ביאר בזה וז"ל: "ורבינו הקדוש הי' נראה בבגדים חמודות שהי' לובש בשבת ולא בתכריכין להודיע שעדיין הי' בתוקפו ופוטר את הרבים ידי חובתו בקידוש היום, ולא כשאר המתים שהם חפשי מן המצוות כי אם כחי בבגדים כמו שהי' לובש בחייו והצדיקים נקראים חיים אפילו במיתתם ופוטר בקידוש בני הבית, עכ"ל.

רבינו הק' רבי יהודה הנשיא היה גלגולו של יעקב אבינו

ועיין מה שכתוב בספר נחמד למראה (כלאים פ"ט קג, ב. בד"ה ובעיקר) כוונת הספר חסידים הוא רק על רבינו הקדוש. כי כתבו המקובלים דרבינו הקדוש הי' גלגול יעקב אבינו, ואמרו חז"ל (תענית ה, א) יעקב

אבינו לא מת, ודרשו מקרא דמה זרעו בחיים אף הוא בחיים, ולכן צוה לבניו דמיטה ושלחן ומנורה יהא במקומו (כמבואר בכתובות שם) להראות שלא מת, עיי"ש בארוכה.

ובפירש מקור חסד (להגר"ר מרגליות ז"ל) בספר חסידים (שם אות ח'), הביא על זה מ"ש בב"ר ס"פ צ"ו דרכי הי' דר בצפורי י"ז שנה והי' קורא על עצמו, ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה.

פרק ח'

(א) ביאת האריז"ל לעולם הזה היה אך ורק להשלים נשמת רבינו הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע

סדר הגלגולים פרק א':

אלו הדברים שאמר לי מורי האר"י זלה"ה. הנוגעים לי ולשורש נשמתו ביום ר"ח אדר שנת השל"א ליצירה. (שער הגלגולים דף מ"ט עמוד א'). וכך אמר לי, שבהיותו במצרים התחיל להשיג השגתו ושם נאמר לו להגיע לעיר צפת תוב"ב כי שם הייתי אני, חיים גר. זאת כדי ללמדני. עוד אמר לי מורי ז"ל שלא בא לגור בצפת אלא בגליל ולא עוד אלא שעיקר ביאתו לעולם בגלגול הזה, היה עבורי כדי להשלים אותי, ולא לצורך עצמו בא, שכן לא היה צריך לבוא לעולם בזה הגלגול בגללו. הוא גם אמר לי שלא היה מוטל עליו ללמד שום אדם מלבדי וכאשר יעשה את המוטל עליו לא יצטרך יותר להתקיים בעולם הזה.

(ב) רבי חיים וויטאל בא כבר לעולם בפעם הרביעי

(בחינת הנפש לבד)

נשמתו, אמר לי מורי ז"ל היתה למעלה ממקומם של כמה מלאכים וגדולה בתכלית המעלה היתה. ויכולתי על ידי מעשי לעלות למעלה מרקיע ערבות. כאשר שאלתי מי היא נשמתו לא רצה מורי ז"ל לגלות לי את כל הפרטים, הוא רק אמר כי בתחילה הייתי הרב וידאל די עולושא בעל הספר "מגיד משנה" ושמי נקרא עכשיו כשמו, ואחר כך הייתי בגלגול איש אחד ושמו ר' יהושע סוריאנו. האיש הזה היה עשיר וזקן, בעל צדקה ומשכים ומעריב בבתי כנסיות ובתי מדרשות. אחריו

הייתי בגלגול בכחור אחד ושמו אברהם, היה זה נער בן שלוש עשרה שנה ונפטר בשנתו הארבע עשרה. אחריו באתי בגלגול שבו אני כעת ונקרא שמי חיים בשם הראשון שבו נתגלגלתי דון ווידאל בעל הספר "מגיד משנה".

ג) רבי חיים וויטאל בגלגולו הקודם שהי' המגיד משנה לא האמין די בחכמת הזוהר

הסיבה שהתגלגלתי בגלגול הזה, אמר לי מורי, היא בגלל שבאחד הגלגולים הקודמים לא האמנתי די בחכמת הזוהר, לפי דבריו הבנתי שכוונתו היתה בזמן שהייתי בגלגול של בעל ה"מגיד משנה". הבנתי זאת מדבריו של מורי ז"ל שאמר לי שאני צריך בגלגולי זה לעסוק בחכמת הזוהר היות ואז הייתי מעיין גדול וחרף בחכמת העיון וכעת אני צריך לכך.

ד) רבי חיים וויטאל - נפש ורוח של: רבי אלעזר בן ערך, רבי אלעזר בן שמוע ורבי עקיבא

עוד אמר לי, כי כל הגלגולים הנזכרים אינם רק מבחינת נפש שלי בלבד כי בחינת הרוח והנשמה יש בהם דברים מגלגולים אחרים. מורי ז"ל גם גילה לי כי בהיותי בן י"ג שנה נתעבר בי נפש ר' אלעזר בן ערך תלמידו של רבי יוחנן בן זכאי, ובהיותי בן עשרים שנה נתעבר בי נפש רבי אלעזר בן שמוע תלמידו של רבי עקיבא, לפי שהיה אחד מעשרת הרוגי מלכות, מעלתו גדולה מרבי אלעזר בן ערך. עתה בשנת השל"ה ליצירה כשאני בן עשרים ותשע שנים מרחפים עלי גם רוחו של רבי עקיבא להתעבר בי בעזרת ה' יתברך.

ה) רבי חיים וויטאל - מקבל נפש ר' ינאי

ביום ראשון של חול המועד פסח הלכתי עם מורי ז"ל לכפר אחד הסמוך לצפת בשם עכברא, ושם נכנסנו לתוך מערת ר' ינאי, מעין יצא מפתח המערה שהיה צר עד מאוד, והוא אמר לי שלא רק ר' ינאי קבור שם, אלא גם ר' דוסתאי ורבי נהוראי. באותו מקום הדביק נפשו בנפש ר' ינאי, ובכלל דבריו אמר לו ר' ינאי: אני הוא ר' ינאי בעל הציון הזה

הבא עמך חיים ויטאל, שישמור³ על עצמו מרכילות ומלשון הרע ושיחה בטלה ויהיה שפל רוח מאוד ואני אהיה עמו בכל מקום.”

ו) ר' חיים וויטאל - מקבל נפש: משה רבינו ע"ה, רבי יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא, אביו ורב אחאי

ביום ההוא אמר לי מורי זלה"ה כי לנפשי יש שייכות ואחיזה בנפשו של משה רבינו ע"ה כי כל כלל הנשמות נכללו בו ובפרט נשמות הצדיקים ויש לי חלק בחינת נפשו דווקא ממנו, אבל בבחינת הרוח והנשמה לא היה מדבר אז מה ענינם. עוד אמר שנפש זו התגלגלה אחר כך בכמה גלגולים עד שנתגלגלה ברבי יוחנן בן זכאי, ואחר כך בר' עקיבא⁴, ואחר כך נתגלגלה כמה גלגולים, עד שנתגלגלה באביו הנקרא נחמני, חברו של רבא, ואמר לי כי זה סוד⁵ מה שאמרו רבותינו ז"ל בגמרא כי שלושה אנשים⁶ חיו מאה ועשרים שנה, והם: משה

כי כן ר' שמעון בן נתנאל הי' תלמידו של רבן יוחנן בן זכאי, שהוא שורש זרוע ימין דמשה, לפי שהי' ירא חטא נאמר אל תירא אותו, עד כאן תוכן דבריו. וזה מה שנאמר (אבות פרק ב' משנה ח') "ר' שמעון בן נתנאל ירא חטא". הרי אנו רואים מכאן הייחוד של רב ותלמיד בעניני הגלגולים ושורש של הגלגולים של רבי יוחנן בן זכאי - רבי שמעון בן נתנאל - עוג מלך הבשן ומשה. וראה להלן מה שגילה האריז"ל לרבינו חיים וויטאל בענין גלגול ותיקון רב ותלמיד.

6 ראה ראש השנה דף לא: וזה לשונו: כל שנותיו של רבן יוחנן בן זכאי מאה ועשרים שנה, ארבעים שנה עסק בפרקמטיא (במסחר) שיוכל להגיע לעצמאות כלכלית ויוכל לעסוק בתורה, ארבעים שנה למד [תורה], ארבעים שנה לימד [תורה] - [רבי יוחנן בן זכאי היה נשיא הסנהדרין לאחר חורבן הבית, והיה מגדולי מנהיגי ישראל שבכל הדורות. חכמי הדור - ר' אליעזר, ר' יהושע ועוד, היו כולם תלמידיו, ומהם פשטה הורה בכל ישראל. הוא גם טיפח את רבן גמליאל והיגיו להיות ממלא מקומו כנשיא אחריו (יש אומרים אף בחייו). ורואים בזה ב' דברים נפלאים: א. כמו שמשה רבינו היה לו תלמיד, יהושע, היה לרבן יוחנן זכאי תלמיד יהושע. ב. משה רבינו עליו השלום מינה את יהושע אחרי, רבי יוחנן בן זכאי על ידי תלמידו יהושע פשטה התורה בכל ישראל [וראה זוהר הקדוש חלק א דף קג, ב, שםבאר שם למה משה מת בחוץ לארץ]. (וינין

3 עיין ספר "לקוטי אמרים" באגרת הקודש פרק יט ופרק כט, מה שכתב משם האריז"ל, עיין שם. 4 במסכת יבמות (דף ט"ז עמוד א') ז"ל: אמר לו ר' דוסא בן הרכינס לרבי עקיבא, אתה הוא עקיבא בן יוסף ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? שב בני, שב, כמותך ירבו בישראל. כ"ל, ובספר "ניצוצי שמשון" למרה"ש מאוסטרופולי ז"ל כתוב: כי בש"ס מוזכר שמו של רבי עקיבא תקס"ד פעמים, והלכה כמותו שע"ה פעמים, וזה הוא אמר ר' דוסא לר' עקיבא 'שמך הולך מסוף העולם ועד סופו', שכן תיבות 'מסוף העולם ועד סופו' עולים במספר תקס"ד בדיקוק, ונרמז עוד במה שאמרו בגיטין (סו.) ר' עקיבא אוצר בלום, - (מלא) של בריים] דעולה תיבות 'אוצר בלום' כמספר שע"ה, לומר שהלכה כר' עקיבא בשע"ה מקומות. (עיין שם ברשי' ותוספות). ובספר "עשרה מאמרות" (דף ל"ג עמוד א') כתוב: רבי עקיבא היה גלגול שמעון ורבי אליעזר היה גלגול ראובן, ובדף צ' איתא רבי עקיבא היה גלגול יששכר. 5 עיין בשער הגלגולים (הקדמה לו, דף קד). וכן כתוב בספר "חסד לאברהם" (אזולאי) (שער מ"ה נה"ה כ"ב), כי ר' יוחנן בן זכאי ור' עקיבא, היו מבחינת שני זרועות ימין ושמאל של משה רבינו מעורבין בקין, ולכן שנותיהם שוות, וחיו מאה ועשרים שנה כמו משה רבינו, עיין שם. ובספר "חסד לאברהם" (אזולאי) כתב וזה לשונו: דע, כי משה הכה לעוג מלך הבשן, כי בעוג הי' ניצוץ קדוש אחד, והוא ניצוץ שמעון בן נתנאל ר"ת בשן שמעון בן נתנאל. וניתן ביד משה,

רבינו, רבי יוחנן בן זכאי⁷ ור' עקיבא⁸. משה רבינו חי ארבעים שנה בבית פרעה, ארבעים שנה במדין, וארבעים שנה הנהיג את ישראל, וכן רבי יוחנן בן זכאי ארבעים שנה עסק במסחר, ארבעים שנה למד, וארבעים שנה לימד⁹, וכן רבי עקיבא ארבעים שנה היה עם הארץ, ארבעים שנה למד וארבעים שנה לימד, וגם גלגולו באביי נרמז כך במה שאמרו חז"ל כי ריב"ז לא הניח מקרא ומשנה והויות דאביי¹⁰ ורבא והבן ענין זה. אחר כך נתלבשה נפש זו באחד מרבנן סבוראי הנקרא רב אחאי, וזה שנאמר בתלמוד עליו פריך רב אחאי ואמר לי כי נדמה לו שרב אחאי הוא רב אחא משבחא בעל השאלות.

ז) ר' חיים וויטאל נתגלגל בנפש של רבי דוסתאי גאון, ר"י הלוי, מגיד משנה, ר' יהושע סוריאנו, אברהם והרמב"ם

אחר כך נתגלגלה נפש זו ברבי דוסתאי גאון, ואחר כך עברה כמה גלגולים נוספים עד שנתגלגלה בר"י הלוי נכדו של הר' זרחיה הלוי

"אעברה נא" כשאכנס לארץ ישראל יהיה עיבור שלי בזה הדור מה שאני מתגלגל בכל אלף דור, וזהו נוטריקון "נא" נ' אלף, והשיב לו הקדוש ברוך הוא למשה "דב לך" צריך אתה להיות רבן של כל ישראל בכל דור ודור, וזה שאמר משה "ויתעבר ה' בי למענכם" ראשי תיבות "יובל" שעיקורו של משה עד יובל הגדול, כל זה "למענכם" שנשמתו של משה מתנוצץ בכל דור ודור.

8 ראה ברכות (דף סא עמוד ב), רבי עקיבא ה' מאריך באחד עד שיצאה נשמתו באחד. יצאה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד, ואתה מוזמן לחיי עולם הבא. ועיין בספר ליקוטי שושנים להגאון הקדוש רבינו שמשון מאוסטרופולי ז"ל.

9 עוד דבר נפלא אנו רואים כאן, ששלשתם הריבוצי תורה מגיל שמונים עד מאה ועשרים שנה.

10 אביי נתגלגל מנשמת רבי יוחנן בן זכאי, ראה סוכה (דף כח עמוד א): אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי הניח מקרא ומשנה וכו', דבר גדול ודבר קטן, דבר גדול מעשה מרכבה, דבר קטן, הויות דאביי ורבא וכו'. וראה דבר נפלא מה שכתב רבינו בשער הגלגולים (הקדמה לו) דהנשמות של נב ואביהוא נתגלגלו ברבן יוחנן בן זכאי ואחר כך ברבי עקיבא ואחר כך ברב ייבא [אותיות אביי בהיפוך] ואחר כך באביי, וזה מה שאמרו ברבן יוחנן בן זכאי שידע הויות דאביי ורבא.

סנהדרין דף צד עמוד א), ועיין ירושלמי נדרים (דף ה' ו'), ועיין בבן יהוידע ברכות (דף כח עמוד ב).

7 עיין שער הגלגולים (הקדמה לו), כי שורש נשמות אלו יש להם אחיזה ושייכות וקורבה עם משה רבינו, כי כל הנשמות כלולות בו ובפרט נשמות הצדיקים וכו'. עיין שם. ואפשר לפרש דברי ה'שער הגלגולים' במה שכתב "קורבה עם משה רבינו" שרבן יוחנן בן זכאי (הכהן) היה מצעירי תלמידיו של הלל הזקן, והאריך ימים הרבה, ועם זאת שנאמר בשבחו "לא הניח דבר גדול ודבר קטן שלא למד, ממעשה מרכבה עד להויות אביי ורבא", ועם זאת היה צנוע ונניח ביותר בדרכיו ונהג להקדים שלום לכל אפילו לנכרי בשוק, כי היה מחזיק את כל אדם יותר גדול ממנו, וכמדריגתו של משה רבינו עליו השלום שאמר "ונחננו מה".

עוד נאמר שם במסכת סוכה (דף כ"ח עמוד א): שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן, וששים מהם ראוים שתשרה עליהן שכניה ממש רבינו [ובודאי רבי יוחנן בן זכאי היה אחד מהם כמו שכתב ב'שער הגלגולים' "יש להם אחיזה ושייכות וקורבה עם משה רבינו]. והרא"ה כתב: "לא שהיו גדולים כמשה רבינו, אלא שהיו ראויים להשראת שכניה עליהם תמיד כמשה" עד כאן לשונו.

ב'מגלה עמוקות' [אופן פ"ה] כתוב: מה שהיה הוא שיהיה ראשי תיבות משה, כי משה מתגלגל בכל דור ודור ויובל שהוא רק אלף דור, לזה אמר משה

בעל ה"מאור". אחר כך נתגלגלה בהרב בעל ה"מגיד משנה" ואחר כך בר' יהושע סוריאנו ואחר כך בבחור אברהם הנזכר לעיל ולבסוף נתגלגלה בי, הצעיר חיים.

ח) סימנים לדעת גלגוליו הקודמים, ולפי זה יבין מה שצריך לתקן בגלגולו הזה

עוד אמר לי שיש לי שייכות וקרבה לרמב"ם, לכן כתב ה"מגיד משנה" באור על הספר "היד החזקה" של הרמב"ם זלה"ה כנודע. ואמר לי כי לסבת היותו רבי אלעזר בן ערך תלמידו של רבי יוחנן בן זכאי, שהוא שורש נפשי כנזכר לעיל לכן בא עתה להתעבר בי בהיותי בן שלוש עשרה שנה כדי להשלים מה שחסר לרבן יוחנן בן זכאי רבו והוא מדריכני עתה ומסייע לי¹¹, שכן התלמיד חייב בכבוד רבו.

בהיותי בן עשרים שנה נתעבר בי רבי אלעזר בן שמוע כדי להשלים חלקו של ר' עקיבא רבו.

סימן נתן לי שיש בי מחלקו של רבי עקיבא, שבכל פעם שאני רואה אנשים שיש בדעתם להרוג אדם מיד אני מתעלף, שכן נפשי זוכרת עדיין את הסבל והצער שהיו לה בהיותה מגולגלת ברבי עקיבא בשעה שהרגוה הרומאים.

עוד סימן¹² נתן לי שבהיותי בחור השתוקקתי¹³ ללמוד בפרקי רבי אליעזר והטעם היה לפי שהיה רבו של רבי עקיבא.

עמוקות (אופן פד) כי רבי יהודה "הנשיא" ראשי תיבות היה ניצוץ של יעקב אבינו. וסימן יפה מצאנו במסכת כלאים (פרק ט) איתא, מעשה ברבינו הקדוש שה" בצפורי שבע עשרה שנה, קרא על עצמו את הפסוק "ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה", וכן ויחי יהודה בצפורי שבע עשרה שנה. וכמו שיעקב אבינו עליו השלום חי במצרים שבע עשרה שנה חיי נחת, כמו כן חי לר' יהודה הנשיא בצפורי חיי נחת עיין שם. ובאגרת הקדוש לבעל התניא בפרק ז' במבאר וזה לשונו: והנה שופריה דיעקב מעין שופריה דאדם הראשון שתיקן חטא אדם הראשון והיתה נשמתו גם כן כלולה מכל הנשמות בישראל מעולם ועד עולם והיה מרכבה לתורה שלמעלה שנקרא בשם אדם, כמו שכתוב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם וכו', וכמו שכתוב זאת לפנים בישראל כו', אין זאת אלא תורה כו', שהיתה כלולה ומלוכבת בנשמת ישראל

11 ואיתא בספר "תמונה" מי שיש לו אלו הדברים שסימנם צעקתו" שהם, צדיק ענוה קרבן תפלה וידוי ינצל וימלט מן הגלגול כו'. ואיתא בספר "גליא רזיא", וזה לשונו: נתקבצו אלהי האומות ושריהם אמרו לפניו, רבונו של עולם גם כן אנחנו מן יציר כפיר, אב אחד לכולנו, כשם שעשית תקנה לאילו לזרע אברהם על ידי גלגולם, סוף כולם יש להם חלק לעלמא דאתי, מה ראת שבתרת בזרע אברהם יתור מכולנו. השיב הקדוש ברוך הוא אם הייתם עושים כמו שעשה אברהם שהכיר אותי מקטנותו ונכנס באור כשדים לאהבתי ואף ראיתם שהצלתי אותו מידיכם מהאש שלא שלט בו, עם כל זה לא האמתם בי, מכאן ואילך אל תדברו עמם מטוב ועד רע כו'.

12 רבינו הקדוש, הוא רבי יהודה הנשיא שהיה מסדר המשניות, הי' גלגול של יעקב אבינו כמבואר במגלה

ה' הפצו" (ועיין שם באגדת מהרש"א), כי זה הוא הסימן שלימוד זה מתאים לצורך נשמתו, וכמו שאמרו חכמינו ז"ל אין אדם לומד אלא במקום שלבו חפץ (עבודה זרה דף יט עמוד א). רוצה לומר יען שהאדם נתגלגל לצורך הלימוד ההוא שלבו חפץ, ירבה בלימוד זה דווקא, וטוב לו בעולם הזה ועולם הבא. עד כאן תוכן דבריו. וידוע דכל דברי בעל "שבט מוסר" הם דברי קבלה וכפי הנראה מה שכתוב לעיל הם דברי הרמ"ק בשיעור קומה' וזה לשון קדשו: ואם תאמר במה ידע האדם את הדבר שעל אותו דבר בא בגלגול, אם מצוה או עבירה. דע, הענין הזה מוטבע בסגולה באדם בסוד רדיפת הנשמה וחשקה בענין המצוה, או יצרו מפתחו על אותה עבירה שהכשילו קודם, ומחלתת לגנב היא חתורה מקודם, ובא לו היצר הרע באותו דרך, לכן יזהר ממנה. עד כאן תוכן דבריו ז"ל. - (ועיין ליקוטי אמרים פרק מ' שכל זמן שלא חזו ולמד תורה לשמה אין לימודו עולה וכו', עיין שם מה שמביא מהזוהר מהרח"ו דברים נוראים ונפלאים בענין לימוד תורה שלא לשמה שאינו שוה כלום ואינו עולה למעלה אלא נשארת למטה בעולם הזה הגשמי שהוא מדור הקליפות וכו', עיין שם).

וצריך ביאור על מה ולמה יש רק יחידי סגולה שיודעים סוד הגלגול כמו שכתוב "סוד ה' ליראי", ומדוע לא ידע כל אדם מה שפגם בגלגול העבר, כדי שידע לתקנו בגלגול הזה? הרמ"ק בספר "שיעור קומה" כתב כמה טעמים לזה: א) דאם ה' יזכר את גלגולו, לא ה' מקבל שכר כל כך על עבודתו, כיון שה' עובד את ה' מחמת יראת העונש או מחמת השכר, וזו אינה עבודה שלימה, ב) אם יזכור האדם את שעבר עליו בגלגול הקודם, תתרבה שנאה ואיבה בעולם, כי פעמים זה הרג את זה, כמו קין שהרג את הבל, ועשו שלום ביניהם, והנה יתרו גלגול קין, וכמו שבעבר עונו של קין ה' שלקח יתרו תאומו של הבל והרגו, עתה על עסקי התאומה דהיינו צפורה עשו יתרו ומשה רבינו, שהם גלגול קין והבל - שלום ביניהם, ונכנס יתרו תחת כנפי השכינה, והודה יתרו לדברי משה רבינו, ואמר "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלוקים". ואם יתרו ה' יזכר את השנאה אשר ביניהם לא ה' חוזר. וכיצא בזה יש בדרכי ה' כמה סתרים שהקדוש ברוך הוא הסתיר סוד הגלגול מבני אדם, שיש בני אדם שנושאים את בת זוגם של חבריהם, ואם היו יודעים, איש את רעהו חיים בלעו. יש ואדם מתגלגל כדי להביא את אביו לעולם, ואם ה' יודע שהוא אביו והוא בנו, היאך ה' מקיים מצות כיבוד אב, וכדומה. עד כאן תוכן דבריו, עיין שם. (ועיין "שבט מוסר" פרקים א-לו).

סבא הכלולה מכל הנשמות וזהו "ויקרא לו א-ל אלוקי ישראל", עיין שם עוד.

ובמדרש הנעלם (דף ל"ו עמוד א') כתב על הפסוק "וילן שם כי בא השמש", בגינייה יזרח לו השמש. דאיהו משה דאת' ביה בגלגול רוחיה דמשה ובגין דא משה ויעקב בחדא דרגא הוי קיימא.

ובמדרש פליאה כתוב על הפסוק "ויקרא לו ה' שלום", מהו של[ו]ם ויבא יעקב של[ו]ם, ומהו שלם, זה יוסף הצדיק שכל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף. ובספר 'גליא רזיא' כתוב: תתקע"ד דורות היו מגולגלים בצאן לבן, ואחר כך הולכים יעקב למצרים, ושם היו פרים ורבים, וזכו להתגלגל במיין האנושי, ולכן היו ישראל פרים ורבים מאד במצרים. (וראה מה שכתב בספר 'ישמח משה' על תנ"ך, שהשיגמה משה אמר על עצמו שבא כמה פעמים בגלגול. פעם אחת היה מגולגל בצאן יעקב אבינו ע"ה, וזכר הניגונים שיעקב שר אז. וכמבואר בירושלמי לא ברא הקדוש ברוך הוא עולמו אלא בשביל שירה (ומרה), ראה לקמן בהערה יא. יב). פעם ב' היה במחלוקותו של קרח נגד משה רבינו, ולכן התערב בשום צד. פעם ג' היה ירמיהו הנביא, ולכן למד כל ימיו ספר ירמיה, והיה בוכה הרבה על חורבן בית המקדש). ואפשר להוסיף על זה, כי ירמיה הנביא היה נשמת שלמה המלך עליו השלום כמבואר בספר הגלגולים, ולכן בכה כל כך על חורבן בית המקדש שבנה אותו בעצמו, ודו"ק.

ובספר 'עמק המלך' כתב על הפסוק "שגר אלפיך" זהו סוד של האלף תתקע"ד דורות וכו' דורות שנשתקעו וכו'.

13 עוד סימנים נחוצים לדעת מה חובתו בעולמו, והתיקונים שבא לתקן בעולם הזה. ראה בספר הקדוש "שבט מוסר" (פרקים א, לו) וזה לשונו: כדי שידע אדם על מה לא עולום הזה, ויתבונן למה לבו נמשך ביותר, אם לעבירה או לעבודה יתרה מסוימת, ידע שבא לתקן מידה או העבירה ההיא, ועל זה ישים דעתו לתקן. וכן אם רואה שיש לו משיכה למצוה מסוימת יותר משאר מצות, ידע שקיום מצוה היא תיקונו ושלמות נפשו, וכמו שאמרו בגמ' (דף קיח עמוד א) אביך באיזו מצוה ה' נזהר הרבה, אבוק במאי זחיר טפי? אמר ליה בציצית [אמרו לו: בציצית] עיין שם. (ועיין אגרת הקדוש לבעל התניא בפרק ד' דף ק"ב מה שכתב בזה). ולפי המצוה ידעו מה תיקונו. כמו כן אם רואה שלבו נמשך בלימוד אחרי תחום מסוים, כמו דרוש או רמז, או עיון או בקיאות, או נגלה או נסתר, ידע שלוה הוא נתגלגל עתה, כיון שהשלים בפעמים קודמות את שאר חלקי התורה. ואל יתפתה אחר חבריו ויניח מללמוד מה שלבו חפץ [שנאמר (תהלים א') "כי אם בתורת

ומפני מה היו רבי עקיבא ורבן יוחנן בן זכאי¹⁴ עמי הארץ בתחילת בחרותם ארבעים שנה? ובפרט רבי עקיבא שהיה שונא תלמידי חכמים

אמונת הגלגול לא יתרעם על מדותיו של הקדוש ברוך הוא, [ויהי' לו מדת השתוות כמו שגילה לנו הבעל שם טוב הקדוש (עיין ספר "דרך אמת" בסוף הספר שקיבל מהבעל שם טוב שצריך לומר כל פעם "אזוי אזוי", והביאור בזה כמו שהשם עושה זה טוב, בין לטוב בין לרע יקבל עליו בשמחה כמו שאמר ז"ל במסכת ברכות "חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה", ופירש"י שם: ולקבלינהו בשמחה]. ויאמין שכל המקרים וכל הנסיעות וכל היוזמים והתקשרות בין אדם לחבירו הכל הוא מפלאות תמים דעות בסוד גלגולים הקדומים, כמו שכתוב ב"פלא יועץ" (ערך גלגול), וזה לשונו: גם מתוך אמונת הגלגול ידע אדם כי משפטי ה' אמת, הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפטיים, ולא יתרעם על מידותיו יתברך כמנהג כמה בוערים בעם, שכאשר באים עליהם יסורים קשים פוערים פיהם כלפי מעלה ואומרים רבוננו של עולם, מה פשעי ומה חטאתי, האם חטאי ופשעי גברו על כל העולם, למה תעשה כה לעבדיך. ולו חכמו ישכילו כי הצור תמים פעלו וכל דרכיו משפט אל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא, נתון לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו ולו נתכנו עלילות וכי'. וגם על ידי הגלגולים מתגלגלים עניני הזווגים ומיתות, וכל המקרים הכל הוא מפלאות תמים דעות במדה ובמשקל ובשורה, כאשר הראה הרואה בספרי המקובלים המספרים עניני הגלגולים בעיניו יראה ולבבו יבין ויאמר מה רבו מעשיך ה' ומה נפלאות אהבתו לנו, אשר חשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח, יהי שם ה' מבורך ומרומם על כל ברכה ותהלה. עד כאן לשונו.

14 ראה ב'שער הגלגולים' הקדמה לו (דף ט' סוף עמוד א') ובהקדמה לח (דף ע"ט עמוד ב'), וראה במסכת סוכה (דף כח עמוד א') רבן יוחנן זכאי ידע כל התורה כולה (כמו רבי עקיבא) מפני שהיתה לו כח נשמתו משורש משה רבינו (עיין לעיל), וכמו שכתב ב"חסד לאברהם" (אזולאי) (שער מה נהר ב) שרבי יוחנן בן זכאי ורבי עקיבא היו מבחינת שני זרועות ימין ושמאל של משה רבינו מעורבין בקוין, ולכן שנותיהם שוות, וחיות מאה ועשרים שנה, כמו משה רבינו, עיין שם עוד. ועיין בספר "שער הגלגולים" (הקדמה לב, לג, לד) דקין נתגלגל גלגולים רבים בכמה בחינות, ובא גם בגלגול חזקיהו מלך יהודה (ראה ברכות דף כח עמוד ב. מסכת בבא קמא דף טו עמוד ב), ונתקן על ידו בג' בחינות כהונה מלכות וחלק הבכורה, לזה נתכוונו חז"ל (סנהדרין דף צד עמוד א) באמרום: ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות את

ובספר 'עמק המלך' (דף ה' עמוד ג) כתוב: דע כי קין נתגלגל עיקר נשמתו ביתרו, ורוחו בקרח, ונפשו במצרי, וזה שכתוב "כי שבעתים יקם קין" ראשי תיבות "יקם" יתרו קרח מצרי. המצרי הרגו משה. קרח לעולם היה מתקנא, עד שנבלע. יתרו התקין עצמו ונתן לו צפורה תאומתו שבעבור זה הרג קין להבל.

וראה באריכות בספר "קב הישר" וראשית חכמה שמביאים דברי הרמ"ק וזה לשונו: משפטי ה' והנהגתו סתומה, והדלת ננעלת מבני אדם. וכבר נמצא בזמנינו ועינינו ראו ולא זר, נוף אחד שמת ונתלבש בכלב, והמית את הנואפת, וכן הנואפת הרג הכלב ואחר כך מת בן הנואפת, במשפטי של הקדוש ברוך הוא להמית הממזרים בסתר, ובני אדם תמהו על המעשה, ולא נתגלה המציאות כולו אלא לשרידיהם, ובלי ספק ה' מעשה תמהון לבב לאותם שראו אותו כי נורא הוא, וזה ראינו בעינינו. עכ"ל.

וראה בזוהר פרשת תזריע (דף ע"ד עמוד ב'), שהשוכב עם אשת איש אפילו עשה תשובה גמורה לא ינצל מדינה של גיהנום, כי לא ינקה כל הנוגע בה, וכן איתא במשנה חגיגה (דף ט') רבי שמעון בן מנסיא אומר איהו מעוות לא יוכל לתקן זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר וכו' ופירש רש"י שם, אין עוונותיו נמחקין על ידי תשובה עיין שם.

ובספר 'חסד לאברהם' חלק נשמה כתוב: העובר על גילוי עריות יתגלגל בגמל, על עבודה זרה יתגלגל בשפן, על שפיכות דמים יתגלגל בחזיר, ואם הוא מלך או נשיא יתגלגל בכלב. (ועיין עוד בספר הקדוש "שבת מוסר" פרקים א-ח. ועיין שבר ועונש שמות חלק א, ובסדר ויקרא כמה מעשיות נוראים).

היוצא לנו מכל הנ"ל שכל אדם יתן אל לבו לשוב באמת על כל החטאים, כי אית דין ואית דין, ויעניק עצמו ויוריש בילדיו עניני אמונה של שכר ועונש וגלגולים שגילה לנו רבינו האריז"ל ותלמידיו הקדושים, בשער הגלגולים וספרי רבינו חיים וויטאל שה' תלמידי האריז"ל וכל ביאת האריז"ל בעולם ה' בשביל תלמידו ר' חיים וויטאל ז"ל, ועיין עוד בגלגולי נשמות לרבינו מנחם עזרי' מפאנו ז"ל תלמידי מהר"י סרוק ז"ל. וכבר כתב עליו החיד"א (שם הגדולים ערך הרמ"ע) שה' לו מגיד וממנו למד רוב תורתו. ועל ידי כל הנ"ל יאמין באמונה פשוטה כי לכל דבר קטן בעולם יצטרך ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ועל ידי

ואומר: מי יתן לי תלמיד חכם ואשכנו כנחש, מפני שנפשם היתה בחינת טיפת זרע מאותם עשר טיפות שהוציא יוסף¹⁵ הצדיק מביין

סלקן ואתיין בנות ישראל מן נהרא יסתכלי בי דלהוי להו זרעא דשפירי כוותי [ויהיו להן ילדים יפים כמותי]. אמרו ל' רבנן לא קא מיסתפי מר מעינא בישא [אמרו לו חכמים: אין אדוני מחזירא מעין הרע?], אמר להו אנא מזרעא דיוסף קאתינא דלא שלטא ב' עינא בישא [אני מזרעו של יוסף אני בא שאין שולטות בו עין הרע] דכתיב ב' [בראשית מט, כב] בן פורת יוסף בן פורת עלי עין [עין שמות רבה ח, א. אגדת בראשית כב]. [ודרש על כך ר' אבהו: על תקרא "עלי עין" אלא "עולי עין" - כלומר: מעולי ונעלמים מן העין, שאין העין הרעה שולטות בו]. וראה מה שכתב רבינו האריז"ל בספר "שער הגלגולים" [הקדמה כו שבבאר בניני הנשמות]: על הנאמר ביוסף 'ויפוזו זרועי ידיו' [בראשית מט, כד], דאף על פי שיוסף הצליח לעמוד בניסיון נגד אשת פוטיפר ולא חטא עמה בפועל, אך במחשבתו חטא ובאו לו הרהורים רעים, ויצאו ממנו עשר טיפות דרך אצבעות ידיו, וזה נחשב לו כהוצאת זרע לבטלה. עד כאן תוכן דבריו. [ועיין עוד ב"שער הגלגולים" (שער ח הקדמה לב-לו), ובעץ חיים שער דרוש הנקודות פרק ג, ובוהור הקדוש בראשית דף קנט. עיין שם].

עוד כתב שם בספר "סדר הדורות", כי מה שלא ה' לר' יוחנן זקן כדאינא בבא מציעא [דף פ' עמוד א] [דהדרת פנים לא הויתא ליה], כיון שה' ניצוץ של יוסף הצדיק, והוא ה' נוהג לסלסל בשערו ויצא בלא חתימת זקן, לכן גם ר' יוחנן לא ה' לו חתימת זקן.

ואיתא במסכת מנחות (דף מד עמוד א): מעשה באדם אחד שרה' יוחנן זקן כדאינא בבא מציעא, שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה, שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן וכו', אמר לה [ר' חייא] לכי זכי במקחך, אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר, זה מתן שכרו בעולם הזה, ולעולם הבא איני יודעת. עד כאן. ודבר נפלא כתוב מורנו רבי חיים וויטאל בשם האריז"ל בספר הליקוטים (פרשת וישלח סימן לח), כי אותו אדם ה' ניצוץ של יוסף הצדיק, ואותה זונה היתה ניצוץ של אשת פוטיפר, עיין שם.

וראה עוד במסכת עבודה (דף יא עמוד ב): אמר רב יהודה אמר שמואל, עוד אחרת יש להם ברומי, אחת לשבעים שנה מביאין אדם שלם ומרכיבין וכו', ומניחין לו בראשו קרקפילו של רבי ישמעאל וכו'. עד כאן. ופירש רש"י: קרקפילו של ר' ישמעאל, כן

חזקיהו משיח וסנחריב גוג ומגוג [שהיה אז פתח לגאולה ונסתם], אלא שנתבטל הדבר, [ועיין שכר ועונש פרשת בהר סיפור נאה על זה מהאריז"ל] כיון שלא אמר שירה לפני ה'. [וכדאינא בירושלמי לא ברא הקדוש ברוך הוא עולמו אלא בשביל שירה וזמרה]. [ועיין במפרשי הש"ס למה חזקיהו לא אמר שירה]. אחר כך נתגלגל שוב במתניו בן חשמונאי, ואחר כך נתגלגל ברבן יוחנן בן זכאי. נולד ג' אלפים תשי"ג וחי ק"ב שנה. ובספר "שלשלת הקבלה" (דף כז) כתב: טיטוס עשה לרבי יוחנן בן זכאי לנשיא ומלך ג' שנים אחר החורבן כנראה בפרק הניזקין ובאבות דרבי נתן. ובמשנה סוכה (דף מ"א עמוד א) שתיקן ט' תקנות אחר החורבן, עיין שם.

15 עיין ב"שער הגלגולים" (הקדמה לו): הנפש של רבן יוחנן בן זכאי ורבי עקיבא, היו מבחינת טיפת זרע אחד מאותן עשר טיפות שיצאו מיוסף הצדיק מעשר אצבעותיו. לכן היו מ' שנה הראשונים עמי הארץ, ולכן רבי עקיבא נקרא 'בן יוסף', כיון שהוא משרוש יוסף הצדיק עיין שם עוד. [ועיין שם הקדמה כו דף כו. ובקדמה לג, לד].

ונשמת יוסף הצדיק בא אחר כך ברבי יוחנן, ראה ברכות (דף ה עמוד ב) וזה לשונו: אמר רבי יוחנן דין גרמא עשיראה ביר. פירש רש"י: זה עצם של בן עשירי שמת לו. ורבי נסים גאון האריך בפירושו כיצד מת בנו העשירי [ועיין עוד בערוך]. ובספר "סדר הדורות" (ערך ר' יוחנן) כתב שם דבר נפלא וזה לשונו: ויוסף על ידי שדיבר לשון הרע על אחיו גרם שמכרו אותו, והוציא י' טיפות על כן מתו עשרת בני ר' יוחנן, וזה הוא סוד מזרעי' דיוסף, עיין שם, [ועיין עוד "שער הגלגולים" הקדמה לב, לג]. מדבריו נמצא נחת רוח מרובה להבין אל נכון מה שקרה לר' יוחנן, היות ורבי יוחנן ניצוץ מנשמתו הגדולה של יוסף הצדיק, ובא בגלגול זה לתקן חטאו. והמתבונן באורח חייו של ר' יוחנן, ימצא מספר דמיונות בינו ובין יוסף הצדיק, כשם שיוסף נתייתם מאמו בגיל צעיר, כך קרה לר' יוחנן [עין קידושין דף לא עמוד ב], וכמו שיוסף מלך שמונים שנה במצרים, כך ר' יוחנן מלך כראש ישיבה שמונים שנה. כמבואר באריכות בספר "סדר הדורות" (שם וב"שער הגלגולים" בהקדמה סו-לג). וכשם שיוסף ה' יפה תואר כך ה' ר' יוחנן יפה תואר מאוד כמבואר בגמרא (בבא מציעא דף פד עמוד א). וכן איתא במסכת ברכות דף כ עמוד א): ר' יוחנן הוא רגיל הדוח קאזיל ויתבי בשערי טבילה, אמר כי

רבי יוחנן ורבי יהודה בן אלעאי סבלו שניהם על כאבי ראש, כי שניהם משורש אחד. ובספר "בן יהוידע" מפרש הגמרא הנ"ל, על פי דברי האריז"ל בשער הגלגולים (דף לה) שכתב, כל מי שנשמתו מהבחינה הב' של קין, מעלתו גדולה שיוכל לזכות על ידי מעשיו ליקח נפש דאצילות, אך לא רוח ונשמה דאצילות, וכל הצדיקים שבאים מזו הבחינה הם נקראים בשם מלאך, ורבי יהודה בן רבי אלעאי ה' מהבחינה הב' של קין, וזה שרמזו בגמרא (מסכת שבת דף כה עמוד ב) בכל ערב שבת ה' רוחץ פניו ידיו ורגליו ומקבל שבת והי' דומה למלאך ה' צבאות. עד כאן תוכן דבריו ז"ל.

ובכתובות (דף יז עמוד א): היה נוטל בד של הדס ומרקד לפני הכלה, והוא סתם ספרא שהוא תורת כהנים פרי"א דמילה דף קלז עמוד א. ר' יהודה בר אלעאי הוא סתם ר' יהודה (רש"י ביצה דף כו עמוד א). (וראה עוד בשער הגלגולים" שער ח' הקדמה כו-כז). ואיתא במסכת גיטין (דף נח עמוד א): מעשה ברבי יהושע בן חנני' שהלך לכרך גדול שברומי, אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתים, הלך ועמד על פתח בית האסורים, אמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזים, ענה אותו תינוק ואמר הלא ה' זו חטאנו לו וגוי ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל, ומנו, ר' ישמעאל בן אלישע ובספר "שער הגלגולים" (הקדמה לה) כתב, כי רבי ישמעאל בן אלישע ה' גלגול יוסף הצדיק (ועיין שם למה לא היה בו כח זה כמוהו וכו'), ומבאר כי כל אותן הרוגי מלכות הם עשר טפות זרע שיצאו מן יוסף וכו'), וכן כתב בספר "חסד לאברהם" (מ"ה נר כ"ה). עיין שם שמדקדקים בלשון הגמרא שתיארו את הילד "יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתים", כי הוא דומה ליוסף בגלגול הקודם שהי' יפה תואר מאד. ו"יפה עינים" בא לרמז שלא יוסף יוסף בעיניו, אותו ילד הושם בבית האסורים על לא עוול בכפו, אלא כדי לעשות בו איסור עריות, כדוגמת יוסף הצדיק שגם הוא הושם בבית האסורים. עיין שם. ובספר הגלגולים ש"ח (הקדמה ל"ד לה) כתב וזה לשון קדשו: וכשמצא אותו ר' יהושע בן חנני' (עיין גיטין דף נ"ח עמוד א) ואמר לו מי נתן למשיסה יעקב וכו', פירוש הדבר כי לעולם סוד המשיסה הוא בין הרגלים, ואמנם על שרשי טיפה הזרע של יוסף בן יעקב ירדו בעמקי הקליפות בין רגלים, ואל אותם ניצוצות שאל ר' יהושע מי נתן למשיסה יעקב, והשיב הלא ה' זו חטאנו לו. עד כאן תוכן דבריו. (ועיין עוד ש"ח שה"ג הקדמה לד באריות).

גדול ומהרוגי מלכות ה', ומתוך יופיו נכנס בלב בת קיסר והפשיט עור פניו וחנטה באפרסמון. עיין שם. ובספר "חסד לאברהם" (אזולאי) כתב: דע, מה שנגרם לצדיק הגדול ר' ישמעאל בן אלישע כהן גדול עונש נורא כל כך, היות והוא גלגול נשמת יוסף ואדם הראשון, ולכן ה' יפה עד מאד דוגמת יוסף, והי' ראוי לעונש ההוא כדי לתקן הפגם של עשר ניצוצות זרע יוסף הצדיק, ולכן הפשיט את עור פניו כנגד ויפשיט את כתונת יוסף. וכמו שיוסף נשבה בין המצרים כן נשבה ר' ישמעאל בין הגוים, כשמצאו ר' יהושע בן חנני' אמר, "מי נתן למשיסה יעקב" וגו', שאותו תינוק ה' ר' ישמעאל כהן גדול. עד כאן תוכן דבריו. וכן כתוב בספר "שער מאמרי רז"ל" להאריז"ל (עמוד יב דיבור המתחיל 'והואיל אתא') וזה לשון קדשו: ולכן כמו שהוא חטא להביט באשת אדוניו וכיוצא, לתקן בגופו וכו', לכן הפשיט עור פניו גם הוא, וכן אשת פוטיפר נתגלגלה גם היא בבתו של קיסר, וחמדה עור פניו. עד כאן לשונו. ובהגהת מורנו הרב שמואל ויטל זצ"ל הוסיף על זה, וזה לשון קדשו: להיות כי מעיקרא היא היתה כוונתה לשם שמים, אפשר שבאה עתה לתקן בגלגול הזה, בהיותה בבת קיסר. עד כאן לשונו. ובמסכת נדרים (דף מט עמוד ב) איתא: אמרה ההיא מטרוניתא [גבירה גוייה אחת] לרבי יהודה: מוֹרָה וְרַיָּה? יצגד יתכן שיהא אדם מורה הוראת לישראל וריו [וגם שיכור?] שהיו פניו אדומים ויפים. אמר לה: הימנותא בידא דההיא איתתא [נאמנות, באמונה, בידי אשה זו] אין טעימנא אלא קידושא ואבדלתא וארבעה כסי דפסחא [אין אני טועם יין אלא של קידוש והבדלה וארבע כוסות של פסח, וגם אחרי ארבע כוסות אלה] חוגרני [קושר אני] את צדעי [רקותי] מן פסח עד העצרת, מפני שהיין קשה לי וגורם לי לכאב הראש. אלא מדוע פניו אדומים טובים - כאמור: "חכמת אדם תאיר פניו" [קהלת ח, א]. עד כאן. ועיין רש"י בבא קמא (דף כא עמוד ב) מירושלמי שם.

ובספר הדורות מביא מספר "ילקוט ראובני" (פרשת ישב): רבי יהודה בן רבי אלעאי גלגול נשמתו של יוסף הצדיק, ואותה מחסרונתא גלגול נשמת אשת פוטיפר שביקשה להחטיא את יוסף. עיין שם. (ועיין "עמק המלך", ועיין ספר "גלגול נשמות" להרמ"ע מפאנא אות י').

עוד אפשר לראות דבר נפלא, דהנה בחידושי מה"ץ חיות על מסכתא בבא קמא (דף כ' עמוד ב') וזה לשונו: והנה מצינו בירושלמי דרבי יוחנן היה עלול לנזילות ולא הניח תפליין של ראש בחורף (ירושלמי פרק ב' בדרכות), וכעת אנו רואים ששניהם

עשר אצבעותיו כמאמר חז"ל, לפיכך נאחזו בהם החיצונים באותם הימים והוצרכו להתגלגל בכל הגלגולים הנזכרים.

באחד מג לגולי הקודמים, אמר לי מורי זלה"ה, לא האמנתי די בחכמת ספר הזוהר, ולכן חייב אני לעסוק תמיד בחכמת הזוהר שזהו אחד הדברים הגדולים ביותר שעלי לעשות בגלגולי זה, ולכן אסור לי להקשות קושיות רבות בזוהר, עד שאתעמק בו זמן ידוע, ורק אחר כך תהיה לי הרשות להקשות ולשאול כל מה שארצה לחקור ולדעת. מורי זלה"ה גם אמר לי שבגלגולי זה יש לי קצת עוון של ליצנות.

באחד הימים גילה לי מורי זלה"ה את הסבה שגרמה לגלגולם של הנשמות שקדמו לי.

ט) גלגול עבור טעות בדין אשת איש

סיבת גלגולו של בעל ה"מגיד משנה" מסופר שפעם אחת בא לידו דין אשת איש והוא התיר לה להנשא וטעה בדין. וגם לי היתה טעות דומה לזה העוון. בהיותי בחור בא לפני מורי מהר"ם אלשיך נר"ו, דין אחד של אשת איש ושנינו העמקנו לעיין בדין ואני אמרתי לו שדעתי נוטה להתירה והוא הסכים עמי ומכיוון שלא עיינתי היטב בדין טעיתי בשקולי ובפסק דין שהוצאנו יחדיו. ואם לא הייתי טועה הייתי מתקן מה שעבר. ועתה עלי לתקן עוון זה על ידי כך שיבא לפני חכם אחד וישאל דעתי בענין הזה ואני אשיב לו כהלכה ובכך יתוקן העוון שהי' רק בדבור ולא במעשה¹⁶ ועלי גם לתקנו בדבור בלבד.

י) גלגול עיבור שפעם אחת אכל חלב בידיעה ובמזיד

סיבת גלגול של ר' יהושע סוריאנו הוא בגלל שפעם אחת לא נזהר ואכל חלב¹⁷ בידיעה ובמזיד. מטעם זה אני מקפיד מאד בענין זה ועל

בני ישראל את גיד הנשה" נרמזו ארבע הצומות, ג' - ג' בתשרי, י' - עשרה בטבת, גי"ד במספר י"ז - הוא י"ז בתמוז, א"ת לרבות תשעה באב, ואותיות הנש"ה - השנ"ה כי באלו ימים בשנה לא יאכלו בני ישראל, גם א"ת גי"ד הנשה בנימטריא ט' באב". ומוסיף על זה במדרש תלפיות ז"ל: "אמר הכותב

16 עיין ליקוטי אמרים באגרת הקודש פרקים יט, כט.

17 ראה דבר נפלא ונורא מה שכתב בספר הקדוש מדרש תלפיות (ענף גיד הנשה, בשם ספר מנחה בלולה פרשת בשלח) ז"ל: "במדרש הנעלם את לרבות תשעה באב, רצונו כי בזה הפסוק "על כן לא יאכלו

שמשיח בוודאי יבא. ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האביב" [ר"ת אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורותי: "ר' נתן אדלער ותלמידיו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על הרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברות, עכ"ל ובס' ברכת אברהם כתב כי זה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין לתקן דברים אלו, ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ן, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

וכן כתב בספר "בריית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למופע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הידיעה מלהשתרע, וכו'. ובעפרת בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהירים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכליו נבילות וטרפיות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמי' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מהנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם למחר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישחטו שהיה נתייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו מה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרימו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

הצדיק הקדוש בעל דברי חיים ז"ע מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (וזה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטממם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטרפיות על ידי השוחטים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן

ש"ה גידים שבאדם כנגד ימות השנה, כל אבר כנגד יום אחד, וגיד הנשה כנגד יום ט' באב, וכיון דסמאל"ל שולט ביום ט' באב לכן יוכל סמאל"ל שהוא השר שבא להלחם בו כדרז"ל לשלוט באבר זה שהוא חלקו, ולכן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה על שנגע בו סמאל"ל הטמא" עכ"ה"ק.

ונראה להסביר קצת הדבר מדוע התאמץ הס"מ דוקא על מצות גיד הנשה, להלחם ביעקב בגיד הנשה דוקא, ויתבאר על פי מה שכתוב בספר הקדוש עץ חיים להאריז"ל, דמלחמת יעקב אבינו עם הס"מ היה על ענין הלב שישארל יוכשלו לפני ביאת המשיח בסוד עקביים שמרומז לעקבתא דמשיחא, דהס"מ שרו של עשו רצה שיוכשלו בה ועל ידי זה יהיה לו בניקל לעכב ביאת משיח צדקינו ולא יהיו תמכין דאורייתא בישראל, אלא שתלמידי חכמים יצטרכו לדאוג בעצמם לצרכי פרנסתם ועל ידי זה יתבטלו מלימודם חס ושלום, ולא יוכלו ללחום נגד הערב רב מיוחד פרנסתם, וכמו שכתוב בבוהר חי פרשת בסוד ראשית (דף ק"ב) וזה לשונו, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדיים דעבדי לגרמיייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ד רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, עד כאן, עיין שם עוד. וראה מה שכתב בספר הקדוש היכל הברכה (פרשת ואתחן על פסוק הטיבו וגו'), ועיין ברעיא מהימנא (פרשת שאק), ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר), ובוהר הקדוש על הפסוק מלחמה לה' בעמלק מדד דר (וזהו שמות דף ס"ו), בדיבור המתחיל "אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא", עיי"ש, ועיין עוד בזה"ק (שמות דף ק): ובספר הקדוש אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) ובוהר הקדוש פרשת משפטים (דף ק"כ ע"ב), עיין שם.

ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב ז"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שיעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכלים את עם ישראל בנבילות וטרפיות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ועיין בספר דרך הנשר "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת האהלה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז

ידי כך מתקנו שאני נוהג לשבת שעתיים בניקור הבשר ואני משלים כמעט כפליים מן הבשר עם החלב, כמו כן נזהר אני כל ימי שלא יכנס בפי שום בשר שלא נוקר על ידי מומחה וחסיד.

יא) גלגול על שהיה מוהל ולא היה בקי ומת הולד מחמת מילה

לפני שנתגלגלה הנפש בר' יהושע סוריאנו, היתה מגולגלת באיש אחד ששמו ר' שאול טרישטי והוא חטא בשוגג, מוהל הי' ובראשית דרכו לא הי' בקי די צרכו ומת הולד מחמת המילה. וזה הי' שוגג קרוב למזיד. כל זה החל מהרב המגיד שעוון אשת איש שלו גרם עוון שפיכות דמים של ר' שאול טרישטי, ושני עוונות אלו גרמו עוון אכילת חלב במזיד של ר' יהושע סוריאנו נמצא שהרב המגיד הי' שוגג, אחריו הי' ר' שאול שוגג קרוב למזיד ואחריו הי' ר' יהושע סוריאנו מזיד גמור. שכן עבירה גוררת עבירה. ולכן בגלגולי זה אני נזהר ומתרחק מלהיות מוהל או שוחט. ולא די בזאת אלא שאני גם לא יכול לראות מוהלים ושוחטים בשעת עבודתם ואפילו דם של בעלי חיים איני יכול לראות ולכן אני נזהר שלא להרוג אפילו פרעושים.

יב) גלגול על אכילת חלב

אחרי רבי יהושע נתגלגל בבחור אחד אברהם שמו שמת בהיות בן י"ג שנים בכרת על אכילת חלב.

יג) גלגוליו מבחינת הנפש

ובשער הגלגולים (דף נ' עמוד ב') וזה לשונו: אחר כך הגיד לי בארוכה הרבה אנשים שהם משרש נשמתי וכלם מבחינת הנפש שלי ועוד יש אנשים אחרים גם מבחי' נפשי ואלו הם הנזכרים בפסוקים - קין, קינן, יובל, מהללאל, יששכר, שלה בן יהודה, נדב ואביהוא, יבל, למך אביו,

מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמעומת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם הצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו

נחשון בן עמינדב¹⁸, נתנאל בן צוער, קרח, דתן ואבירם, יתרו, פנחס¹⁹, עתניאל בן קנז²⁰, כרמי, אבן עכן, שמגר בן ענת, שמשון, אלקנה, שמואל הנביא, אביה בן שמואל, חבר הקני יעל אשת חבר הקני, רחב הזונה, עלי הכהן, אפלל, ססמי, חבר אבי שוכוה, ישבא אבי אשתמוע, ישובי לחם, ישי אבי דוד, אבישי בן צרויה, שמעא אחי דוד, דואג ואחיתופל אביה בן רחבעם, אליהו הנביא, אלישע הנביא, יונה בן אמיתי, חיאל בן האלי, נבות היזרעאלי, מיכה המורשתי, נחום האלקשי, חזקיהו המלך²¹, מנשה בן חזקיהו, אוריה הכהן, זכריהו בן יברכיהו, יחזקאל, אליהו בן ברכיאל הבוזי, חנניא חבר דניאל, נדביה בן יכניה המלך ענני בן אליועני.

[הערת המעתיק: על מה שכתב לעיל שהיה נשמת נחשון בן עמינדב, פנחס, ישי אבי דוד, דוד, חנניא, ועוד, כדאי לציין מה שכתב בבעל הטורים פרשת נשא.]

יד) על ידי מסירת נפש של נחשון זכה לשה בנים נביאי ומנהיגי ישראל ובעלי מסירת נפש

בבעל הטורים (פירוש על התורה מרבינו יעקב בעל הטורים בן רבינו הרא"ש ז"ל, עם הגהות עיטור בכורים, דפוס פיורא, נדפס בשנת תקי"ב לפ"ק, מסודר שם לפי אותיות) בפרשת הנשיאים על הפסוק (במדבר ז, י"ב - י"ג), "ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה, וקרבנו" וגו', וז"ל: וקרבנו (תשכא) וי"ו יתירה על שם ששה בנים שיצאו ממנו וכולם נתברכו בו' ברכות²². ששה בנים יצאו מנחשון בעלי שש ברכות, ואלו הן דוד משה משיח דניאל חנניה מישאל ועזריה. דוד דכתיב ביה יודע נגן וגבור חיל איש מלחמה ונכון דבר, ואיש תואר, וה' עמו. יודע נגן, שיודע לשאול, וגבור חיל שיודע להשיב, איש מלחמה, יודע לישא וליתן במלחמתה של תורה, ונכון דבר, מביין דבר מתוך דבר, ואיש תואר, שמראה פנים בהלכה, וה' עמו, שהלכה כמותו בכל מקום.

22 ובעיטור בכורים שם, הכל מבואר ברבות פרשה זו שהיא פרשה י"ג עיי"ש. [ועיין זוה"ק פרשת בלק (דף קצ"ו ע"ב), ובזהר חדש פרשת אחרי (בתחילת מדרש הנעלם), ועיין עוד שכר ועונש פרשיות וירא, חיי שרה, תולדות, ויתרו, ובספר שבט מוסר פרק כ"ב].

18 ראה לקמן בהערת המעתיק מבעל הטורים פרשת נשא.

19 ראה לקמן בהערת המעתיק מבעל הטורים פרשת נשא.

20 ראה בפרק ב' מה שכתבנו בזה. בע"ה.

21 ראה בבא קמא דף יד עמוד ב'.

משיח, דכתיב ביה: ונחה עליו רוח ה', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'. **דניאל חנניה מישאל ועזריה** דכתיב בהו: ילדים אשר אין בהם כל מום, וטובי מראה, ומשכילים בכל חכמה, ויודעי דעת, ומביני מדע, ואשר כוח בהם לעמוד בהיכל המלך. דבר אחר למה וקרבנו עם וי"ו יתירה (תשכב) ²³ כנגד ששה דברים שנתחדשו באותו היום בעולם.

ראשון **לשכינה ששרתה בישראל**. ראשון לנשיאים, ראשון לברכת כהנים, ראשון למחיצת מחנה שכינה, ראשון לאיסור במה, ראשון לירידת האש. **יבא נחשון בשש מדות** (תשכג) **ויבנה יחוד** [יסוד] בית המקדש²⁴. ולמה נקרא שמו נחשון, על שירד תחילה לנחשוף שבים. בכולן נאמר נשיא חוץ מיהודה, שלמד הוא אותו שבט להקטין²⁵ את עצמו. ישב נא עבדך תחת הנער. וכן בדוד הוא אומר, הוא הקטן. בכל אחד יש ששה פסוקים, כנגד ששת ימי המעשה. בכל אחד הוכפל שמו, הרי כ"ד, כנגד כ"ד שעות שביום ובלילה. **שששים ומאה משקלה**, כנגד שנות אדם עד שנולד שת, (תשכד) **שבעים שקל** כנגד שבעים אומות, שבעים שקל בגימטרי' שבעים נפש, בשביל שבעים שירדו למצרים. **כף אחת**, כנגד התורה שניתנה מכף ידו של הקב"ה. **עשרה זהב**, כנגד עשרת הדברות. **מלאה קטורת**, תחליף הקוף בד' בא"ת ב"ש יעלה תרי"ג. **פר אחד**, כנגד אברהם, ואל הבקר רץ אברהם. **איף** כנגד יצחק. **כבש**, כנגד יעקב, והכבשים הפריד יעקב, (תשכה) **פר**, איל, **כבש**, בגימטרי' אברהם יצחק ויעקב. **ולזבח השלמים בקר שנים**, כנגד משה ואהרן שעשו שלום בין ישראל ובין אביהם שבשמים. **אילים**, **כבשים**, **עתודים**, שלשה מינים כנגד כהנים לויים וישראלים, כנגד תורה נביאים וכתובים. (תשכו) **וכן עתודים מלא וי"ו**, שדוד שעמד ממנו, נתברך בשש ברכות, ואין עתודים אלא לשון עמידה, כמא דאת אמר, "אשר התעתדו לגלים" ואומר "ועתדה בשדה לך", פירוש יבא בן נחשון בשש מידות (תשכז) **ויבנה יסוד** [יחוד] בית המקדש. [כאן הערת המעתיק].

המקדש, כי כן הוא במדרש הנזכר.
25 עיין בפירושו הטור הארוך מה שכתב בענין זה.

23 עיין שם באריכות מה שכתב בשם סדר עולם וכן הוא במדרש.
24 עיין שם בעיטור ביכורים, וצ"ל יסוד בית

טו) גלגוליו מן התנאים

ואלו הם מן כת התנאים: מתתיה בן חשמונאי כהן גדול, יוסי בן יוחנן איש ירושלים, נתאי הארבלי, עקביא בן מהללאל, רבן יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא בן יוסף, רבי יוסי הגלילי, רבי נהוראי סבאי, רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול, רבי חוצפית התורגמן, רבי יוסי בן משולם קהלא קדישא, רבי יהודה בר אלעאי, רבי אחא בר יאשיה, רבן גמליאל, וא"ל מורי ז"ל כי אחד מחבירי רבן שמעון בר יוחאי שנמצאו באדרא רבא שהוא השרש של נפשי ולא רצה לגלותו אז וגם לא רצה לפרש הטעם. ויש גם כן קצת מן תנאים אחרים שיש לי קצת אחיזה בהם ואינו יודע ביאורם ואלו הם: רב שמעיא חסידא רבו של הינוקא דפרשת בלק, ר' צדוק הכהן, ר' קיסמא אביו של ר' יוסי בן קסמא ור' כרוספדאי תמיד לבא דזוהר שלח לך.

פרק ט'

דברי הנער נתן בן 15

דברי הנער נתן בן 15 הם בדיוק מה שאמר הגה"צ מרן רבי חיים קניבסקי שליט"א לנכד שלו, שיקח רמקולים ויכריז ש"עכשיו עקבתא דמשיחא ובני אברהם יצחק ויעקב מוכרחים לעסוק בתורה ובגמילות חסדים, ורק כך ינצלו".

בדקה 36:32: תלוי אם עשו תורה וגמילות חסדים. יש כאלה שהם דתיים אבל לא היה כזה אכפת להם, חפיפניקים כאלה. אבל מי שבאמת מקפיד - ולומד תורה וגמילות חסדים, אז הוא ינצל.

פרק י'

והרים את הדשן גו' (ד.ו.א)

בו יבואר איך שכל צריך לעשות מסירת מודעה שלא יכפור ברגע האחרון של חייו וישתחוה לעבודה זרה ח"ו, וזה רק שייך לאלו שהם מתנהגים במידת הענוה להיות בתכלית השפלות, כמו שאמר המגיד "שמי שצריך התלהבות לעבודת הבורא יהי' עניו כאפר ואז ימצא

אש בתוכו", אבל שמתנהגים בגאות ועושים מעצמם עבודה זרה בחיים לא יואיל כלום, שתיבת "הדשן" רומזת לענוה, דהיצר הרע בראותו שפלות אמתית בורח כמו הבורח מן האש, אך אעפ"כ איתא בספרים הק' ד"שטן" הוא בגימט' "הדשן", כי לפעמים ע"י "הדשן", היינו ע"י ענוה פסולה גורם שהשטן יביאו לידי עבירה.

- א -

הנה "והרים" הוא לשון הרמה, וכן הוא לשון הפרה ופילוק, וכמ"ש (ישעי' נ"ז) "הרימו מכשול מדרך עמי", ותרגם יב"ע "סליקו".

ואמר "והרים את הדשן", דהנה ההבדל בין "דשן" ל"אפר" הוא, כי כל הדברים הנשרפים הנה בתחילה נעשים גחלים גדולים וגסים, ואז נק' "גחלים", אח"כ הולכים הגחלים ומתמעטים והם משתנים ונהפכים ל"דשן", ונק' בלשון "דשן" שהוא לשון "דשנים ורעננים" (גרָאָב אֵש בל"א). אך עדיין נשארים גחלים קטנים ודקים ביחד עם דשן רב. ואח"כ הגחלים הולכים ומתמעטים עוד ומשתנים ונהפכים לדשן, עד אשר נשאר "דשן" לבד, בלא גחלים כלל, ואז יקרא "אפר" (וגם "עפר" כמו "מעפר שריפת החטאת").

ולכן מצאנו בכתובים שלפעמים הזכיר "דשן", כבפרשתנו כאן, ולפעמים הזכיר "גחלים", כמו (אחרי ט, יב) "גחלי אש", ולפעמים הזכיר "אפר", כמו (חוקת יט, ט-י) "אפר הפרה".

ולכאורה צריך להבין, למה אמר כאן "והרים את הדשן", "דשן" דייקא, ולא "אפר".

- ב -

והנה בכללות דשן ואפר שניהם מרמזים על ענוה, וכמבואר בסה"ק דגל מחנה אפרים פרשתנו עה"פ "והרים את הדשן אשר תאכל האש", וז"ל: י"ל ע"ד ששאל אחד להרב המגיד ז"ל, היאך נוטלין התלהבות להש"י, והשיב לו, מי שצריך לאש מחפש באפר (וזה לשון העולם שמדברים כן, והכוונה מי שצריך התלהבות לעבודת הבורא יהי' עניו כאפר ואז ימצא אש בתוכו כדמפרש אח"כ). וזה י"ל גם כאן והרים את הדשן, היינו אפר, שיחזיק את עצמו לאפר, ועי"ז מתעורר בלבו התלהבות להבורא

ית'. וזהו והרים את הדשן, היינו הבחינת אפר ירים אותו, אשר תאכל האש, ר"ל שיבא לידי אש התלהבות, עכ"ל הטהור.

אך הנה כתב על זה דודי הרה"צ הק' ר' מרדכי ראטשטיין בספרו תורת חסד פרשתנו (דף כ"ט ע"א ואילך), דהן אמנם שתיבת "הדשן" רומזת לענוה (כנ"ל בסה"ק הגל), ואיתא בסה"ק נחל קדומים להחיד"א בפ' חוקת, דהיצר הרע ברואתו שפלות אמיתית בורח כמו הבורח מן האש, אך אעפ"כ איתא בספרים הק' ד"שפון" הוא בגימט' "הדשן", כי לפעמים ע"י "הדשן", היינו ע"י ענוה פסולה גורם שהשטן יביאו לידי עבירה.

וז"ל ס' תורת חסד שם: או יש לרמז מדוע יכונה השטן בשם הדשן שהוא בחינת שפלות, כי גם כ"ל התאוות באים ע"י שפלות מגונה, דהיינו תאות ניאוף ח"ו מוכרח להתכנע לאיזה שפחה כעורה, כי חשובה אינה שומעת לו, וכן תאוה לשחוק בקארטין מוכרח לחזור אל איזה אדם פחות, כי לא נגמרת התאוה כי אם ע"י שנים . . . ע"כ רמזה תורה הקדושה הדשן, בחינת אפר שגימטריא שפון, לרמז שהשטן אינו יכול להביא לידי עבירה כי אם ע"י כניעה וענוה פסולה. ע"כ צריך אדם ליהרר מענוה כזאת ולקיים ויגבה לבו בדרכי ד'.

וזהו שרמזה תורה הקדושה והרים את הדשן, ר"ל שבכניעה כזו שגימטרי' שט"ן שיש בו עצת יצה"ר להביא לידי עבירה ע"י כניעה, על זאת רמזה התורה הקדושה והרים, כלשון ויגבה, שלא ינהג לעבירה בכניעה רק בעבודת ד', עכ"ל ס' תורת חסד שם.

- ג -

ובזה אפשר לפרש את הפסוק "והרים את הדשן גו'", דקאי על ענין תוכחת התלמידי חכמים לאנשי הדור. וזהו שאמר "והרים את הדשן", דכאשר הת"ח בא להוכיח את אנשי דורו, כדי להסיר ולסלק מאנשי דורו את הדברים הבלתי רצויים, וכמ"ש "הרימו מכשול מדרך עמי" (וזהו "והרים" לשון הסרה ופיזוק, כנ"ל), אז אסור שתהי' לו ח"ו ענוה פסולה, כ"א צריך להיות בבחי' "והרים" לשון הרמה והגבה, בבחינת "ויגבה לבו בדרכי ה'", וכאמרם ז"ל דתלמיד חכם צריך שיהי' בו שמינית שבשמינית.

וזהו שדייק לומר "והרים את הדשן", דשן דייקא ולא אפר, כי נת"ל שאפר היא הבחינה הכי אחרונה, היינו בחינת ענוה הכי נמוכה. ולכן אמר שבבוא הת"ח להוכיח את אנשי דורו, הנה אף שגם אז צריך להיות בבחי' "דשן", בבחינת ענוה, אבל לא יהי' בבחי' "אפר", היינו בבחינת שפלות לגמרי, בבחינת עפר ואפר שהכל דשין עליו, כי אז לא יוכל לפעול מאומה בהוכחתו (והוא הנק' "ענוה שלא במקומה"), כ"א צריך שיתנהג אז באופן ד"ויגבה לבו בדרכי ה'", באופן ד"שמינית שבשמינית".

- ד -

ויש להוסיף בזה, דהנה ידוע ההפרש בין "ענוה" ל"שפלות", דענוה פירושו שהוא יודע שיש לו כל הבחינות הכי גבוהות, ואעפ"כ הוא מחזיק עצמו בענוה, וכמו משה רבינו, דאף שבוודאי ידע את גודל מעלתו, אעפ"כ העידה עליו התורה "והאיש משה עניו מאד גר", וכן אמר "ונחנו מה", ומבואר בזה בספרים הקדושים, שמשה רבינו ע"ה חשב בעצמו, כי אילו היו נותנים לאיש אחר את כל הכחות וההשפעות שנתו לו, אז הי' גם הוא מגיע לדרגתו. אבל שפלות פירושו שאין בו שום בחינה גבוה, והוא אכן שפל ערך וכו'.

וזהו שאמר הכתוב, שבבואו להוכיח את אנשי דורו, כדי להסיר ולהרים את המכשולות, אז צריך להיות בבחינת "והרים", היינו בבחינת ענוה בלבד, בבחינת "דשן", ולא בבחי' "אפר", שהיא הבחינה הכי נמוכה, המורה על שפלות, כ"א בבחי' "והרים", בבחי' ויגבה לבו בדרכי ה' (שאינו בסתירה לענין הענוה).

ועוד יש לפרש "והרים את הדשן", דכאשר הת"ח בא להוכיח ולהרים ולהסיר מכשול מדרך עמו, אז צ"ל "והרים את הדשן", שיסיר ויסלק מאתו גם בחי' "דשן", בבחינת הענוה, כ"א יתגבר כארי ואל יבוש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת ה'.

- ה -

והנה אגב דאתי לידי ספר תורת חסד לדודי הרה"צ הק' ר' מרדכי ראטשטיין, אעתיק מרגניתא טבא שמצאתי בספרו בפרשתנו שם (דף כ"ט ע"ד ואילך), וז"ל שם:

בפסוק ופשט את בגדיו וגו' והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור, הנה מצאתי מה שאהבה נפשי ומה שתמיד עלה על רעיוני בס' הקדוש אמרי טוב, וז"ל:

"ופשט מתרגם המתרגם וישלח, בעת שישלח וילך אדם מן העולם הזה לעת פקודתו להשתלח הנשמה מהגוף, על זאת צריך להתפלל כל חסיד לעת מצוא שיהי' בעת שפשט הנשמה מן הגוף בדעת שלימה, כי הם"מ בא' לו לאדם קודם פטירתו ואמר לו כפור באלקי ישראל כדי להטעותו מדרך הטוב ומאמונת הקב"ה בעת שפשט הנשמה מן הגוף [התבונן אחי זאת ושים על לבך הטהור], ע"כ צריך אדם לבקש ולחנן לפני הקב"ה בעת שיהי' יום פקודתו שיהא בדעת שלימה כדי שיכול למסור את נפשו בקדושה וטהרה.

וזהו ופשט עולה נשמה בגימטריא, להתקשר להוי' ב"ה. וזה הוא ופשט במ"ק גימטרי' הוי"ה ב"ה. ומאריך שם, וסיים: ע"כ צריך להתפלל ע"ז בכל עת ובכל זמן.

וזהו והוציא, בעת יציאת נשמתו מהגוף צריך לקבל עליו את הדשן, למסור את נפשו לשרפו לאפר בשביל הקב"ה, ומקבל עליו הדין באהבה ויראה, ואז יכול ליחד יחודא עילאה ולקבל עליו עול מלכות שמים באמת, ויתעורר עליו זכות יצחק אבינו שאפרו מונח לזכרון לכפר על בני ישראל, ואז ינצל מן השטן, כי הדשן גימטריא שט"ן א"ל מחוץ למחנה (ר"ל), בעת יציאת נשמתו מחוץ לגופו יתעלה נשמתו אל מחנה שכינה, אל מקום אשר נחצבה משם, ויקויים בו טהור הוא, שיום צאתו כיום ביאתו, ואז יתעלה נפשו אל מקום טהור, עכ"ל הקדושה.

ע"כ אחי היקר ראוי להתבונן בדברי' הקדושים האלו ולשים על הלב לעת מצוא זה יום המיתה, ושלא נשכחם חלילה.

והנה בזה כמה שנים אשר ראיתי מענין הזה בס' הקדוש שבט מוסר (פרק כ"ז), וחשבתי בלבי, טוב להעתיק בספר ראשון שחברתי, אבל לא עלתה בידי, אבל עכשיו שחברתי בעזה"י הס' הזה וראיתי מענין זה בס' אמרי טוב הנ"ל, נזכרתי להעתיק מה שכתב השבט מוסר מענין מסירת מודעה שתקנו הקדמונים ז"ל שימסור האדם מודעא בחייו,

שאם ח"ו מסיבת בלבוץ דעתו יודה א"ל דברי המסית, יהיו דבריו כחרם הנשבר וכדבר שאין בו ממש. וקודם מסירת מודעא הזאת צריך האדם שישוב בכל לבו מהעבירות שבידו שעשה מנעוריו עד היום הזה, אע"פ שכבר עשה תשובה ונתחרט ועזב את דרכיו המקולקלים ועשה תשובה על כל העבירות שעשה, שמא לא עשה תשובה שלימה בכל לבבו, אבל עכשיו שמזכיר יום המיתה בודאי צריך שישוב בכל לבבו. וכתוב שם הנוסח מה שצריכין לאמר, ויכול כל אדם לראות שם. וסיים שם: וטוב לאמרה ברבים כדי לזכות את הרבים. ואני המחבר [הוא המחבר ס' הקדוש שבט מוסר] קראתי ברכים בתוך הדרוש ברוב עם הדרת מלך, ואמרתי לעם שיתכוונו עמי במסירת מודעא זו לעת מצוא זו מיתה, שאפשר ימות אדם פתאום דמיתה מצוי, לכן טוב לאומרו בהיותו בריא שדעתו מיושבת עליו כדי שימסרנה בלב טוב ובנפש חפיצה בלי עונש כלל, כי סמוך למיתתו נראה כמוכרח, עכ"ל הקדוש.

התבונן אחי שראוי לעשות כן כמו שעשה הקדוש בעל שבט מוסר, שבעוד שאדם בריא יראה אדם לאסוף לו עשרה לומר בפניהם הנוסח מסירת מודעה, ובודאי יועיל לאריכות ימים ושנים, כי אפשר שבעת חליו תטרף דעתו ח"ו, ע"כ בודאי נכון לעשות המסירת] מודעא הזאת בעת שאדם בריא, והבא לטהר מסייעין אותו, כי בודאי אמת שבשעת יציאת] נשמתו השטן עומד על ימינו לשטנו ויאמר לו כפור בד' אלקי ישראל, והנשמה ממאנת, ואפשר שיבוא לידי הודאה ח"ו וחלילה, ע"כ בודאי צריך ליזהר אדם בזה ביתר שאת וביתר עוז להקדים בימי בריאותו לומר הנוסח של מסירת מודעה שכתב בשבט מוסר הנ"ל או בליקוטי צבי החדש, ויזכה לכל טוב.

והנה מביא שם השבט מוסר מעשה בחולי אחד שצעק מאד קודם מותו יען שראה למלאך המות, ואמרו לו חכמים שיאמר שמע ישראל, והוא ענה: חלילה לאמר שמע ישראל, כי השטן עומד לנגדו ואומר שאם יאמר שמע ישראל יעשה עמו שפטים גדולים ואם לא יאמר יצילהו מצער חליו, ולא אמר שמע ישראל ויצאה נשמתו והלך לחרפות, וחמים פירשו מאצלו שלא ידבק בלבושיהם מטמאתו, עכ"ל הקדושה.

התבונן אחי במעשה הזאת. ע"כ בודאי נכון לומר מסירת מודעה בעודנו בריא בחיים חיותינו, ונזכה לאריכת ימים בזכות התשובה המתנוצץ בנו, אמן. ועיין שם בשבט מוסר שמאריך במעשה הזאת ותבין.

עכ"ל בס' תורת חסד שם. ושם לפנ"ז (בדף כ"ט ע"ב ואילך) כתב, וז"ל:

אחר כתבי מענין מסירת מודעה, מצאתי את שאהבה נפשי בס' הקדוש ברית אברהם מאבי השל"ה הקדוש, שנדפס שם הצוואה של נכדו ר' שעפטל אשר כתב שם, וז"ל: כתב אדוני אבי ז"ל [הוא השל"ה הקדוש] בספר, אדם כשמגיע זמן למות, עומד השמן ב"מ על צדו ומפתה אותו ואומר לו כפור באלקי ישראל, ואדם אין לו דעת באותן] הימים רחמנא ליצלן, ע"כ הנני עומד [כן אומר בנו, השל"ה הקדוש] מעכשיו בפני הש"י שמו הגדול ב"ה ושכינתי' ובפני ב"ד של מעלה ובב"ד של מטה, שהנני מוסר מודעה, אם חליצה וחס שאדבר סמוך לאותו ענין איזה דבר שלא כהוגן, יהיו אותן הדברים בטלין ומבוטלין לא שרירין ולא קיימין על עצמי, והדברים של עכשיו הם קיימים, באשר אני מקבל על עצמי ומעיד אני שהקב"ה הוא מסבב כל הסיבות ומהוה כל הויות, והוא נצחי, ראשון לראשונים ואחרון לאחרונים, ושמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד, וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, והן הן הדברים שאני מקבל עלי מעכשיו ולעולמים, עכ"ל הקדושה.

התבונן אחי היקר ללמוד מהצדיק הלז לעשות כן כל אדם בעוד בבריאותו, ושלא להתעצל ולהמתין עד קודם מותו, כי מי יודע היום חליצה, ע"כ בודאי נכון לכל אדם למי שיש לב חי בקרבו לשים זאת על לבו, לבחור איזה יום לאמר מסירת מודעה אפילו בפני שלשה, כדמוכח הלשון של מסירת מודעה דלעיל שמזכיר ובב"ד של מטה. ע"כ בודאי נכון שלא להתעצל בדבר הזה בעודו בבריאותו ואל יבוש משום אדם, כי אם ח"ו יתעצל ובבוא יומו ח"ו אולי יכפור איזה קצת מחמת בהלה אזי מתחייב בנפשו יען כי לא קדם במסירת מודעה, ובפרט בנוסח קצר כנ"ל, והבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, אמן.

הג"ה: ובכתבי זאת אמר לי חתני היקר [זקיני] מו"ה יהושע כ"ץ נ"ו, שאיזה פעם קרא לו חותני הצדיק מו"ה זא[ב] זיף ז"ל לצרף לב"ד

לומר מסירת מודעה זו, וזאת הי' עוד בכריאותו. הרי אחי שרבים עושים כן, ע"כ נכון שגם אנחנו לא נתעצל. וכן אני מצוה זאת לְכֹל יוצאי חלצני עד עולם. וגם זה סיבה שלא לשכוח ביום המיתה. ובזכות זה השם ברחמיו ובחסדיו הגדולים יאריך ימים לעבודתו ית', אמן ואמן, ע"כ הג"ה.

עכ"ל בס' תורת חסד לדודי הרה"צ הק'.

- 1 -

עוד אפשר לפרש בהקדם דברי דודי הנ"ל שמביא בספרו "תורת חסד" על הפסוק "והרים את הדשן אשר תאכל האש" וגו'.

ולפי הנ"ל אפשר לומר דהנה הדש"ן בגימטריא שט"ן כנ"ל, והרמז שצריך להרים השט"ן והיצה"ר שיכנע תחתיו, ועי"ז מרים אותו דהרי זהו תכליתו של היצה"ר שירים אותו ויקוים תכליתו בזה, והעיקר שהיצה"ר והשט"ן יסכים על דבר מצוה שעושה, כמ"ש בספר שפת אמת (שמות) על פסוק וימררו את חייהם, וז"ל: דהנה עיקר הגלות הוא שהנשמה נאסר בגוף וקול דודי דופק הוא כח הנשמה שבנפשות בני ישראל שמעורר האדם לפתוח כחודה של מחט בגופו שתוכל הנשמה להאיר באדם, וזהו שכתוב וימררו את חייהם כו' בחומר ובלבנים, מה שהנפש שהוא החיות שבאדם הוא מוטרד כל היום בהבלי עולם, ומצד זה נמשך הגלות בפועל ממש, כי באמת בני ישראל הם נשמת כל הברואים, ומן הדין צריכין להיות כל האומות כפויין לבני ישראל כו', אך בני"י עצמן צריכין לשעבד ולבטל גופם אל הנשמה וממילא יהיה הכל כסדר כו', ואז הנשמה שולטת בכל הבחינות, בני ישראל שולטין על האומות, ונשמות בני"י שולטות על הגופים, והקדוש ברוך הוא שהוא מחיה כל הנשמות מגלה כח אלקות אל הנשמות, אבל בדורות השפלים, שהגוף עיקר והנשמה טפלה ולכן משועבד הנפש להגוף כמו שכתוב (איכה ה' ט') בנפשינו נביא לחמנו, ועם זה בא כל מיני גלויות בכל המדרגות שאין הנשמה שולטת, ונסתר בחינת אלקות בעולם, וזהו שכתוב (תהלים צ"א) עמו אנכי בצרה וכו' ע"ש דבריו הקדושים.

וכעין זה מובא בתולדות יעקב יוסף (דברים דף קע"ה ע"ג) דהנה יש שני מיני גלויות, אחד גלות הגשמי מן האומות, ב' גלות היצר הרע

הרוחני, שהנשמה בגלות אצל היצר הרע, כמו ששמעתי ממורי קרבה אל נפשי גאלה וכו' וזה נמשך מזה שנטרד משניהם ע"כ.

ולזה שהשטן יסכים אתו על כל דבר ודבר לא יכולים לזכות אלא ע"י מדת האי"ן, שמחזיק עצמו לאין, כמו שפי' הבינה לעתים על הפסוק (פרשת בהעלותך) "והאיש משה", משה רבע"ה זכה להיות "איש", אדון ואב לכל הנביאים, משום שהיה "עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה", שהיה רואה את כל אחד במדרגה יותר גבוה הימנו, על כן היה הוא גבוה מן הכל, ע"כ.

וזהו שאמר הכתוב "והרים את הדשן", ולפי הנ"ל דדש"ן בגימטריא שט"ן, הכוונה שירים את השטן שלא ישלוט עליו רק אדרבה יכנע תחתיו, "אשר תאכל האש", אשר מלשון אם, שאם לא יכניע השטן אז תאכל אותו אש הגיהנם ח"ו, וזהו פי' הפסוק "והרים את הדשן" כנ"ל, דהיינו שירים את השטן למדרגה גבוה, שבעל כרחו יענה אמן על כל מצוה שהוא עושה.

- ג -

ויש לפרש עוד ע"ד הנ"ל באופן אחר קצת, דהנה "אש" רומז לתורה כמאה"כ (ירמי' כג, כט) "הלא כה דברי כאש נאום ה'", ובמסכת תענית (דף ד' ע"א) הביא מקרא זה על המימרא האי צורבא מרבנן דרתחא אורייתא קמרתחת ביי, דכתיב הלא כה דברי כאש נאום ה'. והנה אמרו רז"ל (סוכה דף נ"ב ע"א, קידושין דף ל' ע"ב) בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין, שהתורה הוא תבלין נגד היצה"ר.

וזהו שאמר הכתוב, והרים את הדש"ן, איך אפשר להרים את השט"ן שלא יפריע אותו לעבודת השי"ת, לזה אמר "אשר תאכל האש", דיאכלנו ע"י הא"ש זו תורה, שהתורה נמשלה לא"ש כנ"ל, והתורה הוא תבלין נגד היצה"ר, ועי"ז מרים ומגביה את השטן לתכליתו שלא יפריע אותו בעבודת השם.

- ד -

עוד אפשר לפרש בדרך רמז, דא"ש רומז להתעוררות והתלהבות האדם לתורה ומצוות, כמ"ש בספרים הקדושים. והנה ידוע מהרבי

מקאצק זצ"ל על הפסוק בריש פרשתן הוא העולה על מוקדה, והאות מ' של תיבת מוקדה הוא מ' זעירא, ופ' שהרמוז בזה, דההתלהבות והלהט של אדם מישראל לתורה וליהדות אינם צריכים להיות בולטים לכל עין, כי אם חבויים בלבו פנימה (מובא בספר מעיינה של תורה בפרשתנו).

וזהו הרמז והרים את הדשן, שאדם צריך להרים את ההתלהבות שלו לתורה ולמצוות, אשר "תאכל האש", א"ש רומז ג"כ להתלהבות כנ"ל, שההתלהבות שלו תהי' בבחינת אכילה, דכמו המאכל שהאדם אוכל אינו נראה אח"כ לעיני שאר בני אדם, כמו כן צריך להיות התלהבות האדם לתורה ומצוות, שלא יראה אח"כ לעיני בני אדם, כדברי הרבי מקאצק הנ"ל.

פרק יא

**בו יבואר קצת מהלכות מכנה שם לחבירו ומלבין פני חבירו
ברבים ובמספר לשון הרע, והשומע ממנו מקבל עונש יותר גדול
מהאומר**

מבואר בחז"ל: כל היורדים לגהנום עולים חוץ משלשה, הבא על אשת איש המלבין פני חבירו ברבים והמכנה שם רע לחבירו, וגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכ"ל שכן אם בייש אחד לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה, והארבעה ועשרים דברים שמנדין אותו עד שישוב בתשובה (רמב"ם הל' ת"ת ו, יד). והקורא לחבירו עבד, חייב נדוי (קידושין כח). הקורא לחבירו עבד יהא בנידוי, ממזר סופג את הארבעים רשע יורד עמו לחייו.

והמרגל בחבירו עובר בלא תעשה שנאמר לא תלך רכיל בעמך ואף על פי שאין לוקין על דבר זה עון גדול הוא וגורם להרוג נפשות רבות מישראל. ואף על פי שהוא אמת, הרי זה מתריב את

העולם, יש עון גדול מזה עד מאד והוא בכלל לאו זה והוא לשון הרע, והוא המספר בגנות חבירו אף על פי שאומר אמת, אבל האומר שקר נקרא מוציא שם רע על חבירו, אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני, וכך וכך היו אבותיו, וכך וכך שמעתי עליו, ואמר דברים של גנאי על זה אמר הכתוב יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות, שלש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא עבודת כוכבים וגיילוי עריות ושפיכות דמים ולשון הרע כנגד כולם ועוד אמרו חכמים כל המספר בלשון הרע כאילו כופר בעיקר שנאמר אשר אמרו ללשונו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו ועוד אמרו חכמים שלשה לשון הרע הורגת האומרו והמקבלו וזה שאומר עליו והמקבלו יותר מן האומרו.

פרק יב

שלושה שיוורדים לגיהנם ואינם עולים, ואלו הן: הבא על אשת איש, המלבין פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו

בגמרא במסכת בבא מציעא (דף נח:): אמר רבי חנינא, כל היורדים לגיהנם עולים (כל הרשעים שדנים אותם בשמים לגיהנם, סוף דבר שאחרי איזה זמן שקצבו להם לפי מעשיהם, הם עולים ויוצאים מגיהנם, כנזכר בהלכות כבוד אב ואם, שאין דנים אדם לגיהנם יותר משנים עשר חודש). חוץ משלושה שיוורדים לגיהנם ואינם עולים, ואלו הן: הבא על אשת איש, המלבין פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו.

והקשו בגמרא, מכנה היינו מלבין, כלומר לשם מה שנינו גם "המלבין פני חבירו ברבים", וגם "המכנה שם לחבירו"? והלא כל מכנה שם לחבירו ממיילא הוא מלבין פני חבירו ברבים.

ותירצו בגמרא, שאפילו באופן שהמכונה בשם, רגיל שמכנים אותו כך, ואינו מתבייש בכך, כגון אדם שכל העולם קוראים לו "הצהוב"

וכדומה, מכל מקום יש איסור לכנותו בשם זה, מכיון שהמכנה מתכוין לביישו, וכל העושה כן אינו עולה מגהינם לעולם.

וברור הדבר ששורש האיסור בכינוי שם רע לחבירו, הוא מכלל איסור "אונאת דברים". וכן פסק מרן בשלחן ערוך בזו הלשון: יזהר שלא לכנות שם רע לחבירו, אף על פי שהוא רגיל באותו כינוי, אם כוונתו לביישו, אסור.

ומכאן יש להתעורר אודות אלו הנוהגים לכנות חבריהם בשמות שונים, ובפרט אצל הנערים בבתי הספר וכיוצא בזה, שרגילים הרבה פעמים בעוון זה, כאשר מתחיל להשתרש כינוי כלפי אחד מבני הכיתה, ויש בזה איסור חמור כמבואר, וכמה פעמים נגרם בשל כך צער ועגמת נפש, ולעתים אף נזק ממש, לאלו שנתכנו בכינויי גנאי כאלה ואחרים, והעוון רובץ על הראשונים שהחלו בדבר מגונה זה, ואשרי מי ששם סוף לענין רע כזה.

עיין ב"מ נח: כל היורדים לגהנום עולים חוץ משלשה, הבא על אשת איש המלביץ פני חבירו ברבים והמכנה שם רע לחבירו, ושואלת הגמרא מכנה היינו מלביץ, ומתרצת אע"ג דדש ביה וברש"י כבר הורגל בכך שמכנים אותו כן ואין פניו מתלבנות ומ"מ זה להכלימו מתכוין.

אולם ברמב"ם הלכות תשובה על דברים שאם רגיל בהם אין לו חלק לעולם הבא דבר ראשון נקט המכנה שם לחבירו [היינו ממציא השם] והקורא לחבירו בכינויו, ועין בכ"מ וכן במהרש"א ב"מ שם שהבינו ברמב"ם דהאיסור כינוי הוא גם בשם שאינו בוש ממנו [ועין עוד ס' היראה לרבינו יונה להדיא כן].

ולדעתי לדבריהם הקדושים של הרמב"ם ורבינו יונה יש סיוע גדול מד' רשב"י בזוהר פ' משפטים שכתב בטעם האיסור החמור של מכנה שם לחבירו, 'משום שישראל קודש הם וכיון שקודש הם אסור לכנותם בשם של גנאי' ומי שמכנה שם לחבירו עונשו גדול עיי"ש, הרי שהדבר תלוי בקדושת ישראל ולא בכוונה לבייש, [בפרט שהרי כבר אינו מתבייש כמבואר בגמרא].

פרק יג

המבזה תלמיד חכם וכל שכן דיין העיר, ואפילו שלא בפניו, יש חיוב גדול עליו לתבוע עלבונו ולנקום בעדו, ובית דין מנדין על זה

בשו"ת מהר"ם גלאנטי סימן לג להצה"ק רבי משה גלאנטי זצ"ל:

שאלה: מי שרגיל להתלוצץ על בני אדם ולהוציא להם שמות כשמות הפלילים של הישמעאלים: ש"ך צאלק א"ל דין, ולאחרים ש"ך שאקיף. אם הוא חייב נידוי עד שובו מדרכיו, אם לאו. יורנו מורנו ורבינו כדת מה לעשות, ויארר עינינו באור תורתו ושכרו כפול מן השמים.

תשובה: דבר זה אינו ממניין הארבעה ועשרים דברים שמנדין אותו עד שישוב בתשובה (רמב"ם הל' ת"ת ו, יד). ולא מצינו כי אם הקורא לחבירו עבד, חייב נדוי;

הקורא לחבירו ממזר, יורד עמו לחיו; אבל ליצנות כזה לא מצינו.

אבל הוא נמנה מכלל 'כת הליצנים' שאינה מקבלת פני שכינה, והמתלוצץ נופל בגיהנום; וראוי לכל ירא שמים לגעור בו, ולביישו ברבים. ואם לא ישמע ויחדל, מכין אותו מכת מרדות; שעובר על דברי נבואים וחכמים: 'ועתה אל תתלוצצו' (ישעיהו כח, כב), וגורם שיסלק שכינה מישראל.

ובפרט ליצנותא כזה, לקרוא שמות הבעלים שמות דמסאבותא ומסלק שם הקדושה ממנו. וכבר כשהוא עושה פעם או פעמים מקרב הכסילים הוא, ואין לו כל כך אשם; אבל מי שרגיל בכך, ואזיל לשיטותיה מכנה שם רע לחבירו, והוא לא יהיה לו חלק לעולם הבא.

ואם אחר התראה אחת או שתיים חוזר על קיאו, אז יש רשות לבית דין לנדותו כפי צורך השעה; כיון שבכוונה מכווין לעבור על דברי תורה. ואם ישמע ויתחרט וישוב מדרכו, ורפא לו.

נאם הצעיר משה גלאנטי

ובספר "ויוסף אברהם" אות י"ט שם מוסיף בזה וז"ל: ואפילו כששומע מאדם אחר שמבזה תלמיד חכם וכל שכן דיון העיר ואפילו שלא בפניו יש חיוב גדול עליו לתבוע עלבונו ולנקום בעדו, וכמו שכתוב כאן שבית דין מנדין על זה. ומצינו בגמרא (ב"מ דף פ"ד, וסנהדרין דף מ"ד ברש"י ד"ה דבעיא) שגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכל שכן אם בייש אחד לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה.

ונמצא בספר קורא הדורות מהרב ר' דוד איש ירושלים ז"ל מעשה נורא מענין זה, וז"ל: כתוב בסוף מחזור האשכנזים שישראל אחד איש בליעל נתקוטט עם הרב ר' יוסף בן לב ז"ל (הוא המחבר שו"ת מהר"י בן לב) בשאלונקי על ענין פסק דין שכתב נגדו, והכהו על הלחי בשוק בפני כל העם, ולא היה מי שימחה בידו, ואין דובר אליו דבר על ענין זה, מפני היות האיש הבליעל ההוא עשיר גדול, ותקיף וא"לם מאד, והרב היה שם בעת הזאת לפני חנות של בשם אחד ושמו אברהם קמלאנו, קרע הרב את בגדיו, ואמר בקול גדול שומו שמים על זאת!!!

ובלי"ה ההוא (שנת ה' אלפים ש"ה ד' לחודש אב) נכנס הבושם בחנות כו', והאור נאחו ונתרבה הלהב, וקם שריפה גדולה ונשרפו כמו המשת אלפים בתים מבני ישראל במשך ו' שעות, כי מן השמים נלחמו הרוחות הנושבות, ונשרפו כמו מאתיים נפשות ובתי כנסיות ובתי מדרשות הרבה וספרים אין קץ, לא נראה צרה גדולה בזאת, ואנשים היו מבריחים רכושם מהאש רחוק כמטחוי קשת בשדות, ועם כל זה הלך האש עליהם ושרפם, ואחר כך עלה הנגף בעם והיו מתים בכל יום הרבה נפשות מישראל עד שהגיעו ביום אחד שנקברו ביום ההוא שי"ד מתים כמנין השם שד"י, ומהיום ההוא והלאה ה' הנגף הולך ונתמעט עד שנעצרה המגפה עכ"ל עם הוספות מסדר הדורות מהגאון מהגאון ר' יחיאל מיניסק ז"ל.

והנה ממעשה זו התעוררות גדול יוצא לנו להיזהר מאד מלשמוע עלבון תלמיד חכם ולשתוק, אבל מכל מקום ודאי שצריך לזהר בזה משום כעס בלב ולא יהיה רק נראה ככועס. עכ"ל, שם.

היוצא לנו מזה, מוסר השכל שכולם יעיינו בגמרא (ב"מ דף פ"ד, וסנהדרין דף מ"ד ברש"י ד"ה דבעיא) שגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכל שכן אם בייש אחד לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה. וראה מה שכתב הרמב"ם יד החזקה הלכות דעות פרק ז' [ומובא בחק לישראל יום ד' פרשת תולדות]:

(א) המרגל בחבירו עובר בלא תעשה שנאמר לא תלך רכיל בעמך ואף על פי שאין לוקין על דבר זה עון גדול הוא וגורם להרוג נפשות רבות מישראל לכך נסמך לו ולא תעמוד על דם רעך צא ולמד מה אירע לדואג האדומי:

(ב) אי זהו רכיל זה שטוען דברים והולך מזה לזה ואומר כך אמר פלוני, כך וכך שמעתי על פלוני, אף על פי שהוא אמת, הרי זה מחריב את העולם, יש עון גדול מזה עד מאד והוא בכלל לאו זה והוא לשון הרע, והוא המספר בגנות חבירו אף על פי שאומר אמת, אבל האומר שקר נקרא מוציא שם רע על חבירו, אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני, וכך וכך היו אבותיו, וכך וכך שמעתי עליו, ואמר דברים של גנאי על זה אמר הכתוב יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות.

(ג) אמרו חכמים שלש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים ולשון הרע כנגד כולם ועוד אמרו חכמים כל המספר בלשון הרע כאילו כופר בעיקר שנאמר אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו ועוד אמרו חכמים שלשה לשון הרע הורגת האומרו והמקבלו וזה שאומר עליו והמקבלו יותר מן האומרו:

פרק יד

מי שחטא בחטא אחד מאה פעמים

בספר שערי קדושה בא"ד: ונראה לי, שאם נאמר, מי שחטא בחטא אחד מאה פעמים, יעשה מסדרי תשובה מאה פעמים, אם כן נעלת

דלת בפני בעלי תשובה, שחטא זמן רב ולא יספיק לו כל ימי חייו, ואם נאמר שיעשה רק פעם אחת הוא דבר המתנגד אל השכל, שיהיה משפט אחד למי שחטא מאה פעמים, וסוף דבריהם הם: מי שקיים דרכי תשובה והסגופים ב' פעמים, כמו שאמרנו בסדרי תשובה ודיו מההיא, דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה נעשה לו כהיתר, ולמדנו מזה שעיקר החטא הוא בב' פעמים הראשונות, ואחר כך נעשה לו כהיתר גמור. נמצא שדומה קצת לשוגג ואינו ראוי להחמיר עליו כל כך על שאר פעמים כמו בב' פעמים הראשונות, עד כאן לשונו בקצור, וגם דבריו קשה להולמם:

א במה שכתב ואין ראוי להחמיר וכו', אם כן עדיין אין סוף וקצבה לדבר עד כמה תכבד העבודה.

ב איך משמע מדברי רב הונא שאמר אחר ב' פעמים הראשונות יהיה כשוגג? לכן הנכון כמו שאמרנו, ואם לבך נוקף למי שחטא בלי מספר לחטא אחד, שיהא די בג' פעמים סגופים ותענית, תצרף לדברים אלה, מה שאמר בעל "חוט השני", שמקל ביותר ובכלל מאתיים מנה.

איך שהציע את דבריו אלה לפני כבוד הרבנים והגאונים דמדינת ליטא ולפני שאר הרבנים גדולי ישראל

כתב הרב בעל "קנה חכמה" בספריו הקדושים ה"ה בספרי כ"ח וס' ד"ח, איך שהציע את דבריו אלה לפני כבוד הרבנים והגאונים דמדינת ליטא ולפני שאר הרבנים גדולי ישראל והסכימו לדבריו, ומה שאמר השל"ה, לעשות סגופים ותענית על כל פעם שנהנה מהעבירה, והביא ראיה מדברי הרמב"ם: הבא על כל אחד מכל עריות, ביאות הרבה, חייב כרת או מתות בית דין על כל ביאה וביאה, וכן על השוגג חייב חטאת על כל ביאה וביאה, ולכן צריך לעשות תשובה על כל פעם שחטא, אבל לא מצינו לא בתורה ולא בנביאים ולא בגמרא ולא בדברי הרמב"ם, שהתשובה היא סגופים ותענית, לומר שיסגף עצמו כל כך פעמים כמספר הפעמים שחטא, אך זאת מצאנו שהתשובה היא עזיבת חטא והחרטה ווידוי וקיום חבילות של מצוות, וזה לא שייך לומר, שמי שחטא ק' פעמים איזה חטא, שיתחרט עליו ק' פעמים, וגם לא מצינו שיתחייב לעשות חבילות של מצוות ק' פעמים,

והתענית והסגופים הם אינם עיקרי התשובה רק להתיך הזוהמא, כמו שאמרנו, ולפי זה כאשר מצאנו בעזרת השם דרך נכונה בראיות מוכחות להתיך הזוהמא על ידי סגופים ותענית, פחות ממספר שחטא די, ואין צריך יותר.

אפילו על ידי הרהור תשובה בלב שלם נקרא צדיק גמור

גם אם התשובה היא תענית וסגופים, ועל כל פעם שחטא צריך לסגן כדברי השל"ה, לפי זה – אם אחד נשתקע בחטא, יהיה צריך להתענות כל ימיו, והרי אמרו: בעל תשובה נעשה כבריה חדשה, ולפי זה לא יהיה בריה חדשה עד שימות, גם הוא, זכרונו לברכה, כתב, שאפילו עשה תשובה ביום לפני מותו נקרא בעל תשובה, ועל כן צריך לומר, התשובה היא כמו שאמרנו, והסגופים והתענית הם להתיך הזוהמא שנשארה בו אחר שקיים דרכי התשובה, וגדולה מזו אמרו בגמרא, שאפילו על ידי הרהור תשובה בלב שלם נקרא צדיק גמור, כמו שאמר: המקדש את האשה ואמר לה, על מנת שאני צדיק, אפילו היה רשע גמור, הרי זו מקודשת, שמא הרהר בתשובה בלב שלם ונעשה צדיק גמור ברגע אחד, אף שאין מעלתו כמו שמקיים דרכי התשובה במלואה, כמו שאמרנו לפנינו, וא"ת לפי מה שכתבתי פ"ז, שפעולת חבילות של מצוות ופעולת המלקיות, שהיה בזמן בית דין שווים הם, אם כן קשה במה שאמר הרמב"ם בחטא ביאות הרבה באחת מן העריות, שהיו מלקין אותו על כל ביאה וביאה, למה לא היה יכולים לגרש המשחיתים על ידי ג' מלקיות ועל ידי ג' חבילות של מצוות, שיכול לגרש כל המשחיתים, אף שהם עבים וגסים ביותר, כמו שאמרנו. הענין הוא כך, כי אף על פי שפעולתם שוה, להסיר כח הטומאה שבחיצוניותו מעט מעט, שהיה עליו על ידי ל"ט הכאות ככוננה, כמו שאמרנו בפ"ב הנזכר, וכן הוא בענין חטאת, שבכל פעם שהיה סומך ידו על ראש קרבנו, היה נשלף ממנו כח הטומאה שהיה עליו מעט מעט, כמו שאמרנו בפ"ה.

אין הזוהמא מתמרקת ממנו לגמרי עד יום כיפור

כן הוא בענין הגהינם אם לא עשה תשובה שצריך ליבון על כל פעם שחטא ונתעבה ונתחזק ביותר, אבל פעולת חבילות של מצוות הוא,

אשר בורא ב' מלאכים קדושים להשראת שכינה עליו בתגבורת, ואז הם מסתלקים מעצמן, אף שהם גסים ועבים, כמו שאמר בזוהר, על מה שאמרו: הוי בונה ביתו בלא צדק, דהא בכל אתר דאשתכח ביה צדק כל רוחין וכל מזיקי עלמא ערקין ולא משתכחי קמיה, אמנם אף על פי שקיים ג' דברים אלה, שהם דרכי התשובה, אין הזוהמא מתמרקת ממנו לגמרי עד יום כיפור, שעל ידי קדושת עצומו של יום מתבטל הזוהמא לגמרי, וכמו שאמר בד' חלוקי כפרה שהיה ר' יהודא דורש וכו', עבר אדם על לא תעשה ועשה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר, וזה שאמר בספר "עשרה מאמרות", דבחיבי לאוין שעשה תשובה ומת קודם יום כפור, אין לו להמלט מכל העונש הראוי לאותו חטא עד יום כפור, ומשמעות שם שמקילין בעונשו, והוא מטעם שכתבנו, שאין הזוהמא מתמרקת לגמרי, אף אחר סגופים ותענית עד יום כפור.

אם עשה תשובה ומת קודם יום כפור, אין נמלט מעונשו של גהינם עד יום כפור

תרגום הזוהר:

הרי מבואר מכל אלה, שאם האדם ירצה להיות נקי מחטאיו ולא להענש בגהינם צריך לזה ב' דברים, והם: א חרטה והיודוי בתום לבבו, ויקבל עליו, שלא ישוב ויחטא בשום חטא שבעולם, כמו שאמרו פ"ו, ועל ידי זה מגרש הטומאה מפנימיותו של נשמתו. ב לקיים חבילות של מצוות נגד עבירות שעשה, וזה על פי רוב אי אפשר אלא על ידי שמירת שבת כהלכתו, ועל ידי זה מגרש המשחיתים אשר ברא והמשיכם בחיצוניות של נשמתו. ג לקיים הסגופים והתענית המסודרים לכל עוון, כמו שאמרנו, ועל ידי זה מגרש הזוהמא והרושם אשר נשאר בו, ואף שמקיים ג' אלה אין לו כפרה גמורה עד יום הכפורים, ולפי זה אם עשה תשובה ומת קודם יום כפור, אין נמלט מעונשו של גהינם עד יום כפור, אבל מקילין בעונשו, כמו שאמרנו, ואם קיים ב' דברים הראשונים ולא קיים הסגופים והתעניות, צריך ליבון בגהינם להסיר ממנו הרשומים שנשאר בו אחר שגרש את גוף כח הטומאה, ואם לא קיים רק אחד מהם, היודוי והחרטה, ולא קיים חבילות של מצוות נגד חטאיו או שמירת שבת כהלכתו, וזה המתהווה

על פי רוב באותן המתודים קודם מותם בתום לבכם, צריך ליבון יותר בגהינם, אבל הוידוי מועיל, שלאחר שקבל דינו עולה מהגהינם ומקבל שכר המצוות שעשה, כמו שאמרנו, אבל אם מת ברשעו ולא קיים אף האחד ומת בלא וידוי בלב שלם, יצטרך עוד ליבון יותר בגהינם, לבער כוחות הטומאה שבפנימיותו, ואף על פי כן אם יש בידו זכויות ומעשים טובים עולה אחר כך מן הגהינם, כמו שאמרנו בגמרא תחילה: "משלם לאיש כמעשהו", ואחר כך "ולך ה' החסד", ויבוא עם זכויותיו לגן עדן, ואם אין בידו זכויות ומעשים טובים, ומת בלא וידוי בפה ובלב שלם להתחרט על מעשיו, כתב ב"מנורת המאור": זה אפיקורס גמור, ואינו מאמין ביום הדין, ומשחית גופו ונפשו להכעיס, ונידון לדורי דורות או אף שיש בידו זכויות ומעשים טובים, והוא מאותן שאמרו בגמרא, שיורדין ואינם עולים, והם: הבא על אשת איש והמלכין פני חברו ברבים והמכנה שם רע לחברו, וכן מה שאמרו בר"ה פושעי ישראל בגופן, והם - קרקפתא דלא מונח תפילין שנדונין י"ב חודש בגהינם, ולאחר י"ב חודש גופן כלה ונשמתן נשרפת ורוח מפזרתן תחת רגלי הצדיקים, והמינין והמוסרים והאפקורסים ושפרשו מדרכי הציבור ושתנו חיתתם בארץ החיים, והוא פרנס המטיל אימה על הציבור, שלא לשם שמים, ושחטאו ושהחטיאו את הרבים, וכגון אותם המנויין במשנת חלק, ושם בגמרא: יורדין לגהינם ואינם עולים לדורי דורות, שנאמר: ויצאו וראו וגו', גהינם כלה והם אינם כלים, וחבירו נוטל חלקו בגן עדן, ואנשים כאלה צריכים יותר לזרו נפשם ולתקן מעשיהם, טרם יבואו הימים אשר לא יועיל החרטה.

התשובה המעולה הוא תיכף למעשה

בזמן התשובה כתב הרב הגדול ר' יצחק אבוהב בספר "מנורת המאור": התשובה המעולה הוא תיכף למעשה.

ב"ראשית חכמה" פ"ו משער התשובה כ' ז"ל, מה שכתב, שהיחיד אם שב בתשובה בעשרת ימי תשובה מוחלין לו, לא שב בינתיים, אפילו הביא כל אילי נביות אין מוחלין לו, זהו דווקא שאינו חוזר בתשובה ביום החטא עצמו, אבל אם עשה תשובה ביום החטא עצמו, אז תשובתו מרוצה ומקובלת, כמו בעשרת ימי תשובה, ותוכן דבריו הם.

מאמרי זוהר קרח, וזה לשונו: בכל לילה קודם שכיבה בעי למעבד חושבנא מעובדוי דעביד כל האי יומא וכו', ואינון איקרי מרא דחושבנא וכו', ופעולת החשבון הזה הוא, כי כאשר ימצא איזה חטאים אשר עבר, ויתחרט עליהם בלב שלם, ויתודה עליהם, ויקבל עליו, שלא לשוב עוד לאותו חטא, אז נשמתו בעלותה למעלה, לא תהיה ידו כותבת על הפנקס הפתוח, ואז יתכפר מיד, כשעבר על מצות עשה. אבל אם התשובה לא תהיה באותו יום וכבר נכתב על הפנקס, אז אף אם יעשה תשובה אינו נמלט מעונש הראוי לאותו החטא עד יום הכפורים, רק מקילין קצת בעונשו, כמו שאמרנו, ואם לא שב באותו יום, אז ישוב כאשר יתעורר עליהם תיכף, כמו שכתב ה"ראשית חכמה", כי אינו דומה השב מיד לשב אחר זמן, כי כפי התרחקו מאביו שבשמים ומהקדושה - ירבה עליו הכעס, ויכבד עליו המשא, ויהיה קשה להפריד מעליו הקליפה, כי אם בטורח גדול.

הסר מעליך נגעי עסקיך, ואז כשתפנה תשנה ותשמור כל מוצא שפתיך כאשר עם לבבך - זאת עצת היצר הרע

כתב הרב ר' משה אלשיך, זהו שאמר הכתוב: "עד מתי עצל תשכב" - כי יש אנשים שנותנים לבם בימי הבלם לא א' ולא ב' לשוב בתשובה, ויתחנן אל ה' בעת ההיא, וירבה אמריו, ויפליא נדרים, ויקבל על עצמו לפרוש מיום ההוא והלאה מהבלי העולם הזה ומתאוותו, ויתנהג בחסידות, ויעמיס עליו עול תורה ומצוות כל היום, והנה עוד בחמימות לבו לעשות כן, והנה לקראתו יצר סמוך בלשון רכה כמעלה ארוכה יש בהו עד דכא באמור אליו: "הטבת לראות, ועשה זאת איפא, בני, כאשר עם לבבך, אך איעצך, בני, וטוב לך, כי תעסיק ימים או עשור כפליים בעסקך, והרף מכל מוצא שפתיך לנדרך, עד הסר מעליך נגעי עסקיך, ואז כשתפנה תשנה ותשמור כל מוצא שפתיך כאשר עם לבבך". הן זאת עצת היצר הרע, כי יצודנו למדחפות, כי כל ישעו וכל חפצו, בל יאחו צדיק דרכו עד יעבור שעת חימום ויתקרב דעתו ויפתה וגם יוכל, כי פתי יאמן, ויאמר: טוב הדבר לטפל בעסקי עד יום יקל עלי, ואפנה ואשנה ואעבוד את ה' לבדו, וכאשר יום או יומיים יעמוד, תתקרב דעתו מחמימותו בעצלותו עד יסורו מלבבו, והיה כלא היה, וכה משפטו כל הימים בכל עת אשר יעיר משנתו לשוב אל ה', שאור

שבעיסה ישיאנו עצה יאחוז בעצלותם, יפול תרדמה עד ימות בלא חכמה, אך החרד על דבר ה' מיד בהקיצו מתרדמות אוולתו יחזיק ולא ירפה, וירחוק ויטהר מכל עוון ומכל חטא אשר נטמא בו, ויתגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים, ויעשה ויצליח, וזה מה שאמר על המתעצל אחר התעוררו לשוב – "עד מתי עצל תשכב" – אינו אומר 'עד מתי תישן', כי ידעתי כי התעוררת משנתך ונתת לב לשוב, אך תלונותי, למה אתה שוכב על מטת עצלותך ולא תקום מיד קל כנשר, טרם יפתוך מחטיאך ויתקרר דעתך, עד תשוב ותישן כאשר בתחילה, עד כאן לשונו, עיין שם.

יפשפש במעשיו בערב שבת

לקצר אני צריך, ועל כל פנים יפשפש במעשיו בערב שבת, כמו שהאריך בעל ה"קנה חכמה" בספרים הקדושים, וכך הוא במדרש הובא בספר "ברית אברהם".

כ"כ ה"ראשית חכמה" וזה לשונו: ראוי שביום השישי יתבודד קצת היום, ויפשפש במעשיו שעשה בששת ימים, כדי שישוב בתשובה, ולפחות על ידי הרהורי תשובה, ויהיה בזה הכנה שתשרה בו תוספת נשמה, כדי שיוכל אחר כך לשוב במעשה, עד כאן לשונו, ועל כן יתענה בערב שבת, כדי שעל ידי תענית יוכל לפשפש במעשיו, כמו שאמרנו לעיל פרק ג', שבלי תענית לא יוכל האדם לבוא לידי פשפוש, ומצינו גם כן שמנהג קדמון היה, שאנשי מעשה נהגו להתענות בערב שבת, כדאיתא בירושלמי: ר' אבן הוי ציים בכל ערב שבת, וכן בגמרא ערובין: דאיבעיא להו הני בי רב דיתבא בתעניתא במעלי שבתא מהו לאש ומי וכו', והפוסקים כתבו בטור א"ח בש"ע סי' רמ"ט, דהטעם הוא כדי שיאכלו בשבת לתאבון, והרב הנזכר הוכיח בראיות עצומות, שהטעם של התענית, הוא כדי שיוכל לבוא לידי פשפוש מעשים, וזהו גם כן טעם התענית של עשרת ימי תשובה וערב ראש חודש וחתן ביום חופתו כנזכר בפרק ג', ואם לא שב בתשובה בערב שבת, ישוב בערב ראש חודש גם כן כנזכר בפרק ג', ואם לא שב בכל אלה לא יתראש בראש חודש אלול לשוב, כנודע ומפורסם הראיות והרמזים, שראש חודש אלול הוא מסוגל ביותר לתשובה, אמנם אם התראש ולא שב גם בראש חודש אלול, וכתבו

חוביה בחודש הנזכר באשא אוכמא ע"ג אשא חיוורא הקדוש ברוך הוא חפץ חסד הוא ומקבלו בתשובה עד יום הכפורים.

זה לשון הזוהר: אמור אינון עיני ה' דלית לון חושבנא אזלי ומשטטי בכל עלמא וחמאן עובדוי דכל בני עלמא ובר"ה הם סהדי קמי' מלכא והשטן תבע דינא פלוני עבד כך וכך והא הכא סהדי וכותבין באשא אוכמא ע"ג אשא חיוורא וכדין מלכא אחמיץ דינא עד זימנא ידיע דהוא יה"כ דילמא בין כך וכך יהדרון בתשובה שלימתא אז הדרין פיתקון וקרעין ואם לאו פיקיד מלכא למחתם פתקא ותלינן ליה עד יומא בתראה דעצרת דהוא יומא תמינאה דחג ואי עביד תשובה שלימתא מתקרעין או מתעכבין ואם לאו פתקין נפקא מבי מלכא ואתמסרין בידא דסנטירא וכד אתמסרין בידי ודאי דינא אתעבד פתקין לא מהדרין לבי מלכא ועיקר התשובה היא קודם שיבואו ימי הזקנה, כמו שנאמר: "זכור את בוראך בימי בחרותך", עד שאתה מוצא ומצוי לך, "עד שלא יבואו ימי הרעה" - אלו ימי הזקנה.

אשרי מי שהוא איש ועושה תשובה בבחרותו

זה לשון הזוהר: "מפני שיבה תקום" - מפני שיבה דילך לאהדרא בתיובתא בבחרותו קדם דיזקין כך יצר הרע, והטעם הוא שם, כי כמו הקליפה הדקה באגוז, כאשר האגוז לח היא נפרשת מן המוח בנקל ובזימנא דאיהו יבשה קשה לבר נש לאעברא, וכן הוא בגמרא: "אשרי איש ירא את ה'" - אשרי מי שהוא איש ועושה תשובה בבחרותו, אמנם השב בימי זקנותו אמרו גם כן בגמרא: ריב"ל אומר - אשרי מי שהוא מתגבר כאיש, פירש רש"י: אפילו זקן ועשה תשובה ומתגבר כאיש, שהוא בחור - אשריו. בגמרא סוכה: יש שהיו אומרים, אשרי זקנתינו שכפרה ילדותינו, הרי מבואר, שגם זה מעלה טובה לו, אף על פי שאותן שהיו אומרים, אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנתינו, היו יותר מעולים ומשובחים, והתשובה הגרועה והפחותה מכולם היא, מי שלא נתחרט כל ימיו, רק מתודה ומתחרט קודם מותו, כי הוא אינו מועיל, רק שלא יאבד לדורי דורות בגהינם, ויעלה מן הגהינם אחר שיקבל עונשו.

על ידי הרהור תשובה בלא וידוי פה, אינו יכול לברוא מלאך קדוש

זה לשון הזוהר: אית מנהון דמצפצפין וסלקין ומאן אינון אינון חייבא דחשיבי בלבייהו תשובה ומיתו ולא יכלו למעבד לון אילון אתדנין תמן בגהינם ולבתר מצפצפין וסלקין חמי כמה רחמנותא עביד הקדוש ברוך הוא עם בריוהי דאפילו הוא חייבא יתיר והרהר בתשובה ולא יכול ומית בודאי מקבל עונשא דאזיל בלא תשובה ולבתר האי רעותא דשוי למעבד תשובה לא אעדי מקמי הקדוש ברוך הוא וכו' והאי רעותא נחית מקמי קודשא בריך הוא בגהינם ומטי להאי אתר דהאי חייבא. פירש אותו מלאך קדוש שברא על ידי הרהור תשובה וגם התודה בפיו, אבל על ידי הרהור תשובה בלא וידוי פה, אינו יכול לברוא מלאך קדוש, כמו שאמר פ"י וגם אין הוידוי הזה מועיל אלא אם כן מקבל עליו בכל הוידויים כשיקום מחוליו, שלא ישוב עוד לדרכיו הראשונים. עולמות כדין מצפצפא האי נשמתא וסלקא מגו מדורא דשאוול ולית רעותא טבא דתאבד קמי מלכא בג"כ זכאה איהו מאן דמהרהר הרהורין טבין לגבי מאריה אע"ג דלא יכול הקדוש ברוך הוא סליק ליה רעותיה.

למה קורא "צפצפא" לתשובה?

ב"עמק המד"ך" מבאר למה קורא "צפצפא" לתשובה, והוא כי לפני המיתה אין בו כח לדבר ומצפצף הוידוי, גם זה לצדקה יחשב לו, להוציאו מהגהינם לאחר י"ב חודש, וזהו "ונקה", אבל "לא ינקה" – תוך י"ב חודש, דכתיב: "והוא רחום וגו'", הרי זה הערה גדולה להביאם לבקר את החולה, לזרזו הוידוי והחרטה בעוד החולה בדעתו, שיוכל להרהר בתשובה, ויזכיר לפניו, שיתן דעתו על כל פרטי עוונותיו שחטא בין בגופו, בין בממונו, במחשבה או במעשה, בינו לבין המקום או בין הבריות או בהתרשלות בתורה ובמצוות, ויתחרט חרטה גדולה בלב נשבר ונדכה על כל מה שחטא בימיו, ומה שאפשר לו לתקן יתקן, ומה שאי אפשר לו לתקן, יקבל על עצמו לתקן כשיהיה בכוחו, והנה בשעה אחת מקיים נפש בישראל, ולפעמים גם קיום הגוף, כי המלאך ממליץ עליו טוב, וינצל ממלאך המוות הקשה, וגואלו ממוות ופודהו משחת וגורם לו החטאת.

אשרי משכיל אל דא הוא שכיב מרע

זה לשון זוהר בראשית: אשרי משכיל אל דא הוא שכיב מרע לאתבא ליה מחוביה גבי קודשא בריך הוא, וזהו מצוה ממצות גמילות חסדים, וידבר תנחומיו על לבו ודברים, שהתישב דעתו של החולה, ויאמר לו: בזכות שאתה שב בתשובה ומתודה ככל לבבך, תהיה חי ואם, חס ושלום, תמות תהיה נקי מכל חטאתיך לפני ה', ויהיה לך חלק לעולם הבא בגן עדן בין הצדיקים.

פרק ט"ו

צריך לירא מעונש הגלגול, שהוא מר מאוד לנשמה יותר מדיני גהינם

ואחר שנבאר דיני עונש גהינם, נבאר קצת מעונש גלגולים, וזה לשון ה"ראשית חכמה": וצריך לירא מעונש הגלגול, שהוא מר מאוד לנשמה יותר מדיני גהינם, וכתב מורי זלה"ה, שהוא משל לאדם שהלך בסחורה מהלך כמה שנים, כסבור שירוויח בה, ובהגיע לשם אמרו לו: הסחורה שבידך אינו כלום במקום הזה. כמה צער יגיע לאדם הזה על מיעוט חכמתו, שלא חקר ודרש איזו סחורה יביא לשם שירוויח בעדה, והנמשל מובן מאליו, ובפרט כמה נשמות יש בדורינו על פי רוב הם מגולגלים, ובאו לתקן עתה מה שלא תקנו בתחילה, ואפשר שימות ולא יתקן מה שצריך, נמצא כל יגעו בעולם הזה הוא הבל, וצריך לחזור שלישיית ורביעית לתקן, ועונשו גדול על מה שלא תקן בתחילה, כמו שאמר בזוהר פנחס אר"ש האי בר נש דנטיל נשמתא דגלגול ולא זכי דיתקן ביה כאילו משקר בקושטא דמלכא, ואנא קרינא עליה האי קרא או מצא אבידה וכחש בה ונשבע על שקר טב דלא אתברו.

מי שהקדוש ברוך הוא שולח עליו יסורים, והוא מקבל עליו בעין יפה, לא יצטרך לבוא בגלגול

בזוהר משפטים מבואר, מי שהקדוש ברוך הוא שולח עליו יסורים, והוא מקבל עליו בעין יפה, לא יצטרך לבוא בגלגול, וזה לשונו: מאן

דהוי זמין לאהדרא בגילגולא למסבל עונשא בהאי עלמא על מה דעביד לא אהדר ליה להאי עלמא, ומה עביד ליה קריב לבי דינא במתיבתא דרקיע, ודיינין ליה ומסרין ליה לבי מלקויתא וארשי' ליה קודשא בריך הוא למהוי תחות שלטונתא עד זמן ידיע ולבתר פריק ליה, וענין הגלגול נתבאר בתקונים בענין קין, וזה לשונו: בהאי זימנא דחמי דחובא דא באתר עילאה הוי תליא הרהור בתשובה, ואמר: "גדול עוונתי מנשוא הן גרשת וגו'", הכי אתרמיז גילגולא דרשיעא דאתמר בהון, ובכך ראיתי רשעים קבורים ובאים וגו' ודא הוא גרשתי אותי היו' דא גילגולא קדמאה והייתי נע דא גילגולא תניינא, ונד דא גילגולא תליתאי, ודא רזא על שלושה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנה אי תב בתיובתא בתלת גילגולין שפיר ואי לאו כתיב ועל ארבעה לא אשיבנה לא אהדר ליה בגופא אחרא אלא יד ליד לא ינקה רע, עד כאן לשונו, ומה שאמר דאתמר בהון ובכך ראיתי רשעים קבורים ובאו, פירש בכתבי האר"י זלה"ה, וכן פרש ר' משה אלשיך זלה"ה שאמר, שהע"ה על אותם שאינם חוקרים על מה חזרו ובאו לזה העולם בגלגולים. זה שאמר ממקום קדוש יהלכו, כדי לתקן מה שכבר פגמו, וישתכחו בעיר - היא הגוף, עיר קטנה, אשר כן עשו - רצונו לומר: החטאים שעושים היום כן עשו מקדם, כשהיו בעולם הזה, ולא באו לזה העולם אלא לתקן מעשיהם, גם זה הבל, עד כאן לשונו, ובכמה מקומות מפרשים: צדיק וטוב לו - צדיק בן צדיק. פרש - אם היה כבר צדיק ובא בגלגול לקיים עוד מצוות ומקיימם, נקרא צדיק בן צדיק וטוב לו, ומה שאמרו: צדיק ורע לו - צדיק בן רשע, פרש - אם היה בתחילה רשע, יבוא בגלגול ויתקן מעשיו הראשונים ומתקנם, אז רע לו, שהקדוש ברוך הוא מיסרו על חטאיו שחטא בגלגול הראשון, ומה שאמרו רשע וטוב, זה רשע בן צדיק, פרוש, אם היה בתחילה צדיק ובא בגלגול לעשות עוד מצוות ונעשה רשע, אז טוב לו, כשמשלמים לו זכויותיו שעשה, וכשהיה בעולם הזה תחילה רשע ונעשה גם כן רשע, אז רשע ורע לו.

לידע על איזה עבירה בא בגלגול

עיין בספר ד"ראשית חכמה" ד' ל"ב ובספר "עמק המלך" בביאור מה שאמרו, ועכשיו שנברא יפשפש במעשיו, זה לשונו: אם ירצה אדם

לידע על איזו עבירה בא בגלגול ומשמש בשכלו על איזו עבירה חושק משאר עבירות בידוע הוא, שהיה קודם זה הפעם, א"כ בזה עול' וחטא בזה החטא, ובא בגלגול לתקן זה החטא, ואותו כח הטומאה נתחזקה בקרבו וקנתה שביתה אצלו, ועדיין מלפפת ומבקש לימודו הראשון, ואין לו מנוחה מגרוי יצר הרע, וצריך להתגבר נגד יצרו, עד כאן לשונו.

העיבור שנכנסת בו נשמה אחרת בתוכו

זה לשון האר"י זלה"ה בשער הגלגולים פ"ד, והנה ענין הוא, שבצאת הולד ממעי אמו, נכנסת שם הנשמה בגוף ההוא וסובלת צער והיסורים הבאים על אותו הגוף מיום הולדו עד שימות, ואינה ברשותה לצאת עד יום המיתה, אך העיבור הוא באשר כבר הנשמה באדם והוא גדול, ואז נכנסת בו נשמה אחרת בתוכו, ודומה האדם לאשה המעוברת, שיש לה ולד אחר במעיה, ולכן נקרא "עיבור", ואינה מתעברת באדם אלא אם כן הוא על כל הפחות בן י"ג שנה, דאז הוא חייב במצוות, ובא לסייעו ולהדריכו במצוות התורה, והיא אינה חסרה דבר, ואז היא אינה סובלת יסורין וצער הגוף כלל, כיון שאינה חסרה דבר, ולא באה לצורך עצמה, וגם היא עומדת בבחירתה, אם האדם מטיב מעשיו, וכל שהוא מרבה להיטיב מתקשרת יותר עמו, ואם הוא מריע מעשיו מסתלקת ממנו והולכה לה, ולפעמים היא מתעברת לצורך עצמה, להשלים חסרונה, והיא מתפשטת בגוף האדם כמו נשמתו ממש וסובלת בצער ויסוריו של הגוף ההוא כמו נשמתו, והיא יושבת שם עד שתקיים המצוה שהיא חסרה, ואחר כך מסתלקת והולכת לה.

המגולגלים לזכות אחריה להישיר את בני האדם ולא לצורך עצמם אלו מובטחים שלא יחטאו כלל

אם הוא מגולגל לתקן מעשיו זהו קרוב לחטוא, ומי שבא לתקן המצוה שבא לידו אלא נתעצל לרדוף אחריה, כגון: שלא קנה שדה לקיים לקט, שכחה, פאה - זה יותר קרוב לחטוא, והמגולגלים לזכות אחריה להישיר את בני האדם ולא לצורך עצמם - אלו מובטחים שלא יחטאו כלל, ועיקר כיון שבאו לצורך אחרים, הקדוש ברוך הוא שומרם שלא יחטאו, והמגולגל בשביל חסרון המצוות מתגלגל כמה פעמים, עד

שישלם תרי"ג מצוות וכל מה שצריך להשלים לחלקו, וזה שאמר: "ועושה חסד לאלפים לאוהביו ולשומרי מצוותיו" - רצונו לומר, אף שיהא מוכרח לגלגולים לאלפים, אבל אפשר שיתקנו בפחות מזה.

אם נתגלגל שלושה פעמים ולא התחיל לתקן מעשיו, אז אין לו תקנה ואין מתגלגל יותר

אמנם צריך בכל גלגול וגלגול להוסיף תיקון על העבר, ואחר כך כשיקום בתחית המתים, כל אותן הגופות שנתגלגל בהם, כל גוף יקח חלקו באותו ניצוץ, כמו המצוות שהשלים באותו הגוף, והמתגלגל בסיבת עבירות, מתגלגל רק ג' פעמים חוץ פעם אחת, וזה שאמר: "הן קל יפעל פעמיים ושלוש עם גבר", רצונו לומר - עם פעם אחת שנקרא "גבר", וזה שאמר: "פוקד עוון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשונאי", כשאוחזין מעשי אבותיהם, רצונו לומר - דעדיין מעשיהם דהראשונים בידיהם קיימים, כי הגלגול האחד נקרא אב, והשני נקרא בן, ואם נתגלגל שלושה פעמים ולא התחיל לתקן מעשיו, אז אין לו תקנה ואין מתגלגל יותר, ועליו נאמר: "ונכרתה הנפש ההיא", ואם בפעם האחת חטא באותן שגופן כלה ואין לו תחיית המתים, אז כיון שאותו הגוף כלה, הנה ההוא ניצוץ לבד מתגלגל בגוף השני ויקום לתחיית המתים עם כל חלקי הניצוץ ההוא, והגוף האחד אבד, והטעם שבחר הקדוש ברוך הוא לצדיקים ולתלמידי חכמים גלגולים רבים יותר מעונש גהינם, כי על ידי הגלגולים הם מרויחים, כי בכל פעם מוסיפים מצוות וזכויות, נמצא הגלגולים הם לטובה, מה שאין כן בגהינם.

איחור הגאולה כל כך, לפי שצריך גלגולים אין סוף, עד שכל ניצוץ ישלים כל התרי"ג מצוות

אמנם לרשעים יותר טוב הגהינם מלבוא בגלגולים, כי אדרבא בכל פעם יוסיפו על חטאיהם, ולא תהיה להם תקומה, ולכן נכנסים בגהינם תיכף אחר ג' גלגולים, אם לא התחילו לתקן, וממרקים עוונותיהם בגהינם, ובזה הבן, כי יש כמה צדיקים שהיה קשה להם למות, כמו משה רבינו עליו השלום, כי לא קיים כל המצוות התלויות בארץ ובנין בית המקדש, כדי שלא יחזור לבוא בגלגול, כי הוא מוכרח, אך

הצדיקים שהשלימו כל הצורך להם, הם שמחים במיתתם, כמו שנאמר בדניאל: "ואתה תנוח לך לקץ הימין", כי לא היה צריך להתגלגל, ובזה תבין איחור הגאולה כל כך, לפי שצריך גלגולים אין סוף, עד שכל ניצוץ ישלים כל התרי"ג מצוות וכל הבחירה הנזכרת.

בני אדם, שאינם יודעים על מה באו לעולם ומה חסר מהם, צריכים לקיים הכל

בזה יתבאר מה שהובא בגמרא: שאל ר' פלוני לר' פלוני - אבוך במאי הוי זהיר טפי? אמר לו: בציצית, וקשה; הרי חז"ל אמרו: הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, אך שהם היו חכמים והיו יודעים מה שחסר מהם, ולכן אותן המצוות, שהיו מקיימים בגלגולים קודמים, לא היו כל כך נזהרים בהם, דאם לא כן אין לדבר סוף, וכיון שכבר עשו איזו מצוה באיזה גלגול אין צריך לעשותה, אך אין זה אלא במצוות חובות הגוף, כגון: סוכה ולולב וקריאת שמע ותפילין ותפילה וכיוצא בו, צריך לעשותם בכל הגלגולים, אמנם שאר בני אדם, שאינם יודעים על מה באו לעולם ומה חסר מהם, צריכים לקיים הכל, ולכן הזהירו: הוי זהיר וכו'. עוד שם בכתבי האר"י ז"ל: כל המצוות שהיכולת באדם לעשותן צריך לרדוף אחריהן ולקיימן, כגון: לקנות שדה ולקיים: מעשרות, לקט, שכחה ופאה וכו', ואם לא קיים, מוכרח הוא להתגלגל ולקיים, על כל פנים.

למה הוצרכו ימות המשיח קודם עולם הבא, שהנשמה לבדה אין לה קיום המצוות התלויות בארץ

המגולגל להשלים איזו מצוה שחסר ממנו הוא יותר רחוק לחטוא, מן שבא לתקן פגמי העבירות והמצוות, שאין בידם לקיימן, כגון: פדין הבן ויבום וחליצה - אין צורך לגלגול ממש, אלא מספיק לו עיבור באיזה אדם, שיהיה משורש המתיחס אליו יותר, וכשבא לידי אותו האדם המצוה יקיימנה ויסתלק אחר כך משם, אמנם המצוות התלויות בבנין בית המקדש צריכין להתגלגל בביאת משיחנו, במהרה בימינו, ואז יתקיימו כל אותן המצוות, ובזה תבין למה הוצרכו ימות המשיח קודם עולם הבא, שהוא אלף השביעי, שהוא עיקר התענוג, והוא שהנשמה לבדה אין לה קיום המצוות התלויות בארץ, וזה שאמר

ישמעאל בן אלישא, שהטה את הנר בשבת, לכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמינה, עד כאן לשונו.

צריך האדם לקיים כל התרי"ג מצוות במעשה ובמחשבה ובדיבור

אין זה מה שאמר הרב ר' משה א"ש, שחייב כל אדם ויכול לקיים התרי"ג מצוות בכל יום, דהיינו: אם מקבל עליו לקיים כל שבא לידו מן המצוות עשה ויקיים, ויזהר במצוות לא תעשה, וכן על ידי שמירת שבת כהלכתו, כי ז"ל האר"י זלה"ה, שצריך האדם לקיים כל התרי"ג מצוות במעשה ובמחשבה ובדיבור, וענין הדיבור נרמז במה שאמר: "זאת התורה לעולה וגו'", ואר"ל: כל העוסק בתורת עולה וכו', ואם חסר איזה ניצוץ נשמה, אפילו בטל א' מג' אלו, שהם דיבור מעשה מחשבה, מוכרח הוא להתגלגל, עד שיקיים את כולם, עד כאן לשונו.

לפי זה בימות המשיח יקיימו כולם במעשה, מה שקיים עתה במחשבה, כי אי אפשר לקיים כולם במעשה.

גהינם הוא גרירת המאוס והבאוש לבד וגן עדן הוא רפואות המכות והחבורות

ב"חפד אברהם" ז"ל: ודע כי לא כל הנשמות יתגלגלו, ולא כל הנשמות יכנסו לגן עדן, כי יש כמה שפגמיהם יתקנו בגהינם, ואחר כך תכנסנה לגן עדן, ויש נשמה שתכנס לגהינם ותצטרך לבוא בגלגול אחר כך ולא תכנס לגן עדן, והטעם - שיש בידה פגם, שאין כח בגהינם לצרפו אלא צרופו בגלגול, על ידי עוני וחלש וטפש וכיוצא, שנגזר עליה קודם ביאה, והטעם שאין טהרתה בגהינם, והוא כי הפגם בנשמה כעין בשר המת המאוס בחי, שהרופא גוררו ומעמידו על בשר החי, והבשר המאוס הזה, שהוא פגם הנשמה, אין גרירתה מן הנשמה אלא על ידי גהינם, וכפי שעור שנהנתה מהעבירה יהיה שעור עמידתה בגהינם, עד ששם יגבה בעל חוב את חובו, וכשתצא מן הגהינם תצא כולה מלאה פצעים וחבורות מבשר המאוס שנפל ממנה, ונשאר מקום הפגם גומה, דרך משל. הנה כאשר תשאר הנשמה ברמ"ח אברים שבביאה שלה קיימת, תכנס לגן עדן, ושם יזריח

הקדוש ברוך הוא אור שמש העליון, ומשם תתרפא הנשמה בגן עדן התחתון, ואפילו בשעת רפואתה סובלות שם צער בתוך גן עדן, כנזכר בעובדא דהאי ינוקא, ויהיה המשל בזה ממש אל נגעי בני אדם, ואל מחץ מכותם, שגהינם הוא גרירת המאוס והבאוש לכד וגן עדן הוא רפואת המכות והחבורות.

טעם הגלגולים של עבירה, מפני שאין הגהינם מתקן אותן

הנה נודע דבגשמי אין חסרון אבר מעלה ארוכה כלל, כיצד? – אם יחסר יד או זרוע או עין או לשון או נחיר – אין לו תקנה ברפואה, ולזה הנשמה שגדילה אשמתה עד לשמים, עד שנפגם או נחסר אבר עד שעור, שאין לו תקנה אלא לעקור האבר ההוא, מחמת שהוא מאוס או באוש ב' אברים או ג' אברים, אי אפשר לתקן בגהינם, שהרי יחסר האבר ההוא מכל וכל, והשמש לא תרפא – מחוסר אבר כלל, ולזה יצטרך, שיקבל עונשי גהינם, ולא יגמור שם אלא יצא באבריו, וכדי לגמור תקונו מתגלגלים בעולם הזה, ואז תתקן הנשמה בכל אבריה, וזהו טעם הגלגולים של עבירה, מפני שאין הגהינם מתקן אותן, וזה שאמר, שאין כל עבירות נתקנים בגהינם, אלא שיש עבירות שתקונם בגלגולים, נוסף על עונש גהינם, ולהתגלגל מכל זוהמתא מיד בלי גהינם, גם כן יראה, שייגבר הרע מאוד אלו נדונות בגהינם, שיקל הרע ואחר כך מתגלגלת להוסיף הטוב ולהתרפאות ביסוריך ותוכחת על עוון, וכן כתוב בתקונים, אמרי רבנן להתרפאות ממסאב' נחית לה בגלגולא, עד כאן לשונו.

צריך לירא מן הגלגול, כי הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה

כעין זה הם דברי "ראשית חכמה" שע"ה פ"ג וסוף דבריו, שצריך לירא מן הגלגול, כי הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה, ומביא בשם התקונים, שכל אבר שלא נתקן כראוי חוזר לבוא בגלגול, אפילו קול ודיבור שלא הוציאם כראוי, בדחילו ורחימו להיותה שם שלם, חוזר לבוא בגלגול. לזה כל איש יחרד חרדה גדולה על זאת, ולדקדק במעשים וישלים לקונו נפשו כראוי, כדי שלא יטריח עוד לקונו, עד כאן לשונו.

עוד שם, שחיטה כשרה וכוונת הברכה ואכילת הבשר

עוד שם, שאין הקדוש ברוך הוא מגלגל נפש הרשע יותר מג' פעמים בצורת אדם, ובפעם הד' הוא בצורת בהמה טהורה, וע"ד נס היה הקדוש ברוך הוא מזמין להמביא קרבן בהמה זו, ועל ידי שחיטתה מקבל עונשו ומתכפר לו, ובעליות עשן מהקרבן - הנפש עולה למעלה וחוזרת לשלמותה, וזה שאמר: "אדם ובהמה תושיע ה'", ובזמן הזה על ידי שחיטה כשרה וכוונת הברכה ואכילת הבשר.

פרק טז

ד' כתות שאין רואים פני שכינה על שפיכת דמים... על רכילות לשון הרע באיזה חיות מתגלגלים

בספר שערי קדושה, וז"ל: על חטא עבודה זרה ושפיכת דמים, אם מת בלא תשובה, מתגלגל בבהמה טמאה: על גלוי עריות - בגמל, על עבודה זרה - בשפן, על שפיכת דמים - בחזיר, ופעם ב' - בטהורה, ועל רכילות ועל לשון הרע, אף שהוא קשה מכולם, אף על פי כן, מתגלגל בבהמה טהורה, ומייתי לכ"א מקרא.

ב"ראשית חכמה" בשם מקובלים כתב, שהם ד' כתות שאין רואים פני שכינה - מגולגלים בחיות טמאות: שפן, ארנבת, גמל, חזיר, עיין שם. ובספר "עמק המלך" דף ט"ו וזה לשונו: ואחר שהיה בגלגול בהמה, נכנסת שנית בגוף אדם, ואם יוצדק שוב, אינו נכנס פעם אחרת, ואם אלו יגולגלו פעם שלישית, זה שאמר: "פעם ושלוש עם גבר", ואם חס ושלום, לא יוצדק באלו הג' פעמים, שוב אין לו תקנה, זהו "הכרת תכרת הנפש ההיא מלפני ה'", עד כאן לשונו.

בני אדם, שהם עזי פנים היו בגלגול בהמה חיה ועוף טמא

בכתבי האר"י זלה"ה כתב, כשתראה בני אדם, שהם עזי פנים, ואין להם בושה מבני אדם, אז תדע, שקודם זה הגלגול, היה בגלגול בהמה חיה ועוף טמא, וכמו שאין להם בושה, כן גם להם אין בושה, והם הולכים אחר לימודם הא', עד כאן לשונו.

אם מתגלגל בבהמה חיה ועוף יש לה הרגשה, איך היא מקבלת עונשה, כן המגולגל בדומם וצומח

בספר "החרדים" בשם מקובלים, וזה לשונו: דע, שאף על פי כשמתגלגל אדם בצורת אדם אינו יודע מגלגול הראשון, אמנם אם מתגלגל בבהמה חיה ועוף, יודע מגלגול ראשון ומצטער מאוד, איך ירד מצורת אדם לצורת בהמה, כענין נבוכדנצר הרשע, שבעודו בחיים חיותו הורידוהו מכסאו והשליכוהו אל השדה, והיה הולך על ארבע כבהמה, ונדמה לכל - בהמה כצורת בהמה, יען שלח לשונו ודבר נגד עליון, אחר כך, בכלות הזמן אשר קצף עליו, חזר והודיעו שהוא אלוקים, כדכתיב: "ולקצת יומיא אנא נבוכדנצר עינא לשמיא נטלית ומודעי עלי יתיב וגו'", כן המגולגל בדומם וצומח. אל תחשוב, שנפש האדם נעשית אז בלתי מרגשת כדומם וצומח, כי אם יש לה הרגשה, איך היא מקבלת עונשה.

צער גדול מאוד סובלת בהיותה תחילה בגוף הבהמה

בספר "עמק המלך" ובשאר ספרים הובא כמה מעשיות שעל פי ספרי הרוחות. מצער גדול מאוד אשר בהיותה תחילה בגוף הבהמה. א' שהיא רבוצה, ולא בקומה זקופה כאדם. ב' שהיא מלאת זוהמא, וריחה רע, ומאוסה לפני נפש האדם. ג' שמאכלה אינה מאכל אדם, וג' מלאכי חבלה הולכים לפניה ומענישים אותה ומכים אותה ומכריזין לפניה: "ככה יעשה אשר הרבה ממזרים בישראל" או עבירה פלונית שעשה. א' הולך מימינו, וא' הולך משמאלו, וא' עומד ומכה אותו מכות מרדות ומרות.

מכריזים עונשו ועונו בכל אותו זמן שגזר אותו העונש

רוח ספר, שהוא זה לו כ"ה שנים, שהוא נע ונד בארץ, ושאיין לו תקנה, עד שימותו הממזרים שהוא הוליד, שאלו אותו: והלא אמרו חכמינו זכרונם לברכה "משפט רשעים בגהינם י"ב חודש?!" השיב, שפרושו הוא, שאחר שסבל כל העונשים חוץ לגהינם מכניסין אותו לגהינם ועומדים שם י"ב חודש.

בכתבי האר"י זלה"ה: דע לך, שאין הא' מהמתגלגלים שום אדם, שנענש בבית דין של מעלה, שאין לפניו כרוז, שמכריזים עונשו ועונו, בכל אותו זמן שגזר אותו העונש או אותו הגלגול, ואינו נפרד ממנו, עד שישלים עונשו. גם רובם, יש לפנייהם בית דין אחד, שדנין אותו בכל עת ומשנים אותו מעונש זה לעונש אחר כפי הדין הראוי לו, עד כאן לשונו.

ראוי להזהר בברכה כששותה מים מן המעיין

בשער הגלגולים להאר"י זלה"ה: תדע, כי אין לך בור ומקוה מים ונהר ומעיין, שאין בו כמה וכמה מגולגלים לאין קץ ומספר, לכן אין ראוי לאדם להניח פיו אל הסילון, רק בידיו, כי יוכל אחד מהם להתגלגל בו, כי כמו שבא לצדיק נשמות צדיקים ומתעברים בו לסייעו בחייו, כן לפעמים על ידי איזה חטא או על ידי איזה מקרה רע מתעבר בו נשמת רשע ומסייע להחטיאו, וכמה פעמים היה מורי זלה"ה ממתין לשתות מהמעייין, עד שהיה מגרש אותו הרוח למקומו, ולכן ראוי להזהר בברכה כששותה מים מן המעיין וכיוצא, אפילו כששותה בידיו, והלואי שיוכל להנצל, אמנם אחר שהביאו המים אל הבית, אין שום חשש, אך אם בכל זאת ישפוך מעט לארץ קודם שישתה, אפילו בהיותו בביתו, ר"ל מכל פגעים רעים, עד כאן לשונו.

במה מתגלגלים?

עוד שם, השופך דמים - מתגלגל במים, וסימנך - "על הארץ תשפכנו כמים", ותמיד הולך ומתגלגל במים ואין לו מנוחה, ואילו הוי ידעינן בני עלמא בצערא הדין הוי בכיין תדיר, ועיקר צערו במקום אשר המים מקלחין ונופלים עליו הקילוח ומפילו ומגלגלו שם, גם מי שחטא בחטא שחייבין עליו חנק - הוא נענש במים ונחנק שם בכל עת, והבא על אשת איש - מתגלגל ברחיים טוחנות על ידי מים בסוד תטחן אחר אשתו, ושם נידונין שניהם - איש ואשה, והמדבר לשון הרע וכיוצא בו - נתגלגל באבן דומם, שנאמר: "ויהי לאבן", כי הוא היה גלגול בלעם, שלא היה כוחו אלא בפיו, והמאכיל נבילות וטריפות - יתגלגל בעלי אילן, והרוח בא ומגלגלו, והוא צער גדול, וסוף עונשו, כשנופל העלה ההוא לארץ, כי אז נחשב לו למיתה ממש, בעת שנכרתת ונעקרת מן

העולם, וזה סוד "והעלה נבל" - רצונו לומר, מי שמאכיל טריפות, יתגלגל בעלה נובלת, ולפעמים חוזר עד כמה פעמים, ומי שלא נטל ידיו כתיקון חז"ל - מתגלגל גם כן במים. גם מי שלא מקפיד לברך ברכות הנהנין - נידון בעונש זה במים, ומי שנהג באכזריות עם עניים בענין גביית מיסים, שפשט גלימא מעל כתפיהם ומשכבותיהם מתחת גופן, ואכזריות כדומה - לזה דינו - בעורב אכזרי, ומי שמסר ממון ישראל ביד עכו"ם על ידי מלשינות - דינו בכלב נובח, שנאמר: "ויקרא לה נובח בשמו" - "לה" ראשי תיבות לשון הרע, יבוא מלשון הנובח בלשונו בכלב הנובח, אדם שהיה פרנס על הציבור ומתגאה עליהם - מתגלגל בדבורה, שהיא גם כן גאותנית גם דברנית, ולכן המדבר דבר שלא כהוגן מתגלגל גם כן בדיבורה. המשמש מטתו לאור הנר - דינו בשעיר עיזים, עד כאן לשונו.

להסיר הגאווה - תכוון בשם "י - ה", כי "גיאות" בגימטריא "י - ה" גם מילוי של שם י - ה בההי"ן כזה יו"ד י"ה אותיות המלוי שהם ו - ד - ה הם כמנין "גאווה", וזהו סוד "אשירה לה" כי גאה גאה", הם שני פעמים גאווה, אחד הוא בשם י"ה הפשוט, ואחד הוא באותיות המלוי דההי"ן הנזכר לעיל, כי כל גאווה שרשה בשם י"ה העליונים הגבוהים בשם "ה' מלך גאות לבש", וכשאדם מתגאה גורם שהקליפות שאין להם אחיזה רק בששה קצוות שהם ו - ה מן שם ה - ו - י - ה לבד כנודע, ועל ידי הגאווה של אדם מתגאים כן הקליפות ה"ו יונקים מן מילוי ב' אותיות ראשונים י"ה וזהו סוד "והדוה בנדתה", כי אחיזת החיצונים הוא בב' אותיות ו - ה מן "הדוה", ועתה אוחזים גם כן במילוי שם י"ה דההי"ן, שהם אותיות וד"ה, והם אותיות דו"ה כמנין "גאווה", וזהו "והדוה" - כי בו נרמז ב' אותיות ומלוי שם ה - ו - י - ה שהוא דו"ה גם כן, ואין החיצונים שולטים, אלא במילוי י"ה דההי"ן, שהוא תחתון משאר המלואים דאלפי"ן ודיודי"ן.

נחזור לענינינו, כי תיקון הגאווה הוא לכוון בשם י"ה מילוי ההי"ן, יו"ד - ה"א, שבו סוד הגאווה, כנזכר לעיל, בב' בחינות בפשוט ומילוי, ותכוון להסיר הגאווה זו מן הקליפות שאתה גרמת, ולהחזירה אל השם יתברך בעל הגאווה האמיתית, כי לא יאתה אלא לו, כי "ה' מלך גאות לבש", ותכוון להחזירה על ידי שתמלא שם י"ה במילוי ההי"ן, ותכוון

כי שם י"ה הוא בתקוני קדמאה של הדיקנא, כמבואר על הפסוק: "מן המיצר קראתי י - ה", ומילוי דההי"ן כנזכר שגם הוא עולה גאוה, תכוון אותו לז"א בתקונא של הדיקנא דיליה.

"ענוה" בגימטריא סמא"ל - לרמוז כי מי שיש בו ענוה אין סמא"ל שולט בו, ואינו יכול לקטרג עליו, ולכך בא מזמור "לדוד ה' לא גבה ליבי ולא רמו עיני" במזמור קל"א, לרמוז על מי שאין בו גאוה אין סמא"ל, העולה קל"א, שולט עליו.

תקנה להנצל מכרת אחד - מסורת בידינו, שהעומד ממטתו בעלות השחר או קודם אליו מעט, ולא יישן כל היום וכל הלילה שלאחריו, רק אוכל מעט כדי שביעה ומקיים ז"ה אל"י נוטריקון "זה השולחן אשר לפני ה'", ויושב ועוסק בתורה ובמצוה, עד שיעלה עמוד השחר, ניצול מכרת אחד, והיינו הא' דבפ' השותפין "אשבעה בהקיץ את תמונתך" - אלו תלמידי חכמים שמנדדין שינה מעיניהם בעולם הזה, והקדוש ברוך הוא משביעם מזיו שכינה לעולם הבא, אלמא פליטי להו מכרת דכתיב: "באור פני מלך חיים", עד כאן לשון ספר שערי קדושה.

